

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET SZENIOROK ÉS TISZTELETBELI TAGOK TANÁCSA

*„A legfontosabb az erdészek hivatástudata,
összetartása, egymás támogatása, segítése.”*

Dr. Madas András

Vándorgyűlés

Gyöngyös

2003.06.23.

AVAGY ÍGY LETT MARADANDÓ

Az Országos Erdészeti Egyesület
Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa
összefoglaló kiadványa a koronavírus okozta szorongató
2020 évi időszak programjairól

2020. augusztus 24-i szeniorok ülése Budapesten a NFK Erdészeti Főosztály Tanácstermében, a képen balról: Kovács Gábor, Káldy József titkár, Bogdán József, Gerely Ferenc, Kiss László OEE elnök, Dr. Halasy Gyula, Virágh János. Fotó: Ormos Balázs

2020. augusztus 24-i szeniorok ülése Budapesten a NFK Erdészeti Főosztály Tanácstermében, a képen balról: Schmotzer András elnök, Dr. S. Nagy László örökös tiszteletbeli elnök, Marjai Zoltánné Kati, Tarján Lászlóné Nusika, Dr. Szabó Sándor, Dr. Marosi György, Dudás Péter, háttal Mohai Elek videót készít. Fotó: Ormos Balázs

„Ahhoz, hogy a közösségek közérzete, az együttműködés javuljon, vissza kell adni a szavaink eredeti jelentését. Különösen azoknak, amelyek a közösségek belső tartásának alakulásában, az egyéniségek formálásában döntő fontosságúak, mint pl. az erkölcs, tisztesség és a szoliradítás. Ezek nélkül elgyengül a család és a közösségek szokását átörökítő összetartása.”

*Dr. S. Nagy László új, megválasztott elnök
köszöntőjéből*

2002. március 19.

SZÁMADÁS. Budapest, 2017., 41.old.

Az új elnök megköszönve a bizalmat jelezte, hogy a megkezdett nemes célzatú munka csak a „közös bölcsesség” igényével folytatható. A vállalt szolgálatot a szellemi hagyaték ápolásával, a minta értékek követésével igyekszik ellátni,..

*Dr. Szász Tibor leköszönő elnök,
megválasztott Örökös tiszteletbeli elnök*

2002. március 19.

SZÁMADÁS. Budapest, 2017., 41.old.

ELHALASZTVA!

AVAGY ÍGY LETT MARADANDÓ

**Az Országos Erdészeti Egyesület
Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa
összefoglaló kiadványa a koronavírus okozta szorongató
2020 évi időszak programjairól**

**Budapest
2020**

Szerkesztette
Ormos Balázs
OEE SZTTT szenior törzstag

A könyvet lektorálták
Schmotzer András
OEE SZTTT elnök
Káldy József
OEE SZTTT titkár

A könyv kiadását támogatták
Országos Erdészeti Egyesület Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa
Mecsekerdő Zrt.
SEFAG Zrt.
Zalaerdő Zrt.

Felelős kiadó
Schmotzer András
OEE SZTTT elnöke

ISBN 978-963-8251-87-9
© Schmotzer András, 2021

Nyomdai munkákat végezte:
Lővér Print Nyomdaipari Kft. Sopron

Készült 150 példányban.

Tartalomjegyzék

• Tartalomjegyzék.....	3
• Előszó (<i>Schmotzer András</i>).....	4
• Erdész Walden, 1971-es újbóli hivatalos használatának körülményei. (<i>Dr. Varga Szabolcs, D. Kárpáti László, Dr. Marosi György, Dr. Szabó Sándor</i>).....	6
• A seniorok elfogadták az Erdészeti Hagyaték és Értéktár Programot (<i>Ormos Balázs</i>).....	10
• A Soproni Egyetem és az Erdőmérnöki Kar helyzete (<i>Prof. Dr. Náhlik András</i>).....	14
• Az erdők jelentősége és az erdőgazdálkodás szerepe a klímavédelemben (<i>Dr. Führer Ernő</i>).....	16
• Virtuális utazás Zemplénben (<i>Ormos Balázs</i>).....	19
• Sorba-sorba (<i>Mohainé Fejes Ágnes</i>).....	25
• Képes beszámoló Zamárdi környékéről (<i>Gerely Ferenc</i>).....	30
• Üzenet a valétaló hallgatóinkhoz (<i>Prof. Dr. Náhlik András rektor</i>).....	35
• 10 éve alakult meg az OEE Erdélyi Helyi Csoportja Sellyén (<i>Ormos Balázs</i>).....	37
• Dr. techn. Ghimessy László (Budapest, 1928.; Budakalász 2020.) gyémántokleveles erdőmérnök.....	72
• Bányász-kohász-erdész találkozó.....	75
• A vidékfejlesztés múltja, jelene és jövője (<i>Balsay István</i>).....	76
• Trianon 100 a seniorok emlékeinek felidézésével (Ormos Balázs szerk.).....	83
• Beszédés múlt magyaros ruha a Dobó István Vármúzeum gyűjteményében (<i>Novákné Mlakár Zsófia – Szabó Csabáné</i>).....	107
• Dr. Király Pál emlékére – A velünk élő múlt (<i>Ormos Balázs</i>).....	126
• Látogatás az Országos Széchenyi Könyvtárban (Mohai Fejes Ágnes).....	140
• Az OEE 151. Vándorgyűlése Jakabszálláson – Elhalasztva.....	146
• 15 éve hunyt el Riedl Gyula okl. erdőmérnök a Wagner Károly Erdészeti Szakkönyvtár öre „FELTÖLTÉS” (<i>Ormos Balázs</i>).....	147
• Kiss László az OEE elnöke látogatása a Seniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsánál (<i>Káldy József</i>).....	162
• Prof. Dr. Káldy József szobrának koszorúzása születésének 100. évfordulója alkalmából (Czupy Imre).....	166
• Soproni professzornak avattak szobrot az Erdőmérnöki Karon - Prof. Dr. Mészáros Károly.....	175
• Körzeti erdőtervezés a Nemzeti Földügyi Központban (<i>Szabó Péter, Szolnyik Csaba, Czirok István</i>).....	170
• Erdeink egészségi állapota a változó világban (<i>Hirka Anikó-Csóka György</i>).....	173
• Emlékezés elhunyt tagtársainkra (<i>Schmotzer András</i>).....	182
• Emlékezünk Dr. Czerny Károlyra Székházunk dokumentumainak összeállítójára (<i>Schmotzer András, Káldy József, Ormos Balázs</i>).....	184
• 100 éve hunyt el Thék Endre Székházunk bútorainak gyártója (<i>Ormos Balázs</i>).....	187
• Advent (<i>Mohainé Fejes Ágnes</i>).....	196
• Aktualitások a magyar erdőgazdálkodásban, némi nemzetközi kitekintéssel (<i>Szentpéteri Sándor</i>).....	198
• A magyar erdőszet (erdészek) szerepe a fenntartható fejlődésben (<i>Wisnovszky Károly</i>).....	200
• Korosztályos Emléklapok, születés és névnaposok köszöntése (<i>Schmotzer András</i>).....	205
• 2020. évi programok megvalósítása, 2021. évi munkaterv vélemények, javaslatok (<i>Schmotzer András</i>).....	206
• Az OEE Seniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa tagjai 2020 december 31.	210
• ADVENT (<i>M. Fejes Ágnes, Mohai Elek</i>).....	211
• Utószó (<i>Káldy József</i>).....	213
• Szerkesztői üzenet a QR kód bevezetéséről (<i>Ormos Balázs</i>).....	213

Előszó

*„A legfontosabb az erdészek hivatástudata,
összetartása, egymás támogatása, segítése.”*

Dr. Madas András

Vándorgyűlés

Gyöngyös

2003. június 23.

Megdöbbenő, szorongató, félelemkeltő és bizonytalan jövőt hozó 2020-as évet rótt ránk a sors a koronavírus elterjedése miatt.

Amikor ez év 2020. február 27-én találkoztunk személyesen Budapesten utoljára, nem gondoltuk, hogy féléves szünet után találkozhatunk újra. Ezen a rendezvényen a testületünk további tevékenységét döntően meghatározó témákat vitattunk meg és fogadtunk el:

- Erdészeti Hagyaték és Értéktár Program
- működési szabályzatunk módosításának elfogadása
- megválasztottuk szervezetünk új titkárát Káldy József személyében
- végül gondos előkészítés után elfogadtuk több tagtársunk javaslatát figyelembe véve szervezetünk 2020 évi munkatervét.

Sajnos a járványhelyzet átírta elképzeléseinket.

A munkaterv összeállításakor minden előadót felkértem és egyeztettem vele előadásának megtartására, valamennyien örömmel vették a felkérést.

Bejártuk a Zemplénbe tervezett kihelyezett programunk színhelyeit, külön köszönet Fehér István szenior társunknak és Budai Péter üzemigazgatónak az előkészítésben kifejtett munkájukért.

Az augusztusi mátrai program egyeztetése is megtörtént (Mártafüredi Erdészet, Erdészeti Szakközépiskola, Mátra Múzeum-Gyöngyös, Vadászati Múzeum-Hatvan, Gyöngyösoroszi Ásványgyűjtemény)

Amikor ismertté vált, hogy rendezvényeink elhalasztásra kerülnek felvetődött, hogy a továbbiakban milyen módon tartsuk a kapcsolatot egymással. Többek javaslatára úgy döntöttünk, hogy a tagság bevonásával tájékoztatjuk virtuálisan tagjainkat. Bővültek az ötleteink mert az ez évi jubileumi, illetve különleges eseményekről is megemlékezések születtek.

Nevezetesen:

- 10 éve alakult meg az OEE Erdélyi Helyi csoportja
- Trianon 100. évfordulója alkalmából a szeniorok emlékeinek felidézése (eredetileg a központi OEE rendezvényhez csatlakoztunk volna)
- Dr. Király Pálra és a Riedl Gyulára - 15 éve távozott közülünk - emlékeztünk
- Mohainé Fejes Ágnes elkalauzolt bennünket az Országos Széchenyi Könyvtárba
- megemlékeztünk a tervezett OEE 151. vándorgyűléséről, ami Jakabházán lett volna
- híradással jelentkeztünk (2020.07.23.) a Soproni Hírekkel a pandémia idején Ormos Balázs szeniortársunk összeállításában

Élvezetes élménybeszámolókkal jelentkeztek tagtársaink közül:

- Mohainé Fejes Ágnes (2020.05.04.) Sorba-sorba című írásával
- Gerely Ferenc (2020.05.09.) Képes beszámoló szenioroknak- ezúton köszönjük aktivitásukat.

Köszönetemet fejezem ki mindazon előadóknak, akik írásaikat időben rendelkezésünkre bocsátották, hogy közkinccsé tegyék.

Az anyagok összeállításánál segítséget nyújtottak S. Nagy László és Halász Gábor.

Ezek a „dokumentumok” bizonyítják, hogy mennyi értékes szakmai információval rendelkezünk, amit archiválni érdemes és nyilvánossá kell tennünk.

Ormos Balázs szeniortársunknak elvülhetetlen érdeme van abban, hogy OEE főtítkárként olyan sok szakmai anyagot archivált, amelynek most „morzsáit” ismerhettük meg.

Köszönet Káldy József titkárunknak a technikai és az érdemi közzétételek megvalósításáért.

Hiszem, ha ez a koronavírus-járvány „nem tör ránk”, ezek a szakmánk számára fontos írások nem születtek volna meg (minden rosszban van valami jó). Bízom benne, hogy ezen dokumentumoknak tovább gondozása (kiadványi formában) kötelességünk.

Ebben az időszakban távozott közülünk Ghimessy László tagtársunk, kegyelettel emlékeztünk rá és közreműködtünk nekrológja összeállításában.

Fontosnak tartottam, hogy hagyományainknak megfelelően az aktuális születés és névnaposokat telefonon felköszöntsem, sajnos nem mindenkivel sikerült kapcsolatot teremtenem a karantén ideje alatt.

Végezetül, ha a vírus „engedi” 2020. augusztus 27-én ismét minél többen találkozhatunk Budapesten a szokásos helyen szabad téren.

Mint ismert az OEE Elnökének személyében változás történt, Kiss László lett az új elnökünk. Felkérésemre megtisztelti rendezvényünket, ahol tájékoztatást kapunk „az OEE elnökség stratégiája 2019-2022 között” című előadásában.

Remélem, hogy tagtársaink a közölt információkat szívesen fogadták, ha már személyesen nem találkozhattunk.

Hitem szerint jelenlegi világunkban legfontosabbak az emberi, kollegiális, baráti kapcsolatok. Egy közösség, akkor eredményes, ha ezekkel az ismérvekkel rendelkezik. Bízom benne, hogy a mi közösségünk ilyen.

*„Baráti körünk az a család, melyet saját magunk választunk,
és ha jól választunk, jóban-rosszban mindent jelenthetnek számunkra.”*
Sarah Ivens

Sarah Ivans további gondolatait, aki az alábbi könyvet is írta, ajánlom elolvasásra:

<https://moly.hu/konyvek/sarah-ivens-erdoterapia>

Hiszem azt is, ahogy a soproni (selmeci!) nóta mondja:

„a barátság szent, örök!”

Ui.: Remélem, hogy hasonló kegyetlen időszak nem tör ránk ismét. Rá kellett jönnünk, hogy a Földünk „labilis” és mi esendők vagyunk.

Barátsággal, vigyázatok magatokra és egymásra.

Eger, 2020. augusztus 14.

Jószerecsét!

**Schmotzer András
elnök**

*Országos Erdészeti
Egyesület*

*Szeniorok és Tiszteletbeli
Tagok Tanácsa*

Tatár juhar

MEGHIVÓ

Újabb évet kezdünk – új magot kell
vetned,
szíved érzéseit kell mindig követned!
Mert tudd, – a szeretet, – a teremtés
titka,
szabad madárrá válsz, s nem gátol
kalitka.

Aranyosi Ervin

Tisztelt Kollega, Kedves Barátunk!

Értesítelek, hogy
az **OEE Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa (Tanács)**
2020. január 30-án (**csütörtök**) 10.30 órai
kezdettel tartja OEE-ről a rendezvényét,
a **NÉBIH Erdészeti Igazgatóság székháza III. emeleti tárgyalójában,**
(1023 Budapest, Frankel Leó út 42-44 sz.)
amelyre tisztelettel meghívlak.

Napirend:

10.30 – 12.00. A 1971-es év, a hagyományok éve;
Erdész Walden, 1971-es újbóli hivatalos használatának körülményei. Meghívott előadók: Dr. Varga Szabolcs, D. Kárpáti László, Szeniortársaink Dr. Marosi György, Dr. Szabó Sándor
12.00 – 12.15 Szünet
12.15 – 13.00 Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanács ügyeivel kapcsolatos zárt ülés
A.) Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsának „Működési Rendjének módosítása”
pontonkénti szavazás.
B.) Működési szabályzat aktualizálása, Működési szabályzat szerinti tagsági viszonyrendezés.
C.) **Időközi** Titkár, Vezető tisztségviselő választás Titkos szavazással. Ok, hogy Dr. Halasy Gyula 2019.10.24.-én egészségi okokra hivatkozva bejelentette lemondási szándékát, amit 2019.12.13.-gyűlésen az Elnök és tagság tudomásul vett és elfogadott.

13.00-13.30-ig Emléklapok átadása

Érdeklődésekre, megjelenésekre számítok! A rendezvényre szeretettel várlak!

Jelentkezés, 2019. január 23.-ig a +36 20 445 0597, Dr. Halasy Gyula telefonszámán, vagy a info@halasi.eu e-mail címen.

A program változtatás joga fenntartva, amely ismeretlen viszonyok függvényében módosulhat.

Melléklet: Működési szabályzat egységes szerkezetben.

2020. február 27.-én tárgyalandó erdészeti hagyaték és értéktárgy program előterjesztés

Budapest. 2020. január 12.

. **Üdv az erdésznek, erdész barátsággal köszönt,**

Schmotzer András elnök

A Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsának 2020. január 30-i ülése.

A Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa ez évi első ülését a hagyományoknak megfelelően a NÉBIH Frankel Leó úti székházában tartotta. A résztvevők nagy létszáma az izgalmas napirendnek volt köszönhető.

Az első napirend a minden hagyománytisztelő szakmabéli számára érdekes téma volt: **a hagyományok és a walden betiltása, valamint a walden újjászületése és a selmeci hagyományok feltámasztása.** Az izgalmas, képekkel illusztrált előadást dr. Varga Szabolcs, dr. Kárpáti László, dr. Szabó Sándor és dr. Marosi György tartották, akik egyetemi hallgatókként évfolyamtársaikkal együtt elérték régi hagyományaink igen fontos elemeinek újraéledését.

Az előadás felvezető részében a walden és a hagyományok betiltásáról, az Ifjúsági Kör megszűnéséről hallhattunk (Sarkady Sándor, Wisnovszky Károly, Gál János, Klima Imre írásai, valamint Herpay Imre, Igmándy Zoltán és Pankotai Gábor szóbeli közlései alapján). Az 1950-es évek az egyetemi hallgatóság és az oktatói kar nehezen átélt időszaka volt, amikor a hatalom tűzzel-vassal irtotta a hagyományokat, és a hagyománytisztelő egyetemi polgárokat. A walden betiltása, az Ifjúsági Kör önfeloszlatása után Selmec szelleme „illegálisba” vonult, de a felszín alatt tovább izzott a parázs. A történet részletezése meghaladja ennek a cikknek a kereteit. A szomorú korszak részletes leírása *több tanulmányban* is olvasható. *Pl. Ifj. Sarkady Sándor: A Bánya-, Kohó- és Erdőmérnök-hallgatók Ifjúsági Köre Sopronban. Sopron, 2017; Wisnovszky Károly: Ötven éve ölték meg az Akadémiát, Egy szemtanú vallomása. Erdészettörténeli Közlemények XLIV. Soproni Műhely különszám – 1999.*

A változás 1971-ben következett be, néhány korábbi évfolyam sikertelen próbálkozásai után. Idézek dr. Kárpáti László írásából, ami részletesen az Erdészettörténeli Közleményekben jelent meg: *És újra walden (Visszatekintés a 30 évvel ezelőtti eseményekre), Erdészettörténeli Közlemények LX. 99-107.p. Budapest 2003.*

http://epa.oszk.hu/02400/02451/00075/pdf/EPA02451_Erdeszettorteneti_Kozlomenyek_60_2003_099_107.pdf

„1970. szeptember végén szakestélyt tartottunk a régi Alm Bihari-képekkel díszített, füstös termében. A szakest nem volt nagy létszámú, az akkori III. éves évfolyam 2. tanulócsoportha, néhányan más csoportokból, és „kintlakó” firmák voltak a résztvevők. A tanárok közül Tamás László és Kerényi Ervin adjunktusok voltak velünk. Az elnök Tamás László a. Libella volt. Szakestély után kötetlen nótázás és beszélgetés folyt. Az egykori Ifjúsági Kör volt a téma, s főleg a selmeci, később soproni diákélet. Itt merült fel lehetőségként, hogy mi lenne, ha újra megcsináltatnánk a waldent. . . . „

Az elképzelést tett követte. A diákság tervét egyetemi oktatóink támogatták, és mások mellett elsősorban dr. Béli Ferenc egyetemi docens, oktatási rektorhelyettes politikai pozíciója felhasználásával segítette a walden újjászületését. Az ügy az erdészeti vezetés legmagasabb köreit is megjárta. Előadóink részletesen elmesélték a körülményeket és az akadályok leküzdését. A megvalósulásban elsősorban az volt szerencsés, hogy 1971-ben rendezte Magyarország a Vadászati Világkiállítását. Sikertelen elérni, hogy az erdőmérnök-hallgatók lássák el a kiállítási rendezői szolgálatot, távol tartva a mezőgazdászokat és más szakok hallgatóit. A legfőbb eredmény viszont az volt, hogy a

waldent elfogadták az erdőmérnök hallgatók hivatalos viseletként, és ehhez még anyagi támogatást is biztosítottak a Világkiállítás rendezői. Meg kell említeni Bányász Erzsébet fhm-t, aki több változatban elkészítette a walden rajzát, amiből kiválasztásra került az, ami megvalósult. Az első walden

elkészítését sok ötletet kívánó, komoly és nehéz munka előzte meg, elsősorban a szabászati anyagok beszerzése tekintetében. Az őz-barna fésűs szövetet Győrben állították elő, a zöld és fekete bársonyt a Színházi Kellékelátó pincéjéből lehetett beszerezni, a gombok a Pénzverdében készültek. A regénybe illő események végén elkészült az első sorozat, amit a Szovjetunióba tanulmányútra készülő hallgatók kaptak meg. Ennek egy példányát ma élőben is láthattunk dr. Varga Szabolcs előadónk viseletként. Lényeg az, hogy a Világkiállításon hallgatóink waldenben végezték feladatukat és ezzel leomlott a vasfüggönynek az a darabja, ami a hagyományainkat elzárta a magyar erdészekről.

A waldent a selmeci hagyományok feléledése követte. A balekoktatás tartalmasabbá tételé, a szakestélyek, keresztelők és a nóták újból gyakorlattá váltak a hallgatóság körében, amit az oktatói kar is lelkesen támogatott. Újraéledt a kapcsolat a Miskolcra telepített bányász és kohász hallgatókkal is. Az első, Sopronban tartott közös szakestélyen a Központi Bányászati Múzeumból kölcsönvett grubekben résztvevő bányász hallgatók hazatérve lelkesen elkészítették saját egyenruhájukat.

A walden ma nem azt a szerepet tölti be, mint hajdanán. Akkor a diákság napi viselete volt és az egyetem elvégzésére meglehetősen kopott állapotba került. A walden mára ünnepi ruházat, és nem illik hozzá sem farmer nadrág sem fehér edzőcipő. Meg kell neki adni a tiszteletet, mert elsősorban nem ruhadarab, hanem hagyományaink őrzője és jelképe. Újabb vadászati világkiállítás áll előttünk, ahol hallgatóink remélhetőleg ismét illő ruházattal és megjelenéssel képviselik az Alma Matert és hirdetik a selmeci-soproni hagyományokat.

A nagy sikerű előadást követő hozzászólások kiegészítették a történetet. Megtudhattuk, hogy a hagyományok üldözésének legtorzabb jelensége volt a zöld valétaszalag betiltása, amikor a végzősök kék színű szalaggal hirdették valétálásuk tényét.

A következő napirendi pont **az SZTTT Működési rendjének módosítása** volt. Halász Gábor előadása bemutatta az aktuális helyzetnek és az előre látható folyamatoknak megfelelő javaslatot. A tagsági viszony rendezése - az Elnök javaslatára - a következő taggyűlésünkre került elhalasztásra. Az egyes módosításokat a szavazásra jogosultak többsége elfogadta.

A mai napra tervezett **időközi titkár választásra a következő taggyűlésen kerül sor.**

Az ülés záró eseménye a kerek születésnapot ünneplő tagjainknak az erre az alkalomra készült **emléklapok átadása** volt. A Tanács jellegének megfelelően a legfiatalabb ünnepelt is betöltötte a 75.-ik életévét. A zárás után természetesen összeült a tarokkparti, aminek – mint mindig – most is résztvevője volt az idén 97.-ik életévét betöltő harcos játékos Lutonszky Zoltán.

Budapest, 2020. január 31.

Lejegyezte: Gerely Ferenc szenior tag

A beszámoló az Erdészeti Lapok 2020. márciusi száma 100. oldalán olvasható, „Fókuszban a walden” címen. A walden előadás videó felvételét vágatlanul, az egyedi történelmi hivatkozást szolgálva, az OEE Wagner Károly Erdészeti Szakkönyvtárba kívánjuk elhelyezni.

*Országos Erdészeti
Egyesület*

*Szeniorok és Tiszteletbeli
Tagok Tanácsa*

Tatár juhar

MEGHIVÓ

Sokan kiáltoznak, s ha arra vágytok
hogy hallatsszon hangotok,
ti ne úgy legyetek hallhatóvá, hogy
a lármán túlharsogjatok:

- hajoljatok közel az emberek
arcához,

s közelről, halkán szóljatok.

Váci Mihály

Tisztelt Kollega, Kedves Barátunk!

Értesítelek, hogy
az **OEE Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa (Tanács)**
2020. február 27-én **(csütörtök)** 10.30 órai
kezdettel tartja OEE-ről a rendezvényét,
a **NÉBIH Erdészeti Igazgatóság székháza III. emeleti tárgyalójában,**
(1023 Budapest, Frankel Leó út 42-44 sz.)
amelyre tisztelettel meghívlak.

Napirend:

Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanács ügyeivel kapcsolatos zárt ülés

1) 10.30 – 11:15 Erdészeti Hagyaték és Értéktár Program megvitatása és elfogadása

Előterjesztő: Ormos Balázs

2) 11:15 – 12:00 2019. éves a Tanács évi munkájának értékelése és elfogadása

2020. évi Munkaterv összeállítása, megvitatása és jóváhagyása

Előterjesztő: Schmotzer András

12:00 – 12:20 Szünet

3) 12:20 – 12:40 Működési Szabályzat szerint tagsági viszony rendezése, tagfelvétel és új
törzstagokról szóló szavazás

Előterjesztő: Zachar Miklós

4) 12:40 – 13:10 Szervezetünk titkárának megválasztása titkos szavazással

Előterjesztő: Zachar Miklós

5) 13:10 – 13:30 Egyebek

A témák fontossága miatt elvárom a rendezvényen való részvételeket.

Jelentkezés 2020. február 20-ig, Schmotzer András telefonszámán (30-945-2595) vagy az

erdo.hegyi.szil@t-online.hu címen.

A program változtatás joga fenntartva, amely ismeretlen viszonyok függvényében módosulhat.

Melléklet: Erdészeti Hagyaték és Értéktár program terve (Ormos Balázs) és 2020.01.30.-án
elfogadott „Működési Rendet”

Budapest. 2020. február 13.

• **Üdv az erdésznek, erdész barátsággal köszönt,**

Schmotzer András
elnök

A Szeniorok elfogadták az Erdészeti Hagyaték és Értéktár Programot

Az OEE Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa 2020. február 27-én tartotta soron következő összejövetelét Budapesten a volt ERTI Székházban. Fő programpontként elfogadták *Ormos Balázs* tagtársuk a Hagyatékgondozó Munkacsoport tagjának előterjesztésében az Erdészeti Hagyaték és Értéktár Programot. *Dr. Halasy Gyula* titkár lemondása miatt új titkárt, *Káldy József* személyében, valamint új törzstagokat választottak. Majd *Schmotzer András* elnök értékelte az elmúlt évi programot és javaslatot tett az idej munkatervre, melyeket a Tanács kiegészítésekkel elfogadott és megszavazott.

Schmotzer András elnök köszöntötte a megjelent tagokat, ismertette a nap programját, bejelentette, hogy *Dr. Halasy Gyula* lemondott titkári funkciójáról és tagságáról is. Ezért a mai alkalomra *Ormos Balázs* tagtársat kérte fel a jegyzőkönyv vezetésére, melyet a jelenlévők egyhangúan megszavaztak.

Ormos Balázs a Hagyatékgondozó Munkacsoport tagja röviden kiegészítette az előre kiküldött Erdészeti Hagyaték és Értéktár Programot. Emlékeztette a jelen lévőket arra, hogy az elmúlt időszakban több mint tíz tagtársunk távozott az élők sorából és rendkívül értékes, pótolhatatlan hagyatékokat és értékeket hagytak maguk után, melyek jövőbeni sorsa nem lehet közömbös a szeniorok számára, sőt bizonyos felelősséggel tartoznak az értékek megőrzése ügyében.

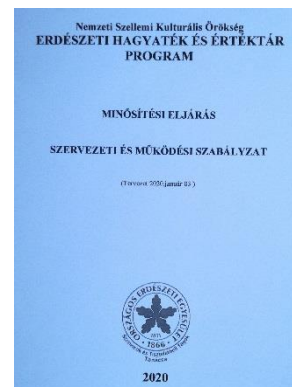
A hagyatékok és értéktár program elindítását a szeniorok megszavazták az elmúlt évben. Munkacsoportot hoztak létre *Dr. S. Nagy László*, *Dr. Szikra Dezső* és *Ormos Balázs* személyében.

Az Országos Erdészeti Egyesület Elnöksége 2019. március 22-i ülésén – melyen *Schmotzer András* a Szeniorok Tanácsa elnöke beszámolt törekvéseinkről - a Szeniorok Tanácsának együttműködésére számítva a 9/ 2019.(03.22) sz. elnökségi határozatban foglalt 2019-2022 közötti időszakra szóló Stratégiai tervébe felvette a hagyatékok programot. A 2019. május 10-i Közgyűlésen *Zambó Péter* elnök megerősítette a szándékot. Ezzel a szeniorok számára feladattá vált a program megalkotása.

Ormos Balázs elmondta, hogy sok helyen és sok személlyel tárgyalt. A munkacsoport tagjaival, az egyesület tagjaival, a programról beszélt *Kiss Csaba* elnökkel az Erdészettörténeti Szakosztály rendezvényén, az Erdészeti Erdei Iskola Szakosztályban, a Soproni Kitaibel Asztaltársaságnál előadást tartott, Erdélyben 2019. október 18-án Borzonton a Szakkonferencián beszélt a magánerdő szervezetek vezetőivel (*Melles Előd*, *Szmolka Péter*), *Csóka Györggyel* (Internetes erdővédelmi tudásközpont, programjába való beépítés érdekében), a Vadászati Kulturális Egyesület elnökével az együttműködésről. Prof. Dr. *Náhlík András* rektorral. *Sárvári Jánossal* a könyvtárunk örével. Folyamatosan tárgyalt az egyetemi könyvtár és levéltár vezetőivel és a legtöbb segítséget adó *Dr. Varga Tamással* az Erdészeti Múzeum igazgatójával.

Ismerve az OEE Elnökségének munkamódszerét, a programot jogi ellenőrzésnek fogják alávetni, jogosan. Ezért igyekezett olyan programokat találni, felhasználni, melyek már átestek az ilyenfajta jogi szűrőn. Egyik az Erdészeti Erdei Iskola Minősítési rendszere, a másik az OEE Wagner Károly Erdészeti Szakkönyvtár működési rendje. A két anyag képezi a program alapját.

Az előadó elmondta, hogy a program bonyolult, minthogy a téma is kiemelten fontos és felelősségteljes, hiszen emberek, szervezetek értékeinek megőrzéséről van szó. Nem kell azonban megijedni, mert az erdészeti erdei iskola minősítés rendszere pedagógusok által is végrehajtva majd egy évtizede működik kiválóan.

A programról elmondta, hogy felépítése teljesen megegyezik az erdészeti erdei iskola minősítés rendszerével. A bevezető után tartalmazza a **program célját, mely szerint a végső cél egy országot lefedő erdészeti hagyaték és értéktár hálózat létrehozása, a működés egységes követelményrendszerének megalkotása, az erdészeti hagyatékok és értékek megőrzése, számbavétele, közkinccsé tétele érdekében. Az egységes követelményrendszer a program működtetéséhez szükséges pénzügyi források megszerzéséhez és hatékony felhasználása érdekében is elkerülhetetlen.**

A hálózat gyűjtőhelyei szolgáltatásuk minősége, mennyisége, törvényi kötelezettségük, elhelyezkedésük vonatkozásában rendkívül eltérők, ezért öt működési kategória került kialakításra. Külön fejezet foglalkozik az eljárásrenddel. Nyolc melléklet segíti a program megvalósítását, köztük öt oldalon kerültek felsorolásra azok a helyek, ahol a felesleges dokumentumok leadása lehetséges.

A továbbiakban az előadó példákon keresztül részletesen ismertette az egyéneknél lévő hagyatékok és értékek nyilvántartásának elkészítését. A rovatok teljesen megegyeznek a hivatalos gyűjtési jegyzék, illetve a leltárkönyv rovataival, a dokumentumok megnevezése az OEE könyvtárával. Ezzel megkönnyíthető, ha valaki hivatalos levéltárnak, könyvtárnak akarja később átadni értékeit.

Kiemelte, hogy fontos a dokumentum részletes leírása, történetének rögzítése. Lehetőséget ad családok számára is a saját értékek számbavételére, leírására, hogy a család fiatalabb tagjai is tudják családjuk történetét, ismerjék személyeiket. *Dr. Kárpáti László* okl. erdőmérnök a Gyökerek és lombok 11. kötet 263. oldalán üzeni nekünk, hogy „*Tehát mindent le kell írni, kinyomtatni, eltenni. ma nincs családi asztal, okos telefon van, meg tévé. Az átlagember már a dédszüleit sem tudja megnevezni.*” Okuljunk szavain!

Hozzászólásában *Kovács Gábor* saját példáin keresztül megerősítette, hogy szükség van egy ilyen értékmegőrző programra. Az elektronikus megőrzés bizonytalanságára a kis floppy lemezt hozta példaként, melyet már nem tud használni.

Dr. S. Nagy László a cselekvőképes tagságnak ajánlotta a programot, az írásbeliséget át kell örökíteni a regionális centrumok létrehozásával. Kiemelte, hogy egykori Székházunk is alkalmas lehet egy ilyen centrum kialakítására. Felhívta a figyelmet arra, hogy ne lehessen az értékes anyagokból kiszedni azokat, melyekből pénzt lehet csinálni.

A következőkben *Schmotzer András* elnök szavazásra bocsátotta a programot, melyet **egyhangúan megszavaztak a jelenlévők**. Bejelentette, hogy az Elnökség elé terjeszti azt és az Erdészeti Lapokban is közzétesszük a programot felhívás kíséretében.

A továbbiakban **választások következtek** a napirend szerint. *Zachar Miklós* a választási bizottság vezetője irányította a választásokat. *Schmotzer András* elnök felolvasta *Dr. Halasy Gyula* titkár levelét, melyben lemondásáról és a szenioroktól való kilépéséről tájékoztatta. Megköszönve munkáját, az elnök a lemondást tudomásul vette. Az új titkár kiválasztása a többi jelölt visszalépése következtében leegyszerűsödött. A hét jelölést kapott *Káldy József* megválasztása került napirendre. Ugyancsak választásra kerültek az új szenior törzstagok is. A választást felügyelő *Dr. Marosi György* az OVB tagja szerint is rendben zajlott le a választás. Ennek eredményeként **a tiszteletbeli és törzstagok megválasztották Káldy Józsefet titkárnak, Dr. Szabó Sándort, Nadas Józsefet, Mohainé Fejes Ágnes, Mohai Eleket és Kökény Istvánt törzstagoknak.**

Schmotzer András elnök értékelte a 2019. évi program megvalósítását és javaslatot tett a 2020. évi programra a beérkezett javaslatokat is mérlegelve. Elégedetten állapította meg, hogy gazdag programot valósítottak meg a szeniorok az elmúlt évben. Voltak szakmai előadások, visszaemlékezések, kirándulások, piknik, és tarokk, ahol jól érezte magát a közösség. Összesen 10 rendezvényen, 13 előadó és 254 fő vett részt. Továbbá a tagság igénye szerint éltek azzal a jogosítvánnyal, melyet az Alapszabály biztosított, miszerint a Szeniorok Tanácsa az Elnökség tanácsadó szervezete.

A 2020. évi program előterjesztése után megállapítható, hogy még gazdagabb, mint az elmúlt évi volt. A tagság döntése szerint fakultatív programok is beiktathatók év közben. Összesen 9 rendezvényt, 25 előadót és 7 fakultatív programot terveztek. A program kialakításához javaslatot tett *Dr. S. Nagy László, Virágh János, Mohainé Fejes Ágnes, Dr. Fűhrer Ernő, Fehér István, Wagner Tibor*, melyek nagyrészt beépültek a programba. **A tagság a beszámolót és a programot is egyhangúan megszavazta.**

Schmotzer András elnök megköszönte az aktív részvételt, sok sikert kívánt az új titkárnak és törzstagoknak, majd bezárta a hivatalos ülést, mely **baráti beszélgetéssel, bor és pálinka kostolóval, tarokkpartikkal folytatódott. Mert a szeniorok komolyan gondolják, hogy legyen jó az egyesület tagjának lenni!**

Szöveg: **Ormos Balázs** törzstag, OEE SZTTT

Fotók: **Mohai Elek** törzstag, OEE SZTTT

A beszámoló megjelent az Erdészeti Lapok 2020. áprilisi számában, a 135-136. oldalakon, „Hagyaték és értéktár program” címen.

**ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
SZENIOROK ÉS TISZTELETBELI TAGOK
TANÁCSA**

*„Hagyomány és haladás”
Dr. Király Pál főtitkár*

MEGHÍVÓ

Az Országos Erdészeti Egyesület Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa soron következő rendezvényét

**2020. március 26-án (csütörtökön), 10.30 órától tartja a
Nemzeti Földügyi Központ Erdészeti Főosztály III. emeleti tanácstermében,
1023 Budapest, Frankel Leo u. 42-44. szám alatt,**
melyre ezúton meghívlak.

Napirend:

- 10.30 Elnöki köszöntő
- 10.35 – 12.00 „A Soproni Egyetem és az Erdőmérnöki Kar helyzete”
Előadó: Prof. Dr. Náhlik András rektor
- 12.00 - 12.20 Szünet
- 12.20 – 13.00 „Az erdőgazdálkodás klímavédelmi szerepe”
Előadó: Dr. Führer Ernő kutató, szenior tagtársunk
- 13.00 – 13.30 Egyéb aktuális témák

Utána kötetlen baráti együttlét, tarokk partik.

Rendezvényünkre barátsággal várunk.

Mellékletben megküldve: Szeniorok 2020. évi saját programja

Tisztelt Szenior Társak!

Veszélyhelyzetet hirdetett a Kormány a koronavírus járvány miatt. Mint ismert a legveszélyeztetettebb korosztály éppen a miénk. Szabad-e ekkora kockázatot vállalni? Kérem jelezzétek részvételi szándékotokat 2020. március 19. (csütörtök) 12.00 óráig, Káldy József titkárnak, a kaldyj@t-online.hu drótpostára.

Eger, 2020. március 9.

Erdészüdvözlettel:

**Schmotzer András
elnök**

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET SZENIOROK ÉS TISZTELETBELI TAGOK TANÁCSA

*„Hagyomány és haladás”
Dr. Király Pál főtitkár*

TÁJÉKOZTATÓ

Az Országos Erdészeti Egyesület Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa soron következő rendezvényét 2020. március 26-án (csütörtökön), 10.30 órától tartotta volna. A korona vírus járvány okozta tilalmak következtében a rendezvényünket elhalasztottuk.

Prof. Dr. Náhlik András rektor úr az elhalasztott előadását pótlandó, az egyetemünkön ezekben a napokban is zajló átalakulások miatt, egy összefoglaló tájékoztatót juttatott el hozzánk azzal, hogy a levélben foglaltakat osszuk meg a szeniorok tagságával. Kérését az alábbiakban teljesítjük.

Tisztelt Szenior Kollégák!

Március hónap végére meghívásuknak eleget téve, örömmel készültem a találkozásra, hogy a szakma egykori felelős szereplői előtt beszélhessek egyetemünk jelenéről, gondjainkról, feladatainkról. Személyesen szerettem volna ezt a beszámolót megtenni. A koronavírus-fertőzés gyors terjedése miatt és a meghozott kormányzati intézkedések a szándékomat meghiúsították.

Úgy gondoltam, hogy ha nem is személyes találkozás során, de legalább írásban, levél útján – ha röviden is – de beszámolok az egyetemünket ért változásokról. Az oktatásunk egy része jelenleg elektronikus formában zajlik, ezért stílszerűen ilyen módon szólítom meg Önöket is.

Rendkívüli napokat élünk. Nem csak a vírus okozta nehézségek adnak többletfeladatokat, hanem az egyetemünket éppen ebben az időszakban érintő változások is rendkívüli erőfeszítésekre készítetnek bennünket.

A vírus okozta kormányzati előírások következtében távoktatási formában szervezzük egyetemi képzésünket. Ez minden oktató és adminisztratív dolgozó munkatársamat is kihívás elé állítja, aminek az első napok tapasztalatai során kiválóan megfelelnek.

Egyetemünk a közeljövőben, várhatóan július 1-től állami alapítványi fenntartási formában fog működni. Ez újabb feladatokat ró ránk.

Néhány napja az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárától, Prof. Dr. Bódis Józseftől azt a tájékoztatót kaptam, hogy az ERTI-t egyetemünkhöz csatolják. Reméljük, hogy a két ősi selmeci intézmény egymást segítve, erősítve végzi majd közös oktató, kutató tevékenységét, egész szakmánk támogatásával.

Az új működési formában szükség van új alapító okiratra, kuratóriumra, felügyelő bizottságra, azok működésének kidolgozására és minden egyéb oktatási feladatra, ami ehhez az átalakuláshoz szükséges.

Egyetemünkön történő eseményeket folyamatosan nyomon követhetik a honlapunkon. <http://uni-sopron.hu/kezdolap>

Történelmi időket élünk. A múlt évben emlékeztünk egyetemünk Sopronba költözésének 100. évfordulójáról. Akkor még nem sejtettük, hogy egyetemünket tulajdonképpen újra kell alapítanunk.

Szerencsére van egy egyedülálló értékünk, a selmeci hagyaték, ami szakmánk, szakmáink összefogását is jelenti. A 100 éves soproni múltunk értékei adnak erőt ahhoz, hogy közösen megoldjuk az előttünk tornyosuló feladatokat, melyek a következő 100 év oktatásának alapkövei lehetnek.

Sopron, 2020. március 27.

Jó szerencsét! Üdv az erdészeknek!

Prof. Dr. Náhlik András
rektor

E nehéz időszakban, ha személyesen nincs módunkban segíteni, gondolatban erősítsük egyetemünk vezetését, egész kollektíváját, hogy az átalakítás sikeresen megvalósuljon.

Ezúton kérdezem szenior társaimat a vírus okozta gondokról, van-e olyan, amit mi tudunk orvosolni? Kérem, hogy vigyázzatok magatokra. „MARADJATOK OTTHON!”

Eger, 2020. március 28.

Erdészüdvözlettel:

Schmotzer András
elnök

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET SZENIOROK ÉS TISZTELETBELI TAGOK TANÁCSA

*„Hagyomány és haladás”
Dr. Király Pál főtitkár*

TÁVELŐADÁS

Veszélyhelyzetben az ország a koronavírus okozta járványveszély következtében. Úgy gondoltuk, hogy ennek ellenére az élet ne álljon meg a szenioroknál. Alkalmazkodva a mai gyakorlathoz a veszélyhelyzet végéig elhalasztjuk rendezvényeinket. Ugyanakkor sok intézményhez és szervezethez hasonlóan bevezetjük a TÁVELŐADÁS intézményét, azon rendezvényeinknél, ahol ez lehetséges. Így tettünk már Prof. Dr. Náhlik András rektor úr esetében is.

Az Országos Erdészeti Egyesület Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa soron következő rendezvényét 2020. március 26-án (csütörtökön), 10.30 órától tartotta volna. A korona vírus járvány okozta tilalmak következtében a rendezvényünket elhalasztottuk. Dr. Führer Ernő tagtársunk TÁVELŐADÁS-át elkészítette, melyet most számotokra megküldünk.

Az erdők jelentősége és az erdőgazdálkodás szerepe a klímavédelemben

Führer Ernő

okl. erdőmérnök

**„egy fa, ha kidől, messze hangzik,
nő az erdő, azt ki hallja?”**

(székely mondás)

Magyarországon ma már valamennyi erdei ökoszisztéma ember által érintett és befolyásolt, még akkor is, ha az természetvédelmi oltalom alatt áll. Egyrészt ezekben az erdőkben is történnek védelmi célokat szolgáló erdőművelési beavatkozások, másrészt az ember olyan változásokat idézett elő a környezetben, amelyek az erdők eredeti ökológiai adottságait jelentős mértékben megváltoztatták. Ilyennek számít a folyószabályozási- és a nagy kiterjedésű vízrendezési tevékenység, a nagyfokú levegőszennyeződés, valamint a jelenben zajló klímaváltozás is.

Erdők jelentősége a szénforgalomban

Minden növénytársulás a szervesetlen szénből, a Nap sugárzó energiájának felhasználásával magas energetikai értékű szervesanyagot képez. Klímavédelmi értelemben ezért az autotróf növénytársulások értékét szénforgalmuk, szénlekötésük határozza meg. A növénytársulások közül legnagyobb mértékben az erdő veszi fel és köti meg a levegőben egyre jobban felhalmozódó szén-dioxidot, következésképp ökológiai jelentősége, vagyis a természet háztartásában betöltött sokrétű szerepe mindjobban felértékelődik. Ezt alátámasztja az a tény is, hogy amíg az erdők a szárazföldök csupán 28%-át foglalják el, addig az erdők talajában a szárazföldök talajtakarójában tárolt szénkészlet 39%-a található, az erdők növényzetében tárolt szénkészlet mennyisége pedig az összes, azaz a szárazföldi vegetációkban felhalmozódott szén mennyiségének 77%-a.

Magyarországon az erdők területe 1,9 millió ha. Ez az ország területének 20 %-a, a szántó után a második legnagyobb művelési ág. Az erdőkben lekötött szén egyrészt a földfeletti (levél, ág, kéreg, törzs, egyéb) és a földalatti (tuskó, gyökérzet) dendromasszában, másrészt a talajban halmozódik fel. A magyarországi erdőkben akkumulálódott szén mennyiségét összesen mintegy 400 millió tonnára becsülhetjük. Ez több, mint 1,4 milliárd

tonna légköri széndioxidnak felel meg, és csaknem 20-szorosa Magyarország éves szén-dioxid kibocsátásának. A tárolt szén becsült mennyisége hektáronként átlagosan 220 tonna, ennek 40-45%-a a dendromasszában, 55-60%-a pedig a talajban található.

A fontosabb fafajokat tekintve, területi arányuknál nagyobb szénkészlettel az őshonos keménylombos fafajok (a tölgyek, a bükk és a cser) rendelkeznek, közel átlagossal a gyertyán és az egyéb lombos fafajok, míg kevesebb az akácok, a nyárasok és a fenyvesek. Az egyes talajtípusok igen különböző szénmennyiséget tárolnak. Legalacsonyabb szénkészlettel a homokos vázталajok rendelkeznek, hektáronként kevesebb, mint 50 tonnával, a mély termőrétegű sötétszínű barna erdőtalajok viszont több mint 250 tonna szenet is tárolhatnak.

Az erdők faanyagában évente megkötött szén mennyisége a dendromassza éves növekményéből részben számítással és részben becsléssel határozható meg. Összességében a magyarországi erdők évente mintegy 7 millió t szenet kötnek meg. Ebből több mint 1 millió tonna a dendromasszában, és csaknem 1 millió tonna a faipari termékekben tartósan megkötve kikerül az éves szénforgalomból. A kitermelt faanyagból közel 1 millió tonna az energiaellátást, elsősorban a lakosság és egyes erőművek tűzifaigényét szolgálja, a többi pedig a helyszínen lebomlik és visszakerül a légkörbe. Természetesen a tartósan megkötött szénmennyiség az antropogén eredetű szén(dioxid)kibocsátás kiegyenlítésére nem elegendő. Hiszen Magyarországon jelenleg évente kibocsátott széndioxid elemi széntartalmának kb. 10%-a kötődik meg az erdők élőfakészletében (dendromassza), ill. tárolódik faipari termékekben.

Az erdők jelentősége és az erdőgazdálkodás szerepe a feltételezett klímaváltozás folyamatában

A szénforgalom befolyásolásán keresztül az erdő és az erdőgazdálkodás az éghajlatváltozás folyamatában három jól elkülöníthető szerepet tölt be, mégpedig annak előidézője (1.), elszennvedője (2.), továbbá eszköz (3.) annak mérséklésében.

1.) Mindenki előtt ismert, hogy a fosszilis energiahordozók mellett a trópusi őserdők irtása és a termőföld hasznosításának egyéb megváltozásai évente mintegy 15%-kal járulnak hozzá a légkör CO₂-terheléséhez. E kibocsátás igen számottevő az elmaradott térségekben, főleg Dél-Amerikában, Afrikában és Ázsiában egyes részein, ahol az erdők területének csökkenése összesen még mindig Magyarország területével megegyező nagyságú. Szerencsére egyre több országban, így Magyarországon is folyamatosan telepítenek új erdőket, ezért az erdőterület csökkenése földi léptékben mérséklődik. A baj azonban az, hogy a kitermelt őserdők miatt a Föld növény- és állatvilága fogy, a nagymértékű erózió hatására pedig lecsökken e területek ökológiai potenciálja, azaz szervesanyag-termelő képessége.

2.) Az éghajlat kedvezőtlen irányú módosulása öko-fiziológiai szempontból olyan degradáló folyamatokat indítanak el az erdei ökoszisztémákban, amelyeket már a természetes önszabályozó mechanizmusok, de az emberi beavatkozások sem tudnak teljes körűen kiegyenlíteni. A melegebb és szárazabb klíma miatti termőképesség-csökkenés a faállományok növekedésének és vitalitásának romlását idézi elő, ami végeredményben az abiotikus, azaz az aszály, a korai és kései fagyok, valamint a szélviharok okozta károk növekedését eredményezi. Gyakoribbak lesznek az erdő- és bozóttüzek, terjedésük felgyorsul, és az ellenük való védekezés is az erőforrások jóval nagyobb mértékű kihasználását igényli. Az erdőterületeken a biotikus károk előfordulása és az ezekből származó gazdálkodási kockázatok valószínűsége megnő, ugyanis a szárazabb és melegebb viszonyok mellett a könnyebben alkalmazkodó rovar és gomba fajok elterjedése, ill. Magyarországon eddig még kevésbé ismert – a déli, szomszédos országokban már károsító – új fajok megjelenése várható. Mindezek összhatása még nehezen becsülhető, és nem csak a tartamos erdőgazdálkodás fenntartását nehezíti meg, hanem a biodiverzitás nagymértékű átalakulása, ill. csökkenése is várható lesz.

3.) Az erdőgazdálkodásnak és a fahasznosításnak tehát kiemelt jelentősége van abból a szempontból, hogy az erdőben megtermelt szervesanyagban, a dendromasszában és az abból készített faanyagokban megkötött szén a légköri CO₂ koncentrációját csökkenti. Ez a pozitív hatás a következő okokra vezethető vissza:

- a fa, fotoszintézis révén képződött szerves-anyagában megköti, és hosszú ideig tárolja a szenet,
- amíg az ember által érintetlen (kezeletlen) erdőben a lekötött és az élőlények légzése során felszabadult szén mennyisége egyensúlyban van, addig a szakszerűen és tartamosan művelt erdőben ez az egyensúlyi állapot nem következik be, több szén kötődik le, mint amennyi légzés, ill. lebomlás útján felszabadul.
- azok a fából készített termékek, melyek hosszabb időre beépítésre, vagy egyéb felhasználásra kerülnek, a szenet tárolják és időlegesen kivonják a forgalomból,

- ha a fa olyan termékeket (műanyag stb.) helyettesít, melyek előállítása nagyobb fosszilis eredetű energiárfordítást igényel, akkor a CO₂-kibocsátás csökken,
- a fosszilis energiahordozók elégetésével a földkéregben évmilliók során megkötött szén szabaddá válik, és a légkör CO₂-koncentrációját növeli. A tartamosan megtermelt fa elégetése azonban a CO₂-mérleg szempontjából semleges, hiszen ugyanannyi CO₂ szabadul fel a fából, mint amennyit a fotoszintézis során rövidtávon megkötött.

Az erdőgazdálkodás klímavédelmi feladatai

Az erdők szén-dioxid megkötési tulajdonságai és az azokból leszűrt megfontolások alapján támogatni szükséges minden olyan erdőgazdálkodási és fafeldolgozási tevékenységet, amelyek a légköri széndioxid elnyelésén és tartós tárolásán keresztül mérséklék az üvegházhatást. A felkészülés egyik kulcsa a meglévő erdők tartamos fenntartása a természetközeli erdőművelési beavatkozások széleskörű elterjesztésével, a hidrológiai adottságok megőrzése és a talajvizek védelme, valamint más káros emberi hatások (légszennyeződések) megszüntetése. Ennek megfelelően:

- szerkezetátalakítással, azaz az ökológiai potenciált jobban hasznosító fafajú erdők létesítésével és azok szakszerű nevelésével növelnünk kell a meglévő erdők termőképességét (növedékét).
- feltétlenül emelnünk kell Magyarország erdőszűrségét. Ma mintegy 600 ezer ha jövedelmezően nem művelhető szántóterületet lehetne beerdősíteni Magyarországon. Ennek megvalósulása esetén nemcsak a fatestbe beépült szén tartós kivonásával számolhatunk, hanem az eddig mezőgazdaságilag hasznosított és szervesanyagban szegény talajok szénmegkötése is növelhető.
- nagyobb figyelmet kell szentelni a termőhelyhez szorosan kötődő fafaj-megválasztásnak. A lehetőségekhez mérten az erdőknek tükrözniük kell a tájra jellemző természetes erdőtársulások fajokösszetételét, és ahol az ökológiai adottságok megengedik, ott az őshonos fafajú elegyes, többszintes és vegyes korú állományok létesítése kiemelt feladat.

**„...az oly erdő..., amely jövedelmet nem hoz, nem egyéb álomnál, s haszna se nagyobb,
mert se kenyeret az éhesnek, se ruhát a meztelennek nem nyújt;”**

(Széchenyi, Hitel, 1830)

Köszönjük Ernő, így is érdekes és tanulságos az előadásod.

Ezúton ismét kérdezem szenior társaimat a vírus okozta gondokról, van-e olyan, amit mi tudunk orvosolni? Kérem, hogy vigyázzatok magatokra. „MARADJATOK OTTHON!”

Eger, 2020. április 10.

Erdészüdvözzettel:

**Schmotzer András
elnök**

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET SZENIOROK ÉS TISZTELETBELI TAGOK TANÁCSA

*„Az erdész akkor áll hivatása magaslatán,
ha legalább egy évszázadra vissza,
és egy évszázadra előre tekint,
és ebbe az időtartamba helyezi el
saját aktív 30-40 éves tevékenységét”*

*Schmotzer András elnök,
OEE Vándorgyűlés köszöntő,
Tolcsva, 1992. augusztus 7-8.*

VIRTUÁLIS UTAZÁS ZEMPLÉNBEN

Az Országos Erdészeti Egyesület Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa soron következő rendezvényét

2020. április 22-24-én tartja a Zemplén hegységben

melyre ezúton meghívunk.

A koronavírus vészhelyzet következtében a várva várt rendezvényünket **elhalasztjuk**. Azért, hogy tagtársaink mégse maradjanak élmény nélkül, az elmúlt év május 14-16-án az előzetes bejárásán résztvevő Schmotzer András, Káldy József és Ormos Balázs nevében, Balázs élménybeszámolóját ezennel számotokra átnyújtjuk. Reméljük, hogy még jobban felkeltjük érdeklődésüket a tanulmányútra. A beszámoló időnként kitekintve a hivatkozásokkal szélesebbre nyitja az ismereteket. Nézzétek meg, olvassátok el azokat is.

A Szeniorok Tanácsa tagjai nem először vettek részt zempléni tanulmányúton. Dr. Király Pál az Erdészeti Lapok 2005. decemberi számában számol be a részletekről. A bázis Füzér település volt, a téma a természetvédelem. Előadók Haraszthy László államtitkár, Duska József nemzeti parki igazgató és Cserép János vezérigazgató voltak. Meglátogatták Pálháza az Erdészeti, Vadászati és Természetvédelmi Gyűjteményt. A teljes beszámoló az alábbi linkre kattintva olvasható.

<https://erdeszetilapok.oszk.hu/00314/pdf/00314.pdf> 373. oldalon

Első állomásunk Boldogkőváralja volt.

Boldogkőváralja egy község Borsod-Abaúj-Zemplén megye Gönci járásában, Miskolctól 52 km-re északkeletre, a Zempléni-hegység nyugati részén, a Hernád völgyének peremén. A település a boldogkői várról kapta a nevét, mely a Bodókó nevű sziklán áll. A vár a tatárjárás után épült, a Hernád-völgy legjelentősebb erődítménye volt. A vár jelenleg az önkormányzat tulajdona, 2002-ben rekonstrukciós munkálatok kezdődtek. Ezt meg is tapasztaltuk, a vár alatt nyílt vendéglő ízletes helyi étkeivel. A várból szép kilátás nyílik a környékre, a híres gönci barackosokra. Amiért még egyszer vissza kell mennünk az az, hogy egész utunk során

gönci barackpálinkát nem sikerült vennünk és innunk. (Azért nem maradtunk pálinka nélkül, erről remek szervezőnk és barátunk Fehér István gondoskodott.)

Megnéztük a település szomszédságában lévő kőteingert is.

A geológusok szerint keletkezésük úgy történt, hogy hajdanában andezitláva-áradat borította be az oldalt. Ez később oszlopszerűen felhasogatódott, majd mállásnak indult. A keményebb oszlopfejekkel rendelkezők megmaradtak a közöttek rész pedig lepusztult. Így alakult ki a "kőteingert" mai képe.

A következő állomásunk Vizsoly volt, ahol megtekintettük a híres vizsolyi bibliát a templomban (kép) és a kiállítást. (fotó: internet)

A Károlyi-Biblia vagy vizsolyi Biblia a legrégebb fennmaradt (és ma is használt) teljes, magyar nyelvű lefordított Biblia. A fordítást Károlyi Gáspár és lelkészársai végezték, a könyv kinyomtatásában pedig Mantskovits Bálint nyomdász segédkezett. 2015 januárjában a vizsolyi Biblia bekerült a hungarikumok közé.

A zuhogó esőben tovább haladva a Hernád völgyén egy kis kitérővel Hejcére mentünk emlékezni.

2007-ben avatták fel Hejce központjában a falu melletti Borsó-hegyen, a 2006. január 19-én lezuhant szlovák katonai repülőgép áldozatainak emlékére készített szobrot, melyet Szabó László galántai szobrászművész alkotott. Fekete márvány talapzaton olvasható a megemlékező szöveg. A monumentális, bronz főalak egy szárnyak nélküli, zuhanó angyal, amelyet a letartott fák vesznek körbe. Bizonyára sokan emlékeztek arra, hogy e tragikus esemény mentési munkáiban a nehezen megközelíthető erdei helyszín miatt, az Északkeleti munkatársai is hősiessé váltak.

A következő megállónk Telkibánya volt, ahol megtekintettük az Érc- és Ásványbányászati Múzeum Ipartörténeti Gyűjteményét. A korábbi híres településen megnyitott gyűjtemény hűen tükrözi a korabeli ipar és erdőgazdálkodás rendkívüli eredményeit, emlékeit. Köztük egyedülálló makett gyűjteményt, mely Selmezbánya épületeinek hű mását jeleníti meg, a figurák egy része pedig selmeci diákéletet mutatnak be. A csodálatosan kidolgozott alkotások Benke T. István bányamérnök munkája. Érdekes megnézni, ha erre jártok.

Emlékeztünk az 1974-ben itt tartott I. Bányász-Kohász-Erdész találkozóra, melyen Schmotzer András, mint szilvásváradai erdőművelési műszaki vezető vett részt. Később több találkozó követte a sikeres rendezvényt, Miskolcon 1994, 2004, Tapolcán 2000, Tatabányán 2001, Sopronban 2002, Egerben 2006, 2015, Székesfehérváron 2008, Pécsen 2010, és 2014. május 26-án ismét Telkibányán emlékeztek az ősi szakok képviselői. Jó lenne a hagyomány folytatása. Idénre tervezték Tatabányára a következő találkozót, mely a járvány miatt elhalasztásra került.

A tartalmas programokkal teli hosszú utazás után megérkeztünk bázishelyünkre a Senyői Vendégházba (korábban vadászház). Zay Adorjánnal az Északerdő Zrt. vezérigazgatójával és Buday Péterrel a Hegyközi Erdészeti

Igazgatóság igazgatójával egyeztetjük a költségtérítéses vendéglátást, Fehér István erdőmérnök kollégával programszervezővel pedig a helyszínen találkoztunk. A kiváló vacsora és István fantasztikus házipálinka felhozatala és kostolása közben már elkezdjük szervezni a szeniorok tanulmányútjának részleteit, útvonalát.

Engedjete meg egy kis gondolati kitérőt. A vadászház folyosóján függ ez a dombormű, melyet Cserép János vezérigazgató emlékére készített a baranyai és somogyi muflonvadászok társasága. Szenior társunkról szóló emlék eszünkbe juttatta a hagyaték és értéktár programunkat, melyet azóta elfogadtunk. Reméljük a vírus okozta veszélyhelyzet után Egyesületünk elnöksége napirendre veszi a programot és javaslatainkat.

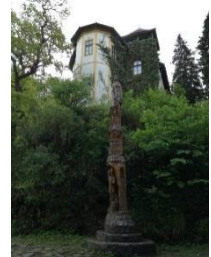
Másnap útnak indultunk Buday Péter erdészeti igazgatóval, házigazdánkkal, hogy bejárjuk mindazon helyeket, melyeket majd nektek szeniortársak ajánlunk. Beköszöntünk a kollégákhoz a Hegyközi Erdészeti Igazgatóság Pálházán lévő igényesen felújított épületébe, majd megtekintettük az Erdészeti, Vadászati és Természetvédelmi Gyűjteményt. Sok értékes történelmi értéket gyűjtöttek össze a helyi kollégák. (Az értéktár alapját is szolgálhatja!) Megtudtuk, hogy Rostallón épül egy új bázis és oda kerül a gyűjtemény.

Tovább autóztunk a kisvasút mentén Kőkapuhoz.

A Pálházi Állami Erdei Vasút Magyarország legrégebb erdei kisvasútja. Építését Károlyi István gróf kezdeményezte 1888-ban. A 7 kilométeres sínpárt fektették le a pálházi fűrészüzem és Kőkapu között.

1901-ben a vonalat úgy hosszabbították meg, hogy alagutat ástak a kőkapui kastély alatt. A megtoldott, 11 km-es fővonal új végállomása „Susulya” lett. 1947-ben állami tulajdonba került, és üzemeltetését az Állami Erdőgazdaság vette át. A menetrendszerű személyforgalmat 1958-ban indították meg. 1989 augusztus 15-én társadalmi összefogással újraindították a vasutat. 1990-ben felújították a pályát és az alagutat, így a vasút újabb 1 km-rel hosszabb szakaszon járhatott a Kőkaputól a rostallói turistaházig. 1996-ban a vonal másik végét is meghosszabbították 1,3 km-rel az Iparteleptől Pálházáig.

Ma a vasút csak turisztikai céllal üzemel, éves forgalma 40–50 ezer utas, ennek egy jelentős része általános iskolások, mivel több iskola rendszeresen szervez a környéken többnapos osztálykirándulásokat.

Felautóztunk a rostallói végpontig, ahol az új beruházás indult.

A Rostallói Ökotudatos Nevelési Központ, vagyis a RÖNK erdei iskolai és szálláshelyi szolgáltatásokat nyújt, interaktív erdei környezeti ismeretterjesztéssel egybekötve. A létesítmény tervezésekor kiemelt szempont volt, hogy a térségre jellemző építészeti stílusjegyek is megjelenjenek, így skanzen jelleggel mutassák be az észak-zempléni falvak régi épületeinek, udvarainak jellemző elemeit.

A jelenlegi kulcsosház újjáépítésével egy foglalkoztató és kiállítási épület, a Muflon Központ jön létre. Ez bemutatja a Zemplén élővilágát, az évszakokkal együtt változó erdőt. Itt kapna helyet a jelenleg a Pálháza-Ipartelep kisvasúti megállónál található erdészeti-, vadászati-, természetvédelmi- és erdei vasúti gyűjtemény. A kiállítóterben elhelyeznek egy magaslest, valamint erdei környezetet bemutató diorámákat, illetve különféle interaktív elemeket. Lesz egy nyitott fedélszékkal rendelkező helyiség, ahol testközelből lehet megismerni az élővilágot. A kutatószoba alkalmas lesz különféle erdei iskolai foglalkozások lebonyolítására.

Az egykori kutatóház újjáépítését követően szálláshely funkciót kap. A földszintes épületben, öt szobában 34 fő elhelyezésére nyílik lehetőség. Kialakítása folytán alkalmas lesz nagyobb rendezvények lebonyolítására, osztályok fogadására egyaránt.

A fejlesztés részeként - a meglévő Páfrány tanösvény felújításával - létrejön az Uhu tanösvény, ami Magyarországon egyedülálló módon, éjszaka is bejárható lesz. Az éjszakai tanösvény jelzései ugyanis fényvisszaverő festékekkel készülnek, így a látogatók az éjszakai erdő hangjain keresztül a természet új, addig esetleg nem tapasztalt oldalát ismerhetik meg.

A tervek szerint a Rostallói Ökotudatos Nevelési Központ 2021. tavaszára készülhet el. A beruházást az ÉSZAKERDŐ Zrt. a Téry Ödön program keretében, költségvetési forrásból, 450 millió forintból valósítja meg.

Forrás: [ÉSZAKERDŐ Zrt.](#)

Visszafordulva, Kőkaput is elhagyva nemsokára jobbra fordultunk a Komlói völgybe. A völgy

elején jobbra elértük a KÁLDY forrást. Állította az OEE Sárospataki Csoportja, 1995-ben. A szépen, mérnöki módon kialakított forrás mellett az emlékezés sem maradt el. Gondoltunk professzorunkra, aki azok közül való volt, aki sikeres gyakorlati éveket töltött el és utána került egyetemünkre. Itt Zemplénben igazgató-helyettes

főmérnökként

tevékenykedett. Jóska édesapja vezette be a gépszemle fogalmát és

gyakorlatát. Balázs elmondta, hogy szakmai élete meghatározó tevékenysége volt a gépszemle. Jóska és Balázs, amikor a Mecseki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál dolgoztak, közösen munkálkodtak a gépesítés ügyén. Kép: Gépszemle Pálházán 1950

Engedjétek meg, hogy Balázs rövid visszatekintését közöljük.

A gépszemlével a Mecseki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Kárászi Erdészeténél találkoztam 1970-es években. Korábban Dr. Káldy József a Pécsi Erdőigazgatóság igazgatója volt és itt is bevezette ezt az intézményt. Életre szóló szakmai tanulság volt, melyet tovább vittem a Tanulmányi Erdőgazdasághoz és ma az egyetemi oktatásba is.

A képen, gépszemle a TAEG Zrt. Iváni Erdészeténél 1994 novemberében. Egyetemünkön címzetes egyetemi oktatójaként éppen az elmúlt héten adtam le a távoktatási előadás anyagát, melyben szintén megemlékeztem a gépszemléről.

„GYAKORLATI MEGVALÓSÍTÁS, **Műszaki fejlesztés, gépszemle** A mai korosztály – sajnos – már nem ismeri a gépszemle fogalmát és gyakorlatát. Pedig ennek az intézetnek elődje, a Géptani Tanszék professzora Dr. Káldy József vezette be a Zemplénhegységi Erdőgazdaság igazgató-helyettes főmérnökeként. A műszaki fejlesztésre, a képzésre, a képzett

munkaerőre, a feltárás szükségességére Az ERDŐ 1957. 6.(92.) évf. 1.sz-ban a „A munkatermelékenység emelése a fakitermelésben” c. máig tanulságos cikkben hívta fel a szakma figyelmét. (<http://erdeszeti-lapok.oszk.hu/00188/pdf/00188.pdf>) 6-17. p. Nevét őrzi a 2005-ben Sopronban átadott Dr. Káldy József Erdőgépjelző Központ, mely ötlet Prof. Dr. Horváth Béla intézetigazgató utódjától és Ormos Balázs vezérigazgatótól származik

A kanyargós erdészeti úton a hegyen áthaladva nemsokára elértük Háromhutát, ahol a szálláshelyünket terveztük a seniorok utazásánál. Igazán jól felszerelt, szépen kialakított erdőgazdasági vendéglátóhely, kiváló hely lenne számunkra.

Haladtunk tovább, Tolcsvára érkezvén, a szépen felújított Waldbott kastélynál álltunk meg.

Régi nemesi családból származó földbirtokos. Első agrárpolitikai vonatkozású életútján, hogy a Borsod-Gömör-Heves Megyei Erdészeti Egyesülete 1923-ban elnökévé választotta. Ezt követően az Országos Erdészeti Egyesület először saját erdőtörvény-előkészítő bizottságának tagjává, majd 1929-ben az OEE alelnökévé választotta. Az 1935-ös erdőtörvény megteremtette az erdőtulajdonosok, az erdész szakemberek és a közérdek közötti összhangot, amiben Waldbott Kelemennek kiemelt szerepe volt. **Az Országos Erdészeti Egyesület 1933-ban választotta meg elnökévé** és ezt a tisztséget a

Budapest ostroma során bekövetkezett tragikus haláláig viselte. Kiváló szőlész-borász szakember és elismert politikus, aki Zemplén vármegye országgyűlési képviselőjeként a Parlament felsőházának tagja és számos fontos országgyűlési bizottság tagja is volt.

Az OEE 1992. augusztus 7-8-án tartotta itt Vándorgyűlését, melyen emléktáblát is avatott, a kastély falán ma is látható.

Cserép János vezérigazgató üdvözlő szavai után Schmotzer András elnök köszöntője következett:

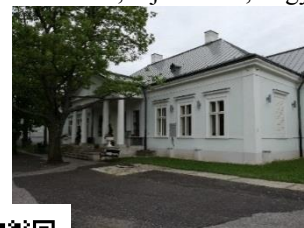
„Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Vendégeink, nagyrabecsu Kollégák!

Az Országos Erdészeti Egyesület 126 éves történetében első ízben rendezhetjük meg vándorgyűlésünket a Zemplén hegységben, ahol a tájnak és minden településnek történelmi hangulata van. A mai kor embere is történelmi időket és eseményeket él át. Vonatkozik ez szeretett szakmánkra is. Az erdész akkor áll hivatása magaslatán, ha legalább egy évszázadra vissza, és egy évszázadra előre tekint, és ebbe az időtartamba helyezi el saját aktív 30-40 éves tevékenységét. Ha faggatjuk a múltat, rájöhettünk, hogy

akkor vagyunk bölcsök, ha a jót és a szakszerűt, amit elődeink alkottak, méltó utódként tiszteletben tartjuk és mindennapi munkánk során alkalmazzuk. A fogyasztói társadalom rádöbrent arra, hogy a Föld tartalékai végesek, felismertük azt, ha nem jól sáfarkodunk természeti értékeinkkel, az emberiség pusztá létét veszélyeztetjük. A világörökség része a magyar erdő is. Mi ezt az örökséget szeretnénk szakmai igényességgel az ökológiai szempontok előtérbe helyezésével megőrizni és fejleszteni. E gondolatok jegyében az OEE 1992. évi vándorgyűlését megnyitom.”

A máig érvényes elnöki gondolatokat és a teljes beszámolót itt olvashatjátok:

http://erdeszetilapok.oszk.hu/01102/pdf/EL_1992_127_09_255-261.pdf

Az emlékezés után tovább utaztunk Sárospatakra. Egy rövid sétát tettünk a Rákóczi vár körül, majd az erdészetnél tettünk látogatást, ahol Sára Zsolt a Gyúrógombóc erdészetigazgató vendégei voltunk. Látszott a vezetőn, és irodáján, hogy vonzódik a hagyományokhoz.

A tanácsteremben megtaláltuk azt a Zemplén hegységet ábrázoló domborművet, mely évtizedeken

keresztül Cserép János vezérigazgatói szobáját díszítette. Bízunk abban, hogy ez az erdészeti igazgatóság is része lesz az értéktár programnak.

Az idő sürgetett mentünk tovább Sátoraljaújhelybe, a határvárosba. Átmentünk Szlovákiába, megnézni a magyar pénzügyi támogatással, felújítás alatt lévő Rákóczi udvarházat Borsiban.

Borsi kis község a Bodrog jobb partján. Sátoraljaújhelytől a "kishatáron" átkelve 3 km-re fekszik, főútvonalon haladva 12 km a távolság. Állomása van a Sátoraljaújhely-Kassa vasútvonalon. Itt született II. Rákóczi Ferenc, 1676. március 27-én. A kb. 100 évvel

korábban épült, ma is álló udvarházat több szakaszban bővítették. 2005-re több földszinti helyiségét felújították, majd a következő évben megújult a fejedelem szülőszobája. A kastély bejárata előtt áll Rákóczi mellszobra, Mayer Ede 1907-ben készült alkotása, ami 1969-ben került ide. Az eredetileg román stílusú református templom a 13. században épült, harangját Lorántffy Zsuzsanna ajándékozta az egyházközségnek 1654-ben.

Kihasználtuk az alkalmat, hogy fáradtságunkat egy helyi kocsmában egy jó szlovák sörrel enyhítsük.

A kis kitérő után testmozgás következett, megmásztuk a Szár-hegyet, megnéztük a kálváriát Újhelyen.

A Magyar Kálvária a Szár-hegy (345 m) tetején lévő platón elhelyezkedő Országzászlóhoz vezető, durva kőburkolatú úton közelíthető meg. Az emlékhelyre egy terméskőből épített dískapun keresztül lehet belépni, innen a hegytetőre vezető gyalogút mentén 14 bástyaszerű építmény, a 14 "stáció" a rajta elhelyezett emléktáblákkal emlékeztet a szétdarabolt, megcsonkított Szent István-i Magyarország Jézus Krisztus

szenvedéstörténetének analógiájával. A [Szent István-kápolna](#) 1938-ban készült el, teljessé téve a mementót.

A stáció felirata: Kílátás Újhelyre
POZSONY
Ősi koronázó-város.
Itt hangzott el: Vitam et sanguinem!
„Hiszek Magyarország feltámadásában”
Állította: Dr. **báró Waldbott** Frigyesné
Mária Alice kir. hercegnő

Éhesen és fáradtan érkeztünk Bózsvara a Kőbérc Panzió Üdülőházak Kemping és Étterembe, ahol a szeniorok étkezését terveztük. Késő volt, így enni már nem tudtunk. Gönci pálinkát sem kaptunk, de melegített a nagy kályhában a tűz, a bor és sör és a kedves vendéglátás. Szerveztük a szeniorok étkezését, esetleges szálláslehetőségét a vezetővel.

A holnapi hazautazás előtt sztrapacskát akartunk enni, addig nem megyünk haza, mondtuk. Végül sikerült megegyezni az étterem személyzetével, hogy másnap reggel egy órával

hamarabb kinyitnak nekünk és addig elkészítik a sztrapacskát számunkra, reggelinek. Ez így is történt, megérte! Nézzétek a képet, nagyon megtiszteltek bennünket.

Szeniortársak, ha jöttök Ti is kaphattok ilyen, de nem ezt.

Senyón elköszöntünk Buday Péter vendéglátónktól, bízva abban, hogy jövőre találkozunk. Még összegeztük a látottakat és tapasztaltakat, búcsúpálinkát ittunk Fehér István készletéből, megköszönve a program szervezését. Fehér István nem először állt rendelkezésünkre, mert már

2011-ben is szervezett tapasztalatcserét a Tállyai Erdészeti Igazgatóság területére
Úgy gondoljuk, tartalmas programot sikerült előkészíteni szenior

tagtársainknak, amiből lehet válogatni vagy hozzátenni. Isten veled csodálatos Zemplén.

Sopron- Eger 2020. április 20. Schmotzer András elnök

Az anyagot összeállította, fényképezte és írta: Ormos Balázs törzstag, OEE SZTTT

Tisztelt Elnök Úr, Titkár Úr, Szenior társaim!

A karanténban töltött első napok indította el bennem ezeket a gondolatokat. Elmélkedésre, tovább gondolásra küldöm el, mint szubjektív gondolatok halmazát. Mindezek ellenére optimistának kell lenni, hogy lesz még rendezvényünk az idén, hogy megyünk még terepi programokra, hogy jelenik meg még könyvünk.

Ebben a hitemben megerősödve, mindenkinek jó egészséget kívánok, Elekkel együtt.

Minden borúlátás mellett BÍZNI KELL A JÖVŐBEN!

Szeretettel üdvözölök mindenkit:

M.F. Ági

2020.05.09. 14:39 mohaielek@gmail.com mindenkinek elküldve

„Föl-földobott kő földre hullva,
Kicsi országom, újra meg újra...”
/Ady Endre/

Sorba...sorba...

Március 13-án még el tudtunk menni Harkányba. Oda szinte haza megyünk, 30 éve minden évben voltunk. Ma az üdülési jogot már két testvéremmel osztjuk meg. Mindnyájan nagyon szeretjük.

A vészfelhők már gyülekeztek, de még semmi jele nem volt a következő időszak borzalmainak. Vittük a kokárdát, de már azt hallottuk, hogy a március 15-i nyilvános ünnepek elmaradnak.

Az üdülőben szívesen fogadtak, már fertőtlenítő volt felszerelve a kijáratnál, de még mindig reménykedtünk. A kiváló fürdő (volt az év fürdője is) még javában működött. Azt már érzékeltük, hogy kevesebb a vendég, de sem félelem, sem pánik nem volt. A kezelések is rendben zajlottak.

Péntek, szombat, vasárnap, hétfő... Na ekkor hétfőn mondták a víz alatti tornán, hogy kedden már nem lesz torna, hogy a Hévíz csak délután fogad és hogy a pesti fürdőket is bezárták.

Ekkor határoztuk el, hogy kedden, 17-én hazajövünk. A szállóval szemben bevásároltunk (lisztet már nem kaptunk). Beültünk a kocsiba és megállás nélkül jöttünk haza Bicskére. Az az út már nem volt kellemes, alig volt kocsis az M6-son. Valahogy már a hangulatunk is elromlott.

Semmit nem tudtunk biztosan, nem tudtuk, hogy itthon mi vár ránk, de a jövőt elképzelni sem tudtuk.

Mindenesetre hűgomék már el sem indultak Harkányba.

Mint a lavina. Le kellett mondanunk mindenféle összejövetelt. Nekem kuratóriumi üléssem lett volna, lúdtalpbetétért kellett volna mennem Budapestre az unokámmal. Lett volna férjemmel együtt az Országos Erdészeti Egyesület szenior csoportjának összejövetele, férjemnek kontrollvizsgálat a Városmajorban.

Készültünk kirándulásra. Minden-minden elmaradt.

A lányom még dolgozott, de az iskolákat bezárták, sajnos a rendelkezések miatt már nem tudunk segíteni. Szerencsére legidősebb unokám már tud vigyázni az öcsére. A szívem szakad meg, de tartottuk és tartjuk magunkat az előírásokhoz, rendeletekhez.

Március 15-én volt az első két regisztrált beteg Magyarországon. Lestük nap mint nap az adatokat, a megbetegedetteket, a fertőzötteket és a legszomorúbb, a halottak számát.

Ez egy érdekes dolog. Hiszen a lakosság-számhoz hál' Isten, nem olyan magas, mégis egészen ijesztő és rémisztő az a gyorsaság, a betegség lefolyása és a halálozás sűrűsége. Nem volt még ilyen a mi már elég hosszú békés életünkben.

Persze figyelemmel kísérjük a híreket a környező és messzebb levő országok helyzetét, a világ leggazdagabb országának az USA-nak a küzdelmét.

Ebből kirajzolódott egy hátborzongató és ijesztő kép. Hiszen nálunk sokkal gazdagabb, fejlettebb országok sem tudtak, tudnak megbirkózni a koronavírus okozta járvánnyal, és annak életünkre gyakorolt hatásával.

Elérkezett 2020 Húsvétja is. Szigorított kijárási tilalommal, súlyos szabályokkal, családok szétszakítottságával. Telefonos és Skype-os érintkezéssel. Hagyományaink 'szokás-romjain', sonkával, tojással, ünnepi kaláccsal. Elküldött ajándékokkal, személyes puszi, ölelés nélkül.

Nekem nagyon hiányzik az élő szó, a találkozás

Sajnos úgy érzem, soha többé nem lesz olyan a világ mint eddig volt.

Hogy megyünk majd szeretett Erdélyünkbe, vagy Horvátországba? (Amit megígértünk unokáinknak.) Hogy megyünk a Bicske Barátokkal kirándulni a Kárpát-medencébe, ahova 25 éve rendszeresen járunk? Megvalósulhatnak-e a SZTTT terepi programjai? Március 13-tól április 13-ig, egy hónap alatt, feje tetejére állt a világ!

Nekem a legfájdalmasabb, hogy eddig nem szorultam senkire, mindent el tudtam intézni, nem csak a családomnak, hanem tágabb közösségeimnek is. Most nem nagyon tudok kijönni a lakásból, legfeljebb az udvarra. Részben a lányom nem enged, részben a férjem betegségei (szív, érrendszer, cukor) olyan veszélyeztetettséget jelentenek, ami mellett felelőtlenség lenne a kijárási tilom.

Közben hírek?, rémhírek?

- Kínaiak szabadították ki a vírust?
- Amerikaiak vitték Kínába?
- Harmadik világháború zajlik?
- A pénzemberek okozták a világjárványt, hogy gazdasági válság legyen?
- Nincs is akkora veszély?
- Nagyon nagy veszély van?
- Kísérleteznek velünk?
- A digitális világra való áttérés a cél?
- Az otthonról munkavégzés a cél?

És még sok más... Nyilván mindenki találkozott ezekkel a „hírekkel”, azonban a járványhoz kapcsolódó hiedelmek, rémhírek parttalanok...

2020. április 13-án 1522 fertőzött, 109 elhunyt, 122 gyógyult beteg. (Ezen a napon csak egy fővárosi idős otthonban 204-en fertőződtek meg és 13-an elhunytak.) Kérdések sorát veti fel az eset; hol volt az orvos, a nővérek, az intézményvezető, a fenntartó? Folyamatos a vizsgálat, hogy miért?

(Még akkor is, ha tudjuk, hogy Spanyolországban, Olaszországban is a halottak száma az idősotthonokban volt a legmagasabb.)

És megy tönkre az életünk. A telefonos, Skype-os kapcsolat nem ugyanaz, mint a személyes találkozás, érintés, puszi, stb.

Nőnek a tragédiák, megszűnnek, vagy legalábbis szünetelnek a munkahelyek. Egyre nehezebb a bevásárlás, a gyógyszerbeszerzés. Bicskén az egyik gyógyszertár vállalta a gyógyszerek kiszállítását. Fantasztikus.

Mindenhol sorban állás. Nekünk a lányunk segít ebben, a családja mellett nekünk is „beszerez”.

2020. április 18. szombat.

fertőzött	1834
elhunyt	172
gyógyult	231
lakossági karantén	12050
mintavétel	43901

(Kórházban ápolott 829, lélegeztető gépen 60 beteg)

51 kórházban katonai kórházparancsnokot neveztek ki, 104 céghez katonai-parancsnok lett vezényelve. Működik a vegyvédelmi zászlóalj, a katonák a rendőrség munkáját is segítik.

18 szociális intézetben 386 fertőzött, ebből 268 kórházban van. 45 fő dolgozó is fertőzött.

Bicskén ugyanezen a napon 29 mintavétel, egy idős halott, más fertőzött betegről nincs tudomás.

Továbbra is kijárási korlátozás, távolságtartás, maszk, nehézségek, nehézségek....

A higiéniai szabályok betartása elsődleges.

Hol az életerőnk?

Hol az optimizmusunk?

Biztos, hogy így kell ennek lenni?

A férjem szív és cukorbeteg, a fertőzéssel szemben a legkitettebb. Így még jobban be vagyunk zárva. Neki az erdő az életeleme, ha kimehet az erdőbe, mindjárt jobban érzi magát. Most ezt sem nagyon tehetjük.

Mi tesszük jól, vagy azok, akik fittyet hánynak a bevezetett szabályokra és ugyanúgy mozognak, mint eddig?

Fiunk 52 éves, kamion sofőr. Európát járta egészen április elejéig, amíg lehetett. A kamion ülés magasságából nem igen vette észre, hogy nagy a baj. Most már egy kicsit túl az itthoni karanténon, továbbra sem mehet ki, - miattunk. Ez nem egy kellemes helyzet sem neki, sem nekünk.

Budapest és Pest megye a legfertőzöttebb. Fejér megye is komolyan érintett. (coronavirus.hu)

Nemzetközi tapasztalatok, protokollok, intézkedések, az operatív törzs, V4ek tapasztalatai, mind-mind fontos információ források.

Ausztria előttünk jár, nagyon fontos, hogy ők milyen intézkedéseket hoznak, mint a is lehetne számunkra, mondta Müller Cecília országos tisztifőorvos, aki egyébként ember feletti munkát végez.

Online köszöntés, online ölelés (?!), búcsúzott egy lelkész az online Istentisztelet után a TV-ben.

Milyen az az online ölelés?

Április 17-én, mindenféle egészségügyi előírást betartva, megérkezett pesti unokám, hosszabb időre. Teraszon távolságtartás, megilletődés, vetkőzés, zuhanyozás,

ruhamosás. Este lefekvés előtt másfél méter távolságról azt mondja az unokám; „mama úgy megölelnék...” (Kipróbáltuk az online ölelést is.) 12 éves kis kamasz. Befelé potyognak a könnyek, kifelé mosoly; „Ricsikém, ha ez a borzalom elmúlik, bepótoljuk a kimaradt öleléseket, puszikat”.
Be lehet pótolni?
Reménykedjünk.

A járvány 43 - 46. napja (április 23 – 26)

Nagyobb a baj, mint akár a politikusok is gondolták.

Valószínűleg a gazdaság is nehezebben áll majd talpra és nagyobb lesz a deficit, mint a tervezett volt.

Szerintem mérhetetlenek a károk. Az emberi kapcsolatokban is felmérhetetlenek.

Elmaradnak a sportrendezvények (Európa- és világbajnokságok, stb.)

Elmarad az olimpia Japánban.

Mennyi fiatal reménye megy füstbe, és mennyi elveszett energia.

Nincsenek színházak, elmaradnak a kulturális rendezvények, fesztiválok.

Elmarad az eucharisztikus vilákkongresszus Magyarországon.

Ezek csak a legfontosabbak.

Kis unokám ötödik osztályos, tanulunk vele. Mindjárt el is „buktam” egy ötödik osztályos feladaton, de előkerült az idegen szavak szótára és a lexikon is – mondjuk ez feladat is volt...

A távoktatás, ha nem is zökkenőmentes, de rendezetten működik.

Valószínű ebből, mármint a távoktatásból, marad is valami, ha egyszer visszazökkenünk a rendes világba.

Lesz még rendes világ?

Pillanatok alatt leállt a repülőgép forgalom. Válságban a kereskedelem, a kisvállalkozások, a túrizmus, a szálloda- és vendéglátó ipar. Éttermek, cukrászdák, fagyizók... Vég nélkül lehetne folytatni a sort. Hány család megy tönkre, mennyi befektetés, fizikai és szellemi munka megy kárba.

Mikor lesz „újra” színház, mozi, hangverseny? Mikor indulhat újra az autóipar, és még mi minden a gazdasági életben? Mi lesz a gyerekeinkkel, unokáinkkal?

Bele sem merek gondolni...

* * *

Francia Nobel-díjas professzor, amerikai védelmi miniszter, a pécsi egyetem virológusa egyhangúan nyilatkozza, mennyire keveset tudunk a vírusról és annak tulajdonságairól. Kérdések sora jelentkezik az újrafertőzés lehetőségéről, az őszi második hullámról, a védőoltások kifejlesztéséről.

Mintha vaktában hadakoznánk egy láthatatlan ellenséggel.

* * *

Április 28.

291 halottunk van már. 1000 beteg van kórházban. 2649 az igazoltan fertőzött.

Nagy viták vannak a kórházi ágyak felszabadítása miatt. Az Operatív Törzs a legrosszabb forgatókönyvre készül, logikusan, tapasztalva, okulva az olaszországi, vagy spanyol, vagy akár a New-York-i eseményeken.

2 millió beteg van a világban, a VHO szerint nincs még vége a járványnak.

Május elsején a Semmelweis Egyetem és Szeged, Pécs, Debrecen együtt szűr 18.000 embert a Statisztikai Hivatal által kiválasztott csoportokban. Reprezentatív felmérés lesz. (Hogy pontosabban következtethessünk a valóságra.)

Május 2-a

2942 fertőzött, 335 elhunyt, 1008 beteg a kórházakban, 52-en a lélegeztető gépen.

Az USA-ban 68.000 halott.

Már a statisztikusok is dolgoznak, egy egzaktabb szám alakul ki az 1 millió emberre jutó halottak arányára vonatkozóan. (Magyarországon 33 fő/1 millió)

Ez az érintett családokat nem vigasztalja.

Augusztusig elmaradnak a rendezvények, Így a Bicske Barátoké is, az OEE Szeniorok és Tiszteleti Tagok Tanácsáé is. (Nagyon bízom az egyesületeink erejében!)

Május 3.

Anyák napja.

Emlékezetes marad... Távolból, ablakból, kocsiból. telefonról, Skype-ról köszöntések – de köszöntések!

Május 4-től új időszámítás kezdődik?

3035 fertőzött, 351 elhunyt beteg, több mint 83.000 szűrés. (A WHO dicsérte és elismerte az intézkedéseket.)

Budapest és Pest-megye kivételével egy kicsit könnyebbedik a világ – talán...
Csak fokozatosan és szigorú menetrend szerint állhat helyre az élet.

Megkezdődtek az érettségik. A tájékoztatókat láttam csak.

Megkönnyeztem ahogy a fiatalok nekirugaszkodtak az érettségiknek, fertőtlenítők, szájmasczkok, kesztyűk között ünneplőben és fegyelmezetten.

Közel nyolcvan-ezren megmérettetik magukat és indulnak az ÉLET-be.

Talán mégis van remény!

M. Fejes Ágnes
Bicske Barátok Egyesülete titkára
OEE SZTTT tagja

Bicske, 2020. május 4.

Megjegyzés: Az adatok az Operatív Törzs hivatalos adataiból, illetve az Interneten található válogatott cikkekből lettek gyűjtve, átvéve.

Képes beszámoló Zamárdi környékéről

Részben erdészeti képes beszámoló az otthonhoz szegezett Szeniorok számára, amit egy önkéntesen karanténba vonult szintén szenior erdész állított össze 2020 tavaszán.

Kedves Szenior Társak!

Nem szeretném azokkal a közhelyekkel kezdeni, amik manapság a pandémia okán elhangzanak. Bevezetőül röviden csak annyit, hogy gyermekeink feleségemet és engem eltávolítottak budapesti lakásunkból (heten élünk ott együtt) és elküldtek minket Zamárdiba, ahol a mai napig meghúzzuk magunkat. Röviden: önkéntes elkülönülésben vagyunk és nagyon jól érezzük magunkat.

Az idő telik és jelenthetem, nem töltjük hiába. Kerékpárjainknak és túracipőinknek köszönhetően járjuk a környéket, és azon belül a Zamárditól délre elterülő erdőket. Ezekről a kirándulásokról szeretnék egy kis képes beszámolót közre adni, hogy velünk együtt élvezzék az itteni érdekességek és látnivalók hangulatát.

A SEFAG Zrt. Szántódi Erdészetét nem kell bemutatni. Hagyományosan az ismert erdészetek sorába tartozik nemcsak azért, mert a Balaton partján, a hajdani Római út mentén van az irodája, hanem ismereteim szerint azért is, mert itt mindig volt valami, ami kitüntette: csemetekert, fűrészipar, Ali-rét stb. Hogy mi ezen a téren most a helyzet nem tudom, viszont turistaként erdei barangolásaim során a látottak alapján igen kedvező véleményem alakult ki. Én a hagyományos erdészet emlíni nevelkedtem, Piliscsabán, Dévényi Tóni bácsi kincstári stílusú vezetése örök nyomot hagyott bennem. Ez most számomra itt visszaköszönt. A vadászatot erősen figyelembe vevő erdőberendezés mellett megvallom jó látni egykorú idős állományokat, gondozott nyiladékokat és hogy a fő szakmámat ne feledjem, karbantartott utakat, beleértve a megjelölt és tisztán tartott átereszeket is. A kedvező képet még fokozzák az egyedi értékek, a karbantartott emlékhelyek, turista-jelzések, és a védett erdőrészek. Lassan két hónapja vagyunk itt, hetente általában 2-3-szor fordulunk meg az erdőben, turistát csak egyszer láttunk. Kultúrjaj csak az erdőt átszelő autópálya közelében van, amúgy süketülő fülemmel még a kakukk hangját is meghallom, nem beszélve a Cinege-patak menti nádasok békáinak és nádírigóinak hangversenyéről. Mostanában viszont óvatosan közelítjük meg a vadont, nehogy őzbaknak nézzenek, meg nem is akarjuk megzavarni a tróféára áhító vadászok köreit és kiszemelt áldozataikat.

Néhány fénykép köré szeretném szervezni a mondókámat. Erdőképet nemigen készítettem, inkább az érdekességekre koncentráltam. Ne várjatok első osztályú, nagyméretű fotókat, az nem az én kenyérem. Igazi profi fényképezőgépem sincs, a képeket mobiltelefonom rögzítette.

Kezdjük az emlékhelyekkel, a teljesség igénye nélkül. Jó néhány tárgyi emlék bizonyítja, hogy a környező települések lakosai és átvonuló (zarándok) csoportok kedvenc pihenőhelyükön valami emléket állítottak. Ezek közül is legkedvesebb a Google szerint Cseres-völgye erdőnek nevezett tömbben ez a vadgesztenye-fák övezte kereszt. Történetét nem tudom. Nyeregponton, utak kereszteződésében áll, szinte felszólítja a vándort, hogy itt pihenjen meg.

Ettől a kereszttől néhány kilométerre, az Ali-réti vadászház közelében a Ságvár felé vezető erdei út mentén áll egy ősi tölgy, a Képes-fa. A rászegezett tábla szerint, a nagy pestisjárvány után 1706-ban a székesfehérváriak elhatározták, hogy minden év szeptemberének első vasárnapján elzarándokolnak Andocsra. A hat napig tartó út egyik pihenőhelye ez a fa és nemcsak a fehérváriaké, hanem a ságváriaké is. Ma gondolom kedvelt kirándulóhely. A derék tölgy-matuzsálem vitézül áll a rengeteg közepén, kerékpárral kitűnően megközelíthető annak, aki gyalogolni rest, vagy nem tud. A fa közeléig tartó aszfaltos erdészeti út nem nyitott az autós közönség számára.

Zamárdi felett a Kő-hegyen áll egy vaskereszt. Úgy is hívják a helyet. Erdei pihenőt építettek mellé egy hosszú erdei rét végében, szintén útvonalak kereszteződésében. Az ellenfényben készült fotót fekete-fehérben mutatom, hogy jobban lehessen látni a névadó keresztet. Az emléktábla hirdeti, hogy „Az 1000 éves haza emlékére állította Zamárdi Község és a Tihanyi Apátság, 1896”. Tihany – Szántód-pusztá – Római út – Zamárdi-Szamárkő – Zamárdi kilátó – Vaskereszt egy látnivalókkal alaposan megtűzdelt turista útvonal. Távolságban nem is sok, gyalogosan alig több, mint egy óra.

A Vaskereszt alatt erdőrezervátum mutatja a helyi erdő természetes állapotát és a turistaút mellett egy odúba elhelyezett geoláda (geocaching mozgalom egyik állomása) hirdeti az útvonal népszerűségét. Ilyen egy odú belülről, ezt látják pl. a harkályok.

Lulla község szerényen húzódik meg a Tab felé vezető út mellett. Kisközség, 300 körüli lakossal. Példás rend, mezőgazdaság, legelő állatok, jó nézni. A falu jelentős része hajdanán a hegyen lakott, ma már csak az épületromok árulkodnak erről. Az út erre vezet fel az erdőbe. A falu felett a hegyen, egy rádiótorony és egy geodéziai mérőtorony közelében áll fakerítés mögött egy kereszt. A felirat szerint az 1928. május 20-án Lulla-Szőlőhegyet ért pusztító jégeső első évfordulóján állították. A kereszt maga hajdan egy tabi templom csúcsán díszelgett. Az emlékhelyen minden év május 20-án, Szent Bernát napján emlékmisét tartanak.

Az erdő maga is rejt szépségeket. Számomra talán a legérdekesebb, a Cinege-patak forrásvidékén álló tölgyes, elég koros és méretes fákkal. Tanösvény szelei át, amelyik teljes keresztmetszetet mutat be a helyi erdőkről és termőhelyekről. A völgyel párhuzamosan, magaslesekkel bőven ellátva halad a terület fő nyiladéka, Töreki határától egészen az Alirét közeléig. Kirándulásra, erdei kerékpározásra kiválóan alkalmas. Ami érdekes volt számomra, a képen is látható elegyetlen vörös tölgyesek gyakorisága. Ez mondjuk nem nyerte el a tetszésemet.

Egyébként az erdőtömbben a cser az uralkodó faj. A tapló rajta csak dekoráció!

A Lulla-hegy alatt a Pusi-forrás felé egy üde völgy rejt kincseket. Belépőül egy bükkökkel elegyes erdő részben különlegesen szép helyen álló magaslesre bukkantunk. Innen ered a Nyimi-patak, aminek nevéből kisejlik, hogy merre folyik. Völgyében van a Pusi-forrás és néhány felduzzasztott szakasz, ahol két szürke gém és a békák harsány koncertje fogadott minket. Valamint egy különleges méretű kőrisfa.

És itt üdvözölt minket az erdő bájos növénye, az „Év virága” címet elnyert Májvirág.

Mutatok még a környékről egy fogadott kőris-fiát óvó tölgyet, valamint egy, a vadászathoz ideális nyiladékot, dagonyával. Vaddisznótúrásokat nemigen lehet látni, nyilván az őket érő járvány következtében. Rótvaddal minden alkalommal találkoztunk.

Hogy ne maradjon ki a túrát záró lakoma sem, még a tűzgyújtási tilalom előtt kihasználtuk a lehetőséget, és a Cinege-patakra fűzött egyik erdei halastó partján sült szalonnával vertük el éhünket. Étvágygerjesztőül íme a terített asztal.

A karanténban töltött időben természetesen nemcsak az erdőt bújtuk. Itt a Balaton partja is. A megszokott képek helyet három, számomra érdekesebbel fejezem be kis beszámolómat.

A Velencei-tavi kirándulásunkon láttuk az úszó nádszigeteket. Ezen a képen látható egy, a Balatoni hullámok által megtépázott és átkorbácsolt, Zamárdiban partra vetett szigetcske, éppen kizöldellő náddal:

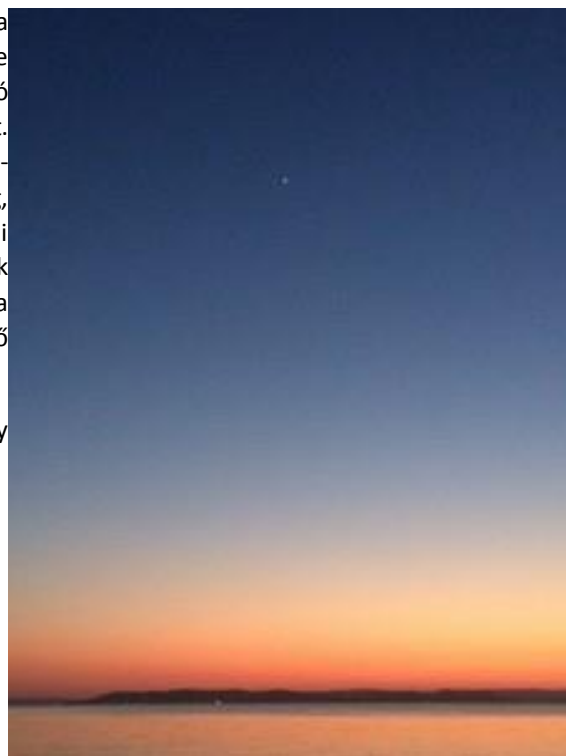
Az esték égboltját mostanában igen fényesen ékesíti a Vénusz bolygó. Ritka pillanat, amikor ilyen naplemente övezi a látványát. A kép felső harmada közepén a jó szeműek megláthatják az Esthajnal-csillag fénylő pontját. Élőben persze szebb a látvány. Háttérben a Tihanyi-félsziget. Befejezésül annyit, hogy viharos időket élünk meg, ami a Balatonra is jellemző. Gyakori az erős szél. Ez a déli parton különösen élvezhető, mivel a szelek általában észak felől fújnak. Egy szimbolikus képpel zárom mondókámat, a lenyugvásra készülődő nap fénye végig szánt a hömpölygő hullám völgyében.

Mindenkinek jó egészséget kívánok és remélem, hogy hamarosan személyesen is találkozhatunk.

Zamárdi, 2020. május 8.

Jó Szerencsét, üdv az Erdésznek!

Gerely Ferenc alias Tarzan, szenior erdész-turista.

2020. 05. 08.

Írta, fényképezte:

Gerely Ferenc szenior tag

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET SZENIOROK ÉS TISZTELETBELI TAGOK TANÁCSA

*„Folyamatosan megújuló, (m)értékkadó,
egyetemi tudásközpont Európában”
„VITA EST LABOR ET STUDIUM” –
Dolgozni és tanulni egy életen át!
Prof. Dr. Náhlik András
rektor
Rektori köszöntő*

TÁJÉKOZTATÓ

Az Országos Erdészeti Egyesület Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa a korona vírus járvány okozta tilalmak következtében átért a virtuális „üzemmódra”.

Az első virtuális előadónk Prof. Dr. Náhlik András rektor úr volt, akinek tájékoztató előadása kellő sikert aratott.

Egyetemünk honlapján egy üzenet jelent meg a hallgatók tájékoztatására Rektor úr tollából. Ez az üzenet azonban olyan a vírus által elindított gondolkodást, társadalmi, oktatási szemléletváltást is megfogalmaz, melyet Szenior Társaim figyelmébe ajánlok, az Egyetemünkkel való további szoros együttműködést segítve.

Csak remélni tudom, hogy a meghirdetett augusztus 22.-i Valétálás megvalósul és többen jelenlétünkkel is erősíthetjük kapcsolatunkat.

„PROF. DR. NÁHLIK ANDRÁS ÜZENETE VALÉTÁLÓ HALLGATÓINKHOZ

Frissítve: 2020.05.09. 21:03

Kedves valétáló hallgatók!

Ezekben a percekben, órákban mindannyiunknak a valétáláson, majd a valétabálon kellene lennünk. A koronavírus ezt most megghiúsította. Megghiúsította, akárcsak egy évszázaddal ezelőtt a spanyolnátha vírusa. De, olyan nem lehet, hogy bármely évben a valétálás végleg elmaradjon. Ahogy akkor is megtartották később, augusztusban, most is ezt tervezzük. Augusztus 22-én találkozunk a valétáláson, az elmaradt eseményt bepótoljuk.

Hagyományainkon most sem fog kifogni egy pandémia.

Hosszú, az egyetemen eltöltött évek után – és most ez ünnepi alkalomból ne firtassuk az évek számát – hamarosan, még, ha késve is, el fog érkezni a búcsú pillanata. A végső búcsúé, amikor elhagyjátok az egyetemet, a várost, amely befogadott benneteket, amely több éven át otthon nyújtott nem csak a szó fizikai, de szellemi, lelki értelmében is.

Tempora mutantur et nos mutamur in illis – szól a latin mondás, vagyis az idők változnak, és mi velük változunk – tegyük hozzá: szerencsére. Ezek a mindenki számára embert próbáló idők nem fognak nyomtalanul elmúlni felettünk, rá kell végre jönnünk, hogy nem folytatható az a felfokozott életmód, az a környezetünket kizsákmányoló hozzáállás, amit eddig folytattunk. Hiszem, hogy zöld egyetemünkön olyan szemléletet tapasztaltatok meg, sajátítottatok el, amely a fenntarthatóságot szolgálja, amely nem csak a folyamatos fejlődés, a megújulás képességét sulykolta, hanem emellett emberséget, egymás iránti tiszteletet, az összefogás, az egymásra történő odafigyelés képességét is elsajátítottatok. És még valamit, amit bárhol nem kaphattatok meg: a hagyományok tiszteletét.

Kedves Valétáns Firmák!

Nemsokára elhagyjátok az Alma Matert, de remélem mindannyian visszatértek augusztusban egy igazi búcsúra, a hagyományaink szerintire. Tudom, nehéz ezt az időszakot megélni. Vigasztaljon az a tudat, hogy kaptatok néhány hónap haladékot a filiszterré válásig. Találkozzunk augusztusban, egy ennél sokkal szebb és kevésbé zaklatott időszakban!

Jó szerencsét! Valete, éljetek boldogul!”

(A fotók a 2019-es valétáláson készültek)

Forrás: <http://uni-sopron.hu/prof-dr-nahlik-andras-uzenete-valetalo-hallgatoinkhoz>

Eger, 2020. május 15.

Jó szerencsét!

**Schmotzer András
elnök**

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET SZENIOROK ÉS TISZTELETBELI TAGOK TANÁCSA

*„Életerünk a Kárpát-medence”
Ormos Balázs főtitkár
Erdély, Gyimesközéplek előadás
2009. október 25.
Erdély, Bálványos előadás
2010. október 23.*

10 ÉVE ALAKULT MEG AZ OEE ERDÉLYI HELYI CSOPORTJA SELLYÉN

Az Országos Erdészeti Egyesület Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa soron következő fakultatív rendezvényét

2020. május 18-án tartja Sellyén

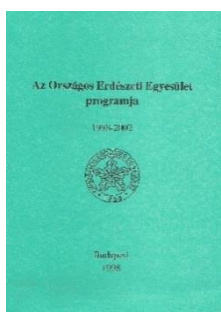
melyre ezúton meghívjuk.

A koronavírus veszélyhelyzet miatt a helyi szervezők a rendezvényt **elhalasztották**. A korábbi gyakorlatunkat követve egy történelmi összeállításban, virtuális módon emlékezünk meg a Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa részéről az Erdélyi Helyi Csoport megalakulásának körülményeiről és a közvetlenül hozzá kapcsolódó történelmi eseményekről.

A történelmi visszatekintés elsősorban a számunkra átfogható, átélt eseményekre fókuszál, lehetőséget adva arra is, hogy más érintettek saját élményeiket is közzé tehessek.

Tekintsük át a történéseket szövegesen és képekben

Az OEE nemzetközi kapcsolatainak fejlesztése a zöld füzetben

A történetünk folyamára 1998-ig kell visszanyúlnunk. Káldy József vezette OEE elnökség úttörő módon, hosszú előkészítés és személyes egyeztetések után írott füzetben adta be a Közgyűlésnek a 1998-2002 évekre szóló négyéves programját a számon kérhetőség érdekében. Ebben az ún. zöld füzetben a **3. Nemzetközi kapcsolatok fejlesztése** bekezdésben a következő feladatok szerepeltek:

„Az egyesület szándéka körülöttünk lévő országok erdészeivel, erdészeti és természetvédelmi szervezetivel az együttműködést bővíteni, illetve új kapcsolatokat kialakítani. Tanulmányutak szervezését szorgalmazza ezen országokban.”

Az Egyesület korábban inkább a nyugati országok felé volt nyitott kapcsolataival, hiszen onnét kaphatták az „éltető friss levegőt”. Az új program szerint a nyugati tanulmányutak szervezése mellett az erdélyi kapcsolatokat is fejlesztették a kárpátmedencei kollégák irányába.

„Szekelyföldi tanulmányút. Az MTESZ Bács-Kiskun megyei szervezete és az OMBKE kecskeméti csoportja (Dánfi László ügyvezető igazgató, illetve elnök) rendezésében az OEE Kiskunsági

Csoportjától többen részt vehettünk 1999. május végén egy ötnapos erdélyi tanulmányúton a KEFAG és az Erdészeti Szolgálat komoly anyagi hozzájárulásával. Parajdon bányász és erdész kollégákkal találkoztunk. A sóbányában Ambrus Zoltán műszaki igazgató adott ismertetést. A sóhegyek valószínűleg östengeri üledékből jöttek létre a víz lehúzódása során. Három szintben folyik a bányaművelés, kőszéktermelés; a legmélyebb 3000 méter. A termelés gazdaságos, exportra (hazánkba) is szállítanak. A bánya nagyobb termét asztmások gyógyítására is használják.” (Forrás: Sipos Sándor ny. erdőmérnök EL. 1999. júl - aug)

1999 június 19-én a SEFAG Rt. Nagyatádi Erdészeti társaság tartotta egyeztető megbeszélését az OEE és a Horvát Erdészeti Egyesület vezetése. Káldy József és Zlavko Mark elnökök vezetésével tartott eszmecsere a két egyesület együttműködésének konkrét területeit határozták meg, melyet együttműködési megállapodásban rögzítenek. (Forrás: EL 1999. júl- aug)

Erdélyi szakmai tanulmányút Az OEE Nagykanizsai Helyi Csoportjából 30 fő szakmai tanulmányúton vett részt Erdélyben. A tanulmányút célja volt a romániai erdőgazdálkodás és természetvédelem megismerése, valamint az útba ejthető kulturális emlékek megtekintése. (Forrás: Tihanyi Gyula EL 1999 okt)

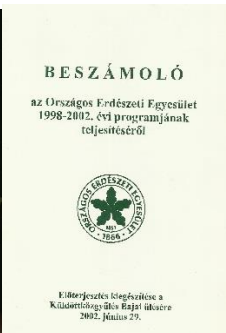
Elnökségi határozat a négyéves ciklus beszámolójáról, a fehér füzetéről:

4/2002. (febr. 8.) sz. határozat: Az elnökség az 1998-2002. évi program megvalósulásáról, beszámolóként, színes, képes kiadványt jelentet meg a küldöttközgyűlésre (Vándorgyűlésre), melyet minden egyesületi tag megkap. Kérjük a tagságot, egyesületi tisztségviselőket, hogy dokumentumok, fényképek titkárságunkra való eljuttatásával segítsék a kiadvány tartalmának teljesebbé tételét.

Az Egyesület 2002. évi pénzügyi egyensúlyának javítása érdekében az Erdészeti Lapok márciustól 24 oldalon jelenik meg.

A 2002. évi tervezéskor kimutatott bevételi hiányt pályázatok beadásával kell fedezni.

(a határozatot a jelen lévő 8 elnökségi tag megszavazta)

Mesterné Juci titkárságvezető Schmotzer András a Választási Bizottság elnöke a Bajai Tisztújító Küldöttközgyűlésen, a beszámoló fehér füzetekkel. Fotó: Pápai G.; Káldy József leköszönő elnök megnyitó beszéde közben. Fotó: Detrich Miklós

Káldy József elnök a következő gondolatokkal fejezte be a közgyűlésen a köszöntőjét:

„Akkor, amikor a megújulást keressük, különös hangsúlyt helyezünk a múlt pozitív példáinak keresésére. Az ok és az okozatok ismeretéhez szinte mindig eljutunk, de a megvalósítást számos tényező gátolja. Azt mondhatjuk, hogy szinte valamennyi feladathoz kezünkben van a megoldás, de vagy az alapvető életfenntartási kényszerek, vagy az üzlet önös érdekei állandó akadályt jelentenek. Az elmúlt időszakban azon fáradoztunk, hogy a fent felvetett kérdéseket meg tudjuk válaszolni.”

A beszámoló megjelent a fehér füzetben, a 2002. június 29.-n tartott bajai Tisztújító Küldöttközgyűlés írásos mellékleteként. Ebben a 3. pont megvalósításánál az alábbiak olvashatók.

„A négy év során több külföldi csoportot fogadtunk Norvégiából, Németországból, Ausztriából. Egyesületünk vezetői és tagsága a külföldi kapcsolatok bővítését szorgalmazzák, így Lengyelországgal, Horvátországgal, Norvégiával, Romániával, Szerbia-Montenegróval, Franciaországgal, Szlovákiával, Svédországgal, Finnországgal, Szlovéniával.

Szeretnénk, ha folytatódnának hazánkkal határos országok erdőgazdálkodásának megismerése, az ottani erdész kollégákkal való kapcsolatok kiterjesztése.”

Bolla Sándor, a Győr-Moson-Sopron megyei Magánerdő Gazdálkodási és Környezetvédő Helyi Csoport titkára közgyűlési hozzászólásából idézünk:

„A kis zöld füzet „preambuluma” a közhasznú tevékenységek rövid felsorolása között méltán említi meg „a kulturális örökség megóvását”. Itt is, most is emlékeztetem a tisztelt Küldöttközgyűlést, hogy 150 éves Egyesületünk szakmai-kulturális öröksége össz-Kárpát-medencei, ezért egy új zöld füzetben konkrétan ki kell dolgozni a jelenlegi államhatárokon túlra került magyar nemzetrészekben dolgozó magyar erdész kollégákkal való rendszeres kapcsolattartás elveit, irányait, azaz a nemzeti reintegráció szakmáinkra, szaktársainkra vonatkozó részét.”

Forrás: Tisztújító Küldöttközgyűlés, Pápai Gábor, Erdészeti Lapok 2002. júl-aug. 201-214 oldal. <http://erdeszetilapok.oszk.hu/00279/pdf/03kozgyules.pdf>

Dr. Madas András Egyesületünk 1956-1979 között, 23 éven át volt nagyteknitelyű elnöke levélben kereste meg Káldy József elnököt az 1998-2002. évi program megvalósítása kapcsán.

Budapest, 2002.08.12

Kedves Jóska!

Születésnapomra küldött jókívánságodat köszönöm és azt, hogy megemlítetted a beszédben. Megindított a figyelmességed, amellyel Pápai Gábort -utolsó elnöki aktusként- felhívtad a Schweighardt cikk közlésére.

Elnöki záróbeszéd -és egész négy évi elnöki tevékenységed-pontosan és hűen fejezte ki egyéniséged olyan fontos vonásait, mint a vállalt kötelezettség példamutató, maradéktalan teljesítése, a feladatok szakszerű, sallangmentes, pontos elintézése, a munkatársak megbecsülése, a mintaszrű légkör megteremtése az összes, érintett szervezettel, társadalmi egyesülettel.

Kívánom, hogy a következő években is- ha csökkentett intenzitással - vegyél részt az egyesület vezetésében, mint aki nem csak a Országos Erdészeti Egyesületben, de az egész magyar erdőszetben meghatározó egyéniséggé váltál.

Mégegyszer megköszönve jókívánságaidat,
szeretettel ölel

Dódi József

/ dr Madas András /

Forrás: Káldy József archív

Az Egyesület elnökségének határozata az erdélyi kapcsolatfelvételtől.

Elnökségi határozat:

12/2002. (júl. 31.) sz. határozat: *Az elnökség az Egyesület külföldi kapcsolatairól írásbeli tájékoztatót kér a főtitkártól (együtműködési megállapodások, szakmai tanulmányutak, ki- és beutazók köre, stb.) a következő elnökségi ülésre. Az Erdélyi Magyar Műszaki és Tudományos Egyesület Erdészeti Szakosztályával a kapcsolatfelvételt ez év őszére tervezi az elnökség. Ez alkalomból három fő erdélyi szakembert várnak a megbeszélésekre. (a határozatot a jelen lévő nyolc elnökségi tag megszavazta)*

AZ EGYÜTTMŰKÖDÉS MUNKATERVE

(az OEE Elnöksége 16/2002. (okt.29.) sz. határozatával jóváhagyva)

1. Erdészeti kultúra terjesztése:

- Erdészeti könyvtár létrehozása a Csíkszeredai Erdészet központjában
- Magyar erdészeti iskolai tankönyvek ajándékozása
- Erdészeti Lapok rendszeres küldése, az együtműködés híreinek közlése
- Bedő Albert életművének megismertetése

2. A magyarság, a magyar kultúra ápolása:

- Neves magyar székelyföldi személyiségek hírnevének ápolása (Kőrösi Csoma Sándor, Apor család, Apáczai Csere János, Dózsa György, Bedő Albert, stb.)
- Nemzeti kulturális emlékek, emlékhelyek megismerése, ápolása.

3. Erdészeti szakma fejlesztése:

- Tanulmányutak szervezése
- WOOD TECH-en való részvétel biztosítása
- Vándorgyűlésen való megjelenés biztosítása
- Székelyföldi magyar erdészeti és faipari vállalkozások támogatása (jogsabályi, pénzügyi)
- Szakmai továbbképzések megszervezése
- Alap és középfokú oktatás támogatása

4. Erdészeti közönségkapcsolat támogatása:

- Magán erdőgazdálkodók oktatása, tájékoztatása
- Erdészeti erdei iskolai cserekapcsolat kialakítása, bővítése

A következő mérföldkőnek is tekinthető esemény az Országos Erdészeti Egyesület, valamint az Erdélyi Magyar Műszaki Tudományos Társaság Erdészeti Szakosztálya közötti együtműködési megállapodás aláírása Ojtozon, 2002. október 12.-én.

Szakács Sándor, Dr. Köllő Gábor, Csiha Imre, Ormos Balázs aláírók. Fotó: Pápai Gábor

„Együtműködési megállapodás

mely létrejött az ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET (OEE), valamint az ERDÉLYI MAGYAR MŰSZAKI TUDOMÁNYOS TÁRSASÁG (EMT)–ERDÉSZETI SZAKOSZTÁLYA intézmények között hosszú távú együtműködésre.

A megállapodás célja

I. A fenti intézmények azzal, hogy mindegyik fél számára előnyös, ha két országban tevékenykedő szakemberek

között szakmai kapcsolatok alakulnak ki, a szakemberek megismerik egymást és mindennapi tevékenységükben közelednek egymáshoz. Ezért célul tűzték ki a kapcsolatok intézményesítését, együtműködési megállapodásban való rögzítését.

II. A fenti cél érdekében a felek támogatnak minden olyan kezdeményezést, egyesületi tevékenységet, amely a szakemberek, tagok, munkatársak egymáshoz való közeledését, valamint a kapcsolatok fenntartását elősegíti az alábbi szakmai keretekben:

1. Együtműködés szakmai rendezvények szervezése területén: – a fenti intézmények által szervezett konferenciákon, előadásokon kölcsönös részvétel, – a fenti intézményeket érdeklő témakörökben közös rendezvények szervezése.

2. Szakmai irodalmi tevékenység területén: – szakmai lapok cseréje, igény szerint cikkek megjelentetése, – szakmai lapokban cikkek, tanulmányok kölcsönös közlése.

3. Tanulmányutak és konzultációk szervezése területén: – csoportos tanulmányutak szervezése, intézmények, terepek, bemutatók megtekintése, – a fogadó fél részéről szakmai konzultáció megszervezése.

III. A II. pont alatt felsorolt témakörökben az együtműködés gyakorlati megvalósításához az intézmények közötti élő kapcsolattartásra van szükség, ennek érdekében évente találkozót tartanak, amelyeken kiértékelik az előző évi eredményeket és megállapodnak a következő év programjában. A megállapodást jegyzőkönyvben rögzítik.

IV. A felek megállapodnak abban, hogy évente a rendezvényeikenfőt fogadnak kölcsönösségi alapon, akiknek részvételi költségeit kölcsönösségi alapon számolják el.

V. Jelen megállapodás az aláíráskor lép életbe, meghatározatlan időre szóló hatállyal. Az együtműködés folytonosságát az évente jegyzőkönyvben rögzített éves programok végrehajtása biztosítja.

VI. A felek kapcsolattartó személyeket jelölnek ki, akik felelősséggel tartoznak a közös tevékenységek koordinálásáért, valamint a kapcsolattartásért.

VII. Amennyiben bármelyik fél az együtműködést meg kívánja szüntetni, ebbéli szándékát írásban közli a másik féllel.

Ojtoz, 2002. október 12.

Csiha Imre sk. OEE elnökségi tag, Dr. Köllő Gábor sk. EMT tudományos elnökhelyettes, Ormos Balázs sk. OEE főtitkár, Szakács Sándor sk. EMT Erdészeti Szakosztály elnöke

Az Erdélyi Magyar Műszaki Tudományos Társaság és az OEE közötti együtműködési megállapodást 2002. október 12-én, a székelyföldi Ojtozban Csiha Imre elnökségi tag és Ormos Balázs főtitkár aláírta. Az erdélyiek oldaláról a dokumentumot dr. Köllő Gábor, az EMT alelnöke és Szakács Sándor, az Erdészeti Szakosztály elnöke látta el kézjegyével. A keretmegállapodást munkaterv kialakításával célszerű kitölteni, melynek tervezetét mellékeljük. A tervezetet egyeztetni szükséges az erdélyi kollégákkal és Barátossy Gábor elnök úrral, aki támogatásáról biztosította az együtműködést. A munkaterv összeállításánál az erdélyi kollégák igényeit célszerű elsősorban figyelembe venni.”

Forrás: Erdészeti Lapok, 2002 december 344. oldal
<https://erdeszetilapok.oszk.hu/00283/pdf/00283.pdf>

Az elnökség határozata a külföldi kapcsolatok gondozásáról:

16/2002. (okt. 29.) sz. határozat: Az elnökség áttekintette külföldi kapcsolatait és következő határozatot hozta:

- a) az elnökség megbízza Duska József alelnököt a külföldi kapcsolatok gondozásával,
- b) továbbra is cél a környező országok erdészeivel az együtműködés bővítése,
- c) az elnökség felkéri Bogdán József és Muth Endre tagtársakat a horvát erdészeti, Dr. Dobroszláv Lajos tagtársunkat a Bajor magánerdő, Pápai Gábor és Ormos Balázs tagtársakat az erdélyi EMT Erdészeti Szakosztály együtműködési megállapodásban rögzített kapcsolatok gondozására, az elnökség köszönettel elfogadta Molnár György régióképviseelő angol, skandináv területek és Dr. Sárvári János a francia terület képviselőjére tett ajánlását,

- d) a régiók adjanak javaslatot a német, osztrák kapcsolatok gondozására vállalkozó tagtársakról és a helyi csoportok, szakosztályok külföldi kapcsolatairól készítsenek kimutatást az elnökség részére. Határidő: december 10.
- e) Az elnökség elfogadja az Erdélyi Magyar Műszaki Tudományos Társaság Erdészeti Szakosztályával megkötött együttműködési megállapodást és a megvalósítást segítő munkatervet a kiegészítésekkel.
(a határozatot a jelen lévő kilenc elnökségi tag megszavazta)

**A kárpát-medencei erdészek összetartozását erősítő első átfogó rendezvény
2007. szeptember 20-21-én zajlott le Budapesten.**

**AZ
ORSZÁGOS ERDÉSZETI
EGYESÜLET**
szeretettel meghívja

2007. szeptember 20-21-én
a Magyar Tudományos Akadémián, a Parlamentben
és
Egyesületünk volt Székházának
Erdésztermében a,

**„KÁRPÁT-MEDENCEI
ERDÉSZEK I. TALÁLKOZÓJA”**
rendezvényre.

PROGRAM

2007. szeptember 20. (csütörtök)

14.30 Köszöntés a Magyar Tudományos Akadémián
Solymos Rezső erdőmérnök, akadémikus
Dr. Pethő József erdőmérnök, az OEE elnöke

15.00 Részvétel „A fenntartható fejlődéssel kapcsolatos nemzetközi törekvések” c. fórumon a Magyar Tudományos Akadémián, a Kárpát-medencei erdészek képviselőjének előadása

19.30 Hajótú Budapest, a Dunán

2007. szeptember 21. (péntek)

9.00 Látogatás és fogadás a Parlamentben.
Felkért fogadó Szili Katalin házelnök asszony

10.30 Kárpát-medencei erdészek konferenciája az OEE volt Székházában

13.00 Záró ebéd

15.00 Hazautazás

Kísérő rendezvény
Kocsányos tölgy makktermesztő **plantázók** a Kárpát-medencében c. konferencia
Mecseki Erdészeti Zrt., Szigetvár, 2007. szeptember 20-21.
(A rendezvényre külön meghívó készül.)

A rendezvényről több beszámoló is készült, mindegyik más-más szempontból ad tudósítást, ezért ajánlom mindegyiket elolvasni.

**Kárpát-medencei erdészek I. találkozója
Bp. 2007. szeptember 20-21.**

Forrás: Kárpát-medencei Erdészek I. Találkozója, Budapest, Ormos Balázs, Erdészeti Lapok, 2007. november, 368_370 old. <https://erdeszetilapok.oszk.hu/00335/pdf/368-370.pdf>

„Az Országos Erdészeti Egyesület 2007 évi programjának megfelelően megszervezte a Kárpát-medencei Erdészek I. Találkozóját Budapesten. Kárpátaljáról (Ukrajnából) nem sikerült az erdészek csatlakozása, rajtuk kívül minden környező ország erdészei képviseltették magukat, összesen 18-an. A program a Magyar Tudományos Akadémián kezdődött, ahol a magyar erdészcsoporthoz részt vett Szili Katalin házelnök asszony védnöksége alatt rendezett „A fenntartható fejlődéssel kapcsolatos nemzetközi törekvések” c. fórumon. A házelnök asszony külön köszöntötte a Kárpát-medencéből érkezett

erdészeket. A szervezőkkel történt egyeztetés eredményeként a Kárpátmedencei erdészek nevében Szakács Sándor, az EMT Erdészeti Szakosztálya elnöke (Erdély) tartott előadást a Román Nemzeti Erdőprogram fenntarthatósági fejezetét ismertetve. Ezt követően ajándékot adott át Szili Katalin házelnök asszonynak, mely szarvasagancsból faragott Erdély címerét ábrázolta. A konferencia érdekességét jelentette, hogy megjelent minden parlamenti párt szakpolitikusa és véleményét fejtette ki a témáról. Hozzászólások kapcsán kifejezésre jutott, hogy a pénz hatalmára, a fogyasztásra épülő társadalmunk nem fenntartható. S. Nagy László Egyesületünk Szeniorok Tanácsának elnöke, a MTESZ alelnöke tapssal kísért felszólalással gazdagította az összejövetelt. Többször hangsúlyozta erdőmérnöki szakképzését és ebből kiindulva javasolta a közös nevező megtalálását. Erdészeti szakmai kifejezést állított példának, az erdő társulásképességét. Az erdő csak akkor stabil és akkor marad meg hosszú távon, ha egymást elviselő fajok alkotják. Ezt kell áttenni a társadalomra. Ennek záloga a hatodik érzékszerv az erkölcs jelentőségének hangsúlyozása, mely mindennek az alapja, mert egy fának a koronája lehet terjedelmes, a törzse erős, de mégis a gyökere stabilizálja az egészet. Szili Katalin történelmi jelentőségű összejövetelről beszélt zárógondolataiban, hiszen minden párt képviselője megígérte, hogy egy asztalhoz ülve folytatják a megkezdett munkát. Az ülés után Szili Katalin beszélgetett az erdészekkel és közös kép készült a találkozás emlékére. A baráti találkozó a Dunán folytatódott egy hajón elfogyasztott vacsora keretében, ahol dr. Pethő József elnök köszöntötte a megjelent Kárpát-medencei erdészeket, köztük a hazai kollégákkal. Az esti fényekben pompázó Budapest jó háttérrel adott az ismerkedéshez, baráti beszélgetésekhez. Másnap reggel az Országház megtekintése szerepelt a programban. Külön extraként Simon József kabinetfőnök-helyettes jóvoltából a csoport bemehetett hivatali parlamenti irodájába, melynek erkélyéről Nagy Imre kihirdette a második köztársaságot. Majd együtt mentek át Szili Katalin házelnök asszony dolgozószobájába és tekinthették meg az íróasztalán lévő sok-sok kis kedvességként kapott ajándékot és egyéb történelmi ereklyét. A Kárpát-medencei Erdészek I. Találkozójának programja az Egyesület volt Székházában, az ERDÉSZTEREM-ben folytatódott. Dr. Pethő József elnök köszöntőjében emlékeztetett a magyar erdészet történelmi és földrajzi megosztottságára, de az erdészeknek már évek óta vannak kapcsolatai a Kárpát-medencében dolgozó erdész-kollégákkal. Reményét fejezte ki, hogy ez a találkozó hagyományt teremt. Solymos Rezső akadémikus tartott részletes előadást a Kárpát-medence és hazánk erdeiről. Ezt követően sorra szólaltak fel a delegációk tagjai, akik nagyra értékelték az előadást és találkozás lehetőségét. Többen kifejezték igényüket a folytatásra. Dr. Führer Ernő ERTI főigazgató és Szakács Sándor is bejelentette, hogy a II. találkozót ez évben október 24-28. között Erdélyben, Szovátn szervezik meg. Ormos Balázs főtitkár egy zárónyilatkozatot ismertetett, mely szerint a résztvevők támogatják a találkozók folytatását, valamint a Kárpát-medencei erdészek összetartozásuk jelképeként a Székházat tekintik, Riedl Gyula szavaival élve: „a majdani visszatérés reményében”. A zárónyilatkozatban foglaltakkal való egyetértést a jelenlévők aláírásukkal erősítették meg. A rendezvény alkalmából készült el „Az Országos Erdészeti Egyesület Székháza” kiadvány, melyet minden résztvevő megkapott. egyéb kiadványok és egy üveg szekszárdi vörösbor kíséretében, emlékezve Riedl Gyula tiszteletbeli tagunkra, akinek szívügye volt a Székház és összefoglaló írása került felhasználásra a kiadványban. A búcsúzás perceit egy közös ebéd elfogyasztása tette baráttá, ahol dr. Pethő József elnök megköszönte a jelenlétet és bizakodását fejezte ki a folytatást illetően, kellemes hazautat kívánva. Köszönjük a találkozó szervezésében és pénzügyi támogatásában segítséget nyújtó erdőgazdaságokat és szervezeteket.”

„Az Országos Erdészeti Egyesület Székháza” OEE kiadvány 2007., Szöveg: Riedl Gyula, Dr. Sárvári János, Ormos Balázs, Szerk., fotó: Ormos Balázs, Felelős kiadó: Dr. Pethő József elnök

Forestpress beszámoló

Forrás: Forestpress,

<http://www.forestpress.hu/hu/index.php/esemenyek/kronika/7013-az-els-karpat-medencei-erdesztalalkozo-forestpress>

„Amint arról korábban beszámoltunk, 2007. szeptember 20-án és 21-én rendezte az Országos Erdészeti Egyesület a Kárpát-medencei erdészek I. találkozóját.

Az alkalom első programja a vendégek részvétele „A fenntartható fejlődéssel kapcsolatos nemzetközi törekvések” című fórumon, a Magyar Tudományos Akadémián.

Szili Katalin, az Országgyűlés elnöke köszöntötte a megjelent erdészeket, és közös fotó is készült az elnök asszonnyal.

A fórumon többek között Szakács Sándor erdőmérnök, a Székelyudvarhelyi Erdészet vezetője a Kárpát-medencei erdészek képviselőjében tartott előadást.

A napot dunai sétahajózás zárta.

Másnap délelőtt a vendégek és hazai kísérőik látogatást tettek a Parlamentben. Az idegenvezető tájékoztatása után Simon László, a Ház elnökének kabinetfőnöke kalauzolta a vendégeket.

Ezután került sor a Kárpát-medencei erdészek konferenciájára az OEE volt Székházában.

Itt Pethő József, az OEE elnöke köszöntőjében emlékeztetett a magyar erdészet történelmi és földrajzi megosztottságára, és megállapította, hogy a hazai erdészeknek már évek óta van állandó kapcsolata a Kárpát-medencében dolgozó, alkotó erdész kollégákkal. Reményét fejezte ki, hogy ez a találkozó hagyományt teremt, és rendszeressé teszi a kapcsolatokat.

Ezt követően Solymos Rezső erdőmérnök, akadémikus bevezető

előadása hangzott el, majd a vendégek hozzászólásai következtek.

(A találkozóval egy időben kísérő rendezvény is zajlott a Mecseki Erdészeti Zrt. szervezésében a Szigetvári Erdészetnél, Kocsányos tölgy makktermesztő plantázások a Kárpát-medencében címmel.)

Solymos akadémikus Erdők és erdészek a Kárpát-medencében – A Föld, Európa és Magyarország erdei címmel tartotta meg referátumát.

Kiemelte, hogy a Kárpát-medence nagyszerű ökológiai egység, ahol az erdőnek is kiemelt szerepe van. A 21. századi erdőfelfogás szerint az erdő sokoldalú haszna miatt is, mellyel, többek között, megteremti a fenntartásához szükséges eszközöket. Álláspontja szerint a tudásalapú társadalom jóléte függ az erdőtől. Már csak azért is, hiszen Glóbuszunk szárazföldjének 30 százaléka erdő.

Az erdő szerepe a 21. századi tájhasznosításban megnő.

Ugyanakkor elmondta, hogy újra kell gondolnunk erdőtelepítési elképzeléseinket, mert a korábbi előrejelzésekkel szemben az agráriumnak nagy szüksége van a termőterületekre.

Hangsúlyozta, hogy a fa hasznosításának óriási és növekvő szerepe van, s ezt, véleménye szerint kevesen merik kimondani.

Bíráló szavakkal említette, hogy elsősorban erdőkezelésről esik szó, az erdőművelésről nem beszélnek. Az erdő sokoldalú hasznosításáról szólva elmondta, hogy a multifunkcionális – a biológia, a technika és ökonómiai – erdőgazdálkodás egyik alapvető feltétele a fenntarthatóság, a biodiverzitás megőrzése, az élővilág szolgálata.

Megemlítette, hogy sokan erdőirtásról beszélnek, holott az, művelési ág változást jelent, s erre

Európában nem nagyon van példa.

A fafelhasználással kapcsolatban megemlítette, hogy a fa, mint nyersanyag, évszázadunk sztárja. Az utóbbi hatvan évben a fatermés, a kitermelési lehetőség megkétszereződött. Ehhez képest az erdőtervi lehetőségeknek csupán 69 százalékát veszik ki az erdőből.

Az állandó erdőborításról szólva megjegyezte, hogy a természetes felújítás mindig fontos volt a hazai erdészek számára, ahol a feltételek lehetővé tették. Ugyanakkor túlzónak tartja a lassan már európai tendenciaként felmerülő holtfa kérdést, lassan már a mérnökhallgatók azt hiszik, hogy holtfát kell nevelniük. Ugyanakkor bíráló szavakkal szólt a túlszaporodott vadállományról.

A globális gondokra utalva megemlítette, hogy az európai erdők túlzott védelme a trópusi erdőknek jelent terhet, túlhasználatot.

A vendégek hozzászólásainak sorát az Ausztriából érkezett Friedrich Ganster, Amstetten város erdőmérnöke nyitotta meg. Kiemelte, hogy az erdészek mondanivalójukat a nem szakmai közönséghez is eljuttassák. Ennek bizonyításaként bemutatott egy levelezőlapot, amellyel azt támasztotta alá, hogy az osztrák kollégák az erdészeti PR-munkát mennyire fontosnak tekintik. Benedek Gábor, brassói vezető erdőfelügyelő megköszönte a meghívást, és keresi a kapcsolatot a magyarországi erdőfelügyelő kollégákkal.

Szakács Sándor székelyudvarhelyi erdészvezetőt sok szál köti az itteni kollégákhoz, számos találkozót és szakmai összejövetel vendége és résztvevője volt már.

Takács Márta, a délvidéki Vojvodina'ume vezérigazgatója elmondta, hogy a Vajdaságban csak 6,5 százalék az erdőszültség, s ahol az erdők többségében az ötéves múltra visszatekintő társaság síkvidéki gazdálkodást folytat. A 132 ezer hektárnyi terület többsége nyáras, és kezelnek egy kevés kocsányos tölgyest is. Kitűzött céljuk, hogy elérjék a 12-14 százalékos erdőszültséget.

Zoran Galiè a belgrádi Erdészeti és Vidékfejlesztési Intézet kutatója részt vett a baranyai tölgyplántáz konferencia első napján, és elmondta, hogy sok magyar szakirodalmat forgat. Szoros együttműködésük van az ERTI munkatársaival.

Palaj Beáta a szlovákiai erdészek egyik képviselője, aki az Ipolyerdő Zrt munkatársaival folytatott élő kapcsolatról számolt be, és büszkén említette, hogy a két erdőgazdaságból alakult vállalatának székhelye Selmec közelében van. Beszámolt a két évvel ezelőtti drámai viharkárról és az azt követő rovarkárosításról. Komoly szerepet vállaltak a tátrai széldöntés faanyagának feldolgozásában. Elmondta, hogy előbbre szeretnének lépni az apadék biomasszaként való hasznosításában, és az itteni példák nyomán szeretnének erdei iskolákat létesíteni. Elmondta, hogy Szlovákiában is rossz az erdészek megítélése, presztízse.

Hlavaj Zoltán szintén Szlovákiából érkezett, Krupinai Erdészetet vezeti. Ő arról számolt be, hogy náluk más a szervezeti felépítés, a besztercebányai központhoz 26 erdészet tartozik. A magyarországi tapasztalatok láttán elmondta, hogy ők sokkal erősebb központosítás mellett dolgoznak, példaként az értékesítést, az eladási árak kalkulációját említette. Azt is megemlítette, hogy a természetvédők Szlovákiában is nagy médiatámogatást élveznek, s náluk is az erdész a legrosszabb ember az erdőben.

Belak Danilo, a SlovForest szlovéniai vállalat igazgatója civilben a Muravidéki Erdésztechnikusok és Mérnökök Egyesületének elnöke, aki már nem először jár Magyarországon.

Bratkovic Vladot régi ismeretség köti Pethő elnökhöz, és a nyugat-magyarországi Pannon erdészetalálkozók állandó résztvevője. Felidézte egy öreg barátját, aki azt mondta, hogy az igazi tő melletti szakember mindig is sártaposó erdész marad, mint ahogy az ő szíve is mindig az erdőben van.

Hangsúlyozta, hogy fontos feladat, hogy a nagyközönség megértse az erdő fejlődését, az erdészek feladatát és az erdőgazdálkodást.

A horvátországi Bálint Tibor arról számolt be, hogy jó kapcsolatokat ápolnak az itteni erdész kollégákkal, s reményét fejezte ki, hogy ez a folyamat a továbbiakban bővíülhet, hiszen sok a közös téma és a gond is. Horvátországban az erdők 80 százaléka állami, 20 százaléka pedig magántulajdonban van. Az erdőszültség 43 százalékos, és ezt a szintet meg akarják tartani. A fafajok közül a bükk képezi a legnagyobb arányt.

Orbók Ilona Hargita megyei erdőfelügyelő a civil szerveződések szerepét emelte ki, és rámutatott, hogy az erdészpolitikában is változó divatok tanúi vagyunk.

A hazai kollégák közül Führer Ernő, az ERTI főigazgatója rámutatott a fenntartható fejlődés gyakorlatának fontosságára, az ökológiai potenciál megőrzésére. Ezzel együtt hangsúlyozta a szellemi

tőke bővítésének szerepére, napjaink megváltozott körülményei közepette. Évtizedekkel ezelőtt megváltoztak a hidrológiai viszonyok, ma az éghajlatváltozás korát éljük, és nem ismerjük ennek a forgatókönyvnek a végét. Eltűnhetnek a bükköseink, és át kell gondolnunk a fajfajválasztás gyakorlatát. Rá kell ébrednünk, hogy az ökológiai feltételektől függ a biodiverzitás. Amennyiben kedvezőtlenebbek lesznek a körülmények, fokozni kell az emberi beavatkozást. A természetközelség is más megvilágításba kerül. Felhívta a figyelmet a szakma erodálódására, és sötét jövőt vázolta, az eltűnés veszélyére. Utalt arra, hogy az egyetem már nem „miénk”, s a hazai kutatás helyzete is sanyarú, szemben például a vajdasági intézettel, amely többek között a Vojvodina'ume bőkezű kutatási támogatását élvezi.

Pethő József csatlakozott az elhangzottakhoz, és megemlítette, hogy folyamatos küzdelmet folytat az erdészeti igazgatás védelme érdekében, aminek a gyengítése van éppen napirenden.

Pápai Gábor, az Erdészeti Lapok főszerkesztője följajánlotta a folyóirat hasábjait a résztvevőknek, várva a publikációikat.

Zétényi Zoltán, a Közönségkapcsolatok szakosztály elnöke megállapította, hogy a környező országokban is hasonlóak a gondok az erdészek társadalmi elismertségével, az erdészeti kommunikációval, a PR-tevékenységgel. Tájékoztatta a résztvevőket az ágazati kommunikációs munkacsoport közelmúltban tartott üléséről és az ott született megállapodásokról. Javasolta, hogy a Kárpát-medencei kollégák ebben a témában is konzultáljanak a közös gondolkodás és cselekvés érdekében.

Ormos Balázs főtitkár, tekintettel arra, hogy a tanácskozás színhelyéül szolgáló épületet egykor a Kárpát-medence erdészeinek tagdíjából és adományaiból építették, egy zárónyilatkozatot terjesztett a vendégek elé, amelyben támogatásukról biztosítja az Országos Erdészeti Egyesületet törekvését a régi székház tulajdonjogának visszaszerzésében. **Z. Z.**”

Ormos Balázs főtitkár rövid beszámolója, képekkel az eseményről az OEE honlapjára.

KÁRPÁT-MEDENCEI ERDÉSZEK I. TALÁLKOZÓJA BUDAPESTEN

„Az Országos Erdészeti Egyesület programjában tagsági igényként került megfogalmazásra a Kárpát-medencei magyar erdészekkel történő kapcsolat erősítése. A helyi csoportok rendszeresen tartanak találkozót, tanulmányutakon vesznek részt a Kárpát-medence országaiban és szoros kapcsolatokat ápolnak az ottani erdészekkel.

Olyan találkozó, ahol az érintett országok és a hazai erdészek együtt lettek volna egy rendezvényen még nem volt. Egyesületünk ezért hívta meg a Kárpát-medencei erdészeket (nem csak magyarokat!) egy budapesti első találkozóra. Minden ország erdészei képviseltették magukat, kivéve Ukrajnát, Kárpát-alját, mert a vízum megszerzése nem sikerült. Romániából (Erdélyből) 4 fő, Bosznia-Hercegovinából (Vajdaságból) 2 fő, Horvátországból 2 fő, Szlovéniából 2 fő, Ausztriából 1 fő, Szlovákiából 2 fő vett részt a találkozón.

A program a Magyar Tudományos Akadémián kezdődött, ahol a találkozó résztvevői a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos konferencián vettek részt. Felszólalt Szakács Sándor erdőmérnök (Erdély), aki a román nemzeti erdőprogram fenntartható fejlődéssel kapcsolatos részét ismertette. Szili Katalin házelnök asszony, aki a rendezvény fővédnöke volt, külön köszöntötte az erdészeket és közös fénykép is készült a résztvevőkkel.

Dr. Pethő József elnök köszöntötte az erdészeket az esti dunai hajóúton rendezett fogadáson. A baráti együttlét segítette az ismerkedést és a további közös tervek előkészítését.

A második napon az Országház meglátogatása következett. Meglepetésként Simon József a házelnök asszony kabinetfőnök-helyettese bevitte a csoportot Szili Katalin dolgozószobájába.

A rendezvény Egyesületünk egykori Székházában folytatódott, ahol Solymos Rezső akadémikus tartott előadást a Kárpát-medencei erdőkről. A találkozó résztvevői szólaltak fel sorban és mondták el gondolataikat. Dr. Führer Ernő az ERTI főigazgatója bejelentette, hogy a Kárpát-medencei Erdészek II. Találkozóját Erdélyben, Szovátán szervezik meg ez év október 24-28. közötti időszakban. Takács Márta a vajdasági erdőgazdaság vezérigazgatója kinyilvánította szándékát a III. találkozó megszervezésére.

Ormos Balázs főtitkár egy zárónyilatkozatot terjesztett elő, melyben kinyilvánítják a résztvevők, hogy folytatni kívánják a találkozók sorát, összetartozásuk jelképének az Egyesület egykori Székházát tekintik, amit birtokba kívánnak venni és ahova szándékuk szerint visszatérnek.

A baráti rendezvény közös ebéddel fejeződött be.”

A KÁRPÁT-MEDENCEI ERDÉSZEK I. TALÁLKOZÓJÁNAK ZÁRÓ NYILATKOZATA

Mi a Kárpát-medencei Erdészek I. Találkozójának résztvevői kinyilatkoztatjuk, hogy a Kárpát-medence erdeinek természeti és emberi közösségi értékeinek megőrzése, fejlesztése érdekében összefogunk és találkozóinkat folytatjuk.

Összetartozásunk jelképe a Kárpát-medencei erdészek és támogatóik közadakozásból 1886-ban Budapest, Alkotmány u. 6 sz. alatt felépített és 1949-ben törvénytelenül elvett Országos Erdészeti Egyesület Székháza.

Az országgyűlés képviselőinek a kormányok és önkormányzatok képviselőinek, valamint a Kárpát-medencei erdészek és támogatói figyelmébe ajánljuk Riedl Gyula erdőmérnöknek az Egyesület Tiszteletbeli Tagjának szavait:

„E ház külleme belső tartalmat, életminőséget takar. Az itt hagyott hazafisággal telített akarát erősítse most az e házban dolgozókat, azokat, akiket ma a magyar gazdaság előmozdításán fáradoznak. Nekünk pedig ez a ház nem hideg téglá és kő tömege. Ezt a házat 1884. szeptember 15-én a Pécsi Közgyűlés létesítette, több száz magyar erdész és erdészbarát szíve melege hordta össze. Kötelességünk megőrizni ezt a meleget, reménykedve az igazság győzelmében, a majdani visszatérésben.”

Budapest, 2007. szeptember 21.

A Kárpát-medencei erdészek I. találkozójának résztvevőjeként támogatom a nyilatkozatban foglaltakat.

Aláírások: 21 fő

(A petíciót megfogalmazta Ormos Balázs főtitkár, gróf. Széchenyi István születésének 216.-ik évfordulóján, aki hazafiként oly sokat tett a Kárpát-medencei emberekért.)

OEE Debreceni, 139. Vándorgyűlés, 2008. 07. 11-12.

Szakács Sándor a vándorgyűlésen Vadas Jenő emlékéremet vett át Dr. Führer Ernő ERTI főigazgatótól, aki az erdélyi kapcsolatok egyik kezdeményezője volt.

„Méltatás:

Szakács Sándor 1990-től a Zetelaki, majd 1998-tól a Székelyudvarhelyi Erdészeti Hivatalnál erdészvezető. Megalakulásától kezdve (2001-től) elnöke a kolozsvári székhelyű Erdélyi Magyar Műszaki Tudományos Társaság (EMT) Erdészeti Szakosztályának – a társaság célja az erdélyi magyar műszaki értelmiség összefogása, az anyanyelvhasználat meghonosítása és terjesztése a román nyelvű egyetemet – főiskolát végzettek és a diákok körében, – partnerkapcsolatokat ápol több anyaországi erdészeti intézménnyel, így az ERTI-vel is, – ezen kölcsönös együttműködés keretében évente más-más témakörökre összpontosítva erdészeti szakkonferenciát szervez Erdélyben, amin az Intézet kutatói mutatják be legújabb eredményeit.”

Szakács Sándor megajándékozta Dr. Führer Ernő főigazgatót egy erdélyi fafaragvánnyal.

Forrás: EL 2008 júl-aug. Fotó: Ormos Balázs

<http://erdeszetilapok.oszk.hu/01724/pdf/202-231.pdf>

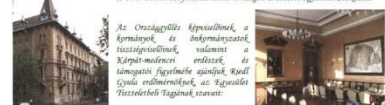

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
LINGARISCHER FORSTVEREIN
HUNGARIAN FORESTRY ASSOCIATION
ASSOCIATION FORESTIERE HONGROISE

A KÁRPÁT-MEDENCEI ERDÉSZEK I. TALÁLKOZÓJÁNAK ZÁRÓ NYILATKOZATA

Mi a Kárpát-medencei Erdészek I. Találkozójának résztvevői kinyilatkoztatjuk, hogy a Kárpát-medence erdeinek természeti és emberi közösségi értékeinek megőrzése, fejlesztése érdekében összefogunk és találkozóinkat folytatjuk.

Összetartozásunk jelképe a Kárpát-medencei erdészek és támogatóik közadakozásból 1886-ban Budapest V. Alkotmány u. 6 sz. alatt felépített és 1949-ben törvénytelenül elvett Országos Erdészeti Egyesület Székháza.

„E ház külleme belső tartalmat, életminőséget takar. Az itt hagyott hazafisággal telített akarát erősítse most az e házban dolgozókat, azokat, akiket ma a magyar gazdaság előmozdításán fáradoznak. Nekünk pedig ez a ház nem hideg téglá és kő tömege. Ezt a házat 1884. szeptember 15-én a Pécsi Közgyűlés létesítette, több száz magyar erdész és erdészbarát szíve melege hordta össze. Kötelességünk megőrizni ezt a meleget, reménykedve az igazság győzelmében, a majdani visszatérésben.”

Budapest, 2007. szeptember 21.

A Kárpát-medencei Erdészek I. Találkozója résztvevőjeként támogatom a nyilatkozatban foglaltakat.

Riedl Gyula HU
 Vadas Jenő HU
 Kovács István HU
 Pásztor Gábor RO
 Horváth János RO
 K. R. HU
 J. P. HU
 B. S. HU
 A. C. (SK)
 M. B. HU
 G. R. HU
 D. B. HU
 J. F. HU
 S. G.
 F. HU
 P. HU
 J. HU
 M. HU
 O. HU
 K. HU

Ormos Balázs HU
 Műh. 20/959-236; Tel.: +36 1 201 6293 Fax: +36 1 212-7518 Email: info@oee.hu, www.oee.hu

Az erdészeti Szakkonferenciák nem csak a szakmai tapasztalatcserére adtak lehetőséget, de a tanulmányutak alkalmával megismerhettük az adott térség kultúráját, történelmi emlékhelyeit.

Kimondottan kértük Szakács Sándort és a szervezőket, hogy az európai étkek helyett a helyi, eredeti erdélyi készítményeket kaphassuk. A baráti estek alkalmával kötetlenül lehetett a helyi szokásokat átélni. **A Gyimesközéplekon megtartott szakkonferencia nem csak az Erdélyi Helyi Csoport megalakulásának bölcsője**, de itt találkoztunk az igazi erdélyi csodákkal. Ezért az egyesület honlapján megjelent beszámolókat vágtatlanul, teljes egészében közöljük. Tesszük ezt azért is mert már a mai OEE honlapon tárhely kapacitás hiánya miatt nem érhető el a beszámoló.

IX. ERDÉSZETI KONFERENCIA ERDÉLYBEN

Szöveg, fotó: Ormos Balázs

2009.12.22

Gyimesi csodák I.

Az Országos Erdészeti Egyesület 2002-ben írta alá az együttműködési megállapodást az Erdélyi Magyar Műszaki-Tudományos Társaság Erdészeti Szakosztályával Ojtozban és azóta rendszeresen vesz részt a megrendezett tudományos konferenciákon. Ez évben javaslatunkra Gyimesközéplekon a vidékfejlesztés volt a konferencia központi témája. Ez évben 2009. október 21-25 közötti időben Gyimesközéplek fogadta a kárpát-medencei erdészeket, az utazásunkat hagyományosan az ERTI szervezte és az FVM támogatta. **A beszámolót azért hagytam az év végére, mert olyan élményekben volt részem, volt részünk, mely ünnepnek számít és a legjobb alkalom a meghitt ünneplésre a karácsonyi időszak.** Ezt a beszámolót és az emlékeket karácsonyi üdvözlőnek szánom a honlap olvasóinak. A program számomra két részből tevődött össze, így két írásban fogalom össze a történéseket és az élményeket.

A csapat Püspökladányban találkozott az ERTI Kísérleti Állomásán, ahol korábban is szoktunk. És ahogy szokott Csiha Imre kiváló vendéglátásban részesített bennünket. A fantasztikus, nyílt tűzön készített slambuc és a hozzá szükséges csúsztatók megalapozták az egész út hangulatát, a baráti együttletét az ország minden tájáról érkezett harminc erdész számára. A hosszú út hamar eltelt, hiszen ismerős volt, sokszor megtettük már. Mégis vártuk a kisparcellás mezőgazdasági terményeket termő dombokat, a havas Király hágót, Kolozsvár látképét a hegyoldalról, a cigányok fémkastélyait, a fekete kalapos gáborokat. Már sötét volt mikor megérkeztünk a csodálatos gyimesi völgyben fekvő Gyimesközéplekora, a hol a szállásunk egy skanzen volt.

A szakmai kirándulás során megismerkedhettünk a történelmi határon épült vasútállomás csodálatos épületével, a Rákóczi várral, a tövében létesült vasúti múzeummal. Jártunk a csodálatos Kárpátok erdeiben, Megkoszorúztuk az 1944 évi Úz völgyi hősi harcokban elesettek emlékművét. Jártunk az Úz völgyét elzáró óriási gát és vízi erőmű gyomrában. Megtekintettünk privatizált – osztrák – darabolt tűzifagyártó telepet.

Közös konferenciát tartottunk az erdészeti vidékfejlesztés témakörében. Az előadások átfogták a legizgalmasabb erdészeti vidékfejlesztési témaköröket.

A konferencia résztvevőit Szakács Sándor az EMT Erdészeti Szakosztály elnöke és Prof. Dr. Náhlik András a NYME Erdőmérnöki Kara dékánja köszöntötte a fából készült konferencia teremben.

Szabó Mária erdőmérnök a Csíkszépvízi Magánerdészet vezetője a Gyimesekben élő és dolgozó erdészek életét, munkáját mutatta be.

Molnár Tamás erdőmérnök a Mecseki Erdészeti Zrt. Sellyei Erdészetének erdészet igazgatója az erdőgazdálkodás vidéki életre való hatását elemezte, kiemelve az elmaradott Ormánság erdészeti feladatait. Tőke István a Romániai Erdőgazdálkodók Egyesületének alelnöke, a korábbi román kormány környezetvédelmi államtitkára a Kárpátokat, mint a hegyvidéki természeti és gazdasági erőforrásokat mutatta be, melyet szükséges az EU-val is elfogadtatni.

Dr. Melles Előd a Gyergyói Erdőrendészeti Hivatal vezetője arról beszélt, hogy a magán erdőgazdálkodás a Gyergyói medencében a vidékfejlesztés kulcsa. Nagy Imre a Vas Megyei MgSzH Erdészeti Igazgatóság igazgatója a természetvédelmi korlátozások gazdasági következményeiről tartott a közönség által is nagyra értékelt előadást. Kiss Árpád a Hargita Megyei Erdőfelügyelet felügyelője a tervezett romániai erdőket érintő törvényekről adott tájékoztatást.

Dr. Borovics Attila ERTI főigazgató a vidékfejlesztésben sikeresen alkalmazható fás szárú energetikai ültetvények kutatási eredményeiről számolt be. Ormos Balázs OEE főtitkár a sok pénzügyi és támogatási lehetőségek felvázolásával ellentétben a szellemet, a szellemi vidékfejlesztést állította a gondolkodás középpontjába. Dr. Puskás Lajos a NYME EMK tudományos munkatársa az erdő-táj viszonyával, az erdő számos hozamával ismertette meg a hallgatóságot.

A szakmai előadások gondolatait Szakács Sándor az EMT Erdészeti Szakosztály elnöke, a program főszervezője előremutatónak és hasznosnak értékelte. Természetesen a kötetlen beszélgetések során még sokáig témát adtak az előadásokon elhangzott gondolatok. Az esti baráti találkozón a helyi népszokásokból, zenéből, táncokból kaphattunk ízelítőt. A fergeteges hangulat megfogta ifj. Reményfy László kollégánkat, aki először csak a padon ülve próbálgatta lábaival a tánclépéseket, majd egy hirtelen elhatározással a „parketten” termett

és elkapva a konyhából kilépő és helyi viseletbe öltözött menyecskét, úgy állt be a táncsoportba, mintha hetek óta együtt gyakoroltak volna. :

GYIMESI CSODÁK II.

Szöveg, fotó: Ormos Balázs

2009.12.23

Kellemes karácsonyi ünnepeket!

Évente azért szeretek, van szükségem Erdélybe menni, hogy találkozhasam azzal a világgal, mely számomra az életet jelenti. Addig, amíg el nem önti az áradat, szenny, mely itt a Kárpátok ölelésében, ahogy mondani szoktam a lavórban ránk telepszik és nem akar engedni.

A Gyimesben olyan értékekkel lehet találkozni, melyek a természethez közeli gondolkodású ember szívét, lelkét melengeti. Ezért nevezem csodának.

Gyimes egy gyönyörű és hosszú völgyben fekszik, meredek hegyoldakkal övezve. Bizony itt nincsenek fitnessz termek, mert a napi munka a szükséges mozgást megadja. A kaszálókról a szénát betakarítani kemény fizikai munka. Amennyiben valamilyen okból felhagynak a kaszálással, azonnal visszahódítja az erdő, mert itt a termőhelyén van és nem kell neki Pro Silva sem.

A házaknál viszont mindenütt ott található a házi állatok. Itt azt a szót, hogy bio, nem kell ismerni, mert itt minden bio. A több mint száz éve álló, fából készült házak olyan barátságot és természetes meleget árasztanak, hogy nem szükséges semmilyen hőszigetelés a szigeteléshez és a fűtéshez. Egy skanzenben laktunk, ez volt a panzió, de a körülöttünk lévő házak

megegyeztek a lakóházainkkal. Akkor miért volt skanzen? A szobákban a régi bútorok és eszközök voltak. A fűtés központi, de volt egyedi fafűtésű is és kellemes meleget szolgáltatott a vendégeknek.

Reggel a szomszédban a szegény disznó visitott, hogy néhány perc múlva már a perzselés szaga, illata lengje be a környéket. Ott még lehet, mert évszázadok óta ez a természetes. Az ételek is helyiek voltak. A hús, a puliszka, a sajt, a tepertő, a szalonna, az áfonya lekvár, a zöldségek. Na persze az innivalók is itt készültek.

A „lavórból” érkezett erdészek jól érezték magukat, ez látszott a szakmai programok iránti érdeklődésből, de a baráti együttlét alkalmával is megtapasztaltuk. A Kárpát medencei erdészek egy tőről fakadnak. A selmeci hagyományok „művelése” az esti kötetlen program része volt.

A Kárpátok erdei csodálatosak. Mindig az jut az eszembe, hogy ide felesleges az ember. Itt a Pro Silva magától működik. Mivel azonban itt minden a fához kötődik, és az erdőket visszaadták a tulajdonosnak, bizony többször szóba került a tarvágás és a túlhasználat. Emlékszem, amikor először jártam Erdélybe harmincöt éve, a fa éves felhasználásának családra eső mennyiségét meghatározták központilag, de ez az éves fűtési igényre sem volt elég, nem beszélve az építési és egyéb igényről. Ezért a fát megszerezték, ahogy tudták. Az erdészeti hatóság – ahogy az előadásokból hallhattuk – ma az erdészeti szakmai elvárásokat igyekszik betartatni az erdőgazdálkodóknál.

A természetes élethez hozzá tartozik a kultúra is. A baráti est zenei és tánc előadásai mindenkit megfogtak. Érződött, hogy itt nincsenek verejtékes próbák és előadás. Itt a minden napok természetes, az egymás szórakoztatására létrejött táncokat és zenét mutatták be és jól tette, mert természetes volt, hogy ifj. Reményfy László közjük lépve, velük táncolt.

Az est fénypontja mégis a konyhában zajlott le. Mivel nem volt mosogatógép, a száz ember után el kellett mosogatni az evőeszközöket, tányérokat, stb. Csodálatos ének hallatszott a konyhából, egyre többen mentek a hangok után. Három kis-nagy lány énekelt, miközben törölgették a konyhai eszközöket. Sikerült az éneklés egy részét felvenni a fényképezőgép video programjával, de sajnos a technika nem alkalmas arra, hogy a honlapról lejátszható legyen. Nagy kár. Kerítünk alkalmat arra, hogy bemutatható legyen, mert csodálatos volt. Kérdeztem tőlük, hogy van-e diszkó Gyimesbe, miért nem ott vannak szombat este? Van, de most itt van dolguk és énekeltek tovább.

Beszélgünk egymás között arról, hogy milyen szép helyen vagyunk és közben rácsodálkoztam arra, hogy a gyönyörű faasztalok egy fából készültek, nem ragasztottak. A Kárpátokban még terem a fa, a méretes is.

A sok csodálatos élmény mellett az Egyesület is szóba került. Szakács Sándor az EMT Erdészeti Szakosztály elnöke, Schmotzer András OEE alelnök és Ormos Balázs OEE főtktár annak a gondolatát édesgették, hogy ideje volna megalakítani az OEE Erdélyi Helyi Csoportját. Egyesületünk a történelmi Magyarország idején teljesedett ki, építette Budapesten Székházát a Kárpátok fájából. Ezért is kötelességünk a Székház újbóli birtokba vétele, hogy a Kárpát medencei erdészek visszatérhessenek jogos tulajdonukba. Ezért rendeztük 2007-ben a Kárpát medencei Erdészek I. Találkozóját a Székházban. **Az Erdélyi HCS megalakítása nem ütközik Alapszabályunkba, ezért Szakács Sándor közhírré tette és a jelen lévő erdészek egyetértése mellett eldöntötték, hogy kérelemmel fordulnak az OEE Elnökségéhez a csoport megalakítása érdekében. A levél közben meg is érkezett.**

Köszönjük Szakács Sándornak, Orbók Ilonkának és minden szervezőnek a szép napokat és a gyimesi csodákkal kívánok kellemes karácsonyi ünnepeket a honlap olvasóinak.

e-mail levél váltás a HCS megalakulásáról

2009. november 9. 8:22 Ormos Balázs írta, <ormb@t-online.hu>:

Kedves Sándor!

Még élénken élnek bennem a csodálatos gyimesi élmények, rendezem a gondolataimat és a feladatokat.

Mellékelten küldök egy levélmintát az erdélyi HCS megalakítása ügyében. Kérlek nézd át és ha szükséges javítva küld vissza, hogy minél hamarabb az elnökségnek továbbíthassam.

Üdvözlettel:

Ormos Balázs

Kedves Balázs! Átolvastuk a leveledet Ilonkával és egyetértünk a levél (kérés) tartalmával, reméljük sikerül megvalósítanunk vágyainkat. Baráti Üdvözlettel Szakács Sándor

Szakács Sándor levele az elnökségnek*Országos Erdészeti Egyesület**Elnökség részére**Budapest**Fő u. 68.**Tisztelt Elnökség!**Az erdélyi erdészek nevében keresem meg az Elnökséget, azzal a céllal, hogy az Országos Erdészeti Egyesület Erdélyi Helyi Csoportja megalakulhasson.**Az Országos Erdészeti Egyesület is aktív szereplője a kilencedik éve szervezett erdélyi tudományos konferenciáknak. Legutóbbi rendezvényünket Gyimesközéplokon tartottuk 2009. október 24-én, melyen részt vett Schmotzer András OEE alelnök és Ormos Balázs OEE főtitkár is. Korábbi elhatározásunkat ismertettük velük, mely szerint meg kívánjuk szervezni az OEE Erdélyi Helyi csoportját. Az OEE tisztségviselők tájékoztattak, hogy az OEE szabályai ezt lehetővé teszik. A konferencia alkalmával a nyilvánosság előtt is bejelentettem szándékunkat és a megalakuláshoz szükséges tíz főnél többen jelezték vissza, hogy belépnek a helyi csoportba.**A belépés egyesületi feltételeit elfogadjuk, azonban a tagdíj vonatkozásában kérünk engedményt, mivel leendő tagjaink az EMT Erdészeti Szakosztályának is tagjai és ezért mérsékelt OEE tagdíjat szeretnének, melynek általunk javasolt összege 500 Ft. lenne.**Kérem a Tisztelt Elnökséget, hogy legközelebbi elnökségi ülésükön vegyék napirendre kérésünket és határozzanak az OEE Erdélyi Helyi Csoport megalakulása mellett, hogy a hivatalos alakuló ülést is megtarthassuk.**Székelyudvarhely, 2009. október 24.**Üdvözlettel:**Szakács Sándor**elnök**EMT Erdészeti Szakosztály***Ormos Balázs főtitkár levele az elnökségnek***Országos Erdészeti Egyesület**Elnöksége**részére**Tárgy: Erdélyi HCS megalakítása**Mell.: Kérelem**Tisztelt Elnökség!**2009. október 21-25. között Schmotzer András alelnök úrral Erdélyben részt vettünk az EMT Erdészeti Szakosztály által szervezett konferencián és szakmai programokon. Szakács Sándor elnök úrral folytattunk tárgyalást azon kéréséről, hogy megalakítsák az OEE Erdélyi Helyi Csoportját, melyhez a szükséges létszám meg van. Az OEE szabályai lehetővé teszik a csoport megalakítását.**Szakács Sándor levélben fordul az OEE Elnökségéhez, melyet mellékelek. A kért tagdíjat a küldöttközgyűlésnek kell jóváhagyni, a helyi csoport megalakítását az Elnökségnek.**Javaslom, hogy a következő Elnökségi ülés tárgyalja a kérelmet. Amennyiben az Elnökség támogatja, a tagdíj miatt a küldöttközgyűlés elé lehet vinni a kérelmet. Ha a december 9-i küldöttközgyűlés tárgyalná a kérelmet ennek megfelelő meghívót – tartalmi előírások – kell a meghívóban szerepeltetni. Ez érvényes abban az esetben is, ha a Wagner év indítása december 9-én küldöttközgyűlésnek számít.**Tisztelt Elnökség, kérem támogassák az erdélyi erdészek kérését és hagyják jóvá az OEE Erdélyi HCS megalakítását.**Budapest, 2009. november 13.**Üdvözlettel:**Ormos Balázs főtitkár*

2010. február 11-én tartott elnökségi ülés határozata az Erdélyi HCS megalakításáról

9/2010. (február 11.) sz. elnökségi határozat

Az Elnökség jóváhagyta az Erdélyi Helyi Csoport megalakítását, egyben kéri a Küldöttközgyűlést, hogy a hatáskörébe tartozó tagdíj megállapítása vonatkozásában – az erdélyi kollégák kérésére – egy mérsékeltebb, 500.- Ft/év tagdíjat állapítson meg.

(Jelen van: 7 fő elnökségi tag, 7 fő igen, 0 fő nem, 0 fő tartózkodott)

az elnökségi határozat lehetővé tette a helyi csoport vezetőség választásának megtartását, ezzel a helyi csoport valós megalakulását.

2010. április 7-én tartott küldöttközgyűlés határozata az Erdélyi HCS tagdíj megállapításáról és Schmotzer András tájékoztatója a sellyei hivatalos megalakulásról.

JEGYZŐKÖNYV

az OEE 2010. április 7-én 10 órától tartott Küldöttgyűléséről

„Helyszín: Budapest MTE Sz Budai Konferencia Központ 700-as terem.

„Dr. Pethő József az Erdélyi Helyi Csoport kérését tolmácsolta – írásban minden küldött megkapta – mely szerint egy csökkentett - 500.- Ft/év - tagdíjat fizethessenek, mivel a tagok az EMT tagjai is. Schmotzer András tájékoztatta a Küldöttközgyűlést, hogy az Erdélyi Helyi Csoport hivatalos megalakulása a Vándorgyűlés idején a Mecseki Erdészeti Zrt. Sellyei Erdészeténél lesz, és ez alkalomból egy egyesületi zászló átadására kerüljön sor, melyet támogattak a jelenlévők.”

3/2010. (április 7.) sz. küldöttközgyűlési határozat:

A Küldöttközgyűlés elfogadta az Erdélyi Helyi Csoport csökkentett – 500.- Ft/év – tagdíj fizetését.

(Jelen van: 48 fő küldött: 48 igen, 0 tartózkodás, 0 nem)”

2010. május 18-án reggel a Pécsi Vándorgyűlés „előrendezvényeként” Molnár Tamás erdészeti igazgató közreműködésével, a Mecsekerdő Zrt. Sellyei Erdészetének tanácstermében találkoztak a helyi csoport alakításának résztvevői, Káldy József vezérigazgató, a Vándorgyűlés főszervezője, Schmotzer András a választási bizottság vezetője, Ormos Balázs főtitkár, Szakács Sándor, Orbók Ilona erdélyi kollégák, a leendő tagok, akik jelenlétében az elnökség és a közgyűlés által jóváhagyott határozatok után megalakították az OEE Erdélyi Helyi Csoportját.

A megalakulás képei

Fotó: Ormos Balázs

Váradai József, Káldy József, Schmotzer András, Ormos Balázs az elnöki asztalnál
Molnár Tamás, Nadas József, Szakácsné Marika, Orbók Ilona, Orbók Sándor az ülésen

Szavazatok számlálása és az eredményhirdetés

Az OEE kis zászlójának jelképes átadása, Szakács Sándor köszöntője

Alapító erdélyi kollégák Szigetváron a Kossuth szobornál és a Drávaiványi templomban

Fotó: Molnár Tamás

Az Országházban 2010. október 8-án tartott ERDÉSZETI NYÍLT NAP-on Szakács Sándor már, mint az Erdélyi Helyi Csoport elnöke kapott szót.

Dr. Schmitt Pál, a Magyar Köztársaság elnökének köszöntőjéből idézet, mely ma is érvényes.

„Hajlamos vagyok, mint a köztársaság elnöke az alkotmányosság szemüvegén keresztül nézni, és rögtön azt kerestem, hol foglalkozik a magyar alkotmány az erdővel, amely az egész földterületünk, a Kárpát-medencei régióban is és a magyar régió vonatkozásában is több mint 20 százalék. És kerestem – és nem találtam. Az „erdő” szó a magyar alkotmányban nem szerepel.

„Ha a tavaszi magyarországi áradásokra gondolok, vagy a pár nappal ezelőtti vörösiszapgátszakadásra gondolunk, nem árt tudatosítani: egyre súlyosabb, egyre változatosabb környezeti hatásokra, vagy emberi mulasztásból eredő károokra kell felkészülnünk. A minap úgy fejeztem ki magam, hogy az ember túlfeszíti a húrt a természettel folytatott viaskodásában.”

„Nos, tisztelt Hölgyeim és Uraim, ha az ember a fák között lehet, gyakran úgy érzi, hogy a legjobb helyen van, vagyis meg van mentve még a mese szerint is. De hogy a jövőnk is meg legyen mentve, ahhoz az erdő szeretete és a felelős erdőgazdálkodás egyaránt szükséges. Mi civilek szívesen adjuk a szeretet részből a magunkét, önöktől pedig a kökemény szakmaiságot, a tulajdonosi alázatot, a jövőért érzett felelősséget és a hozzáértés hosszú távú terveit várjuk. Kívánok mindannyiunknak jó munkát, Isten áldását kérem tanácskozásukra.”

Kedves Szenior Társak, engedjétek meg itt egy kis előre tekintést.

„Az erdő Magyarország Alaptörvényében

Az Országgyűlés a 2011. április 18-i ülésén tárgyalta Magyarország Alaptörvényét. Az ünnepi alkalomra zsúfolásig megtelt az ülésterem. A végszavazás során a kormánypárti képviselők megszavazták a törvényt. Történelmi tény, hogy először szerepel korábbi nevén az Alkotmányban, jelenleg Magyarország Alaptörvényében az ERDŐ. A 2010. október 8-án az Országházban rendezett Erdészeti Nyílt Napon Schmitt Pál köztársasági elnök javasolta, hogy legyen az erdő szó az új alkotmányban. Elindult a munka, hogy megvalósuljon a kérés. Végül a kormánypárti frakciók vita nélkül elfogadták a javaslatot és az általunk javasolt helyen az erdő bekerült Magyarország Alaptörvényébe. Ahogy az Erdészeti Nyílt Nap megszervezésével, úgy e munkában is Jakab István az Országgyűlés alelnöke, a Mezőgazdasági bizottság alelnöke, az Erdészeti albizottság elnöke vállalta a döntő szerepet. Magyarország Alaptörvényében a következő szöveg olvasható: „P. cikk A természeti erőforrások, különösen a termőföld, az erdők és a vízkészlet, a biológiai sokféleség, különösen a honos növény- és állatfajok, valamint a kulturális értékek a nemzet közös örökségét képezik, amelynek védelme, fenntartása és a jövő nemzedékek számára való megőrzése az állam és mindenki kötelessége.”

Ormos Balázs Forrás: EL 2011 május 137.old

http://erdeszetilapok.oszk.hu/01759/pdf/EL_EPA01192_2011-05_137.pdf

Ezzel a bekezdéssel az állami erdő privatizációja is megakadályozásra került, ez volt a háttér gondolat és cél. Azóta híradás nélkül a következő (2) bekezdéssel, szöveggel egészült ki, mely már a privatizációt lehetővé tette:

„P) cikk (1) A természeti erőforrások, különösen a termőföld, az erdők és a vízkészlet, a biológiai sokféleség, különösen a honos növény- és állatfajok, valamint a kulturális értékek a nemzet közös örökségét képezik, amelynek védelme, fenntartása és a jövő nemzedékek számára való megőrzése az állam és mindenki kötelessége. (2) A termőföld és az erdők tulajdonjogának megszerzése, valamint hasznosítása (1) bekezdés szerinti célok eléréséhez szükséges korlátait és feltételeit, valamint az integrált mezőgazdasági termelés-szervezésre és a családi gazdaságokra, továbbá más mezőgazdasági üzemekre vonatkozó szabályokat sarkalatos törvény határozza meg.”

Forrás: <http://extwprlegs1.fao.org/docs/pdf/hun136081.pdf>

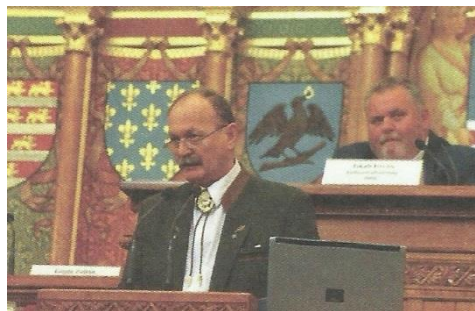

Az első Alaptörvény megszavazása a Parlamentben 2011. április 18-án. Fotó: Ormos Balázs

Folytassuk a nyílt nap beszámolóját

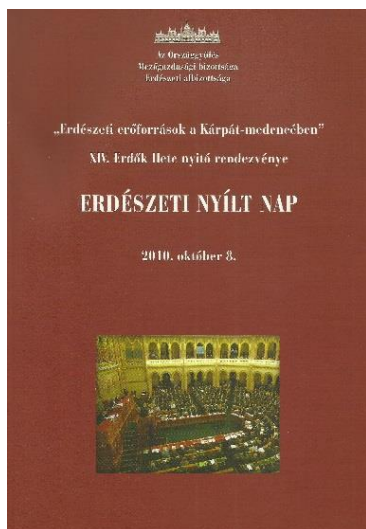
Szakács Sándor az OEE Erdélyi Helyi Csoport elnökének felszólalásából idézünk

„Az Erdélyi Magyar Műszaki-Tudományos Társaság tizenegy szakosztállyal működik. Az erdészeti szakosztály 2001-ben alakult meg, mint önálló szakosztály. Évente rendezünk szakmai konferenciákat és szakmai kirándulásokat a magyarországi társszervezeteinkkel közösen. Szakosztályunk tagjainak száma több mint 80 személy, magyar vagy magyarul beszélő erdészeti szakember. Itt szeretném megemlíteni, hogy a szakosztály megalakulásában nagy szerepe volt az Erdészeti Tudományos Intézetnek, és azóta is az egyik fő támogatónk a működésünkben.

A 2009 októberi szakkonferencia alkalmával határozat született az Országos Erdészeti Egyesület Erdélyi Helyi Csoportjának megalakulására. Az erdélyi csoport 2010. május 18-án alakult meg hivatalosan a pécsi vándorgyűlés alkalmával, 30 taggal. Ezennel is köszönöm a támogatásukat, hogy meg tudtunk alakulni. Az Erdélyi Helyi Csoport megalakulásának célja: minél szorosabb kapcsolat kiépítése az erdélyi erdész szakemberek, valamint az anyaországi és Kárpát-medencei erdész szakemberek között, az Országos Erdészeti Egyesület keretein belül. Az Erdélyi Helyi Csoport a hid szerepét hivatott betölteni az erdélyi és magyarországi erdész szakemberek között. A csoport megalakulásával megtettük az első lépést az Országos Erdészeti Egyesület egységének helyreállítására a Kárpát-medencében.” Fotó: Ormos Balázs

Az Országgyűlés 2010. október 8-i erdészeti nyílt napján elhangzottak összegzése. (részlet)

„A Kárpát-medence erdeinket befolyásoló földrajzi egység, ezért erősíteni kell az ott élő erdész szakemberek közötti szakmai együttműködést. Az erdészeti nyílt nap a kárpát-medencei erdészeti összefogást erősíti, erőforrásainkra, értékeinkre, alapozva, hiszen célunk közös: a természeti értékek legmagasabb szintű megóvása vagy helyreállítása mellett fenntartható módon kiszolgálni a társadalom erdőkkel szembeni mindenkori igényét.”

„Közös cél, hogy erdeink fenntarthatóságáról gondoskodjunk annak érdekében, hogy azok a lehető legmagasabb szinten legyenek képesek szolgálni az erdővel szembeni gazdasági, természet- és klímavédelmi, valamint sokrétű társadalmi elvárásait.”

„Bízni kell az erdőmérnökökben, az erdésztechnikusokban és a támogatóikban, akik az előttünk álló feladatokat, problémákat meg akarják oldani. Összefogással ez bizonyára sikerülni is fog előbb-utóbb az egész kárpát-medencében.”

(Az összegzés szövegét szerkesztette Jakab István és Ormos Balázs)

Forrás:

„Erdészeti erőforrások a Kárpát-medencében”

XIV. Erdők Hete nyitó rendezvénye

Erdészeti nyílt nap

Szerkesztette: Horváth Zoltánné, Ormos Balázs

Kiadó: Országgyűlés Mezőgazdasági bizottsága Erdészeti albizottsága, Budapest 2011.

Az Országgyűlés szószerinti jegyzőkönyve az alábbi linken olvasható. Érdekes felidézni az eseményeket, áttanulmányozni a leírottakat, mert így látható, hogyan épül fel, milyen részletes egy országgyűlési jegyzőkönyv.

https://www.parlament.hu/biz39/mb/2010/1008_nyilt_nap.htm

Itt szeretnénk megemlékezni egy kiváló segítőnkéről

Horváth Zoltánné, Katalin egy rendkívüli felkészültségű szakember, aki évtizedek óta, kormányokon át az Országgyűlés Mezőgazdasági bizottságának és számos albizottságának, köztük az Erdészeti albizottságnak főtanácsos alkalmazottja. Székhelye a Fehérház volt, most az Országház. Ő irányítja az adminisztratív háttérmunkát, tartja a kapcsolatot az országgyűléssel, hogy a különböző bizottsági ülések zökkenőmentesen bonyolódjanak le. Ott ül a bizottság vezetőivel együtt az elnöki asztalnál és segíti munkájukat. Az erdészeti albizottságban kezdettől fogva tanácsaival kapcsolódott be. Többször

szervezett kihelyezett bizottsági ülést erdészeti témakörben Ormos Balázs főtitkár közreműködésével (Pilis, Egererdő, Mátrafüred, Sopron, Szolnok, stb.). Az erdészeti törvényelőkészítésekben aktív szerepet vállalt. Ötletgazdája volt a 2010. október 8-án az Országházban megtartott sikeres ERDÉSZETI NYÍLT NAP rendezvénynek. Nagy adóssága az erdészettársadalomnak, hogy nem ismerte el még hivatalosan áldozatos munkáját. Együttműködésünk több mint egy évtizedig eredményesen működött.

Horváth Zoltánné Dr. Tarjáné Tarnafői Anna, Nusika szeniortársunk lánya. Köszönjük Katalin!

Megjegyzést írta: Ormos Balázs.

A képen, az Erdészeti Nyílt Nap sajtótájékoztatója, 2010. 10. 08. Balról: Horváth Zoltánné Mezőgazdasági bizottság főtanácsos, Jakab István Erdészeti albizottság elnök (párton kívüli), Zambó Péter OEE elnök, Tamba Miklós MEGOSZ alelnök. Fotó: Ormos Balázs

Klímaváltozás hatása a jövő erdőgazdálkodására

X. Erdészeti Szakkonferencia

Bálványos, 2010. október 20-24.

A bálványosi szakkonferencia volt az első melyet már, mint OEE Erdélyi Helyi Csoportként is szervezték. A következő előadások hangzottak el:

Niczuly Zsuzsanna, Vinca Minor Egyesület: *A Csomád-Bálványos Natura 2000-es védett terület*

Dr. Borovics Attila, Erdészeti Tudományos Intézet, Sárvár- főigazgató: *Klímaváltozás – alkalmazkodás*

Dr. Makkai Gergely, SAPIENTIA egyetem - előadó tanár: *Éghajlatváltozás és az erdő*

Dr. Melles Előd, Gyergyói Erdőrendészeti Hivatal - hivatalvezető: *Klímaváltozás és erdőgazdálkodás - kapcsolat és jövő?*

Dr. Koltay András, Erdészeti Tudományos Intézet – tudományos főmunkatárs: *A klímaváltozás hatása az erdők egészségi állapotár.*

Dr. Bidló András, Nyugat-Magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Kar – dékánhelyettes:

Néhány magyarországi erdő talajának széntárolása

Lovas Lóránd, "Iuliu Moldovan" Erdészeti, Arad – hivatalvezető: *Erdősítések a Maros-ártérben*

Dr. Kalmár János, Kuti László, Müller Tamás, Magyar Állami Földtani Intézet: *Kis méretű vízgyűjtők katasztrófális áradásainak földtani és környezeti előfeltételei, kockázatfelmérés és prognózis*

Ormos Balázs, Országos Erdészeti Egyesület, Budapest – főtitkár: *Az erdei iskolák szerepe a környezetvédelemben*

Az OEE Erdélyi Helyi Csoport életében egy másik esemény is itt történt meg, ekkor adták át Egyesületünk képviselői az OEE nagy zászlóját, mely azóta is minden szakkonferencián az előadótermet díszíti.

Ripszám István, Molnár Tamás, Schmotzer András, Szakács Sándor, Ormos Balázs, Orbók Ilona,

Az OEE Erdélyi HCS és az Erdészeti Szakkonferenciák történetét a Csíksomlyón 2011. október 21-22-én megtartott XI. Erdészeti Szakkonferencián foglalták össze egy előadás keretében Szakács Sándor elnök és Orbók Ilona titkár

2011. október 21-22-én Csíksomlyón került sor a tanulmányi kirándulással egybekötött XI. Erdészeti Szakkonferenciára, a konferencia témája:

**Aktuális kihívások a Kárpát-medence erdőgazdálkodásában
(visszatekintés szakosztályunk tíz évi tevékenységére)**

„Csíksomlyói konferencia (2011. október 21-22.)

Az Erdélyi Magyar Műszaki Tudományos Társaság Erdészeti Szakosztálya, az Országos Erdészeti Egyesület Erdélyi Helyi Csoportja és az Erdészeti Tudományos Intézet szervezésében 2011. október 21-22.-én tartották szakkonferenciájukat. Az idei téma „Aktuális kihívások a Kárpát-medence erdőgazdálkodásában” volt. A rendezvény során a résztvevők visszatekintettek az elmúlt tíz év közös tevékenységére. A tanulmányi kirándulás során a környék erdőgazdálkodásával és nevezetességeivel ismerkedtek a résztvevők. Ellátogattak egy gyergyói erdőtelepítéshez, a gyergyószarhegyi Lázárkastélyba, a Libán tetőre, bejártak egy kitermelendő erdőrészt, majd megtekintették a zeteváraljai víztározót. A kimerítő túra során felmáztak az Egyesköhöz, és a jobb erőnlétűek a Nagyhagymás csúcsára is eljutottak. A szakkonferencián dr. Köllő Gábor, az EMT elnöke köszöntötte a nagyszámú résztvevőt. Szakács Sándor, az EMT Erdészeti Szakosztály elnöke és Orbók Ilona titkár vetítettképes előadás során ismertették az elmúlt tíz év legfontosabb történéseit. A szakosztály 2001. szeptember 20-án alakult Tusnádfürdőn több mint 65 taggal. Céljai között szerepelt az erdélyi magyar szakemberek tevékenységének összehangolása, a Kárpát-medencei erdész szakemberek közötti kapcsolat építése, szakkonferenciák és tanulmányutak szervezése, a magyar erdészeti szaknyelv ápolása. Az első szakkonferenciát 2001. október 22-23-án szervezték meg Csíksomlyón. Az alakuló konferencia zárónapján együttműködési megállapodás jött létre az EMT erdészeti szakosztálya és a következő magyarországi szervezetek között: Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete, Erdészeti Tudományos Intézet, Nyugat-magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Kar, Állami Erdészeti Szolgálat. Ezen a találkozón határozták el, hogy évi szaktalálkozókat szerveznek minden év októberében, közösen a megállapodást aláíró társszervezetekkel. Az Országos Erdészeti Egyesület 2002. október 11-12-én Ojtozban szervezett konferencián csatlakozott az aláírókhoz. Itt döntötték el a résztvevők, hogy tematikus konferenciákat szerveznek a jövőben. A szakkonferenciák a következő években, helységeben és témakörben zajlottak: 2003: Homoródfürdő (erdőgazdálkodás jelene, jövője), 2004: Zágon (vadgazdálkodás), 2005: Gyilkostó (természetvédelem), 2006: Predeal (vízgazdálkodás), 2007: Szováta (Kárpát-medencei Erdészek II. Találkozója – az első 2007 szeptemberében, Budapesten rendezte az OEE), 2008: Félixfürdő (alföldi erdőgazdálkodás, újra erdősítés), 2009: Gyimesközéplek (erdőgazdálkodás és vidékfejlesztés), 2010: Bálványos („Küzdj a klímaváltozás ellen, ültess erdőt, használd fát!”). A konferenciákat mindig tanulmányi kirándulásokkal egybekötve szervezték meg, hogy a résztvevők megismerhessék a környék erdészeti jellegzetességeit, no meg kulturális értékeit. Így

látogathatták meg a bükkszádi kőbányát, az Ojtozi szorost, a Rétyi nyírt, a sepsiszentgyörgyi múzeumot, jártak Ivóban, a Madarasi Hargitán, túráztak a Gyilkostónál, vagy ízelítőt kaptak a moldvai kolostorokból, megtekinthették a Prahova-völgyi vadpatak-szabályozásokat, a vadászati múzeumot, a híres görgényi erdésziskolát, a marosvécsi kastélyt, megmászhatták a Mezőhavast, láthattak exóta fajokat a székelyhídi erdészet területén, leróhatták kegyeletüket Kazinczy Ferenc emlékházánál és az Uz-völgyét védő székely hősök sírjánál, sétálhattak az Uz-völgyi víztározó hatalmas gátjának belsejében vagy a gyimesi határállomásról fölmehtek az Apahavasra, megismerhették Erdővidék nevezetességeit vagy a Bálványosvártól a Torjai büdösbarlangig végig járhatták a sárgába hajló bükkösöket. A 2003-as évtől kezdődően az ERTI-vel közösen minden nyáron tanulmányi kirándulásokat szerveztek, felváltva Romániában illetve Magyarországon, és az utolsó időben ezek határain kívül is. 2003-ban a Mátrában, - 2004-ben a Székelyföldön és Brassóban, 2005-ben Somogyban, 2006-ban a Nyugati Kárpátokban és a Retyezátban, 2007-ben az Őrségben és Ausztriában, 2008-ban Máramarosban és Moldvában, 2009-ben Észak-Magyarországon és Szlovákiában, 2010-ben a Vaskaputól a Duna-deltáig, 2011-ben Boszniában és Horvátországban ismerkedtek a vidékek kultúrájával és erdészetével. Az együttműködés során 2003-tól minden évben az EMT Erdészeti Szakosztályának küldöttei részt vettek az OEE Vándorgyűlésein, 2004-től a MEGOSZ évi nagyrendezvényein. 2010. május 18-án, a Sellyei Erdészeti tanácsstermében megalakították az OEE Erdélyi Csoportját, amelynek 39 tagja van. A részletes történeti beszámolót követően további előadások következtek. Dr. Szabados Ildikó (ERTI), a konferencia levezető elnöke visszatekintést adott a tízéves erdészeti kutatásról, mely összekötődik az erdélyi kollégákkal. Sándor Alpár, a Zetelaki Magánerdészet vezetője előremutató metodikát ismertetett a fakitermelési károk értékelésére. Nyúl Balázs, a DigiTerra Kft. vezetője az erdészeti célú térinformatika tizenöt éves eredményeit mutatta be. Dr. Melles Előd, a gyergyói Erdőrendészeti Hivatal vezetője a székelyföldi magánerdő-gazdálkodás aktuális kihívásairól számolt be. Dr. Takács László, a SEFAG Zrt. erdőtelepítési perspektíváiról tartott szakszerű, tudományos előadást. Dr. Gyúró Éva, a NYME professzora újszerű előadást tartott „Zöld infrastruktúra a Kárpát-medencei Tündérvölgy szolgálatában” címmel, mely a zöld folyosók és területek tervezési újdonságairól számolt be. Kádár Tibor, a baróti Magánerdészet vezetője a Kárpát-medencei erdőgazdálkodás regionális szellemiségét ismertette. Ormos Balázs, nyugalmazott főtitkár az OEE képviseletében átadta Zambó Péter, az OEE elnökének és Lomniczi Geregely főtitkárnak szívélyes üdvözlését. Előadásában a Vidékfejlesztés a Kárpát-medencében címmel mutatott rá az egymásra utaltságunkra, mind a természeti egységet, mind a közös értékeinket illetően.”

Forrás: Erdészeti Lapok, 2012. 01. szám, 11. oldal

Forrás: Csíksomlyói konferencia: Szakács Sándor, Orbók Ilona, Ormos Balázs, Erdészeti Lapok 2012, január 11. old.

http://erdeszetilapok.oszk.hu/01770/pdf/EPA01192_erdeszeti_lapok_2012_01_11.pdf

Belépés az Erdélyi Magyar Műszaki Tudományos Társaság Erdészeti Szakosztály tagjai sorába

Ormos Balázs, Schmotzer András, Molnár Tamás, Szakács Sándor elnök társaságában belépnek az Erdélyi Magyar Műszaki Tudományos Társaság Erdészeti Szakosztály tagjai sorába Szászrégen Erdészeti Szakkonferencia, 2012. 10.19-20. Fotó: Molnár Tamás archív

Öt éve alakult meg az Erdélyi Helyi Csoport

Baráti összejövetel az erdélyi kollégákkal az 5. éves évfordulón.
Sellye, 2015. 06. 28.

Álló sor: Dr. Littvay Tibor (Zágráb) Dr. Führer Ernő (ERTI), Ormos Balázs (OEE), Márton Csaba (Székelyudvarhelyi Magánerd.) Szakács Sándor (Székelyudvarhelyi Magánerd.) Pandúr Krisztián (Sellyei Erd.) Somogyi Zoltán (Sellyei Erd.) Márton Elemér (Székelyudvarhelyi Magánerd.)
Guggoló sor (balról jobbra): Frank János (Sellyei Erd.) Botykai Csaba (Sellyei Erd.) Molnár Tamás (Sellyei Erd.) Fucskár Gábor (Sellyei Erd.)

Emléktábla avatás Sellyén 2015. 06. 29.

Molnár Tamás, Lomniczi Gergely,
Szakács Sándor, Hirmann Antal
Fotó: Mecsekerdő Zrt.

„Az Országos Erdészeti Egyesület eddigi egyetlen határon túli szervezete, az Erdélyi Helyi Csoport 2010. május 18-án a Mecsekerdő Zrt. Sellyei Erdészetének tanácstermében alakult meg. Az eseményre emlékezve 2015. június 29-én emléktáblát avatott az egyesület Sellyén. A megalakulás előzménye az erdélyi erdészek belépési

szándéka volt az egyesület tagjai sorába. Hamar kiderült, hogy az alapszabály nem tartalmaz semmilyen korlátot a külföldi szakemberek tagságával kapcsolatban, így nem volt akadálya a belépésnek. Az Országos Erdészeti Egyesület tagsága mindig is az előrehaladás, az egymás iránti segítség elkötelezett szervezete volt. Az OEE akkori főtitkára, Ormos Balázs javasolta, hogy az egyesületi munkába úgy tudnak hatékonyan bekapcsolódni az erdélyi kollégák, ha helyi csoportot alakítanak. Erre kiváló alkalom kínálkozott a pécsi 141. vándorgyűlésen. A Székelyudvarhelyi Magánerdészet és a Sellyei Erdészet ekkor már több éve szoros partnerkapcsolatot ápolt egymással, így a helyi csoport

megalakulására a legjobb helyszínt a Mecsekerdő Zrt. Sellyei Erdészete biztosította. Az ünnepi aktuson az egyesület akkori vezetői, valamint a Baranya Megyei Helyi Csoport tisztségviselői képviselték magukat. Az OEE Erdélyi Helyi Csoportjának elnöke Szakács Sándor (Székelyudvarhely), titkára Orbók Ilona (Csíkszereda) lett. Ennek éppen öt éve, a különleges alkalomra ünnepséget szerveztek az egyesület helyi csoportjának tagjai. Az egész napos szakmai program mellett a Sellyei Erdészet épületén elhelyezett emléktábla avatásával emlékeztek a megalakulásra, a rendezvényre a baranyai erdészek mellett Erdélyből és Horvátországból érkeztek magyar kollégák. Az OEE elnöksége nevében Lomniczi Gergely főtitkár, az erdélyi csoport nevében Szakács Sándor elnök, a baranyai erdészek nevében Hirmann Antal elnök mondott köszöntő beszédet. A rendezvény végén mintegy 50 erdész énekelte el az erdész- és a székely himnuszt. Az esemény külön aktualitása, hogy az Országos Erdészeti Egyesület jövőre, Székelyföldön tervezi megrendezni az éves vándorgyűlését. Az ünnepi esemény egészének az elmúlt 107 évben most adna először otthont határon túli magyar közösség.”

Forrás: Öt éve alakult meg az Erdélyi Helyi Csoport
Mecsekerdő Zrt. OEE Baranya megyei HCS, Hirmann Antal elnök, EL 2015. szeptember
283. old.

https://erdeszetilapok.oszk.hu/01806/pdf/EPA01192_erdeszeti_lapok_2015-09.pdf

A 10 éves évfordulót a mecseki szervezők a vírus veszélyhelyzet elmúltával, összel tervezik megtartani.

Ez a beszámoló majd a rendezvény után készül el.

xx

E tényekre épülő, történelmi visszatekintést elolvasva hozzátennivalójukat leírta Molnár Tamás a Sellyei Erdészet erdészeti igazgatója, valamint Orbók Ilona és Szakács Sándor az Erdélyi Helyi Csoport vezetői. Akkor járunk el helyesen, ha a leveleket szó szerint idézzük és a benne foglaltakat igyekszünk megfogadni.

Tartva magunkat az elején írtakhoz, ez a beszámoló arról szól, amit mi átéltünk, ezeket hiteles dokumentumokkal támasztottuk alá. Az egyesületi és kapcsolódó történéseket, pedig az érintett kollégáknak lenne célszerű megfogalmazni.

A két ajánlólevelet vágtalanul közöljük:

„Szia Balázs!

Átnéztem az anyagot, és jónak találok. Tetszett benne, hogy nem száraz, tényszerű ismertetés, hanem személyes élményekkel tarkított, kidomborítva benne a barátságot, szakmai együvé tartozást (ami oly' ritka manapság).

Ha javasolhatok két dolgot, amit még véleményem szerint bele lehetne tenni:

- Az EMT Erdészeti Szakkonferenciák **rövid, velős** bemutatása, alakulásuk célja, története a kezdetektől, ne csak a néhány kiemelt szerepeljen az anyagban. Ezek a rendezvények szorosan összefüggenek az Erdélyi HCS megalakulásával, azzal párhuzamos folytak, folynak a mai napig. Személyes kapcsolatok fogják össze a két szervezetet egymással.

- Azt gondolom, hogy a jelen állás bemutatása az anyag végén jól mutatna. Itt röviden le lehetne írni, hogy mivé fejlődött az Erdélyi HCS, hány főre duzzadt a tagsága, milyen a tagsági élet, mekkora jelentőséget vívott ki magának az OEE. Írásban is jelenjen meg kordokumentumként, hogy mivé fejlődött az szervezet, amelynek egyik (vagy a fő) bábája Te voltál.

Hálás lennék, ha a végleges változatot elküldenéd nekem, azt gondolom, hogy a Baranyai HCS is hadd emlékezzen meg a seniorok által elkészített anyag segítségével. Ezt, ha május 18-ig el tudod küldeni, és hozzájárulsz a digitális emlékezéshez itt Baranyában, azt nagyon megköszönjük. Természetesen feltüntetjük a seniorokat és Téged, mint alkotókat.

Sellye, 2020. május 11.

Üdvözlettel: Tamás

(Molnár Tamás erdészetiigazgató, Mecsekerdő Zrt. Sellyei Erdészet)

Szakács Sándor elnök és Orbók Ilona titkár a következő sorokkal tisztelték meg az anyagot.
(Molnár Tamás fenti levélben írt igényét is kielégítve)

Az OEE Erdélyi Helyi Csoportja megalakulását követően bekapcsolódott az EMT Erdészeti Szakosztálya rendezvényeinek szervezésébe, ami természetes, mivel az érintett erdész szakemberek nagyrésze mindkét szervezetnek tagja. Azóta is minden év őszén Erdészeti Szakkonferenciát rendeznek, változó helyszíneken, hogy a megszokott terepnap alkalmával a résztvevők minél több erdélyi tájegység erdeit és kulturális örökségét ismerhessék meg. Többek között Székelyudvarhelyen, Parajdon, Sepsiarókoson, Tusnádfürdőn, Tatrangon, a bihari Püspökfürdőn, legutóbb pedig a gyergyói Borzonton találkozhattak a szakmai kapcsolatok életét fontosnak találó résztvevő erdészek. Minden alkalommal anyaországi és erdélyi előadók osztották meg tudásukat, tapasztalataikat a napjaink erdészetét érintő tudományos és gyakorlati kihívásokról.

Tovább folytatódott a nyári tanulmányi kirándulások szép hagyománya is, amelyet minden második évben az anyaországi, a közbeeső években pedig az erdélyi kollégák szerveztek, amelyek célja a kulturális értékek felkeresésén túl a Kárpát-medencei erdők és erdészeti gyakorlatok megismerése, összehasonlítása, nem utolsósorban pedig az erdészösszetartozás erősítése. Felvidék, Lengyelország déli része, az erdélyi Szigethegység, Szlovénia és Horvátország, Kelet – és Dél-Magyarország erdőgazdaságai, az erdélyi Királyföld, a Bakony, a Vértes, legutóbb pedig a csángó vidékek és Moldva kerültek sorra, a résztvevők gyönyörködését és okulását szolgálva.

Ha ebben az évben a körülmények nem is engedik, a jövőben újra kezdődhet a közös rendezvények szervezése, és reméljük, hogy az utánunk következő erdészgenerációk sem feledkeznek meg nemzetünk összetartozását szakmai vonalon is erősíteni.

Székelyudvarhely, Csíkszereda, 2020. május 12.

Szakács Sándor, Orbók Ilona (az OEE Erdélyi HCS elnöke és titkára)

A felmerült igények kielégítése érdekében és azért, hogy mások is megírják történeteiket, élményeiket, hogy minél többen részt vegyünk az erdélyi programokon, ide szerkesztem a fent idézett legutóbbi Borzonti (Bucsin tető és Gyergyószentmiklós között) tanulmányi kirándulás és szakkonferencia összefoglalóját, Garamszegi István egri kollégánk, „erdélyi törzstagunk” útibeszámolója alapján, Ormos Balázs kiegészítésével (álló betűvel) és fotóival.

Útjelentés

Gyergyói tanulmányútról, és a XIX. Erdészeti Szakkonferencián való részvételről 2019. 10.16. -10.20

Az Erdélyi Magyar Tudományos Társaság Erdészeti Szakosztályának, illetve az OEE Erdélyi Helyi Csoportjának meghívására Cégünkől öt fő vett részt (valamint Grédics László és Ormos Balázs) a Gyergyóalfalu - Borzonton tartott XIX. Erdészeti Szakkonferencián, illetve a csatlakozó szakmai programokon, mely az erdélyi magyar erdészeknek, de ma már a magyarországiaknak is évente ismétlődő, kiemelkedő rendezvénye.

10.16, szerda. Utazás Korondra.

Korondon a kerámiát gyártó ifj. Illyés Vésztői Mihály, felesége Rózsika és családja minden évben a közbenső megállóknál, ahol megvehetjük az ajándék kerámia edényeket, a gyógynövényeket, áfonya lekvárokat és áfonyalikőröket, valamint megkóstolhatjuk az igazi erdélyi házi étkeket. (medve kolbász, töpörtyű, lilahagyma, zakuszká, gombás, szalonnás rántotta, puliszka, házi sajtok, házi savanyúságok, pityókás kenyér) és kipihenhajjuk az út fáradalmait.

Kerámia festés, cégtábla, reggeli házi finomságokkal

Házi szalonnás tojásrántotta, juhtúrós puliszka, házi savanyúság, pityókás kenyérrrel

Meglátogattuk a település és a térség utolsó taplógomba feldolgozó mesterét
Csupa élet, csupa gyönyörűség

10.17, csütörtök. Utazás az Úz-völgyébe. Itt Madár Zsolt Sopronban végzett erdőmérnök (Édesanyámnál volt albérlő Sopronban, ismerősként köszöntött/Ormos Balázs), a Hargita Megyei Erdészeti Szolgálat munkatársának kalauzolásával, az utóbbi időben sok politikai vihart kavart, emlékmű megtekintése. A Keleti-kárpátok szorosaiban, így a Kis-Tölgyes Szorosban is, mind az első mind a második világháború talán legádázabb harcai folytak. Szívszorító, de egyben hőseink áldozatkészségére gondolva lélekemelő is volt kíséronk ismertetése.

Madár Zsolt köszöntője és bevezető ismertetője

Úz völgy felső bejárata, az eredeti kocsmá épülettel, felette a legeltetett domboldalon a gondozatlan sírhalmokkal, és a kis kőhalmon a mi nemzeti színű emlékező szalagjainkkal.

A világháborús beton építmények és a máig is álló faházak, a kaszárnyák a völgy alsó felén

Tíz évvel ezelőtt jártunk a temetőben. A szakkonferencia résztvevői, Orbók Ilonka koszorúz.

A mai képek: a magyar kormány támogatásával felújított, teljesen átalakított sírkert, a román sírokkal. Idegenvezetőnk szerint sok ellentmondást takar. A román rendőrök éjjel nappal őrzik a temetőt (láttuk őket.)

Ha már idáig eljöttünk, természetes, hogy elmentünk az ezeréves határig, meghallgattuk kísérőnk ismertetését és leültem az egykori határőr épület lépcsőjére elmélkedni.

A múltból való emlékezés után tovább utaztunk Borzontra, a konferenciának szálláshelyünknek is helyt adó Nyíres Panzióba.

10.18, péntek. *A szervezők a résztvevőknek két programot állítottak össze. A gyalogtúra résztvevői a Bucsintetőről dél-felé indulva az őszi erdők és rétek színeiben, hangulatában gyönyörködve, Horváth Arnold és Balogh Hunor a Gyergyói Erdőrendészeti Rt. munkatársainak szakszerű kalauzolásával ismerkedtek az Rt. tevékenységével. Tudomást szerezhettek a sípályafejlesztések bürokratikus nehézségeiről. Megtekintettek egy pályázati forrásból beerdősített a Gyergyóalfalvi Közbirtokosság*

tulajdonában lévő 133,1 hektáros legelőt. A mára már záródott erdő főfafaja LF, a szélnek kitett gerinci rész VF. Meglepő volt, hogy elég jelentős volt a vadkár. Szakmai vitára is okot adott, hogy rátekintettek egy olyan erdőrészre, melynek örökerdő/őserdő/ érintetlen erdő szerepet szánnak. Az éhes gyaloglók a kisbükkki esztenánál éhüket bogrács-gulyással szomjukat pedig víznél keményebb italokkal is olthatták. A visszaút a Putna patak aranylő bükkösein vezetett keresztül.

Az autóbuzsos kirándulás résztvevői Borszékre utaztak. Itt a résztvevők a kétoldali szépen felújított villasor között, számtalan különféle összetételű, és ezért több betegségre, illetve azok megelőzésére javallott borvíz közül kóstolhattak. Megtekintettük a már felhagyott travertino bányát, illetve a borvízkutak és a bánya közt kialakított szabadidőparkot, illetve a szabadban lévő ülőfürdőket.

Meglátogattuk a helyi múzeumot és egy igazi ritkaságra leltünk. A bányász üvegkorsón lévő, bányászkalapácsba (pikhammer) egy erdészeti fejszét is belevéstek.

Megnéztük a borvizet palackozó üzemet, mely hosszú, modern épületeinek látványa rontotta a szép település összképét. Nem a vírus miatt kellett védőköpenyt felvenni.

Ez egy mai kép (2020. május 14.) a soproni karanténos kertben a jegenyefenyőről szedett hajtásokból készül a mézes fenyőgyógy és a fenyőgyógy pálinka, még a Borszékről hozott flakonban, borzonti pálinkával. A fenyőgyógy Erdélyben ismert, kiváló a torok gyógyítására, mert a friss zöld hajtásban többszörös a C-vitamin, mint a citromban és a terpentintartalma miatt a legjobb az erek tisztítására. (Ormos Balázs)

Természetesen ebédre a helyi erdész kollégák által bográcsban készített juhtúros puliszkát kínáltak Székpataknán.

A visszaúton Remetén helyi manufaktúrákat látogattunk, és Gyergyóditrón megtekintettük az Erdőháza kiállítást. A házigazdák mindenütt meglepetést is tartogattak, így többek között gyönyörködhettünk népviseletbe öltözött iskolások fergeteges néptáncbemutatójában is. Az ebéd is igazi kulináris élményt nyújtott. Vacsora után éjszakába nyúlt a baráti beszélgetés, nótázgatás, emlékek felidézése.

Remetén a néptáncsoport bemutatója és a legjobb közönség, e szöveges beszámoló írója, Garamszegi István.

Remetén látogatás Rózsika néninél, aki megmutatta a csergeványolóját és a vízimalmát. Ez az igazi energiagazdálkodás egy ilyen kis pataka hajt mindent.

A finom helyi ételek sem maradtak el, a kukoricamálé, a kürtöskalács, a fánk.

Ditróban az Erdő Háza kiállítás bemutatta a fából, fával történő élet minden részletét. A köszöntés: „Erdőt, egészséget!” volt. Egy 18-as piros karikás pólón a következő üzenet volt olvasható: „A sör nem ital, az asszony nem ember, a medve nem játék!”

A XIX. Erdészeti Szakkonferenciát Borzonton a Nyíres Panzióban rendezték az erdélyi kollégák, mely tulajdonosa nekünk nyitotta ki, a még nem egészen kész éttermét és szálláshelyét. ettől függetlenül, minden a helyén volt, kifogástalan ellátást biztosított.

Borzont a Bucsin tető és Gyergyószentmiklós között található. Engedje meg az olvasó, hogy a Bucsin tetővel kapcsolatosan egy kis kitérőt tegyek. Először hallgató koromban (1974) nyáron jártam ezen a vidéken, azóta sokszor. Abban az időben kevés magyar jött Erdélybe autóval. Aki erre járt a Bucsin tetőn tört egy kis fenyőgallyat és kitérte a kocsija hűtőjére, egészen hazáig ott volt. Amikor magyarok találkoztak az úton, látták a fenyőgallyacskát, nagy dudálásba és integetésbe kezdtek. Ez mára már történelem. Meg az is, hogy 1974-ben nem csak egy fenyőgallyat hoztunk el, hanem egy kis lucfenyő csemetét is. Ez a csemete felcseperedett, és a soproni családi háznál egy nagy fává nőtt, ami most is díszíti az udvart és emlékeztet bennünket a csodálatos, még emberibb és vadregényesebb élményekre, amit átéltünk akkor ezen a vidéken. (Ormos Balázs)

10.19, szombat. Szakkonferencia. A konferencia programját csatolom. A konferencia alatt lehetőség volt az Rt. tulajdonában lévő, pályázati forrásból létrehozott Erdészeti Kutatási Fejlesztési Központ meglátogatására is.

A XIX. Erdészeti Szakkonferencia témája: Innováció az erdőgazdálkodásban

Szakács Sándor, az EMT Erdészeti Szakosztályának és az OEE Erdélyi helyi Csoportjának elnöke nyitotta meg a szakkonferenciát, Dr. Köllő Gábor az EMT elnöke köszöntötte a megjelent mintegy százhusz erdélyi és magyarországi erdészt.

Dr. Csóka György ERTI kutató újszerű internetes erdővédelmi tudásközpont létrehozásáról számolt be. A lehetőség igen jó szolgálatot tehet a kutató, de a gyakorlati szakembereknek is. A rendszer kiváló felhasználóbarát, ezért gondolkodni érdemes más szakterületek hasonló tudásközpontjának csatlakoztatásához, ezzel egy ágazati tudásközpont létrehozását elősegítve.

Dr. Führer Ernő ERTI kutató a klímaváltozásról és hatásairól készült kutatási eredményeket ismertette. A hazai erdőgazdálkodóknak komolyan kell venni a változásokat és felkészülni a kedvezőtlen hatások mérséklésére.

Dr. Hirka Anikó ERTI kutató az erdészeti fénycsapda hálózat – egy hatvanéves innováció újra élesztésének eredményeiről és mai hasznosításáról tartott előadást.

Dr. Melles Elődtől a Gyergyói Erdőrendészeti Rt vezetőjétől megtudtuk, az erdőbirtokosságok, magánerdészetek képviselik már a magyar érdekeket, szemben a korábbi államerdészettel, ezért érdemes velük a szakmai kapcsolatok felvétele, könyvek, kiadványok átadása, gyakorlati eredmények cseréje.

Komlóssy József (Európa Tanács szakértő), Hazaszeretet, szakmaszeretet, bajtársiasság címmel tartott szívet melengető beszédet a jelenlévők nagy tapsával kísérvé.

További előadók tartottak még előadásokat:

Tamás László (Nagyküküllő Közbirtokossági Szövetség): Vállalkozó közbirtokosság: lehetőség vagy kényszer?!

Kádár Tibor Sándor (Zetelaki Magánerdészet): Szükséges gyakorlati újítások Székelyföld erdőgazdálkodásában a megváltozott gazdasági, társadalmi és környezeti kontextusban.

Sipos Vilmos (NEFAG Zrt.): Szarvasgomba – termesztés a kárpát-medencében

Benke József (Zetelaka és Társai Vadászegyesület): Helyi megoldások a nagyragadozókkal való együttélésre – 2019.

Szmolka Péter (Kézdivásárhelyi Magánerdészet): Innováció a Kézdivásárhelyi Magánerdészetnél.

Este baráti találkozó, táborújs búcsúztatta résztvevőket

A legkedvesebb az időben távozó vendég - szoktuk mondani

10. 20. vasárnap. Hazautazás

Előtte részt vettünk a gergyószentmiklósi szent Miklós templomban a 10 órakor kezdődő Örmény Közösségi szentmisén, majd plébános atya meghívására egy rövid beszélgetésen.

Tisztelt Szenior Olvasó!

Bizonyára feltűnt, hogy a közölt írásos anyagok és fényképek nagy része hozzám kötődik. Ennek olyan objektív oka van, hogy én még az eredeti, Bedő féle főtitkári munkát végezhettem az Egyesületben, ahogy az egyik kolléga jellemezte. Az OEE vezetésének tagjaként dolgozhattam, a közgyűlés által meghatározott program végrehajtása volt a feladatom. (Ez a főtitkári munka a 2014-évi Alapszabály módosításakor megváltozott, adminisztratív munkakört kapott a főtitkár.) Feladatom közé tartozott az Egyesület honlapjának létrehozása, így a szerkesztési munkákat is én végeztem, a folyamatos friss anyagok biztosításával. Az Erdészeti Lapokban is több cikket, beszámolót írtam, külön rovata volt a főtitkárnak. Az erdélyi kapcsolatok gondozásával az Elnökség engem bízott meg határozatában (*16/2002. (okt. 29.) sz. határozat: Az elnökség áttekintette külföldi kapcsolatait és következő határozatot hozta: „...Ormos Balázs tagtársakat az erdélyi EMT Erdészeti Szakosztály együttműködési megállapodásban rögzített kapcsolatok gondozására...”*) és az együttműködési megállapodás aláírása óta eltelt közel húsz év alatt alig maradt ki rendezvény, ahol nem voltam jelen, szerveztem a szakkonferencia témaköreit, többször levezető elnökként vagy előadóként szerepeltem. Ahogy Schmotzer András elnök úr kérte, várjuk az érintett kollégák beszámolóit, írásait is, hogy minél teljesebb történelmi kordokumentum álljon össze az utókor számára. Ormos Balázs ny. főtitkár

Megemlékezés:

Dr. techn. Ghimessy László (Budapest, 1928.; Budakalász 2020.) gyémántokleveles erdőmérnök.

1947-ben iratkozott be a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Soproni karára 1951-ben, röviddel végzése előtt, törvénysértő módon kizárták az egyetem hallgatóinak sorából, így diplomáját csak 1956-ban vehette át. A diploma megszerzéséig különböző helyeken dolgozott. Elsőnek segédmunkásként helyezkedett el, előbb az UVATERV Talajmechanikai Osztályára, majd a Bányászati Kutatóintézet Tőzegkutató Csoportjához. Ez utóbbinál már geodéziai munkát is végzett. A társaságot a Magyar Állami Földtani Intézet vette át, és ott már szigorló mérnökként folytatta a kitzúzési munkákat. 1951. Év végén áthelyezték a Magyar Állami Eötvös Lóránd Geofizikai Intézet Gravitációs Osztályára, hasonló beosztással. Közben súlyos gépkocsibaleset érte. 1954-ben az intézetet elhagyta, és a MÉLYÉPTERV Nagylétesítmények

Közműtervező Főosztályának Kazincbarcikai Kirendeltségén helyezkedett el, ahol tervező műszaki ellenőri munkát végzett. Vállalata ajánlására az Erdőmérnöki Főiskola engedélyezte tanulmányai befejezését, és 1956-ban megkapta erdőmérnöki oklevelét.

Az oklevél birtokában visszatért eredeti hivatásához: felvették a Pilisi Állami Erdőgazdaság Visegrádi Erdészetihez, előbb fahasználati, majd erdőművelési műszaki előadói beosztásba. 1960-ban a Kisalföldi Állami Erdőgazdaság Központjának építési előadója volt. Innen visszatért Budapestre. Új munkahelye a Budapesti Állami Erdőgazdaság (erdőművelési előadóként), majd 1962-től az OEF Igazgatási Főosztály Fásítási Osztály főmérnökeként erdőtelepítési program megvalósításában vett részt.

A Főigazgatóság átszervezése miatt 1969-ben áthelyezték a Budapesti Állami Erdőrendezőséghez, erdőfelügyelői beosztásba, amit az Egri Állami Erdőrendezőség Váci Felügyelőisége követett.

1970-ben felvették az Állami Biztosító Mezőgazdasági Főosztályára, ahol az aszály- és belvíz-, valamint a mezőgazdasági termelészövetkezetek tűz-és árvíz biztosításainak kidolgozása, megszervezése, valamint a hozzájuk szükséges kárrendezési szabályzatok kidolgozása és a károk rendezésének helyszíni ellenőrzése képezte feladatát. E munkakört 1998-as nyugdíjba vonulása után is még két évig ellátta. 1967-70 között, a doktorátusa érdekében, elvégzi a Marxizmus-Leninizmus Esti Egyetem levelező tagozatát, és kapott diplomát.

1973-ban szerezte meg műszaki doktorátusát.

Aktív időszakában tevékenyen részt vett az Országos Erdészeti Egyesület Erdők a közjőért, az Erdészettörténeti Szakosztály, illetve az OEE Budapesti FM(AM) Helyi Csoport, valamint a Szeniorok Tanácsának munkájában, aminek 2005. óta volt tagja.

Mintegy 35 cikke jelent meg, többek között az Egyesület Erdő című folyóiratában, ezen kívül több könyv szerzője, illetve társszerzője volt

Érdeklődési köre hatalmas volt, minden, ami az erdészettel, fával, földműveléssel kapcsolatos, a látókörében volt. Erre utalnak könyvei, cikkei, hozzászólásai és személyes emberi megnyilvánulásai.

Könyvei jelentek meg a tájpotenciálról, az ezerarcú erdőről, a fafeldolgozásról.

Szenvedélyes fotós volt, képeit nem dugdosta a nyilvánosság elől. Idézet egy beszámolóból, a dátum nem érdekes: „DR. GHIMESSY LÁSZLÓ erdőmérnök Ábrahámhegyen öregbítette az erdészek hírnevét. A meghívó jelezte, hogy az erdőmérnök lokálpatrióta több évtizeden át készített fotóiból „Fény-Tér-Kép” címmel rendezett kiállítást. A színes fotókat a hely és közvetlen környékének archív, fekete-fehér fotói és kinagyított térképeinek arányos elrendezése egészítette ki, emelve a kiállítás színvonalát.”

Szerette népszerű formában tudósítani felfedezéseit. Egy kedves cikkében az Ábrahámhegyi hírmondóban beszámol arról, hogyan épített madárodút: Találtam egy lyukas tűzifát, avagy hogyan csináljunk házilag madárodút.

Közreadta a családi kutatásai révén és okán összegyűjtött mértékegység-átszámítások adatait.

Számtalan cikke jelent meg az Erdészeti lapokban, különféle témákban a teljesség és a rangsor igénye nélkül:

- talajvédelem, erdősítés, talajművelés, lejtős területek gépesítése, faipari szerszámok, fásítások, tartalék fafajaink, geotermikus energiahasználat, erdőkár-biztosítás, erdőtüzek, fafeldolgozás

Foglalkoztatta az erdei pihenés, a csend. Az OEE Erdők a Közjőért szakosztályának aktív tagja volt. 1990. december 11.-én a szakosztály ülésén hozzászólásában elmondta: „Erdőlátogatottsági számok ismeretese, gyógykezelési költségek csökkenése révén megfogható a hatás a rekreatív területeken (10%-kal kevesebb a betegség). Az egészséges környezet értékének meghatározásában érzélgősségmentes reális számokat kell megadni.”

Foglalkoztatta a tartalék fafajok kérdése, többek között a törökmogyoró: „A hatvanas évek elején, a Budapesti Állami Erdőgazdaság kamaraerdei csemetekertjében feltűnt egy kétéves, 100—120 cm magas, sudár, mogyorólevelű fácska, a törökmogyoró. Az elültetést követő években (Gellért-hegy déli lejtőjén) meglepett rendkívül gyors növekedése és szép formája. A tóalmási parkban 80 éves bükkállományban kúpos koronájával enyhén kiemelkedett és úgy vonta magára a figyelmet az igen erőteljes fejlődésű, többi fa között. Egyedi vagy törvényszerű ez a méret, ez a minőség? Ha törvényszerű, akkor nagyok a lehetőségek. Ezért kezdtem el foglalkozni vele.”

Baranyi Katalin, aki tagtársa volt az OEE Erdők a közjóért szakosztályában, így emlékszik hajdani tagtársára:

„... Nekem van olyan emlékem, hogy nyugdíjazása után a Műszaki Múzeumban volt. Egy alkalommal vezetett minket a múzeumban, mert ott, mint nyugdíjas kutató működött. A másik, ami foglalkoztatta és nem tudom, hogy mennyire jutott, a faipar fejlődése, illetve a fa feldolgozás kézi szerszámairól készült nagy enciklopédiát fordította, ha jól emlékszem franciából.

Visszanézve az időben, csak emlékeimre tudok támaszkodni, s az kevés! Nagyon szerettem Lacit, a füstölgő pipájával és a szerteágazó műveltségével, és érdeklődésével. Rendkívül értékes ember volt nézetem szerint. Sajnos nem tudtam megfejtetni, hogy mi volt az oka, hogy annyi év próbálkozása után sem kapta meg a Bedő díjat?! Az igazat megvallva, különösen a biztosítás, tűzkárok értékelése ügyében, nagy szolgálatot tett az erdőknek, erdőgazdaságoknak! Emellett kedves volt udvarias és vidám, nevetve a saját gyarlóságain. Minden alkalommal volt valami, amivel felderítette a társaságot. Szinte minden szakosztály összejövetelen ott volt aktív résztvevőként! Nagy szeretettel emlékezem rá!”

Évfolyamtársa Tóth Sándor, akivel végig tartotta a kapcsolatot, így emlékszik vissza:
 „A mi évfolyamunkat amelyik 1947-ben még a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Soproni karára iratkozott, az 1951. évi végzése előtt a pártállam törvénytörő eljárása érintette (a végzősök 30%-a) az Egyetemről való kizárással, így közöttük Lacit is. A kizárás oka a legtöbb esetben a betiltott Selmeci diák hagyományok továbbfolytatása volt, valószínű Laci esetében is.

Az évfolyam tagjait ez különös összetartásra ösztönözte. Mi minden évben tartottunk találkozót. Amikor már lehetett, az „56-os” kivándoroltak is hazajöttek. Ezen találkozók egyik előkészítője a Laci volt. Több ízben az ő ábrahámhegyi nyaralója volt a találkozó helye, kiváló fényképeit mindig örömmel néztük.

Laci komolyan vette katolikus hitét, és azt meg is mutatta.

Laci példásan viselte baleseteiből származó mozgási kötöttségeit és ahová csak hívtuk, eljött, így a legutóbbi 2019-es találkozónkra is.”

A visszaemlékezések sorához én is csatlakoznék. (Gerely Ferenc) Személyes találkozásaim Lacival mindig hagytak valami emléket bennem. Beszélgetésinkben soha nem volt közhely a „hogy méltóztatik lenni Tisztelt Úr” megszólítást kivéve. A hetvenes évek végén találkoztunk először. Sokszor különféle értekezleten jöttünk össze, ahol mint biztosítós képviselte a magyar erdőket. Kitervelt akcióival őszintén az erdők javát igyekezett szolgálni. Az Erdők a közjóért szakosztály sok programjában vettünk közösen részt, fényképezőgépét – amit nyírfakéregből készített tok borított – soha nem tette le. Kissé elővigyázatlan volt amikor egy-egy téma megragadta a figyelmét, így történhetett, hogy egyszer az Adriába hátrált, máskor meg fennakadt egy kerítésen Szófiában. Szomorkodni soha nem láttam. Ha optimizmus bombát kellene készíteni, ő lehetne a modell. Szinte minden rendezvényen, ahová elmentem, ő is ott volt. Nem volt egy üldögélő típus, járt-kelt a beszélgető-partnerei között. Mindenki szerette. Aki pedig nem ismerte fel kedves, értékes emberi mivoltát, az sokat veszített. Nem volt hétköznapi ember Ghimessy László. Nyugodjon békében!

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET SZENIOROK ÉS TISZTELETBELI TAGOK TANÁCSA

*Jó Szerencsét!
Tatabánya
2001.*

BÁNYÁSZ-KOHÁSZ-ERDÉSZ TALÁLKOZÓ

Az Országos Erdészeti Egyesület Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa soron következő fakultatív rendezvényét

2020. május 22-24-én tartotta volna Tatabányán

mely a program a veszélyhelyzet miatt elhalasztásra került.

Idézzük a zempléni tanulmányútról szóló már korábban megküldött írásunk vonatkozó részét. „Emlékeztünk az 1974-ben itt tartott I. Bányász-Kohász-Erdész találkozóra, melyen Schmotzer András, mint a Szilvásvárad Erdészeti műszaki vezetője vett részt. Később több találkozó követte a sikeres rendezvényt, Miskolcon 1994, 2004, Tapolcán 2000, Tatabányán 2001, Sopronban 2002, Egerben 2006, 2015, Székesfehérváron 2008, Pécsen 2010, és 2014. május 26-án ismét Telkibányán emlékeztek az ősi szakok képviselői. Jó lenne a hagyomány folytatása. Idénre tervezték Tatabányára a következő találkozót, mely a járvány miatt elhalasztásra került.”

A 2001-ben legutóbb Tatabányán tartott találkozó emlékeztető volt. Engedjétek meg, hogy idézzünk az eseményekből.

Óriási vihar tört ki a megnyitás előtti pillanatokban. A vihar egy szempillantás alatt az összes mobil sátrat eltüntette. A három ejtőernyőst a felhők eltakarták, többet nem láttuk őket. Lásd Pápai Gábor beszámolóját.

Forrás: Pápai Gábor EL, 2001. október 323 old.

<http://erdeszetilapok.oszk.hu/00270/pdf/08papai.pdf>

Egy rendkívül humoros esemény is történt, melyről mindenképpen meg kell emlékezni. A bányászok pontosan tartották a menetrendet, annak ellenére, hogy a vihar miatt már ázott a sátor, villámok csapkodtak, komolyan félelmetes volt a helyzet. A két nagy sátor összeeresztésénél több ezer liter víz gyűlt össze, mely beszakadva rázuhant az ünneplőkre. A színpadon a bányász fúvószenekar semmivel sem törődve szépen rendezetten ülve, éppen rákezdett a bányászindulóra, amikor egy öblöshangú bányász beordította: „Titanik!” Ezt már a zenekar sem állta, nevetve hagyták abba a zenélést.

Eger, 2020. május 26.

Jó Szerencsét!

**Schmotzer András
elnök**

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET SZENIOROK ÉS TISZTELETBELI TAGOK TANÁCSA

*„A legkisebb fiú szerepe, nemcsak, a mesékben,
hanem a való életben is,
ha be akart kerülni a Csapatba,
meg kellett érte küzdeni!”
Balsay István*

A VIDÉKFEJLESZTÉS MÚLTJA, JELENE ÉS JÖVŐJE

Az Országos Erdészeti Egyesület Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa soron következő rendezvényét

2020. május 28-án tartja a NÉBIH Erdészeti Igazgatóság III. emeleti tárgyalójában

1023 Budapest, Frankel Leó út 42-44 sz.)

melyre ezúton meghívlak. A koronavírus veszélyhelyzet miatt a rendezvényt **elhalasztjuk**. A már bevett szokásunk szerint virtuális módon tartjuk meg összejövetelünket.

A programunk szerint ezen a találkozónkon hallgattuk volna meg Czebei Sándor szenior társunk korosztályos életút beszámolóját. Az előadót azzal tiszteljük meg, hogy mondanivalóját egy későbbi időpontban személyesen, „élőben” hallgatjuk meg.

De először szokásaink szerint köszöntöm a születés és névnaposokat. A boros, pálinkás gratulációt később bepótoljuk!

Születésnaposok: márciusban Ormos Balázs, áprilisban Halász Gábor és Zétényi Zoltán, májusban Schmotzer András, Szabó Sándor és Virágh János.

Névnaposok: Ádámfi Tamás, Lutonszky Zoltán, Zétényi Zoltán, Kolozsvári Ákos, Czebei Sándor, Szabó Sándor, Bogdán József, Bóna József, Pethő József, Barátossy Gábor, Halász Gábor, Kovács Gábor, Berdár Béla, Varga Béla, Wágner Tibor, Marosi György, Szikra Dezső.

Most pedig következik Balsay István erdőmérnök kollégánk virtuális előadása.

Balsay István erdőmérnök, polgármester, aki város és vidékfejlesztővé vált

Ahogy kezdődött.

„A család olyan fogalom, amelynek a jelentésében benne van, a szeretet, a biztonság, a sziklaszilárd alap, az a hely, ahová hazamehetünk, amelyben felnőhetünk, amelyből kirepülhetünk, mégis emlékszünk rá és belekapaszkodhatunk, mert amit ott hallottunk, örökre megmarad a fülünkben és a szívünkben, az emlékek színes szoborként egy életre belénk vésődnek, apró, csillogó színű szilánkokból, amelyek némelyike ugyan haloványabb, sőt néha egészen elhalványul, olyannyira, hogy már-már elfelejtjük, ám teljesen sohasem merülnek feledésbe. Ez az a hely, ahol elkezdődik az életünk, és ott szeretnénk, ha véget érne.” (Danielle Steel)

Fotó: Balsay családi archívum

Nekem a család – bár hatalmas lombozatú a Balsay és Divald Családfa - mégis az Alma Mater, a SMAFC, a csodálatos közösségek a Hűség- és a Koronázó, Királyi Városok, a Pannontáj – szerves tagjainak érzem magam.

A Balsay Család legkisebb fiaként szinte felfoghatatlan örökséget kaptam a Teremtőtől, Őseimtől.

„Én úgy vagyok, hogy már száz ezer éve nézem, amit meglátok hirtelen. Egy pillanat s kész az idő egésze, mit száz ezer ős szemlélget velem” írja József Attila.

A Családi Almanach 1680-tól vezeti a Blascheck (Balsay) család bányászathoz, kohászathoz és erdőműveléshez, a magyar Erdőkhöz fűződő kapcsolatát. Apai ágon az első, Schulcze Fülöp, a Düreni Bányakapitány, aki építette az Aachen-Düren vasútvonalat is. Bl Vilmos, aki az Adriai Rotschild bányák kezelését irányította. Az Ő leszármazottjai között találhatjuk: Király Lajos erdőmérnököt és fiait dr. Király László egyetemi tanárt. Jött, Bl Frigyes uradalmi erdőmester (herceg Batthyányi Gusztáv Brodi uradalom) nyitotta az erdészsort, majd fia Bl Frigyes m. királyi erdőbecslő, őt követte Blascheck Ede (Tharandtban végzett erdőmérnök), aki Körmenden majd az Eszterházy uradalom erdészeti igazgató helyettese Lentiben és Kismartonban. Wágner Károly és Divald Adolfot-Anyám felmenője-említem, a két nagy erdész egyéniséget, akik, bevonták az első, magyar Erdőtörvény megalkotásába! Érdekesség - ma aktuális -, hogy Bl Vilmos 1901-1923-ig Sopron, majd Sopron járás Főszolgabírája, aki a történelmi események - I. Világháború, Trianon, Népszavazás, leghűségesebb Város - egyik főszervezője, irányítója volt. A Sopronba költözött Akadémia tanáraival, Hallgatóival együtt!

Apai nagyapám, Blaschek Aladár bányamérnök, a Duna Gőzhajó Társaság elnökségi tagja, magyar királyi bányafőtanácsos. Aki, a román betörésnél, a zsilvölgyi Önkéntes Bányász Zászlóalj parancsnoka volt! Büszke vagyok, hogy a kapuvári Balsay László és Családja szeretetében élhetek. Anyai nagyapám, Dr. Vitéz Szabó István Selmecebánya, Sopron, Szekszárd, Hajós helységek, valamint Fejér vármegye több községének volt az erdőmérnöke. Anyai szépapám, Divald Adolf a Selmecebányai Királyi Bányászati és Erdészeti Akadémia tanáraként a magyar erdészeti szaknyelv megteremtője volt. Anyai nagyapám, Dr. Vitéz Szabó István okl. erdőmérnök, tüzér százados, Selmecebánya, Sopron után, Szekszárd, Hajós helységek, valamint Fejér vármegye több községének volt az erdőmérnöke. Anyai ágon rokonom Divald Kornél, „a Szentek Fuvarosa” Budapest művészettörténeti emlékeinek szakírójaként szerzett hírnevet.

„Tudunk egymásról, mint öröm és bánat. Enyém a múlt és övék a jelen.” (József Attila)

Iskoláim: 1953-1954 Általános Iskola Somlóvásárhely; 1954-1961 Petőfi Sándor Általános Iskola, Székesfehérvár. 1961-1965 József Attila Gimnázium a mai Ciszterci Szent István Gimnázium, Székesfehérvár. 1965-1970 Erdészeti és Faipari Egyetem, Sopron (erdőmérnöki kar). 1976 Budapesti Műszaki Egyetem (BME) Közlekedésmérnöki Kar, útépítő és úttervező szakmérnöki képezés.

A felejthetetlen soproni évek után, fehérvárra kerültem a Család nagy támogatója Apám barátjához Bogár Pál erdőmérnök, Európa Bajnok kosárlabda csapatkapitányhoz, a KPM Közúti Főmérnökéhez. Az itt töltött 15 év jó „iskola” volt. Szakaszmernök, majd főmérnöke

lettem Fejér megye útjainak! Igazi szolgálatot, emberismeretet, sokoldalúságot és célra orientáltságot, építőmérnöki diplomát (BME) kaptam a kosárlabdában szerzett térlátásomhoz, küzdeni tudásomhoz! Fásítottam, erdősávot ültettünk, új erdészeti gépeket hoztunk be az útfenntartásba! DE! Látszólag, egyre messzebb kerültem, - főleg mikor az első nem párttag tanácselnök lettem Fehérváron - a Családi tradícióktól.

Közzolgálat a Királyok Városában, a koronázó Városban főleg a rendszerváltás előtt, közben - embert próbáló időszak volt! Az önkormányzatiság kialakulása, a munkahelyek, ipari parkok létesítése, Egyetem alapítás, infrastruktúra fejlesztés, a Világ 10 „legdinamikusabb Város térsége, a fehérvári lokálpatriotizmus felébresztése – „szép idő volt, jó idő volt”, de! Nem múlt el!

A legkisebb fiú szerepe, nemcsak, a mesékben, hanem a való életben is, ha be akart kerülni a Csapatba, meg kellett érte küzdeni!

Kalandosan indult a pályám, hiszen nem lettem, renegát, de vonzott a Város, a Család közelsége és az új kihívások.

1970-1983 Székesfehérvári Közüti Igazgatóság, szakaszmérnök, majd, a Veszprémi Közüti Igazgatóság, Fejér megyei főmérnöke.

A nagy váltás 1985-ben érkezett el a **Székesfehérvár Város Tanácsa, tanácselnök**-helyettese. majd, az első, pártonkívüli, (1987. február 07.) Tanácselnök lettem.

Kinyílt a Világ, Ő formált és én „felszálltam” a rendszerváltoztatás „hajójára”! Jól jött a kosaras kreativitás, a selmeci-soproni tradíciókon alapuló lokálpatriotizmus, az Ősök tisztelete! ”Mertük szeretni Székesfehérvárt”! Alba Régiában, 1986-tól ismét megkezdődött a „Királysírok” feltárása. 1989-ben, kezdeményezésemre, Székesfehérvár, Nyíregyháza, Kecskemét „Megyei Város” rangot kapott és elkészült a modern Székesfehérvár, befogadó képes, nyitott városrendezés terve. A Rendszerváltoztatás „előestéjén” 1989-'90-ben a Székesfehérvári Városi Ellenzéki kerekasztal Egyeztető Fórum elnöke voltam. Elsőként visszaállítottuk a több százéves Város Címert, leszedtük a Városra meredő T 34 es tankot és 102 utca, tér és intézmény nevét változtattuk vissza, illetve át. Erdélybe, 1990 telén 46 kamion gyógyszer, élelmiszer, ruhanemű szállítást vezettem, a Vöröskereszt és a Máltai Szer. Szolg. és a város lakói gyűjtéséből.

Bátrak voltunk, kezdeményezők! Minden szépnek és Igaznak ügyét vállaltuk!

Felgyorsult az Idő! 1988-tól. Magyar Kosárlabdázók Szövetségének társelnöke. 1990-1994 Székesfehérvári Nemzeti Emlék hely Alapítvány és a Kodolányi János Alapítványi Főiskola-első, nem állami- kuratóriumának elnöke.

Az 1990-es önkormányzati választásokon **Székesfehérváron** függetlenként kerültem be a képviselő-testületbe. 1990-1994 Székesfehérvár Város Önkormányzata, a rendszerváltás **első polgármestere!** Úgy írták, hogy a tevékenységi időmhöz köthető a város dinamikus fejlődése, a munkanélküliség visszaszorítása. Székesfehérvár város súlyos munkanélküliséggel járó gazdasági válságának leküzdéséhez az első önkormányzati gazdasági programot kialakítottuk. Példaértékűnek tartották a Városkörnyéki Bizottság működését. Kezdetben 6 ipari park jött létre, elkezdődött a város nyugati elkerülő út építése. Megtörtént a volt egyházi tulajdonok visszaadása, a 172 hektár volt orosz laktanyák épületeinek és területeinek beillesztése a város szövetébe. Székesfehérvár Megyei Jogú Város első volt az állami tulajdon önkormányzati kézbe adásában és az állami tulajdonú lakások magántulajdonba adásában. Létrejött a Városi Levéltár, országos jelentőségűvé vált a befogadó Vörösmarty Színház. A válságot leküzdő Alba Regia az átalakult vállalataival, a betelepülőkkel a „Világ tíz legdinamikusabbban fejlődő

térségévé” vált. Mindenki a „Fehérvári csodáról” beszélt! Pedig „csak” a soproni „mintát” követtük: légy célra orientált, sokszínűségben is egységes, és egyéniség! A Város is, a Csapat is!

Azután, megint egy Nagyugrás! Város-és vidékfejlesztő lettem: országgyűlési képviselő, területpolitika felelős, majd a Parlament Területfejlesztési Bizottság elnöke.

Mert, 1994-ben FIDESZ országos listáról kerültem be a parlamentbe. Hívtak, hogyha, Fehérváron ment, akkor....?! Így lettem, az **Országgyűlés** környezetvédelmi állandó bizottságában, annak építésügyi és infrastruktúra, továbbá az európai csatlakozási és nemzetközi ügyek albizottságaiban, illetve a közigazgatás korszerűsítésével foglalkozó ideiglenes albizottságában, valamint az önkormányzati és rendészeti állandó bizottságban

dolgoztam. Fejér megyét képviseltem, mint 1994-2006 Országgyűlési képviselő, a környezetvédelmi, az önkormányzati, költségvetési, az ifjúsági és sport, valamint a foglalkoztatási bizottságok tagja, a területfejlesztési bizottság Elnöke, majd alelnöke. Közben, rövid ideig, a MEH Államtitkáráként közigazgatás-fejlesztés és területpolitikai feladatok koordinátora; szorgalmazója. Kezdeményező szervezője voltam, a Közép-Dunántúli Statisztikai Régió létrehozásának.

Fotó: Az Országgyűlés Mezőgazdasági Bizottsági ülése a Fehérvárában (Képviselői irodaház, Bp. Széchenyi rkp. 19.), jobbra az első Balsay István országgyűlési képviselő, 2005. 09. 12. Ormos Balázs

Ötvenéves közszolgálat alatt sok szép elismerést kaptam, elindítója országos szövetségeknek, közösség formálásnak, karitatív szervezetnek! Ezek közül néhány:

1994 Szent István „Sírjának Őrzője” Kitüntetés (Antall Józseftől); 1995 Köztársasági Elnöki Aranyérem Székesfehérvár és Fejér megye Fejlesztéséért (Göncz Árpádtól); 1998 Pro Civitate Székesfehérvár. 2000 TÖOSZ Alapítási Emlékérem; 2001 Schulek Frigyes Emlékérem (Magyar Mérnökök és Építészek Világszövetsége). 2002 Somlóvásárhely Díszpolgára; 2006 Siófok Város Barátja. 2010 Hazáért Érdemkereszt (POFOSZ); 2011 Magyar Köztársaság Tiszti Keresztje; 2012 Szent István emlékérem és díj. 2015 Székesfehérvár díszpolgára, 2017 Fejér Megye Díszpolgára. Sok-sok kitüntetésem van sportból, polgármesterségem, illetve országgyűlési képviselőségem időszakából, de a legbüszkébb arra vagyok, hogy Balsay Pista vagyok ma is sokaknak!

Fejér megye Közgyűlésében, megtaláltam a térségben, a „minden-mindennel összefügg” – szemléletű gondolkodást!

Számomra, **a város- és vidékfejlesztés politikája**, nemcsak, a társadalmi, gazdasági és környezeti tényezők megfigyelésével és értékelésével megalapozott folyamat, hanem személyes ügy! Isterem az Erdők történetét, hol ápoltam, Nagyapámmal, a kilométer hosszú, pedagógusföld-akácost, melyik szelvényben van az átereszt, hol van a sírja az Útmester barátomnak, miként alakult át a VIDEOTON, az IKARUS, melyek a védett területek!

Csak példaként mondom, hogy a Velencei-tó ahol, Apám kopárfásított, Miklós és Tóni bátyám Arborétumot, parkerdőt épített-az erdészek és vízügyesek „riasztottak” - védjük meg a Casinó város esztelen, káros rátelepedésétől a Tavat! Ha nincs a tudás és szeretet háló, minden eltűnhetett volna, amit, a Pannontáj művelésében, évezredek alatt, Őseink építettek!

Ezért, nekünk sokaknak, a terület- és településfejlesztés a helyi adottságokra épülő, az adott térségben élő emberek aktív részvételével formálódó programok és beruházások tervezését és megvalósítását célozza, a gazdasági és piaci hatékonyság növelése, a foglalkoztatottság javítása, a környezeti és az életminőség javítása érdekében.

Ma, a vidék- és településfejlesztés alapvető kihívásává a népesség megtartása vált, a lakosság számára vonzó léttér és munkakörülmények létrehozása, a helyi erőforrások átgondolt, integrált és fenntartható hasznosításával. A vidék gazdasági potenciálját az agrárium, a nagyobb értékláncokhoz kapcsolódó kis- és középvállalkozások, a turizmus, az épített örökség és a rendezett, minőségi környezet adják

Mostanában a teljességre törekvő tervezés, véleményezés, gondolkodás, cselekvés, akkor sem szorul háttérbe, ha „vírus” arra kényszerít, mindnyájunkat, hogy ragaszkodjunk őseink jussához, alkalmazkodjunk a változásokhoz, de, ”a legázolt és bilincsbevert Magyarország többet tett a szabadságért és igazságért, mint bármelyik nép a világon.”! Teszem hozzá: ”soha és sehol el nem áruljuk Őseink törekvéseit a Kárpát-medencében, a Nemzetben és a közjó megteremtésében való cselekvő gondolkodásban!

A teljességre törekvés- és vidékfejlesztés legfőbb céljai lehetnek:

- A tartalmas élet és az értelmes munka lehetőségeinek a megteremtése.
- Az infrastruktúra (elsősorban az elérhetőség, az úthálózat, a közlekedés és a telematika) fejlesztése.
- Terület és a települések népességeltartó és megtartó képességének növelése.
- Vidéki térségek vonzóvá tétele sokféle ember és minden korosztály lakó-, munka- és üdülőhelyeként.
- A táj és a természet ökológiai értékeinek felmérése, megőrzése, a biodiverzitás megtartása, a klímaváltozás körülményei között is
- A hatékony és mégis környezetkímélő, fenntartható mezőgazdaság és piaci viszonyainak fejlesztése, ökológiai és biogazdálkodás.
- A helyi innovációs képességek, az ipar, a kis- és középvállalkozások, a helyi érték, a helyi piac, a kézművesség támogatása.
- A népművészet, a hagyományok és a kulturális örökség (újraélesztése) ápolása.
- Az együttműködés, közvetlen vidékfejlesztési vonatkozású: a várostérség, a vidék, városok és községek, illetve a fejlett és az elmaradott térségek és települések közötti, jelentős különbségek mérséklése és a további válságterületek kialakulásának megakadályozása, társadalmi esélyegyenlőség biztosítása érdekében.

Egyetértek, abban a széles körben kibontakozó gondolkodásban, hogy az **erdőnek** minden szolgáltatása a közjólétet szolgálja. Az erdőnek a gazdasági funkciója azért, mert a fa megújuló energia- és nyersanyagforrás. a védelmi funkciója azért, mert ez a bonyolult rendszer képes a legjobban megtartani és fenntartani a biológiai sokféleséget. A közjóléti funkción az erdő mindazon funkcióit értjük, amelyek a társadalmi igényekkel összhangban az egészségügyi-szociális, turisztikai, valamint oktatási és kutatási célokat szolgálják. A felszíni és felszín alatti vizek, a tiszta ivóvíz és annak folyamatos biztosításában az erdők ugyancsak a közjót szolgálják.

Mindannyiunk felelőssége, hogy az „**új vidéki nemzedék**, NE, úgy nőjön fel, hogy nincsenek elemi tapasztalatai a településeiket körülvevő természeti környezetről, a vidék idegen tőlük, nem ismerik fel a város és falu egymásra utaltságát, a tradíciókat és az új kulturális, technológiai kihívásokat! Én hiszek abban, hogy a terület-és vidékfejlesztés szakma, amely lehet hivatás is!

Királyok Városa, a koronázó Város, 2020. április 30.

Ehhez kívánok: Jó szerencsét!

Balsay István okl. erdőmérnök, terület-és vidékfejlesztő.

Kedves István, Szenior társaim! Érdekfeszítő virtuális előadásban volt részünk. Kitűnik belőle, hogy a selmeci szellem, az egyetemi oktatás színvonala, és a sport, nevezetesen az egyetemi kosárlabdázás, mely országosan élen járó színvonalat ért el, életre szóló kihatással volt Balsay István életére, munkásságára, de mondhatjuk, hogy a Balsay család életére is. Köszönjük.

Engedjétek meg, hogy egy kis kitekintést tegyek a Selmecebánya - Balsay összefüggést követően egy újabb tényezőre, a SMAFC- Balsay-ra is, mely meghatározó tényező volt életére.

Ami az amatőr sportot felemeli a profik közé, avagy mit ad 150 év hagyomány...

„Egyesületünk hazánk legidősebb és Európa még ma is működő sportegyesülete, mely túlélte két világháborút és jó néhány rendszerváltást – az idők, a rendszerek változnak, a SMAFC örök.”

Prof. Dr. Winkler András

Az soproni egyetem sportegyesülete 1860-ban **Selmecebányán alakult meg** és mind a mai napig – azaz immár több, mint 150 éve – jogfolytonosan működik. Ismereteink szerint ezzel **Európa második és Magyarország legidősebb sportegyesülete.**

A sportszeretők, a kosárlabdázók körében legendássá tett, ma már közismert mozaikszó a **Soproni Műegyetemi Atlétikai és Football Club** megnevezés kezdőbetűiből áll.

A csapat tagjai közti erős kötődés a híres selmeci hagyományoknak köszönhetően alakult ki, amelyek mind a mai napig hatalmas összetartó erőt jelentenek.

Forrás: <http://ferfikosar.smafc.hu/smafc-ferfikosar-tortenet/>

Az első vidéki kupagyőztes csapat tagjai (fotó: smafc.hu)

Az 1969-ben Magyar Népköztársasági Kupát nyert csapat tagjai: Tóth Kálmán, Trokán Pál, Záray Károly, **Balsay István**, Bakonyi Gábor, Krasznai Ferenc, Varga Sándor, Kovács Imre, Takáts Péter, Koloszar József, Pirkhoffer János Bakk László, Balogh Sándor, Orbay

László, Tvordy György, Kisteleki Péter, **Káldy József.** (a képen nemcsak a kupát nyert játékosok szerepelnek)

Forrás: <http://ferfikosar.smafc.hu/otven-eve-szuletett-az-első-vidéki-kupagyőzelem/>

Szerencsések vagyunk, hogy egy ilyen ősi oktatási intézményben tanulhattunk, a selmeci szellem örökösei lehetünk.

Az előadásból kitűnik, hogy a Balsay erdész család rendkívül sok történelmi és sport értéket rejt még számunkra, a szakmánk számára. Felvetődik a kérdés, nem volna-e jó, ha élőben is meghallgathatnánk a család képviselőit egy majdani rendezvényünkön (a vírus után), ahol kérdéseinket is feltehetjük?

Fotó: Balsay családi archívum

Eger, 2020. május.28.

Jó szerencsét!

**Schmotzer András
elnök
okl. erdőmérnök
alias Óriás
egykori SMAFC kosaras**

**ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
SZENIOROK ÉS TISZTELETBELI TAGOK
TANÁCSA**

*„Minden magyarnak, a haza minden fiának talpra kell állania,
hogy talpra állhasson ismét maga az ország.”
Kaán Károly alelnök, államtitkár
idézet az OEE igazgató-választmány
ülésén elhangzott beszédéből
1921. december 16.*

TRIANON 100 A SZENIOROK EMLÉKEINEK FELIDÉZÉSÉVEL

Az Országos Erdészeti Egyesület Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa soron következő fakultatív rendezvényét

2020. június 4.-én tartja

melyre ezúton meghívlak. A koronavírus vészhelyzet miatt a korábbi gyakorlatunkat követve egy történelmi összeállításban, virtuális módon emlékezünk meg e történelmi eseményről.

Tisztelt Szenior Társaim!

Az ez évi program alkotási ülésünkön javaslatként hangzott el a trianoni eseményekre való emlékezés. A vírus okozta veszélyhelyzetre való tekintettel ezt a rendezvényünket is virtuális módon tartjuk meg. Javaslom, hogy saját és közvetlen környezetünk történelmi forrásokra is alapozott emlékeinek összegyűjtésével járuljunk hozzá Egyesületünk emlékező programjához.

Ezért tisztelettel kérem Szenior Társaimat, hogy személyükhöz kötődő események leírását tartalmazó emlékeiket 2020. május 25. 12.00 óráig e-mail formában juttassátok el Ormos Balázs szenior tőrzstagunknak (ormb@t-online.hu, docx formátumban), aki az eddigi gyakorlatunk szerint összeszerkeszti a megemlékezéseket és az évfordulóra titkárunk Káldy József kiküldi számotokra, hogy virtuálisan magunk módján emlékezhessünk.

Köszönöm az együttműködést.

Eger. 2020. május 5.

**Schmotzer András
elnök**

TRIANON 100

A SZENIOROK EMLÉKEINEK FELIDÉZÉSÉVEL

*„Minden magyarnak, a haza minden fiának talpra kell állania,
hogy talpra állhasson ismét maga az ország.”*

*Kaán Károly alelnök, államtitkár
idézet az OEE igazgató-választmány
ülésén elhangzott beszédéből
1921. december 16.*

A történelmi tények

A trianoni békeszerződés^[6] (magyar forrásokban gyakran **békediktátum**, illetve kényszerszerződés, békeparancs) az első világháborút lezáró Párizs környéki békeszerződések rendszerének részeként a háborúban vesztes Magyarország (mint az Osztrák–Magyar Monarchia egyik utódállama) és a háborúban győztes antant szövetség hatalmai (Nagy Britannia, Franciaország, Olaszország, Japán, Belgium, Kína, Kuba, Görögország, Nicaragua, Panama, Lengyelország, Portugália, Románia, a Szerb-Horvát-Szlovén Állam, Sziám és Cseh-Szlovákország) között létrejött békeszerződés, amely többek között az Osztrák–Magyar Monarchia felbomlása miatt meghatározta Magyarország új határait és sok kis multinacionális államot hozott létre a birodalom helyett.^[7]

A szerződést a felek, budapesti idő szerint 1920. június 4-én 16:32-kor írták alá a versaillesi Nagy Trianon-kastély 52 méter hosszú és 7 méter széles folyosóján, a La galérie des Cotelles-ben.^{[8][9][10]}

A szerződésben a győztes felek kijelentik, hogy Magyarország felelős a háborúban győztes államoknak okozott károkért (161. cikk), a VIII. rész további cikkeiben és függelékeiben pedig részletesen szabályozzák az ennek következtében teljesítendő jóvátétel feltételeit.¹

A békeszerződés 14 részből állt.

Első része a Nemzetek Szövetségének alapokmányát tartalmazta, a második rész Magyarország határait rögzítette, a harmadik Magyarországnak a szomszéd- és a többi országgal szembeni kötelezettségeit, az ötödik a katonai megkötéseket, a hatodik a hadifoglyokkal, a hetedik a háborús bűntettekkel, a nyolcadik és kilencedik a jóvátétellel foglalkozott. Az elkészült végleges szöveget a delegáció átvette, majd Apponyi és a magyar delegáció tagjai hazautaztak. A küldöttség jelentést készített a tárgyalásokról, de Apponyi nem volt hajlandó a szerződést aláírni, mert a népszavazásra tett előterjesztését nem fogadták el. Apponyi bízott a Millerand-féle kísérőlevélben, az abban megfogalmazott hivatalos francia ígéretben. Millerand azonban a szerződés aláírása után kijelentette, hogy a nagyhatalmak nevében vállalt hivatalos kötelezettségek érvénytelenek.

Az aláírás helyéről és időpontjáról szóló döntést a Nagykövetek Konferenciája május 22-én hozta meg. Május 23-án jegyzéket küldtek a magyar félnek, amely arra is kitért, hogy a békeszerződést a magyar kormány egy avagy több tagjának kell aláírnia, akiknek legkésőbb június 2-án meg kell érkezniük az aláírás helyére Versailles-ba. A szerződést végül a lényegében erre kinevezett Simonyi-Semadam Sándor kormányának küldöttei, Drasche-Lázár Alfréd rendkívüli követ és Benárd Ágost, keresztényszocialista népjóléti miniszter írták alá 1920. június 4-én.^[46] A szerződést, „*tekintettel a kényszerhelyzetre, mely Magyarországra nézve a világháború szerencsétlen kimenetele folytán előállott*”, az 1921. évi XXXIII. törvénycikkkel^[6] iktatták be a magyar jogrendszerbe.^[47]

Forrás:

https://hu.wikipedia.org/wiki/Trianoni_b%C3%A9keszerz%C5%91d%C3%A9s#A_b%C3%A9keszerz%C5%91d%C3%A9s_megsz%C3%BClet%C3%A9se

A korra jellemző hangulatot az Erdészeti Lapok vonatkozó írásaival érzékeltetjük.

KÜLÖNFÉLÉK

„**Baranya—Sopron.** A legutóbbi évek szomorúságába egy fénysugár esett. Hosszú jogtalan bitorlás és sanyarú elnyomatás után felszabadult az ellenséges megszállás alól Baja és Pécs vidéke, valamint Somogy vármegye délkeleti szöglete. Szívből üdvözljük a haza kebelére visszatért vidékeket s ott működő kartársainkat! A magyar nemzet sorsának azonban különös tragikuma, hogy öröme nem lehet zavartalan. Kegyetlen ellenségeink gondoskodtak róla, hogy a Baranya visszatérte feletti örömlenket ellensúlyozza az a keserűség, amelyet Sopron és Vas megyék jelentékeny részeinek Ausztriához való átszatolása bennünk támaszt. Mély fájdalommal és aggodalommal kísérjük jelenleg a nyugati fejleményeket, amelyek, ha kedvezőtlenül alakulnak, ismét jelentékeny erdőterületektől fosztják meg Magyarországot s újból hontalanná teszik a Sopronba menekült bányászati és erdészeti főiskolát! Az újabb területvesztés miatti keserűség tudvalevően az átszatolandó területeken harcukhoz vezetett, amelyeknek, sajnos, két főiskolai hallgató, Machatsek Győző (Gyula) erdőmérnök-hallgató és Szecsányi Elemér bányamérnök-hallgató már áldozatul esett. Ifjú reményteljes életüket megalázott hazájukért áldozták föl. Áldott legyen emlékezetük mindörökre!”

Forrás: EL 1921 60 évf. 17-18 füzet

http://erdeszetilapok.oszk.hu/00768/pdf/EL_1921_17-18_335-339.pdf

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

„**Az ország tűzifaellátásának kérdése.** E kérdésben illetékes helyről a következő információkat nyertük: Az ország tüzelőszerellátása és ezzel a faellátás is az idén kedvezőbb, mint a múlt esztendőben. Tavaly szomszédaink jóvoltából a jugoszláv megszállt területekről az egész esztendőben semmi, a román megszállt területről 50 vagon, a cseh megszállt területről pedig 9839 vagon tűzifa érkezett Csonka-Magyarországba, ugyanekkor a köszénbehozatal is alárendelt mennyiségre szorítkozott. Az ország nagyon megapadt erdősegeit kellett ezért a múlt évben nagyobb mértékben igénybe venni, hogy a legelemibb szükségletet kielégíthessük. A szén hiányát azonban a tüzelőszereszközlethez fával kielégítő mértékben annál kevésbé volt lehetséges pótolni, mert szén hiányában a gyárak is fával tüzeltek és annak jelentékeny részét igénybe vették. Ezek a körülmények és az a közismert tény, hogy fával szenet pótolni nem lehet, nagy bajoknak lehetett volna kútforrása, ha nem olyan enyhe lefolyású az elmúlt tél. Az idén a gyárak eddig nem vettek igénybe fát, mert el tudták magukat szénrel látni, a behozatal pedig a múlt évinél aránytalanul nagyobb. Ez évben a múlt hó végéig 56950 vagon tűzifát importáltunk, amely mennyiség az év végéig közel 80.000 vagon (1,600.000 ürm.) lesz. Ha ehhez hozzáadjuk Csonka-Magyarország mintegy 90.000 vagon (1,800.000 ürm.) ez évi fatermését, ez már olyan mennyiség, amely mindenestre számottevő és jelentékeny lesz akkor, ha megfelelő szénkészlettel is el lesz látva az ország. A normális évek 20.000 vagon tűzifa szükségletével szemben Budapestre eddig 55.600 vagon hazai és importfa került, ami az év végéig legalább is 70.000 vagonra fog emelkedni, a múlt évben Budapestre hozott és szén hiányában részben a gyárak részéről is fogyasztott 40.000 vagonnal szemben. A budapesti, úgy, mint a vidéki közszolgálati alkalmazottak tűzifával való ellátása most folyik. A Budapest és környéke (Erzsébetfalva, Kispest, Újpest) közszolgálati alkalmazottainak ellátását előreláthatólag e hó végéig, legkésőbb november első napjaiban befejezzük. A vidéki közszolgálati alkalmazottak fával való ellátását az arra vállalkozott Köztisztviselők Fogyasztási Szövetkezete előreláthatólag legkésőbb november hó, végéig szintén befejezi. A budapesti s javarészt a vidéki iskolák is el vannak tüzelőszerrel látva úgy, hogy ilyen okból az iskolák e télen előreláthatólag szünetelni nem lesznek kénytelenek. Még április hóban tett intézkedéssel a közhivatalok is utasítva lettek, hogy tüzelőszerrel még idejekorán lássák el magukat. Budapesten a közszükségletekre lekötött készleteken felül ezúttal mintegy 4—5000 vagon eladásra szánt tűzifa tárol. Elég jelentékeny az a mennyiség is, amit egyesek és magánintézmények fában úgy mint szénben a télire pinczéikben készleteztek. A közönség és főleg a szegényebb lakosság, egyfelől a pénzhiány, másfelől a felszökött faárak miatt s részben a tárolási lehetőségek korlátozott volta folytán és mert az időjárás még nagyon kedvező, tűzifát alig vásárol. A fakeskedők pedig egyfelől a lanyha kereslet folytán, másfelől a valutabeli ingadozások és a pénzszűke miatt újabb nagyobb készletek tárolására most már nem vállalkoznak. Ezek a körülmények minden esetre hátráltatóan folynak be a közeli tél miatt fokozott mértékben kívánatos tüzelőszerellátásra, mégis úgy reméljük, hogy az esetben,

ha a szépen megindult s eddig elég kedvezően folyó szénellátásnak akadályai nem lesznek, a tüzelőszerellátás elég kedvezően biztosítható lesz. A fa árát illetőleg meg kell jegyeznünk, hogy az importfa árát valutabeli különbségek szöktették fel jelentékenyen, a hazai fa árát pedig az általános drágulás, főleg pedig az élelmiszerek (kenyér, szalonna stb.), valamint a széna, zab árának és a munka és fuvarbéreknek jelentékeny emelkedése. Vannak természetesen túlkapások is, amelyeket egyfelől az egészséges verseny van hivatva ellensúlyozni, másfelől a hatóságoknak kell szigorú eljárással megtorolni.”

Forrás: EL 1921 60. évf. 19-20 szám

http://erdesztetilapok.oszk.hu/00769/pdf/EL_1921_19-20_386-391.pdf

XX

Kaán Károly alelnök, államtitkár gondolataihoz nem szükséges magyarázatot fűzni, érdemes ma is idézni.

„Kivonat

az Országos Erdészeti Egyesület Budapesten, 1921. évi december hó 17-én tartott rendes közgyűlésének jegyzőkönyvéből.

Jelen volt: 120 egyesületi tag. **Kaán Károly alelnök az ülést megnyitva, sajnálattal jelenti, hogy Ghillány Imre báró alelnököt egészségi okok gátolják a közgyűlés vezetésében. Azután így folytatja:**

„Igen tisztelt közgyűlés! A mi megcsonkított, a mi végtelenül megalázott, szerencsétlen hazánk közgazdasági életében jelentékeny változás következett be. Az integer Magyarország gazdasági egysége megbomlott és a közgazdasági élet kénytelen, ha időlegesen is, más alapokra helyezkedni. Minden magyarnak, a haza minden fiának talpra kell állania, hogy talpra állhasson ismét maga az ország. Ebben a közgazdasági tevékenységben nagy szerepe jut a magyar erdőgazdasági társadalomnak is. Elvesztettük erdeink nagyrészét. Gondoskodnunk kell tehát arról, hogy a megmaradt erdők fenntartassanak, hogy bennük a gazdasági élet minél intenzívebb legyen. Gondoskodni kell arról, hogy az Alföld nagy térségein az erdő megint visszanyerje régi szerepét, mert okmányilag igazolható, hogy ott évszázadok előtt több erdő volt. Ez az erdőtelepítés elsősorban a mezőgazdaság érdekeit szolgálja. Gondoskodni kell arról, hogy a magyar erdőbirtokosok és erdőgazdák megfelelő érdekképviselőt nyerjenek. A mezőgazdasági kamarákról szóló törvény már szentesítést nyert és végrehajtás alatt áll. Szükséges, hogy az erdőgazdasági érdekképviselő törvénye is minél előbb megvalósuljon. Gondoskodni kell továbbá arról, hogy az erdőgazdasági adminisztráció a kor követelményeinek megfelelően átszerveztessék és minden bürokratizmus kizárásával a mai élethez simuljon. Gondoskodni kell végül arról, hogy az erdőgazdaság érdekeit szolgáló alapok egyesíttessenek, hogy megfelelő tőke álljon rendelkezésre az erdőszeti tudomány istápolására. Nagy, széleskörű munkaprogram, sok feladat áll előttünk. E feladatok küszöbén tisztelettel üdvözlöm az egyesület egybegyűlt tagjait és remélem, hogy a reánk váró munkából az egyesület minden tagja ki fogja venni a maga részét, hogy ezzel is elősegítse szerencsétlen hazánk jövő boldogulását. Szavaimat Ábrányi Emil egyik kedves költeményéből vett sorokkal végzem:

Nekünk is küzdenünk kell, hogy legyen

Erős magyarság völgyön és hegyen,

Hogy végre lássunk egy erős,

Egy egészséges, egy nagy magyar hazát! (Zajos éljenzés.)

Elnök azután, mint a földművelésügyi miniszter képviselője is üdvözli a közgyűlést.”

Forrás: EL 1922 61 évf. 1-2 füzet

http://erdesztetilapok.oszk.hu/00031/pdf/EL_1922_01-02_36-43.pdf

XX

Az OEE 125. évfordulóján Vándorgyűlés Sopronban, 1991. augusztus 9-10.

Emlékoszlop avatása a Hidegvíz-völgyben, Asztalfőn, az osztrák – magyar határtól néhány méterre
1991. augusztus 10-én. Fotó: Ormos Balázs archív

„Nem lehetett meghatódottság nélkül megtenni azt a pár száz métert, ami a tényleges határt képező úton vezetett az asztalfői emlékoszlopig. Magyar határőröknek se híre, se pora, csak egy árva osztrák határőr vigyázta, nehogy illetéktelenek tévedjenek osztrák földre. A kifogástalanul megszervezett és rendezett helyszínen igazi baráti találkozó volt. A találkozás emlékét megörökítő emlékoszlop avatásán rövid beszédek hangzottak el: •

Princz Rasso von Bayern: (a bajor király leszármazottja, Sopronban végzett erdőmérnök: megjegyzés Ormos Balázs) Szeretettel köszöntöm kedves magyarbarátainkat. Én itt Blin úr képviselőjében szólok, aki az Osztrák Erdészeti Egyesület elnöke. Furcsa érzéssel állok itt. Állampolgárságom német, Magyarországon nőttem fel, és ezért én a magyarokhoz tartozónak érzem magam. Szakmai kapcsolataink régi időkre tekintenek vissza. Ehhez a kapcsolathoz tartoznak délen élő barátaink is, akik ma sajnos nem tudnak itt lenni, de reméljük, hogy rövidesen ott is béke lesz, és újra közöttünk lehetnek. Azt is reméljük, hogy az északon élő kollégáink is keresik velünk a kapcsolatot, hogy egymásra is találunk, és tartós, szoros barátság alakul ki közöttünk. •

Schmotzer András (OEE elnök): Ahogy itt állunk, eszembe jutott, hogy annak idején pelyhes arcú ifjúként Sopronba készültem felvételi vizsgára. De nem láthattam meg Sopront. Az Erdőmérnöki Főiskolára a felvételimet Budapesten a Kertészeti Főiskolán kellett megtennem, mert nem engedtek be Sopronba. Olyanok voltunk, mint a fuldoklók. Itt voltunk egymás mellett akkor is, de osztrák kollégáinkkal nem foghattuk meg egymás kezét. Most a magyar erdészek egyik legboldogabb embere vagyok, mert itt állhatunk ezen a helyen barátsággal, tisztességgel. E történelmi találkozás emlékére állítottuk ezt az oszlopot, hogy hirdesse: a két ország erdészei immár szabadon is egymásra találtak.” Forrás: Pápai Gábor, EL 1991. szeptember 265. old.

http://erdeszetilapok.oszk.hu/01091/pdf/EL_1991_126_09_250-268.pdf

MAI KÉPEK

A trianoni határkő, mögötte az OEE emlékoszlop, a Fraknoi túra résztvevői

A Fraknói túrát Perkovátz Tamás okl. faipari mérnök évente rendezi meg a Hidegvíz-völgy (Brennbergbánya) Rosalia kápolna, Fraknói Eszterházy vár útvonalon (kb. 30 km.). A résztvevők érintik Asztalfőt. 2004. május 9-én az uniós csatlakozásunkkor, a határ már megszűnt, nem kötelezően, de a határőrök lepecsételték az útleveleinket. Ekkor derült ki, hogy az 1991. augusztus 10-én az Asztalfőn rendezett OEE vándorgyűlés alkalmával történt határnyitáskor hivatalos határőr pecsét is készült, mely az útlevelemben most látható.

- Határkövek: 1. kép: ma is érvényes trianoni határkő,
2. kép: Brennbergbánya bányatelek határozlop a háttérben, trianoni határkő, Sopron Vármegye határköve
Fotók: Ormos Balázs

Székházunkban ünnepeltük egyesületünk alakulásának 150. évét

*„Jövõre lesz ötven éve, hogy az Egyesületet megfosztották a közadakozásból épített székházától. A Nagy Népi Egyenlõsdi egy tollvonással elvette mindazt, ami az Országos Erdészeti Egyesület múltja, vagyona, megbízható bázisa volt. Azután a hallgatás évtizedei következtek, mígnem elérkezett az 1990-es évek fordulata. **De addig úgy jártunk a székházunk megítélésével, mint az ifjúság a Trianonban elcsatolt õsi magyar területekkel. Nem hallott róla, tehát nem is létezett, sem a gondolatban, sem a retorikában.** Aztán úgy alakult a sok jogi csúrról és csavar, hogy nem kaptuk vissza jogos tulajdonunkat. Az utóbbi években perre vittük a dolgot, de nem sok a remény. **Ezért volt történelmi tett, hogy a „150 éves erdészeti múlt” jubileumi emlékülését volt székházunk egykori tanácsstermében tarthattuk.** A szerencsés másfélszáz erdész közül kevésnek maradt száraz a szemé az erdészhimnusz éneklésekor, mely az ünnepség megnyitóját jelentette.”*

*„A Mecseki Kürtösök hangjával zárult az ünnepség épületen belüli része, majd Riedl Gyula bácsi emlékezett – az utca felõli emléktáblánál – a székház születésérõl, funkciójáról és a kommunizmus aljas és erkõlcstelen rablásáról. **Ne adjuk fel – szólította meg a jelenlévõket Káldy József elnök –, ne adjuk fel a jogos tulajdonunkhoz való ragaszkodást.**”*

Forrás: Pápai Gábor, EL 2002. január 22-23. old
<http://erdeszetilapok.oszk.hu/00273/pdf/12unnep.pdf>

A Székház előtt Káldy József OEE elnök és Riedl Gyula a könyvtár őre.
 Ünneplők az ERDÉSZTEREM-ben. 2001. december 06. Fotó: Ormos Balázs

XX

Szeniorok tanácsa 2010. június 29-én rég' dédelgetett álmat valósított meg.

„Semmi lázadás. De semmit sem engedni.” (Hamvas Béla)

A Szeniorok hazafias napja.

2010. június 29-én, rég dédelgetett programot valósított meg a Szeniorok Tanácsa. Az ötlet, a szervezés Dr. S. Nagy László elnök úr érdeme.

Ki vonattal, ki autóval érkezte, Várpalotán a Zichy Kastélynál találkoztunk, ott vette kezdetét a program. A kastély, 2004. június 26.-óta, a Trianon Múzeumnak ad otthont, amely a Kárpát- medence természeti,

történeti, kulturális értékeit, a 90 évvel ezelőtti „békeszerződés” népszerűségi, gazdasági előzményeit mutatja be. A kiállítások foglalkoznak a trianoni békeszerződés, a bécsi döntések és a párizsi békeszerződés következményeivel.

Egy kis ízelítő, a jelenlegi kiállításokból:

1. Turul szobrok a Kárpát-medencében.
2. A magyar nemzeti himnuszok története. A Himnusz – a Szózat – a Székelyhymnusz.
3. Revizionista plakátok
4. Vitéz Kolthay Ferenc altábornagy a marosvásárhelyi 27. székely gyalogdandár parancsnoka.
5. Magyar sors Csehszlovákiában 1945 – 1948. Deportálás – kitelepítés – Benes dekrétumok.
6. Klebelsberg Kúnó elemi népiskola osztályterme 1930.
7. Kolozsvár mozgóképszínház.
8. Légrádi Sándor a historikus bélyegtervezés magyar fejedelme.
9. Remenyik Sándor
10. A magyar revizionista törekvések történetéhez
11. A trianoni békeszerződés revíziójának radikális kísérlete. A Lajtabánság és Prónay Pál
12. A trianoni fájdalom költője-Sajó Sándor
13. Elpusztított köztéri műemlékek a Kárpát-medencében 1918 után.
14. Krúdy Gyula elfelejtett városa - Várpalota.
15. Magyarországi vármegyék és törvényhatósági jogú városok képeslapokon 1896-1918.
16. Somogyi Győző: A nagy térkép. A Kárpát-medence magyarlakta területei madártávlatból.
17. Tatár Dóra-Ónodi Béla: A történelmi Magyarország vármegyéinek címerei ólomüvegen.
18. Trianon és a magyar bélyegkiadás.
19. Vármegyházak a történelmi Magyarországon.
20. Vargha Gyula kiállítás (a magyar nemzeti tragédia statisztikusa és a trianoni gondolatkör költője)
21. A Székely Hadosztály Honvédő Harcai 1918-1919.
22. Balassagyarmat, a legbátrabb város (1919. január 29.).

Természetesen a felsorolás nem teljes, nem beszélve az időről-időre megnyíló új kiállításokról.

A napi programból, a Trianon Múzeumra szánt másfél óra, arra volt jó, hogy áttekintést kapjunk az igen gazdag bemutatókról, ráhangolódjunk a nemzeti tragédiánk előzményeire, keletkezésére és következményeire, továbbá elhatározzuk, hogy ide vissza kell térni, hosszabb időt hagyva magunknak. Várpalotáról a következő helyszínre, Pákozdra a VADEX Mezőföldi Erdő- és Vadgazdálkodási Zrt. segítségével – akik egész napi programunkon kísérőink voltak – jutott a 15 fős társaság, ahol kezdésként, a kedves S. Nagy házaspár mesebeli szépségű „nyári-lakán” vendégeskedtünk rövid ideig. A látogatást, a nap hangulatának megfelelően, Dr. Szász Tibor örökös tiszteletbeli elnökünk szavallatával fejeztük be. Meghatódva hallgattuk meg Kárpáthy (Tábori) Piroska (székely tanítónő, verséért 1920-ban, Aradon felakasztották) Üzenet Erdélyből c. versét.

A „szaladós” Pákozdi program folytatódott. Megtekintettük, és megismertük az elmúlt négy év alatt kialakított Történelmi Emlékparkot, benne a „Wass Albert követ”; a történelmi „Emlékoszlopot” történelmünk jeles – hatosra végződő – dátumaival: 1456 Nándorfehérvári diadal, 1606 Bocskai (Bécsi béke, Zsitvatoroki béke), 1956 Forradalom és Szabadságharc; a „Székelykaput” és az „Aradi vértanúk emlékfúját” (2. kép).

Innen a Mészeg-hegyre utaztunk, ahol a nemzettörténetnek állított emlékek újabb tárháza fogadott bennünket. Kezdtük a Katonai Emlékparkkal, majd a Székesfehérvári Szent István Múzeumhoz tartozó Pákozdi – Sukorói Csata Emlékkiállításnak otthont adó múzeumi épület előadójában kaptunk tájékoztatókat. Takács János úr, Pákozdi polgármestere, a településről és fejlődő emlékhelyeiről, hazafias nevelési próbálkozásairól beszélt. Balsay Miklós úr a VADEX Mezőföldi Erdő- és Vadgazdálkodási Zrt. korábbi vezérigazgatója, „Az Erdőért Egyesület” kiemelten közhasznú szervezet elnöke és Kisteleki Péter úr, a Zrt. jelenlegi vezérigazgatója, a térség közjóléti fejlesztéseiről adott tájékoztatást. Dr. S Nagy László

elnök úr a Pákozdi meghonosodásuk óta eltelt emberi, baráti kapcsolatokban bővelkedő időszak „faluszépészeti” elgondolásaikról és megvalósult terveikről adott számot.

A tájékoztatót, rövid eszmecsere, majd a helyben elkészített egy tál ételből álló, ízletes ebéd követte, Pákozdon termelt kiváló borokkal kísérvé.

Az ebéd elfogyasztása és a további ismertető meghallgatása után megtekintettük a Csata Múzeumot, a Pákozdi Csata Emlékoszlopát, az Aradi Vértanú emlékére (jórészt állami erdészeti Zrt.-k által adományozott fából) emelt emlékoszlopokat, az interaktív Katonai Kiállítást, a Magyar Békefenntartás Emlékművét (3. kép).

Következő megállóhelyünk a VADEX Zrt. közjóléti és oktatási objektuma, a [Pákozdi-Sukorói Arborétum és Erdészeti Erdei Iskola](#) volt. Itt az iskola és arborétum vezetőjétől kaptunk részletes tájékoztatást a létesítmény

kialakításáról, funkcióiról és működéséről. Az arborétumból igyekeznünk kellett, mert nem szeretnénk volna elmulasztani a nap legmeghittebb pillanatát, a záró programot, Pákozdon 2010 évben a Trianon-megemlékezés alkalmával felavatott, Trianon Harangláb (4. kép) megtekintését, pontban félöt órakor, amikor megszólalt az emlékezés harangja.

Takács János Polgármester úr örömeinek adott hangot, hogy a csoport Pákozdra látogatott, és itt ismét köszönetet mondott a kedves S. Nagy házaspárnak, akik buzgóságának, szervezésének és kitartó munkájának köszönhető az emlékhely, és a megújult templomkert. Méltó befejezése volt a fűrésztő, de nagyon emlékeztető napnak ez a meghitt pillanat, melynek során ismét megtapasztalhattuk, hogy él a szakmában Selmec-szellem, a magyarságban a múlt őrzése és a jövőben vetett hit.

Halász Gábor, Szeniorok Tanácsának titkára.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Halász Gábor azidei titkára a Szeniorok Tanácsának, örömünkre sok képpel ajándékozott meg bennünket. A képek S. Nagyék csodálatos pákozdi házában és udvarán, valamint az ebédnél készültek. Időnként sajnos bánatos érzéseink is vannak, hiszen láthatjuk, hogy hányan a nagyra becsült szeniortársak közül, már csak fentről néznek le ránk és így vannak közöttünk.

XX

Trianon 2010 -2020

Ami a Szeniorok 2010. június 29-i Tájékoztatójából kimaradt!

(L: „Számadás” kiadvány 156 - 158 oldalak, Halász G.)

Az SzTT Tanácsa aktivizálódó „Triumvirátusa” indítványára reagálva a korszellem és a világra szóló események készítették e pár gondolat rögzítésére. Mint elkötelezett érték gyűjtőgető úgy vélem **jogos igény** - a szakmai eredmények érvényesítése, és elköteleződés mellett-, **a hagyományok, szellemi, erkölcsi értékek mentése**, gondozása. Úgy vélem lassan egyre időszerűbbé válik a „**Mentsd, ami még Menthető**” jelmondat tartalommal történő „feltöltése”.

Rátérve a cím által felidéződött lényegre, **az 2020. év rendkívülisége**, több szempontból is **sajátságosan alakul**: Egy „**mikroba**” világrengető következményei, a végtelenül **felgyorsult változások**, a **Trianon máig érvényes hatása** az átlagembert is **elgondolkodtatja**.

A Szeniorok már a Trianon 90. évfordulójára sem véletlenül emlékeztek, hiszen - hazánk-, illetve szakunk **elveszítette erdeinek jelentős részeként tevékenysége alapját, amely ma időszerűbbé teszi a centenáriumi emlékezést**.

A mi generációnk még igazán érzekelte, átélte az erdeinket ért csonkulás nagyságrendjét. A vázolt érvek mellett a krónikásban mélyebb érzelmek is felidéződnek. Rátéekintve a Számadás kiadvány fent hivatkozott oldalán közölt, a Trianon Múzeum előtt készült csoportképre az elmúlás tempója egy vers töredéket idéz: „Az úton olykor megállok önmagam előtt,/vándortarisznyámban **megigazítani** a gyerekkori **emlékek közt száradó tavaszt**,...” szellemisége, üzenetértéke. Mert hiszen **lenne mit „igazítani”**, csak már majdnem késő!

A gondolatot „érvényesíti” a korabeli fénykép, jelezve, hogy a megörökített 12 kollégából már többen váraognak a még élőkre az „örök vadászmezőkön”: Dr Ghimessy L., Fúják J., Jereb O., Dr Király P., Kondor E., Dr Szász T., Tokodi M., Dr Váradi G.

Ami a Trianont érintően talán még idézhető (pótolható, hagyatékolható?), hogy a múzeumlátogatást követően a Pákozdi nyári szállásunkon feleségemmel fogadhattuk a kis csoportot és a parasztház előterében megkínálhattuk vendégeinket egy kis „szíverősítővel”. Természetesen az „Aradi Vértanúk” sarokban „keretezett” negatív gipsz portréinak láttán Trianon veszteségei hatványozott szellemi töltettel is megidéződtek. **Dr Szász Tibor** örökös elnökünk az érzelem mélyre „merítve”, egy igen ritka **vers első részének közlésével** nyomatékosította erkölcsi veszteségeinket is. A folytatást az emlékezet nehezen hívta elő. Feleségem kiegészítésként említette meg, hogy Ő a család elmondásaiból mintha hallott volna dolgokat a vers sorsáról, igen arról, mert úgy tudja a szerző ezért az életével „fizetett”. Emlékei szerint ennek a - korábban tiltott- „**Üzenet Erdélyből**” című versnek szerzője Kárpáthy Pirooska, amit Sz. Tibor bátyánk meglepetve nyugtázott. A vers kezdő sorai is „üzenet” értékűek voltak, amely után ez a gondolat más időszzerű témákra irányult.

A rövid „fogadást” követően a Mészegegyi Katonai Emlékpark „Aradi Vértanúk” oszlopainak és más szimbólumainak megtekintése következett. Az ott rögtönzött ebédet elfogyasztva a nap addigi tapasztalatait a bemutató teremben értékeltük ki, Takács János polgármester Balsai Miklós volt- és Kisteleki Péter jelenlegi vezérigazgatók közreműködésében. A programot illetve a véleménycserét továbbiakban úgy ütemeztem, hogy a rendezvényt a Pákozdi templomkertben zárhassuk. Ugyanis az itt létesített Trianoni **Harangláb** szimbólumának **kis harangja 16 30 h-s időpontban naponta megszólal**, emlékeztetve a Trianoni „diktátum” aláírása időpontjára.

A harangszó után megköszönve a közreműködők segítségét, feleségem Szász T bátyánk meglepetésére mindenkinek átadta, az általa megkezdett **Kárpáthy Piroska** következő „Üzenet Erdélyből” című vers másolatát.

A 2010, júniusi rendezvényről ez alkalomból egy Trianonra emlékeztető relikviával térhettünk haza.

Kárpáthy Piroska

Üzent az Olt, Maros, Szamos.
Minden hullámuk vértől zavaros,
Halljátok ott túl a Tiszán
Mit zeng a szél a Hargitán?
Mit visszhangzanak a Csiki hegyek?
Erdély hegyei sűrű fellegek?

Ez itt magyar föld és az is marad!
Tiporják bár most idegen hadak.
Csaba mondája új erőre kel,
Segít a víz, a tűz a csillagok,
És nem leszünk mások csak magyarok!

Ha szól a kürt, egy szálig felkelünk.
Halott vitézek lelke jár velünk.
Előttünk szál az ősi Turul-madár,
Nem is lesz gát,
És nem lesz akadály.

Ember lakol, ha ellenünk szegül,
A székely állja rendületlenül!
Üzenik a Gyergyói havasok,
Mevannak még a régi fokosok!
Elő velük, gyertek, segítsetek,
Hollók, keselyűk tépik szívünket,
Rablóhordák szívják vérünket,
S ha nem harcoltok velünk, elveszünk!

A honszerző hősöknek hantja vár,
Ha odavész az ősmagyar határ,
Ha rablóknak kedvez e világ,
Mutassunk akkor újabb nagy csodát.

Megmozdulnak mind a Csiki-hegyek,
Székelyföld, nem terem kenyeret.
Elhervad minden illatos virág,
Mérget terem minden gyümölcsfa-ág.
Vizek háta nem ringat csónakot,
Székely anya nem szül több magzatot.
Vadon pusztá lesz az egész vidék,
Ha végzetünk még ez sem lesz elég,
A Föld megindul, menybolt meghasd,
DE ERDÉLY FÖLDJE CSAK MAGYAR MARAD.

A verset 1997, szeptember, 17-én elmondta Badiny J. Ferencné, Ilonkanéni.

Trianon

„Egy nemzet nincs megalázva azzal,
 hogy legyőzték, vagy ha aláírt
 - késsel a torkán- egy végzetes békeszerződést.
 Becstelenné válik azonban, ha nem tiltakozik,
 ha tönkretételéhez maga is hozzájárulását adja.
 Nem a vesztes a bukás, hanem a lemondás.

(Declasszé francia külügyminiszter.)

---0-0---

„Mindenki hazája szent, Belőlük egynek elpusztítása is felér
 az emberi faj megcsonkításával. Egy nép gyilkosságára irányuló
 szándék, Isten elleni hadüzenet, támadás az élet rendje és
 a történelmi Gondviselés ellen.

Lelkiismeretünk szerint büntény.

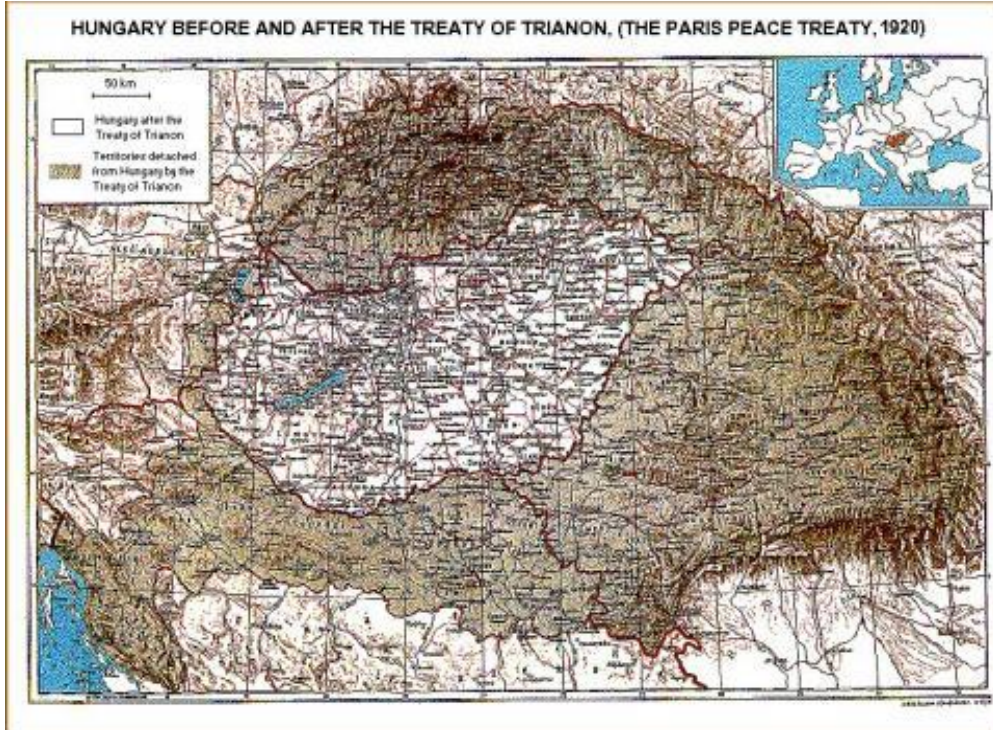
A történelem még megtoldja azzal, hogy hiába való büntény.
 Bűneink azonban - hála legyen Istennek- mégsem hiábavalóak:
 Elkövetőjükre terhet, romlást, büntetést hoznak....”

(Gratry atya a Notre Dame szószékéről.)

---0-0---

A gondolatokat jegyezte: Dr. S Nagy László 2020. május 10-én.

XX

Forrás: Halász Gábor

<http://www.euroastra.info/node/31893>

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Dr. KIRÁLY PÁL szenior társunk írása 2010-ből

„Széchenyi és az erdészet (Erdészeti és Faipari Híradó)

Ebben az évben számos helyen emlékeznek meg az országban arról, hogy kerekén 150 éve halt meg a „legnagyobb magyarként” tisztelt sárvári és felső-vidéki gróf Széchenyi István. Ugyancsak többfelé megemlékeznek az I. világháborút Magyarország számára lezáró **trianoni békeszerződés aláírásának 90. évfordulójáról is.**

Ehhez a két nagy történelmi dátumhoz tegyünk hozzá egy szerényebb szakmai évfordulót is: hetven éve, 1940. január 30-án halt meg a XX. század első felének legkiemelkedőbb, s egyben minden idők egyik legnagyobb magyar erdészeti politikusa, Kaán Károly erdőmérnök.

Hogyan jön össze, miként találkozik ez a három évforduló szakmánk életében?

Nemzetünk XIX. századi felemelkedésének és modernizálódásának ténye elválaszthatatlan Széchenyi István nevével. A korabeli politikai elitnek ahhoz a rétegéhez tartozott, amelyre mélyen hatott a felvilágosodás és a nagy francia forradalom utáni hatalmas európai változások szele. Ne feledjük: atyjának, Széchenyi Ferenc grófnak köszönhetjük a Magyar Nemzeti Múzeum létre hozását és mindazt, ami abból mindmáig következett (Országos Széchenyi Könyvtár, Magyar Természettudományi Múzeum stb.).

Fia, a snájdig huszártiszt,” az öntudatos, okos, büszke fiatal nemes német- és franciaországi, de főleg angliai utazásai során kényszerült szembesülni a ténnyel, hogy Nyugat-Európában magyarnak lenni – enyhén szólva – nem „büszke gyönyörűség” (egy mai történésziünk könyvcímét idézve), hanem éppen ... „Magyarország nem sokat számít a nemzetek sorában” – örökítette meg keserű tapasztalatát naplójában.

Ismerjük a történelem alakulását, s azt, hogy grandiózus (helyenként kissé délibabos) elképzelések születtek dacos elméjében nemzetének anyagi és szellemi felemelésére; arra, hogy a bőgatyás-subás-furkósbotos, írástudatlan magyar parasztból európai polgárt csináljon. Mindezt egy hatalmas Széchenyi-irodalom keretében hónapokig tanulmányozhatja az érdeklődő.”

„De jött a dermesztő ébredés: Trianon.”

„11.

A békediktátum, az ország példátlan mértékű területi-demográfiai megcsonkítása élesen előtérbe hozta a megmaradt országrész potenciális lehetőségeinek maximális kihasználási szükségességét, így az Alföld kérdését is. A történelmi feladat pedig felszínre hozta azokat a személyiségeket, akik annak megoldásán munkálkodni tudtak.

Az erdészet területén ez a személyiség volt Kaán Károly, akinek (1945 -ben megsemmisült) budai otthonában íróasztala fölött ott függött politikai eszményképének nagyméretű portréja: gróf Széchenyi István képe. Kaán letörölte Széchenyi munkáiról a feledésnek hét évtized alatt ráarakódott porát, s hozzáfogott megvalósításukhoz.

Miként tanítómestere, úgy Kaán is elbukott a közélet küzdőporondján, de az eszmék zászlaját az új, fiatal generációk vitték tovább napjainkig. Széchenyi eszméje a mai magyar erdészeti politikának is egyik főgyökerét alkotja: az erdők szakszerű kezelésével, védelmével, a Nagy Magyar Alföld további erdősítésével – fásításával, a közcélú erdőgazdálkodás fejlesztésével a magyar nemzet jólétének, boldogulásának szolgálata.

Széchenyi – fizikai halála után 150 évvel is – ma is közöttünk él. Király Pál”

Forrás: Forestpress

Megjelent: 2010. augusztus 04. szerda, 02:16

<http://forestpress.hu/hu/index.php/sajtoszemle/havilapok/15527-szechenyi-es-az-erdeszeti-erdeszeti-es-faipari-hirado>

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Szenior tagjaink visszaemlékezései 2020. május-június

S. Nagy László tiszteletbeli elnök levele

Trianon levelek. 2010-11-01

Trianon Kutatóintézet Közhasznú Alapítvány
Szidiropulosz Archimédesz
Trianoni Szemle főszerkesztője.

1038 Budapest,
 Ibolya u. 14.

Tisztelt Szidiropulosz Úr!

A **Trianoni Szemle I évfolyam 3.** számától követjük a lapban megjelent újabb történeti kutatások eredményeit, dokumentumok elemzését közvetítő publikációkat. Mint más szakterület (erdőmérnök) nyugdíjasa számára új megvilágításban láttatja nemzeti hagyományunk alakulásának okait, tanulságait. A lapban közölt más nemzethez való viszonyulásunk megismertetése mellett igen hasznosak a Trianonra vonatkozó különböző lapokban megjelent írásokból levonható nemzettudatot jellemző – erősítő-tanulságok, vagy a Szabadkőművességre vonatkozó Országgyűlési felszólalások stb.. Ami most, - mint kevésbé íráshoz szokott olvasót- mégis íróeszközhöz „ültetett”, az, a „**Trianon döntésére reagáló harangok**” című publikáció volt.

Örülök, hogy a lapból értesülhettem a Tapolcán Trianonra emlékeztető harangláb állításáról, amely naponta megszólal. Azt hiszem ennek kapcsán, talán a legjobb helyen és lapban visszhangoztathatnánk, hogy a 90 évfordulóra - ez évben-, **a Pákozdai templomkertben**, (mint más esemény kapcsán történeti értékű településen is) **felavatunk egy haranglábát, ahol naponta, szintén megszólal a trianoni aláírás időpontjára emlékeztető harang.**

A kezdeményezői, és végül szervezői feleségemmel voltunk, hogy a mai eléggé „kihűlt” társadalmi közéletben, a korunkkal járó közéletiség, nemzeti, lokálpatrióta közügyet cselekvően szolgálhassuk, természetesen *Takács János polgármester* úr jogi lehetőségeinek a megteremtésével. Tájékoztatásul még annyit, hogy ez a létesítmény egy korábbi kezdeményezés befejező szakasza volt. Ugyanis 2006-ban a Pákozdai **Történelmi Emlékparkban** kezdődött a kiemelhető történelmi események évfordulóit megidéző szimbólumok létesítése, majd kialakítása 2009-ben folytatódott az Aradi vértanúk szimbólumával, amelyekről most *mellékelem a helyi lapunkban megjelent írásokat* abból a célból, hogy Tisztelt Főszerkesztő Úr tájékozódjék az előzményekről. Amennyiben az egyes eseményeket idéző gondolatokból az Önök lapjában lenne közölni megfelelő részlet, megköszönnénk. Fogadó készség esetén, ajánlása szerint átszerkesztenék egy előzményeket vázoló, összegző publikációt, a lapban is alkalmas formában. De szívesen látnánk egy helyszíni látogatásra is, ha érdeklődését sikerült volna felkelteni.

Pákozd 2010, november 12.

Őszinte tisztelettel

Dr. S Nagy László
 1126 Budapest
 Istenhegyi u. 20/B

xx

Mohainé Fejes Ágnes emlékei

„Egy nemzet nem lehet bűnös;
akik annak nevezik, vagy neveztetik,
ők igen, ők bűnösök!”.

Trianon, Etéd és a jegyző

- Jónapot kívánok. Bocsánat a késő délutáni zavarásért, de az etédi előljáráságon

Önhöz irányítottak minket. Magyarországról jöttünk, Mohainé Fejes Ágnes vagyok. Édesapám itt volt jegyző, és itt élt 1941-től 1946-ig. Az első felesége, nővérem édesanyja itt van eltemetve. Nem tudjuk, hogy melyik temetőben és hogy pontosan hol. Azt mondták, hogy a tanító Úr, talán tud segíteni...

*1988 nyara. A tanító házaspár (Elekkel),
akiknek 2 gyereke Magyarországon,
1 pedig Svédországban él. Ők még
emlékeztek édesapámékra.*

- Isten hozta Magukat! Gagyí István vagyok, már nyugdíjas tanító – emlékszem az édesapjára. De talán kerüljenek beljebb, ne itt a kiskapuban beszéljünk....

Megbeszéltük, hogy másnap délelőtt, együtt megkeressük a sírhelyet

* * *

1940-ben, a második bécsi döntés (augusztus 30.) visszacsatolta Észak-Erdélyt Magyarországhoz. Aput behívták katonának is, részt vett az erdélyi bevonulásban.

Édesapám, aki 1907 augusztus 11-én született, jegyzőként dolgozott Zsámbokon, Rákoskeresztúron. (Soroksáron élt valamikor a Fejes család, a nagyapánknak szalmatok gyára volt, benne van a soroksári helytörténeti anyagban. Nővérem, Éva, 1940 december 31-én született Budapesten.)

Aput 1941-ben nevezték ki Etédre (Székelykeresztúri járás) jegyzőnek. Érdekesség, hogy apu első feleségének családja az Etédhez közeli Rugonfalvához kötődik. 1943 év elején vésszes vérszegénységben meghalt a felesége, ott maradt özvegyen egy 3 éves kislánnyal...Ne felejtjük el, hogy akkor még csak 20 év telt el Trianon óta.

Apu egyik magyarországi útja során – valószínűleg ismerték már egymást - megkérte édesanyám kezét, aki ekkor 18 éves volt, 18 évvel fiatalabb apunál...

Többször megjárták a Magyarország – Erdély távolságot. A jólét és a biztonság nem sokáig tartott...

Apu nagyon megszerette Erdélyt és Etédet. A korábban fazekaival, cserépedényeivel világot járó falu elég rossz állapotban volt. Még a kétnyomásos gazdálkodást folytatták. Apu vett nyájat a községnek, hogy az állattartás is fellendüljön, és megpróbálta a mezőgazdasági termények bővítését is.

(Született egy kisfiúk, aki 1944-ben Csákerényben meghalt, ott is van eltemetve a templomkertben.)

Amikor már nem lehetett jegyző, elvégezte a molnár szakiskolát, mert mindenképpen Erdélyben szeretett volna maradni. /Szávay Géza igazolta aput 1946-ban, és véletlenül a fia volt a polgármester, akit a 90-es években kárpótlás ügyben megkerestünk, de nem tudott segíteni./

Nem mindent tudok pontosan összerakni hónapról-hónapra, de miután nem vette fel a román állampolgárságot, kiutasították az országból és 1946-ban – bevagonírozva – haza telepedett. A hazatelepedés egy rokoni kapcsolat révén Alcsút Rézhegyre sikeredett, majd az Alcsúthoz tartozó Máriavölgy tanyán telepedtek le, ami valamikor József főherceg birtoka volt. (Ez az időszak egy külön történet lehetne!)

*Édesapám és édesanyám, nővéremmel
Etéden, 1944 nyarán*

Hogy kapcsolódik ide Trianon?

Úgy, hogy én 1947-ben születtem és az egész gyermekkorom Erdély bűvöletében telt. Otthon a Szépmíves Céh könyvei vettek körül, Makkay Sándor, Tamási Áron, Nyírő József, Maderspach Viktor, Wass Albert, és sorolhatnám tovább...az ÁTI kisatlaszt, ami önmagában egy csoda volt, a Nagy-Magyarország térképpel, amin a legkisebb falu is szerepelt.

Akkor nem tűnt fel, de apu sokat mesélt Erdélyről, a történelemről, az elszakított területekről, az igazságtalanságról...

Később nagyon csodálkoztam, hogy erről sem az általános iskolában, sem a középiskolában – és még a főiskolán sem - hallottunk, tanultunk. Egyedül Kiss Gyula bácsi művelődéstörténeti jegyzetei foglalkoztak komplexebben a történelmi emlékekkel.

Fiam még óvodás volt, amikor egyszer úgy jött haza apuékától, hogy „Anyu, mi az a Trianon?” Ez már a 70-es években történt. Akkor is tudatosodott bennem, hogy édesapámnak ez milyen fájó, mély seb és mekkora történelmi igazságtalanságnak, megbocsáthatatlan bűnnek tartja Trianont! Ezt örököltém én is.

Trianon, ahol a békekötéssel elvesztettük Magyarország kétharmadát, az erdőink 90 %-át, a bányáinkat (összes arany-, ezüst- és sóbányánkat, a szénbányáink 80 %-át), vasúthálózatunkat, vizeinket, hajózásunkat, tengeri kikötőnket, a várainkat, gazdag városainkat. Marosvásárhely, Kolozsvár, Nagyvárad, Arad, Temesvár, Pozsony, Kassa, Szabadka, Újvidék, Lendva, Kismarton, hogy csak a legfontosabb városainkat említsem. Ma mind a magyar határon kívül vannak.

A szülőföldjét soha el nem hagyó magyarság egyszerre csak – a minket körül ölelő országokhoz csatolt területek révén – idegen állam kisebbségi polgárai lettek! A nagy

Ormos Balázs emlékei, dokumentumai, tárgyi emlékei a trianoni eseményekről

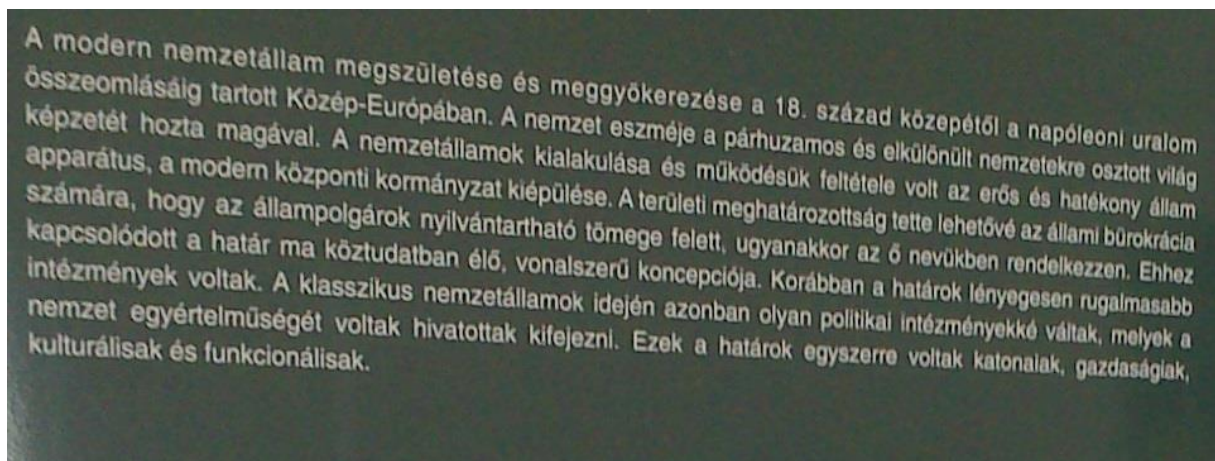
Határon túli mai élmények

Trianon kiállítás az Írottkői kilátóban

Először, mint ERTI kutató jártam Gólya Jánossal az Írottkőn 1987-ben, a közeli erdőben volt a kutatói munkánk. Ma már bevallhatom, hogy bizony átmásztunk a kerítésen, mely a két országot elválasztotta és a kilátó felezővonalán haladt keresztül és felmentünk a kilátóba. Az elmúlt években többször, főleg osztrák oldalról közelítettük meg a szépen rendbe tett épületet. A belső, alsó termeiben egy Trianon kiállítást rendeztek be a sógorok. Érdekes, mert az ő szemléletükkel készült, kiváló magyarsággal. A címe: Az államhatárok létrejötte

A bevezető sorokat ide másolom:

A tablók részletesen bemutatják a soproni eseményeket, a rongyos gárdát, a népszavazást és a határok meghúzásának több változatát. Ajánlom, fantasztikus kilátás mellett a kiállítás megtekintését, kiváló kirándulási célpont.

Erdély, Nyerges tető

Az Erdélyben 2017-ben rendezett Erdészeti Szakkonferencia kirándulása vitt el a Nyerges tetőre, ahol a magyarság számos emléke várja az utazókat. Természetesen a vendéglátóhelyet is meg kellett látogatni, melyben számos a Trianonhoz kötődő emlék került kiállításra. Köztük ez a Nemzeti ereklye, melyet az Országos Magyar Hadimúzeum Egyesület adott ki. Az ércbulla a régi Magyarország valamennyi vármegyéjének földjéből őriz néhány földszemet.

Családunk és Trianon

Trianonnal óhatatlanul már gyerekkoromban találkoztam. Édesapám Ormos Károly még 1917-ben Breznóbányán született, a mai Szlovákia területén, nem messze Selmechányától. Az anyakönyvi kivonat szerint Oravec Károlyként. Szülei Oravec Károly és Skultéty Matild a helyi iskola vezetői voltak. A trianoni események következtében Magyarországra költöztek Kaposvárra és Győrbe, itt élték életüket. De közben Sopronban is laktak. Az Oravecből Ormosok lettünk. Az Oraveczek „székhelye” a szlovákiai Dedinkiben volt. Felkerestük a temetőt, ahol sok Oravec alusza örök álmát.

A Skultéty iskolából származik két ereklyénk, az iskola zászlójából kivágott koronás címer és a már a Nyerges tetőnél bemutatott bulla, mely a Skultéty-féle elemiiskolának van címezve.

A Skultéty család számos ággal rendelkezik. Köztük van a világon legtovább szolgáló (81 év!) zászlóvivő katona Skultéty László. Sírját még Aradon felkerestük, hallgató koromban (1973-ban). 1913-ban a politika keresztüzébe került és román- szlovák- magyar viták és közreműködéssel hamvait exhumálták és a Szlovákiai Hegyesmajténybe (Mojtin), szülőfalujába vitték katonai tiszteletadással. Néhány évvel ezelőtt az újaradi temetőben már nem találtuk meg a sír helyét sem. Amikor Nagycenken az Egyetem Széchenyi István Nagycenki Lovasképzési Központ igazgatójaként az országos lovas sportba kapcsolódtam, Skultéty László Egyesületet hoztak létre a katonai lovassport összefogására.

Források:

https://hu.wikipedia.org/wiki/Skult%C3%A9ty_L%C3%A1szl%C3%B3#cite_note-5
<http://itthon.transindex.ro/?hir=33219>

Apai nagyapám még Fiumében született, a mai Rijeka, Horvátország tengerparti kikötővárosa.

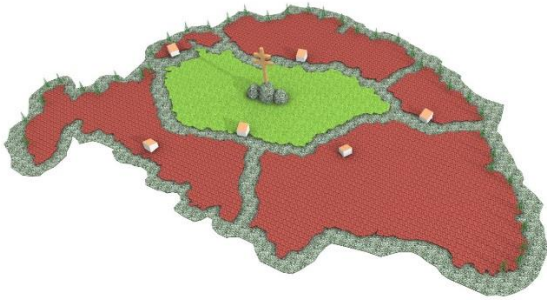
Anyai ágon soproni születésűek a nagyszüleim és édesanyám is, de felmenőik Bajorországból, Sziléziából származtak. Édesanyám hároméves koráig németül beszélt, a család a népszavazáskor magyarnak vallotta magát és Sopronra szavazott.

Gyerekkor és Trianon

Gyerekkorunk nyarait Sopronban töltöttük. Alig vártuk, hogy a soproni játékokkal játszassunk. Köztük volt egy mai szóhasználattal „puzzle” játék, mely címe: „Szerezzük vissza Nagymagyarországot”. A százéves játék, még most is használható állapotban van. A játék által ismertem meg a vármegyéket, a főbb városokat, Trianont.

Trianon emlékparkot alakítanak ki a Soproni Parkerdőben

Trianon emlékparkot alakít ki a TAEG Zrt. a Károly-kilátó parkolójánál, a 2001 óta ott álló Rongyos Gárda szobor közelében. A parkot a tervek szerint a trianoni békediktátum aláírásának 100. évfordulóján, június 4-én adják át.

Már dolgoznak a látványos park megvalósításán a Soproni Parkerdőben. A kivitelezésre a Tanulmányi Erdőgazdaság, „A Soproni Erdőkért” alapítványán keresztül nyert pályázati forrást az Agrárminisztériumtól. Bár az emlékpark Sopronban kap helyet, mégis a 22 állami erdőgazdaság közös tiszteletadása lesz a trianoni békediktátum centenáriuma alkalmából.

*Mivel erdei környezetben van az emlékpark ezért arra törekedtünk, hogy természetes anyagokat használjunk a kivitelezésnél. – A Nagy-Magyarországot ábrázolja majd a terület: az elcsatolt részek piros színt kapnak, a mai Magyarországot zölddel színezzük, a keresztülfutó sétautakat pedig fehér kövekkel burkoljuk. Információs táblákkal, illetve írók és költők idézeteivel elevenítjük fel a trianoni eseményeket, a mai Magyarország területén pedig a **hármashalom és kettős kereszt is megjelenik** majd. A sétaút az ágfalvi csata emlékműnél ér végét. Terveink szerint interaktív pihenőpontot létesítünk a fiataloknak és egy 1, 5 méter magas hidat építünk, hogy felülről is meg lehessen csodálni a park nyújtotta összképet- tudtuk meg Bánáti Lászlótól, a TAEG Zrt. közjóléti vezérigazgató-helyettesétől.*

Forrás: SopronMédia

Fotók: TAEG Zrt.

Hírszerkesztő: Nagy László

Forrás: OEE honlapja

Emlékezzünk a történelmi eseményekre, őrizzük kegyelettel emléküket és emlékeiket.

Eger. 2020. június 4.

**Schmotzer András
elnök**

Szerkesztette: Ormos Balázs a SZTTT tőrzstagja

BESZÉDES MŰLT

MAGYAROS BÁLI RUHA A DOBÓ ISTVÁN VÁRMÚZEUM GYŰJTEMÉNYÉBEN

A múzeumi gyűjtemények számos olyan tárgyat őriznek, amelyeket vizsgálva, újabb és újabb jelentésrétegek tárulnak fel előttünk. Ezek a tárgyak a mögöttük rejlő személyes történetek mellett üzenetet is hordoznak, emlékeket idéznek föl, sőt egész korszakokat, eszméket, történelmi jelenségeket örökítenek meg. A Dobó István Vármúzeumba 2014-ben vásárlás révén került be a Schmotzer család tulajdonát képező magyaros ízlésű báli öltözet-együttes.¹ A ruha és tartozékainak tulajdonosa egykor Schmotzer Alajos felesége, Tarczal Mária volt. A házaspár a kassai polgárság kulturális, társadalmi életének aktív résztvevője volt a két világháború közötti évtizedekben. A családi hagyatékban fennmaradt, és a Vármúzeum gyűjteményébe bekerült teljes báli öltözet darabjai a két világháború közötti divat és társadalmi élet máig sokféle üzenetet hordozó emlékei. A ruhaderék, a szoknya, az alsószoknya, a hozzá tartozó mentével, alkalmi táskával, fátyollal ellátott pártával és köténnyel együtt tanúskodnak a két világháború között újjáéledő magyaros ruha divatjáról, ugyanakkor viselőjük hitvallásáról, értékrendjéről is. A teljes öltözet restaurálása 2020-ban zárult le, amely arra ösztönzött bennünket, hogy közös munkával feltárjuk és közzétegyük ennek a kutatásnak az eredményeit.

A magyaros báli öltözet történeti-társadalmi háttéréről

A múzeumba bekerült öltözeti darabok kapcsán az adományozótól kapott szóbeli adatközlést² kiegészítettük a történeti kutatás és a restaurálás során felmerült újabb információkkal. A báli öltözetről az adatközlők fotóval is rendelkeztek, ahol a tulajdonos Tarczal Mária és férje, Schmotzer Alajos láthatóak. **(1. kép)** Szóbeli közlésük alapján a báli ruhát Kassán készítették a házaspár 1931-es házasságkötését követően. Az öltözetet a későbbiekben Tarczal Mária több alkalommal is viselte megyei és városi egyleti bálokon, majd pedig az 1938. november 11-i kassai bevonulás

¹ A báli öltözet a Dobó István Vármúzeum Történeti tárgyi gyűjteményében a 2017.2.1–8. ltsz. alatt került beletárolásra és a ruhaderék, mente, szoknya, alsószoknya, kötény, párta fátyollal, alkalmi táská és kesztyű alkotják az egyes elemeit. A gyűjtő-feltáró muzeológus Császi Irén néprajzkutató volt.

² Ezúton szeretnénk köszönetet mondani Schmotzer Andrásnak, Tarczal Mária fiának, és leányának Schmotzer Angélnak, akik báli ruhával kapcsolatos családi emlékezetüket megosztották velünk.

alkalmával. Készítőjét nem ismerjük, de tudjuk, hogy a magyar kormány sokféle módon ösztönözte a nemzeti divat megújítását, amely a határon túli területeken élő hölgyeket is arra biztatta, hogy készíttessenek magyaros báli ruhákat, ünnepségeken viselhető magyaros ízlésű alkalmi viseleteket, sőt hétköznapi ruhákat és iskolai egyenruhákat is. Tehát a határokon kívül került magyarság hölgyei is készítették házi varrónők segítségével, az ott is elérhető szaklapokból ismert modellek nyomán ilyen alkalmi viseleteket.³

A már ismert és jeles alkalmakkor, bálók idején, ünnepségeken felelevenített magyaros díszruhák, „bocskai”, az iparművészeti tárgyakon is megjelenő népi motívumok már jelen voltak a ruhatárakban, az otthonokban,⁴ amikor egyfelől a Trianon utáni hivatalos kultúrpolitika és propaganda, másfelől a divatszakma is ösztönözni kezdte ezek tervezését, készíttetését és használatát. A Területvédő Liga 1920-ban már arra szólította fel a magyar lányokat és asszonyokat, hogy viseljenek magyaros ruhákat.⁵ A Női Szabók Országos Szövetsége által 1920-tól kiírt pályázatok pedig országsszerte ösztönözték a magyaros ruhák készítését.⁶ 1930-tól pedig mind jobban szorgalmazták az iparművészek tervező munkáját a Magyar Divatipar hasábjain, hiszen az ő terveik alapján készíthettek a szabók országsszerte magyaros ruhákat.⁷

A NOSZ (Női ruhakészítők Országos Szövetsége), mint a szakma legfontosabb érdekképviselői szerve, egyben az Ipartestület, amely minden iparigazolvánnyal rendelkező hazai szabót tömörített, szakmai iránymutató szervezete is volt.⁸ Alapító tagjai jellemzően a nagy budapesti szalonok voltak, amelyek rendkívül fontosnak tartották az igényes, külföldi szalonokból vásárolt modellek magas színvonalú elkészítését.⁹ Első komoly bemutatójuk előzményeként Bécsben 1921-ben megrendezett, a magyar Berkovits Hugó cégének közreműködésével zajlott divatrevün már nagy figyelmet kapott egy vörös brokát magyaros ruha.¹⁰ 1921 decemberében a Renaissance Színházban került sor a NOSZ saját, első bemutatójára is, amely elsősorban még a Párizsból érkező impulzusok hatására meginduló, nemzetközi szintre kilépő magyar divattervezést ösztönözte. Ez a kezdeményezés azonban igen hamar (1923-tól) elhalt a párizsi

³ A korszakban magyaros ruhatervek jelentek meg a Muskátli, a Tündérujjak, a Magyar Asszony és a Magyar Divatipar, a Női Divat, Szabók Szaklapja, a Színházi Élet című folyóiratokban, az Új Idők kézimunka rovatában, de elvéve a Magyar Nők Lapjában is. Kifejezetten a magyaros öltözködéssel kapcsolatos tanácsadó kézikönyvnek szánták Csemák Anna: Öltözködünk magyar ízléssel!, Budapest, 1929. című munkát.

⁴ Elég, ha csak a háború előtti, 1906-ban indult Tulipán-mozgalomra gondolunk, amely a népies motívumok mindennapi viseleteken való alkalmazását, és a hazai háziipari termékek vásárlását támogatta. A mozgalom neves tervezője a gödöllői művésztelep tagja, Undi Mária (1877–1959) volt, aki főként divatrajzaival széles közönséget ért el az Új Idők hasábjain keresztül. F. DÓZSA 2014. 200.

⁵ ZEIDLER 2002. 75.

⁶ FERENCZINÉ 2006. 164.; illetve F. DÓZSA 1997. 97.

⁷ F. DÓZSA 2014. 205.

⁸ SZATMÁRI 2015. 247.

⁹ SZATMÁRI 2015. 246.

¹⁰ SZATMÁRI 2015. 254.

modellek vásárlásának pénzügyminisztériumi tilalma miatt, amelynek háttérében a romló nemzeti valuta védelme állt.¹¹

Ebben az időben a magyar divat helyzete meglehetősen összetett képet mutatott, hiszen a hivatalos állami rendezvényeken, ünnepi alkalmakkor most is előszeretettel használta az elit a 19. században is felelevenített „díszmagyart”, illetve a polgárság körében is használatban volt a „bocskai”, illetve a „magyar ruhaként” aposztrofált leegyszerűsített díszmagyar. Ugyanakkor a korszakban készült, közgyűjteményekbe is bekerült tetemes mennyiségű fotó tanúbizonysága szerint is az angol szabású, illetve nemzetközi divatirányzatoknak megfelelő ruhák határozták meg a hétköznapiakban használt ruhatár alapjait.¹² Ezért érdekes, hogy az ebben az időben induló, a kultúrpolitikai célokat szolgáló, kulturális egységet megteremteni akaró magyaros ruha divatját ösztönző kezdeményezések egészen más irányt próbáltak szabni a hazai divatiparnak.

A Magyaros Öltözködési Mozgalom Országos Bizottságának megalakulása 1933-ban intézményes kereteket adott a hazai kultúrpolitikát támogató, divat terén indult kezdeményezéseknek. A szervezet titkára a mozgalom fő ideológiai alapjait is írásba öntő dr. Ferenczy Ferenc belügyminisztériumi titkár volt.¹³ Mellette azonban olyan komoly képzőművészek voltak a tagjai, mint Glatz Oszkár¹⁴ és Haranghy Jenő,¹⁵ vagy a nőipariskolai igazgató Spolarich László és a külföldön is elismert divattervező, Zsindelyné Tüdös Klára,¹⁶ az Operaház jelmeztervezője. Céljuk elsősorban a jellegzetes viseletét veszített középosztályt új, korszerű és egyben a nemzetközi divatirányzatokat magyaros ízléssel áttervezett öltözetekkel ellátni, amelynek fő forrásául a magyar népművészetet tekintették. Ennek kapcsán a mozgalom, de főként személyesen Tüdös Klára, jó kapcsolatot ápolt az etnográfus Györfly Istvánnal és Karácsony Sándorral.¹⁷ A 19. század végén már fellendült népművészet iránti érdeklődés, majd az első világháború előtti hazai szecesszió által felfedezett és divatossá vált népi ornamentika azonban most, a Trianon utáni időszakban egészen más üzenettel telítődött. A népiekkel is erős kapcsolatot ápoló magyaros ruhamozgalom tagjai a korszak másik jelentős, a népi kultúra

¹¹ SZATMÁRI 2015. 262.

¹² FERENCZINÉ 1997. 179.

¹³ FERENCZINÉ 1997. 139.

¹⁴ PEÁK 1993. 223–232., a szerző bár kifejti Glatz magyaros ruhamozgalomban játszott szerepét és kiemeli, hogy ezt főként a népviseletek megmentése érdekében tette, de tévesen a jóval korábban indult Tulipán mozgalommal azonosította a Glatz támogatta Magyaros Öltözködési Mozgalom Bizottságát. Glatz Oszkár az e téren vallott nézeteit a Magyaros öltözet: 100 ruhaterv (Budapest, Stephaneum, 1940) címmel megjelent kiadványban fejtette ki.

¹⁵ KONTHA 1985. 219.

¹⁶ Róla részletesebben: DIZSERI 1994.

¹⁷ Tüdös Klára mellett számos hivatásos tervező nevével is találkozunk a pályázatokra beérkezett munkák között, mint Farnadi (Feigl) Ilonka, Haranghy Erzsébet, Pongrácz Klára, Friesz Erzsébet vagy éppen Györfly István etnográfus leánya, F. Györfly Anna, aki édesapja révén munkáihoz hiteles néprajzi forrásokat használhatott. FARKAS 2016. 11–49.

megmentésére kibontakozott Gyöngyösbokréta alkalmából is inspirálódtak. Éppen egy ilyen Bokréta felvonulás és táncbemutató ihlette a mozgalom gondolatát Ferenczyben.¹⁸ A néprajzkutatók örvendetesnek tekintették, de ugyanakkor komoly szakmai felügyelet mellett tartották a Bokréta működését megfelelőnek.¹⁹ A látványos, egy-egy néprajzi tájegységet is reprezentáló felvonulások széles rétegeket értek el, ezért hatásuk jelentős volt, hiszen a falusi közösségekről kialakuló urbánus gondolkodást is erősen befolyásolták.²⁰ A népi kultúrával kapcsolatos tényszerű hitelesség azonban gyakran hiányzott belőlük, annak ellenére, hogy igyekeztek szakemberek hitelesítő véleményét is kikérni az egyes előadások kapcsán.²¹

Mindebből is jól látszik, hogy a mozgalom a magyaros ruhatervezést komoly szakmai színvonalon igyekezett irányítani, ugyanakkor az oktatáson keresztül átadható kézműipari ismeretekkel támogatni, illetve néprajzi szakismeretre támaszkodva megújítani.

Ösztönzésül a magyaros ruhaversenyekre kiírt pályázatok,²² valamint az a komoly kormányzati támogatás szolgáltak, amely aztán elsőként a legfelsőbb köröket és a keresztény-konzervatív úri osztályt állították a kezdeményezés mellé. A kultuszminiszter, Hóman Bálint által elrendelt magyaros iskolai formaruhák bevezetése, Teleki Pál eszmei támogatása, vagy Bornemissza Tibor iparügyi miniszter divatipart fejlesztő programja egyaránt hozzájárultak ahhoz, hogy a legmagasabb szinten is támogatást nyerjen a program az 1930-as évek derekán.²³ A saját példájukkal előljáró közéleti személyiségek azonban akaratlanul is a mozgalom eredeti célkitűzésével mentek szembe, amikor a rendezvényeken a történeti díszmagyart felelevenítő öltözetekben jelentek meg.²⁴ Az eredeti, Zsindelyné Tüdös Klára által is megfogalmazott cél ugyanis az volt, hogy a megtervezett ruhák szabásukban vagy alapanyagukban, vagy díszítményeikben magyaros jelleget kapjanak, azonban ezt sohasem egyszerre és semmi esetre sem a történeti stílusok felelevenítésével, hanem a magyar népművészet tiszta forrásából merítve, korszerű szellemben tegyék meg.²⁵ Ez a törekvés főként a női ruha területén járt sikerrel, ahol már valóban nem a történelmi korok stílusát másolták, hanem a mozgalom által kitűzött célként az újra felfedezett népies motívumokat dolgozták rá a modern szabásvonalú

¹⁸ SEDLMAYER 1997, 139.

¹⁹ PÁLFI 1970.

²⁰ DÓKA, 2011, 42.

²¹ DÓKA 2011. 117., 142.

²² F. DÓZSA 2014, 209.

²³ F. DÓZSA 2014, 148.

²⁴ Horthy Miklósné az XXXIV. Eukarisztikus Világkongresszus kapcsán eleve felhívta a résztvevőket arra, hogy díszmagyarban jelenjenek meg, de jelentő társadalmi szervezetek, mint az Országos Vitézi Szék, a Magyar Élet Mozgalom, vagy a Keresztes-Fischer Ferenc belügyminiszter feleségének kezdeményezésére alakult Egyesült Női Tábor is ún. kismagyar „egyenruhában” jelentek meg eseményeiken. F. DÓZSA 2014, 214., illetve CSIPES 2006. 288.

²⁵ CSIPES 2006. 289.

ruhákra. E motívumok azonban a legritkább esetben kerültek igazán stilizálásra.²⁶ A 19. század óta nagy ismertségre és népszerűsége szert tett matyó, kalocsai, sárközi, palóc, vagy torockói, kalotaszegi mintakincs²⁷ mellett a terveken ritkán, de megjelenik a buzsáki vagy a boldogi hímzés is, ám ezek tervezői szintű újraértelmezése vagy a minták pontos megjelenítése nem észlelhető. Forrásként való megjelölésük azonban jól ismert és támogatott volt, hiszen a háború előtti, főként a gödöllői művésztelephez köthető népművészetből merítő, megújuló iparművészet már ezt az utat járta. Most azonban a magyaros ruhamozgalom egy további ideológiai elemmel töltődött: a népművészetet a sajátosan magyar nemzeti princípium forrásának, és ezzel a nemzeti karakter hordozójának tekintette.²⁸ A mozgalomnak éppen ez a sajátos eleme vetett árnyat az 1940-es évekre a magyaros ruhamozgalomra és ezzel a magyaros ruhák divatjára. Az egyszerű, hétköznapi és jól hordható, magyaros stílusú ruhatervek egy része a színvonalas tervezői munkáról árulkodott, de jelenlétük a hétköznapi középosztályi ruhatárakban kevésbé tetten érhető.²⁹ Valójában a magyaros ruha a célcsoportként tekintett polgárság számára továbbra is a díszmagyart reprodukáló, de azzal minőségében versenyre nem kelő alkalmi öltözet, illetve az iskolai egyenruhák³⁰ kategóriájában maradt. Ezt az irányt erősítette a mozgalom támogatását hivatalosan is felvállaló, jelentős létszámmal rendelkező női szervezet, a Magyar Asszonyok Nemzeti Szövetségének (MANSZ) tevékenysége is.

Az 1918-ban alapított és később Tormay Cécile elnöklete alatt álló Magyar Asszonyok Nemzeti Szövetsége a két világháború között a legbefolyásosabb, országos szinten működő nőszervezetté vált kormányzati támogatásának köszönhetően.³¹ Komolyan segítette a két világháború közötti konzervatív értékrendhez igazodva a kormány felhívására a nemzeti identitás megőrzését a népi motívumok feltárásával és megismertetésével, a háziipar fellendítésével.³² A több szociális, népjóléti és női érdekvédelmi, sőt, külpolitikai célkitűzés között a Magyar Asszony című lapjuk, illetve Divatlapjuk a magyaros divatot igyekezett immár divattervezők, iparművészek, etnográfusok, gyűjtők bevonásával színvonalas módon támogatni, és minden vidéki és határon túli nő számára is hozzáférhetővé tenni. Divatbemutatóik, kézműipari oktató tevékenységük, tanfolyamaik vagy éppen kézimunkára oktató tankönyveik kiadása éppen a középosztályt érte el leginkább. Az ipariskolák, vagy leánynevelő intézetek növendékei komoly kézműipari tudással hagyták el az iskolát, a

²⁶ SEDLMAYER 1997. 164.

²⁷ FÜGEDI 2001. 14.

²⁸ FÜGEDI 2001. 13.

²⁹ FERENCZINÉ 1997. 169.

³⁰ FERENCZINÉ 1997. 171., illetve részletesen: FÁRI–NAGY 2006. 111–154.

³¹ PAPP–SIPOS 2017. 180–181. és PETŐ 1997. 268–279.

³² KELBERT 2012. 53–79., 60.

tanfolyamokat, és később, mint megrendelők, vagy varrónők jelentek meg a magyaros ruhák készítésénél. Éppen ezért nagyon fontos volt, hogy rendezvényeiken milyen ruhákban jelentek meg, milyen öltözködési irányt reprezentáltak a vezetőségük tagjai. Az Magyaros Öltözködési Mozgalom elvei azonban nem mentek át maradéktalanul a köztudatba, a MANSZ rendezvényein is nagy számban a díszmagyarok új változataival találkozunk, amelyeket a tagok maguk vagy házi varrónők készítettek.

Éppen ezt a helyzetet érzékelték és több alkalommal nehezményezték a nőiruhakészítők hivatalos lapjuk, a Magyar Divatipar hasábjain. Az iparigazolvány nélkül dolgozó, olcsóbb házivarrónők egyre növekvő népszerűségét a háború és forradalom utáni években a vásárlók anyagi erejének csökkenése csak fokozta. Ez a helyzet a trianoni határokon kívül rekedt magyarság esetében is érvényes lévén bizonyosan meghatározta az itt tárgyalt báli öltözet készítését is. Noha a ruha tulajdonosai annak átadásakor már nem őrizték annak emlékeztét, hogy ki készítette azt, de a korszak sajtójában megjelent rövid írások rekonstruálhatóvá teszik az ezzel kapcsolatos háttér-információkat. A Magyarság Otthon című rovatának ismeretlen szerzője a következőképpen világosítja fel a bálokon viselendő igazi magyar ruháról az olvasókat: „Elsősorban: a magyar ruha szoknyája hosszú, sohasem rövid. ... A magyar ruha pruszlikjából sohasem hiányzik az ingváll... Akinek pénze van hozzá, megteheti és világszép magyar öltözéket akar magának: csináltasson ezüstlamé szoknyát, hozzá fehér, rózsaszín, halványkék vagy zöld pruszlikot, ezüstcsipke ingvállal... Fiatal lánynak első bálra nem lehet szebb öltözéke, ezüst és fehér magyar ruhánál.”³³ A gyűjteményünkben őrzött, itt tárgyalt báli öltözet is fehér selyemszövetből készült, a ruhaderekat és a szoknyát itt azonban nem a drága laméból, hanem műselyemből varrták, de ahogyan a szerző is javasolta: a ruhaderékba a buggyos ujj bevarrása mellett az ingvállat imitáló betét került a nyakkivágásba. Az ujjak és a betét gépi csipkéből készültek. A rövid írás ugyan nem taglalja, de a kötény mellett a pártához kapcsolt fátyol egészíti ki a teljes öltözetet, ami ebben az esetben rátétes, hímzett tüllből készült és szegélyeit szintén gépi csipke díszíti. Színvilága és anyagminősége alapján Tarczal Mária ruhája **(2. kép)** akár a fent leírt első bálzó ideális alkalmi magyaros öltözetének ajánlása alapján is készülhetett volna. A cikk egyebekben a szerény anyagi lehetőségekkel rendelkező olvasók számára alternatívákat is kínál, amikor így ír: „Nagyon szép, ha ezt az »ingvállat« lenge csipkeszövetből készítjük. Kevés kell hozzá, nem kerül sokba, ha parányi kötény is készül a csipkéből, pompássá teszi a ruhát, még akkor is, ha egyszerű, olcsó műselyemből készült.”³⁴

³³ N.n. *Magyarság* 1935. január 27., 26.

³⁴ Uott.

Az öltözetet kiegészítő alkalmi táská és mente is viszonylag olcsóbb alapanyagokból, de az öltözet színvilágához jól társítva, vajsínű bársonyból, barna zsinórozással és szőrmével szegve készült. A 20. század első felétől a női díszmagyarok szerves részévé váló, csupán díszítő funkciójú mentét vállra vetve használták, amelyet jelez ebben az esetben is a mentekötő. Ennek segítségével lehetett panyókára vetni, azaz vállra vetve viselni.

Az említett cikk szerzője egy figyelemre méltó megjegyzést is tesz, amely jól jelzi, hogy ezen olcsóbb, a kispolgárság számára készített magyaros báli ruhákat akár saját maguk is elkészíthették. „A második, a nagyobb baj az, hogy hölgyeinknek fogalmuk sincsen arról, milyen is a magyar ruha! Korciba ráncolnak pár méter selymet, pitykét, zsinórt tesznek a pruszlíkra, rövid ujjat varrnak belé, azzal kész a báli viselet, a díszmagyar, amelyik olyan messze esik az igazítól, mint . . . Makó Jeruzsálemtől, mondják.”³⁵ Tarczal Mária ruhája esetében megfontolandó szempont a házi varrónővel vagy a saját készítés kérdése. Ennek kapcsán, bár biztos támpontjaink nincsenek de, az általa írt, a családi tulajdonban fennmaradt kéziratos feljegyzések szerint édesapja üzleti kapcsolatban állt az 1920-as évek közepén a kassai Herceg ruhaüzlettel, amelynek társtulajdonosa volt. A feljegyzések szerint Tarczal Mária 1924-ben az iparművészeti főiskolára készült, 1923-ban végezte el a kereskedelmi iskola első osztályát. A feljegyzés szerint az üzletbe be kellett lépnie könyvelési feladatokat végezni, hogy a család az üzletnek adott kölcsönt ne veszítse el.³⁶ Bár arról sajnos a feljegyzések nem szólnak, hogy ennek okán nem folytatta Tarczal Mária Budapesten a tanulmányait és arról sem, hogy az üzleti kapcsolat meddig állt fent és mire terjedt ki, de az bizonyos, hogy a ruha varratásához rendelkezett a család olyan kapcsolatokkal, amelyek a készíttetést, illetve az alapanyagok beszerzését is lehetővé tették.

Családi emlékezet- mikrotörténeti perspektíva

A magyaros báli öltözet a Schmotzer család tulajdonában állt egészen a legutóbbi időnkig (2014). A család történetével kapcsolatos néhány mikrotörténeti információ, segíthet megérteni a báli öltözet keletkezésének körülményeit és használatának jelentőségét.

A Schmotzer család a mai Szlovákia területén található felső-Bódva-völgyi Alsómeceznéf (ma: Medzev, ném. Metzenseifen) településről származik. A 13. század óta német eredetű bányászok lakta település a 15. századra már igen jelentőssé vált.³⁷ A 17. század elején pedig a

³⁵ Uott.

³⁶ Tarczal Mária: Életképeim – Emlékeim Ágnesnek, Andrásnak (kézirat a Schmotzer család tulajdonában), 30.

³⁷ HECKENAST 1980. 13.

bányavárosok jogállásához hasonló kiváltságokat kapott. A család egyik tagja már ekkor feltűnt a szepesi káptalan egy 1613-ban született urbáriumában az alsó-mecenzéfi lakosok között.³⁸ A 18. század közepétől a már korábban is fontos bányászat, kohászat, kézműipar további fejlődésnek indult, így Mecenzéfen a 19. század első felére már mintegy 215 vashámor és 500 kovács működött.³⁹ A század végére azonban már a hámorok számának csökkenését regisztrálták, ami főként a vasipar szervezett, magasabb technikai színvonalat igénylő munkaszervezési és feldolgozási módszereinek (az időszakos munkát engedő vízi hajtású malmok helyett a hámorokba már gőzgépeket rendszeresítettek, ami nagy tőkebefektetést is igényelt) kialakulásával, és nem utolsósorban a gyáripari termékek olcsóbb áraival függhetett össze.⁴⁰ A német, vagy ahogyan a szakirodalom is számon tartja, mánta⁴¹ többséghez tartozott a Schmotzer család is, amelynek tagjai hámoros kovácsok voltak. Az egykori Abaúj megyei mezőváros, Alsó-és Felső-Mecenzéf környéke kevésbé volt alkalmas szántóföldi művelésre, viszont a kovácsipari termékek gyártása hamar vagyonossá tette a város lakóit. A Pesten és Debrecenben értékesített vasipari áruik (szegek, patókók, mezőgazdasági kiseszközök) hamarosan kiléptek a paraszti termelés volumenéből és komoly tőkés vállalkozássá váltak. Ennek bizonyítéka, hogy az 1857-ben megrendezett felső-magyarországi ipartárlaton Mecenzéfet három vállalat képviselte, köztük a Schürger és Schmotzer vállalat. E vállalatok kovácsműhelyei mintegy 30.000 mázsa vasat dolgoztak fel 1857-ben, főként ásó- és patkóvasat gyártva.⁴² A család a század folyamán a mecenzéfi hámoros vállalatok között az élvonalban szerepelt, 1892-ben gőzfűrész üzemet és kapagyárat is vezettek.⁴³ Ez a fejlődés azonban nem tartott sokáig, hiszen a vasipar már említett átalakulásával mind Alsó- mind Felső- Mecenzéfen lecsökkent az üzemek száma, sokan eladták ingatlanaikat és kivándoroltak, többségében Amerikába. Az 1880-as években megkezdődött kivándorlási hullám erősen érintette a vasipari termékeket előállító kisiparos mántákat, akik a gyorsan fejlődő gyáriparal nem tudták felvenni a versenyt. Már az 1800-as évek végén megkezdődött egy szepességi szlovák bevándorlási hullám is.⁴⁴ Az első világháborúig tartó kivándorlási hullámot pedig az 1920-30-as években a hámorok leállításával egy újabb követte, amikor sokan a környékbeli településeken kereskedők lettek, illetve a német gyáripar és fegyverkezés fellendülésével többen németországi gyárakban

³⁸ Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára, A 57 - Magyar Kancelláriai Levéltár - Libri regii - 16. kötet - 561.

³⁹ BOROVSZKY 1851.

⁴⁰ KISZELY 1968. 96.

⁴¹ A hagyomány szerint a vásárokon gyakran feltették a magyarok számára nem érthető nyelvjárásban beszélő ügyes iparosok-kereskedőknek a következő kérdést: „Bos maant aa? (Was meint er?)- „Mit mond?”” kérdésből származik a néprajzi csoport neve. ILYÉS 2004. 61.

⁴² TOLNAI 1980. 136.

⁴³ N.n. *Kassai Kalauz* 1892. 106.

⁴⁴ BODNÁR 2002. 59.

vállaltak munkát.⁴⁵ 1945-ben pedig kollektív bűnösség vádjával mintegy 200, németnek titulált személyt deportáltak a településről oroszországi kényszermunkára, illetve több családot kitelepítettek Németországba. Ekkor kezdődött meg egy második, nagyobb szlovák betelepülési hullám is Mecenzéfre. A kitelepítettek közül, aki túlélte hazatért, a korábban, illetve az újabban, az 1980-as években Németországba kitelepülők már többségében nem tértek haza, a település etnikai képe megváltozott.⁴⁶ Az itt maradt, helyi német dialektust is beszélő mánták azokban ma is őrzik nyelvüket, kultúrájukat.

A Schmotzer család története, identitása és az itt tárgyalt, gyűjteményünkbe került magyaros báli öltözet ezen a ponton több összefüggést is mutat, ezért érdemes róla néhány gondolatot rögzíteni. A Bódva-völgye kulturális antropológiai kutatása hívta fel a figyelmet arra az érdekes többes identitásra, amely a két települést: Alsó- és Felső-Mecenzéfet jellemezte a 20. század elején.⁴⁷ A 19. század közepén fellendülő vasipar tette lehetővé, hogy több, tehetősebb hármortulajdonos gyermekét Budapesten taníttassa, akik aztán kereskedelmi és hivatalnoki pályákon helyezkedtek el, ezzel pedig a magyarosodás erőteljesen megindult a mánta nyelvet beszélő közösségben. Ennek is köszönhetően a két településen a századfordulóra már a magyart a németnél gyakrabban, irodalmi szinten használták. Ez az erősödő magyar identitás a mánta nyelv megőrzése mellett (főleg az otthon körében beszélték) kiegészült az 1900-as évek elején kivándoroltak helyére érkező, mezőgazdasági munkát végző szlovákok identitásával, amely által egy hármas etnikai-nyelvi és identitásbeli kép rajzolódott ki a településen.⁴⁸

Az 1920-ban, Mecenzéf Csehszlovákiához kerülését követően történt a Schmotzer család egy részének Kassára költözése is. A Schmotzerek az 1900-as évek elején már feladták a vasipari tevékenységet és Gölnicbányán, vasúti vendéglő üzemeltetéséből éltek. A családfő, Schmotzer János 1919-es halála, illetve a legidősebb fia, szintén János elhunytá után az özvegye négy fiúgyermekükkel költözött Kassára. Schmotzer Alajos még Mecenzéfen született 1901-ben. Iskoláit már Kassán végezte a jászói premontrei kanonokok Kassai főgimnáziumában.⁴⁹ Előbb vasipari segédmunkás, majd eladó volt és az életben maradt négy fiútestvér közül a legidősebbként érkezett anyjával Kassára, ahol tovább képezte magát és könyvelő lett. Ilyen

⁴⁵ BODNÁR 2002., 61.

⁴⁶ BODNÁR 2002., 62.

⁴⁷ ILYÉS 2004. 61–76.

⁴⁸ ILYÉS 2004. 62.

⁴⁹ Az első osztály elvégzéséről: *A jászóvári* 1912. 174., illetve a negyedik osztály elvégzéséről: *A jászóvári* 1914. 107. Mivel később nevét nem találjuk már az értesítőkből feltételezhetően a négy polgárit végezte itt csupán.

minőségben kezdett dolgozni is a kassai Bauernebl sörgyárban⁵⁰, amelynek főpénztárosa is lett. A család a Mészáros utcában élt és itt is vendéglő üzemeltetésével foglalkozott, hiszen Alajos mellett, László, Ernő és Pál öccseiről kellett gondoskodnia az özvegy édesanyának.⁵¹

Mecenzéf az 1920-as határok meghúzásakor Szlovákia része lett, lakosaik viszont erőteljesen kifejezték a magyar államhoz való tartozásuk vágyát, amely ugyan nem teljesült,⁵² de identitásukban a magyar kulturális kötődés végig nagyon erős maradt.⁵³ Ez magyar identitás az 1938-as bécsi döntést követően egy részükénél felerősödött és a revizionista-irredenta kultusz hatására a település Magyarországhoz való csatolását követelték. Politikai tekintetben pedig az Eszterházy János vezette Egyesült Pártban keresték reményeik beteljesülését.⁵⁴ Schmotzer Alajos 1937 áprilisában az Egyesült Magyar Párt listáján apósával, Tarczal Gusztávval együtt szerepelt, mint Kassa város képviselőtestületi tagságára jelölt személy.⁵⁵ A Schmotzer család itt tárgyalt ága és tagjai a magyar identitás megőrzéséért, a magyar kultúra és nyelv ápolásáért nagyon sokat tettek a kassai magyar kulturális elit tagjaiként, amint azt a következőkben látni fogjuk.

Tarczal Máriáról (1906–1982) a család által megőrzött kéziratos visszaemlékezései alapján tudjuk, hogy édesapja, Tarczal Gusztáv Kassán született, 1880-ban. A városi polgárság megbecsült tagja volt. 1905-ban kötött házasságot Gorcsik Johannával. Ezt követően Kassa óvárosának szélén, a Kálvária alatt húzódó Kölcsey utcában lévő kis családi házban éltek. Ide született leányuk, Tarczal Mária 1906-ban, majd 1909-ben öccse, László. Innen költöztek a Laktanya téri házukba 1923-ban. Szintén leánya, Tarczal Mária naplójából tudjuk, hogy az iparos, kőműves Tarczal Gusztáv 1927-től a kassai dóm gondnoka lett, amelyet megelőzően katonai szolgálatot teljesített illetve, betegsége, majd hosszú állástalansága tette próbára. A család erős magyar identitását és a helyi katolikus-keresztény közösségben elfoglalt helyét mutatja, hogy a családfő a Kassai Katolikus Legényegylet vezetésében is szerepet vállalt.⁵⁶ A szervezet pedig köztudottan felvállalta a fiatal keresztény, magyar szellemű iparos-tanoncok nevelését, támogatását. Az Egyesült Magyar Pártban későbbi vejeivel, Schmotzer Alajossal

⁵⁰ Az 1857-ben alapított neves kassai sörgyár 1896-ban a millenniumi kiállítás alkalmával a vidéki üzletei mellett a fővárosban is bemutatkozott és nagy népszerűsége tett szert. Az alapító tulajdonos id. Bauernebl Szilárd régi kassai polgári család sarja volt, a városi tanács tagjaként pedig a kassai politikai-gazdasági elithez tartozott. 1945-ig működő sörgyára a Kassán működő további két sörgyárat is magába olvasztotta. lásd: Ismeretlen: Bayer és Bauernebl kassai sörgyárosok. N.n. *Vendéglősök Lapja* 1896. 07.05. (12. évf. 4. sz.), 5.; A család építtette a városban a Slavia kávézót, de a Szent Flórián kápolnát is közel a sörgyár épületéhez. lásd: WICK 1941. 439.

⁵¹ Az információk a Schmotzer András erdészmérnökkel, Schmotzer Alajos fiával, 2020. május 6-án, az egri Dobó István Vármúzeumban készült interjúból származnak, amelyért ezúton is köszönet illeti.

⁵² BODNÁR 2002. 58.

⁵³ Az első cseh-szlovák népszámláláskor meglepő módon sokkal többen vallották magukat magyarnak, mint arra számítani lehetett volna. ILYÉS 2004. 63.

⁵⁴ ILYÉS 2004. 64.

⁵⁵ N.n. *Prágai Magyar Hírlap*, 1937. április 29. (16. évf. 98. sz.), 3.

⁵⁶ GAUCSIK 2008. 238., illetve: Legényegyleti gondnoki feladatairól: N.n. *Kárpáti Magyar Hírlap*, 1938. július 29. (19. évf. 85. sz.), 6.

együtt, választmányi tag is volt.⁵⁷ Leányát, Máriát először a Domonkos-rendi nővérek, majd az Orsolya-rendi nővérek iskolájába íratta, aki már itt kitűnt szavalataival, kiváló versmondóként emlegette később is sajtó⁵⁸, nem csupán jeles eseményeken átérzéssel szavalt verseket, de a kassai rádióban is rendszeresen hallhattak tőle pl. Mécs László verseket.⁵⁹ Emellett a kassai Kazinczy Társaság női szakosztályának⁶⁰ és a kassai Keresztény Társadalmi Körnek is aktív tagja volt.⁶¹ A tánc iránti rajongása nyilvánult meg a Kassai Jótékony Nőegylet által adott báli műsorokban való közreműködés során is.⁶²

Schmotzer Alajos és Tarczal Mária közös történetéről a család által őrzött, Tarczal Mária által lejegyzett visszaemlékezésekből nagyon kevés információt kapunk. Házasságkötésük a családi emlékezet szerint 1931-ben történt,⁶³ amelyet megelőzően Schmotzer Alajos kassai tevékenységéről viszont már a korabeli sajtóból 1920-as évek végén vannak információink.⁶⁴ Schmotzer Alajos és Tarczal Mária aktív résztvevői voltak a kassai amatőr színjátszás terén jelentős kassai Katolikus Legényegylet színjátszókörének. Tarczal Mária visszaemlékezéseiben rendszeresen, évről-évre rögzítette a kassai színházi élet jelentős eseményeit, az adott évben játszott darabokat és népszerű, sokat játszott „slágereket”, dalokat. Szintén visszaemlékezéseiből tudjuk, hogy már óvodás, majd elemi iskolás korában is rendszeresen szavalt, közönség elé lépett. Ez az indíttatás később pedig a kulturális, közösségi élet aktív résztvevőivé tette a házaspárt. Már 1930-ból találunk arra bizonyítékot, hogy Schmotzer Alajos és Tarczal Mária a kassai Katolikus Leányklub közösségi alkalmain, rendezvényein egyaránt részt vettek, minden bizonnyal itt ismerhették meg egymást.⁶⁵ 1931-ben történt házasságkötésüket követően is számtalan alkalommal jelentek meg közösen. A férj, Schmotzer Alajos a kassai Katolikus Legényegylet színjátszó köre által szervezett színelőadások rendezője és szereplője is volt.⁶⁶ Felesége, Tarczal Mária is több alkalommal kapott

⁵⁷ GAUCSÍK 2008. 235.

⁵⁸ Cselényi István pápai kamarás iskolaigazgatói működésének 25 éves jubileumán Magyar Bálint és Mécs László verseket mondott. Lásd: N.n. *Prágai Magyar Hírlap*, 1937. április 22., 2. (16. évf.92. sz.), A Kassai Keresztény Társadalmi Kör előadásain is rendszeresen szavalt, Lásd: N.n. *Prágai Magyar Hírlap*, (14. évf. 242. sz.), 1935. október 22., 8.;

⁵⁹ N.n. *A Pécsi Napló Rádióműsora*, 1939. március 5. (48. évf. 53. sz.), 5., illetve N.n. *Pécsi Napló* 1939. június 25. (48. évf. 134. sz.), 4.; N.n. *Pesti Napló* (90. v.évf.63. sz.), 1939.március 17., 19.

⁶⁰ N.n. *Prágai Magyar Hírlap*, (17. évf. 47. sz.), 1938. február 26., 8.

⁶¹ N.n. *Prágai Magyar Hírlap*, (16. évf. 254. sz.), 1937. november 7., 9.

⁶² N.n. *Prágai Magyar Hírlap*, (5. évf. 277. sz.), 1926.december 5.,11.

⁶³ 1930-ban még mint Tarczal Mária, leánykori néven szerepelt együtt későbbi férjével, Schmotzer Alajossal a Kassai Színházban előadott passiójátékban. Lásd: N.n. *Prágai Magyar Hírlap* (9. évf. 92. sz.), 1930.április 23., 8.

⁶⁴ 1927-ben a Magyar Nemzeti Párt műkedvelő színészei között említik a Kassai Színházban előadott „Nótás kapitány” című operettben. Lásd: N.n. *Prágai Magyar Hírlap*, (6. évf. 284. sz.), 1927. december 14, 7.; 1931-ben már a Kassai Zenekedvelők Koszorús Dalegyletének háznagyaként említik. Lásd: Bicsovszky, *Prágai Magyar Hírlap* ,(10. évf. 249. sz.), 1931. november 1, 14., A Katolikus Legényegylet által előadott „Muzsikus Ferkó” című operettjében is kiemelt szereplő. Lásd: N.n. *Prágai Magyar Hírlap*, (11. évf. 147. sz.), 1932. június 28, 8.

⁶⁵ Egy teadélutánon Tarczal Mária szavalt, Schmotzer Alajos pedig színdarabban játszott. Lásd: N.n. *Prágai Magyar Hírlap* 1930. november 28. (9. évf. 272. sz.), 10.

⁶⁶ Színház, könyv, kultúra rovat hírei között számolnak be arról a „Piros bugyelláris” című énekes színmű február 20-án a Legényegylet saját színpadán megrendezésre kerülő előadásáról, amelyet Schmotzer Alajos rendezett. N.n. *Prágai Magyar Hírlap*, 1938. február 19., (41. sz.), 8. és N.n. *Prágai Magyar Hírlap*, 1938. február 24. (45. sz.), 8. Az Árvácska című operett rendezője és egyik főszereplője is volt 1938. március 20-i legényegyleti előadáson. N.n. *Prágai Magyar Hírlap*, 1938. március 10. (57. sz.), 9.

címszerepet.⁶⁷ A Katolikus Legényegylet vezetőségében már apósa, Tarczal Mária édesapja, Tarczal Gusztáv is komoly szerepet vállalt, amint azt fentebb említettük. A kassai magyar nyelvű színjátszás terén bár amatőr, de mégis a méltatások szerint a profi színjátszással vetekedő színvonalú előadásokat nyújtottak a Legényegylet nagytermének színpadán a kassai magyar közönség részére. Emellett pedig a Schmotzerek nem felelték el gyökereiket sem, hiszen vendégjátékkal szerepeltek Alsómecezen is a nagyvendéglő színháztermét zsúfolásig megtöltve nézőkkel.⁶⁸

Kassa társadalmi-politikai életnek meghatározó tényezője volt az 1920-as években, hogy az Osztrák-Magyar Monarchia felbomlása után az első Csehszlovák Köztársaság része lett és egyre erősebbé vált az egykor multikulturális városban a politikai törekvés a csehszlovák/szlovák identitás-teremtésre.⁶⁹ A magyar kultúra fenntartásában, ápolásában az 1900-as évek első két évtizedében még virágzó magyar színházi élet a megváltozott politikai körülmények között is kiemelkedő szerepet töltött be. Erre talán a legjobb példa a kassai Színpártoló Egyesület közgyűlésén Keller Imre igazgatótól elhangzott beszéd egy részlete: „...ama kérést intézem minden kultúránkat szerető magyarhoz: lépjen be a Színpártolóba... Ne feledjük, hogy a magyarságát védi az, aki a magyar kultúrát támogatja. Vannak ideális célok szolgálatában nagy kötelességek, amelyek alól kibújni annyi, mint vétkezni fajunk, nemzetünk ellen. Ha ez a meggyőződés általánossá válik, akkor nem kell félni a szlovenszkoói magyar színészet életéért.”⁷⁰

A nagy hagyományokkal rendelkező kassai színjátszás intézményi háttere megváltozott, a Színház 1924-től már szlovák nyelvű darabokat is játszott, a szlovák és magyar színjátszás ugyan egyszerre volt jelen, de egyre erősebben az utóbbi rovására változott az egyes évadokban a magyar társulat játékára engedett idő.⁷¹ Ezért az egyébként is élénk magyar szellemi élet letéteményesei azok az egyesületek lettek, akik a kultúra őrzését felvállalták ezekben az időkben. A Kazinczy Társaság, a Kassai Katolikus Legényegylet, a Rákóczi Kaszinó, a Magyar Színpártoló Egyesület, a Kassai Zenekedvelők Dalegylete, a Kassai Polgári Társaskör és még számos, köztük egyházi egyesület vállaltak fel ilyen szerepet.⁷² A magyar nyelvű színjátszás így

⁶⁷ „A névtelen asszony” című Bison drámában, amelyet 1938. március 19-én és 20-án játszottak a Legényegylet színpadán. N.n. *Prágai Magyar Hírlap*, 1938. március 10. (57. sz.), 9.

⁶⁸ Az Árvácska című operettet itt is Schmotzer Alajos főszereplésével játszották. N.n. *Prágai Magyar Hírlap*, 1938. április 28. (97. sz.), 8.

⁶⁹ SZEGHY-GAYER 2017. 101., 113.

⁷⁰ A Színházi Album ügyében győzött az igazság! N.n. *Kassai Napló*, 1929. január 1. (XLV. évf.1. sz.) 3.

⁷¹ Mindössze tavasszal és ősszel engedélyeztek kétszer hat hetet a magyar nyelvű színjátszásnak. ANDRÁS 1941. 47.

⁷² ANDRÁS 1941. 55.

az év nagy részében az egyesületek amatőr színjátszó csoportjainak tevékenységében folytatódhatott. Emellett pedig a Kassán már szintén nagy múlttal rendelkező művészeti-színházi újságírás (a Színház, a Kassai Színpad után 1911-től a Színházi Újság, később Kassai Színházi Újság) is sokat tett a kulturális élet fenntartásáért, a magyar szellemi élet és identitás megőrzéséért.⁷³

Színjátszókori tevékenysége mellett a Schmotzer házaspár kassai színházi előadásokon, koncerteken, a báli élet eseményein rendszeresen jelen volt. Schmotzer Alajos a kassai magyar elit köreinek tagjaként a Kassai Zenekedvelők Koszorús Dalegyletének pénztárosi feladatait⁷⁴ is ellátta, amelyben a kulturális érdeklődése és hivatásbeli elkötelezettsége egyszerre érvényesülhetett. Az 1937. február 1-én, Kassán, a Schalkház-szálló nagytermében megrendezett jótékony célú Magyar Bálon szintén részt a házaspár. A reprezentatív városi és regionális hatósági előljárókat, a gazdasági és politikai elitet felvonultató bálon Kassa neves tánctanodáját vezető Kemenczky Erzsébet⁷⁵ által betanított díszpalotást előadó huszonnégy pár egyike volt Schmotzer Alajos és felesége. A nagyszerű produkciót előadó párok ruházatát a sajtóban így ismertették: „Ezután a bált megnyitó díszpalotás huszonnégy s ugyancsak szebbnél-szebb magyarruhás párjának bevonulása következett, akik először körülsétáltak a palotás részére szabadon hagyott terem közepén. A magyarruhás leányok mellett a palotást táncoló fiúk fekete ruhát és Bocskay-nyakkendőt viseltek.”⁷⁶ Ebből az alaklomból készült az a fotó **(3. kép)**, amely Tarczal Máriát a magyaros ruhába öltözött hölgyek körében ábrázolja, a képen pedig központi helyen, az álló sorban, középen Pausz Béláné⁷⁷ a Schalkház szálló üzemeltetőjének felesége, a kassai elit jelentős személyisége állt.⁷⁸ Az alsó sorban, középen pedig a palotást betanító, a városban tánciskolát működtető Kemenczky Erzsébet ült. 1937-ben a Magyar Bálon, majd 1938-ban a Rákóczi-napon Tarczal Mária tehát az egykori fotókról **(4. kép)** azonosíthatóan a most restaurálásra került magyaros báli öltözetet viselte, amely minden bizonnyal ehhez az időponthoz közel készülhetett.

⁷³ BLASKOVÁ 2014. 177–178.

⁷⁴ N.n. *Prágai Magyar Hírlap* 1938. május 31. (124. sz.), 9.

⁷⁵ KEMENCZKY 2013. 545–554.

⁷⁶ Emellett a bált megnyitó előkelőségek ruháival kapcsolatban a következőt írják: „A hosszú sort Pausz Béláné nyitotta meg lila bársonyból és aranycsipkéből készült magyar ruhájában, akit dr. Pajor Miklós szenátor vezetett. Utánuk dr. Pajor Miklósné következett kék bársonyból és ugyancsak aranycsipkéből készült magyar ruhájában Markó Miklós karján.” N.n. Egész Kelet-szlovénia magyarságának nagy társadalmi eseménye volt a kassai Magyar Bál, *Prágai Magyar Hírlap*, 1937. február 4. (16. évf. 28. sz.), 4.

⁷⁷ Pausz Béláné a szállodatulajdonos Pausz Béla felesége több társadalmi szervezet tagja is a két világháború közötti időszakban Kassán, ugyanakkor a Felvidék magyar iparának, idegenforgalmának, az ifjúság oktatásának pártolását is komolyan támogatta. Ebben a szellemben tartott előadást a Baross Szövetségben 1939-ben. Lásd: N.n. *Baross Szövetség*, politikai és közgazdasági hetilap, 1939. február 9. (XXI. évf. 6. sz.), 2.

⁷⁸ Itt szeretném megköszönni Szeghy -Gayer Veronika segítségét a fotón szereplő Pausz Béláné azonosításában, illetve a Schmotzer családdal kapcsolatos kutatásban.

A házaspárnak a kassai magyarság kultúrájának, nyelvének ápolásában betöltött szerepét, a közösségben elfoglalt helyét jó mutatja az 1938-ban rendezett kassai Rákóczi-nap városi ünnepein való részvételük is. Schmotzer Alajos a „Só és kenyér” című színjátékban több városi amatőr színésszel együtt szerepelt. A nap folyamán a Katolikus Legényegylet vegyeskara is énekelt és több beszéd és koncertelőadás mellett egy a Rákóczi-induló zenéjével kísért nagyszabású élőképpel zárult a program.⁷⁹ Az élőképben Rákóczi fejedelmet vitézei, udvarának tagjai vették körül. A megjelenítő személyek között a színelőadás szereplői mellett több városi hölgy között Schmotzer Alajosné is megemlítették. Dolgozatunk témája szempontjából ez az információ azért is jelentős, mert az előadást követően a beszámoló arról is megemlékezett, hogy az élőkép „magyarruhás hölgyei” a színházból a Fő utcára vonulva a közönség ünneplését és csodálatát fogadták. Minden bizonnyal ezen az alkalmon is azt a báli öltözetet viselete, amelyben már az 1937-es nagy reprezentatív bálon is jelen volt és, amely gyűjteményünk becses darabja.

Ebben a funkciójában pedig még inkább megerősítést nyer az az általános megállapítás, amely a korabeli magyaros díszöltözetekre, mintegy a korban használt „történelmi idézetekre” tekint elsősorban.⁸⁰ Akár a reprezentációs Magyar bál, akár a Rákóczi-nap apropóját tekintjük, a magyaros díszöltözetek mindkét esetben egy történelmi kor, illetve üzenet megjelenítői és ebben a szerepükben felidéznek a magyar nemesi díszöltözeteket és az általuk kifejezett magyar identitást.

Schmotzer Alajos magyar kultúrát és identitást ápoló tevékenységéért Horthy Miklós kormányzótól a Nemzetvédelmi Kereszt polgári kitüntetését kapta 1941-ben.⁸¹ Egészen 1943-as bevonulásáig aktív szerepet vállalt a Legényegylet és más kulturális szervezetek eseményeinek szervezésében. Később a hamarosan meginduló második világháborúban azonban katonai szolgálata, majd amerikai hadifogsága és távollétében való elítélése után többé nem térhetett vissza Kassára. A fogságból legkisebb öccséhez, a Felsőtárkányban plébánosként szolgáló Schmotzer Pálhoz költözött. Így az egyedül maradt Schmotzer Alajosné Tarczal Mária 1941-ben született fiukkal, Andrással együtt 1950-ben hagyta el Kassát és követte férjét először az Eger melletti Felsőtárkányba, ahol férje az erdészeten kapott adminisztratív munkát. Innen Schmotzer Alajos a szilvásváradai erdészetre került számvevőként véglegesen, egy rövid,

⁷⁹ „A színelőadás után sem szűnt meg a város ünnepi hangulata. A Főútcán nagy csoportok képződtek a színházból kivonuló magyarruhás hölgyek körül, a közönség csodálta és ünnepelte őket, majd magyar cserkészcsapatok vonultak végig az utcákon hangos énekszóval.” N.n. *Prágai Magyar Hírlap*, 1938. július 27. (169. sz.), 5.

⁸⁰ SISA 2013. 584.

⁸¹ Az adományozásról beszámoló cikk: N.n. *Nemzeti Újság* 1941. szeptember 14. (23. évf. 209. sz.), 16.

Mátrafüredre történt áthelyezést követően, 1953-ban.⁸² Itt hamarosan átképzéssel magasabb beosztásba is került, hiszen szilvásvárad vasúti üzemvezető lett, családjával pedig 1965-ben történt nyugdíjazásáig itt éltek. Hivatását, apja örökségét fia, Schmotzer András erdészmérnök folytatta, aki a Parádfürdői, Szilvásvárad Erdészetek majd az Egri Erdőfelügyelőség igazgatója, az Országos Erdészeti Egyesület elnöke volt hosszú éveken át.⁸³ Ő őrizte és adta át a Dobó István Vármúzeum gyűjteményei számára szülei tárgyi és egyben szellemi örökségét, így a magyaros báli ruhát is.

A magyaros báli ruha restaurálása

A báli öltözethez tartozó mente, párta fátyollal és az alkalmi táska a Hatvan hatás- A Dobó István Vármúzeum hatvanéves címmel, virtuálisan is látogatható kiállításban kaptak helyet. Ugyanakkor az öltözet több darabja is a közelmúltban restaurálásra került. Ez a munka pedig újabb információkkal gazdagította tudásunkat a báli ruhához tartozó egyes darabokról.

Összegzés

A kutatás a közgyűjteményekben őrzött magyaros viseletek, illetve az ezek használatát dokumentáló fotók és interjúk áttekintésével már jól körvonalazta azt a kettősséget, amely a magyaros ruhamozgalom által követendőnek tartott és felmutatott példák, és az ezek mögött meghúzódó ideológiai háttér, valamint a valós használat komplex jelenségéből kiolvasható. A magyar divatipar szándékai és céljai egy nemzetközi szintű és akár regionális központtá emelkedő minőségi divattervezés irányába hatottak az 1920-as évek első felében. Ezzel szemben az erősen politikai meghatározottságú és gazdasági szempontokat is érvényesítő, az 1930-as években kibontakozó magyaros ruhamozgalom kifejezetten a hazai piacra, főként a polgárságra és a középosztályra koncentrált. Célja egyszerre volt a korszerű, magyar nemzeti viselet megalkotása és a háziipar, illetve a magyar gazdaság fellendítése, valamint az idegen hatásokat kizáró, magyar faji gondolat kifejezése is.⁸⁴

⁸² Interjú Schmotzer Andrással, Eger, 2020. május 6.

⁸³ Interjú Schmotzer Andrással, *Erdészportrék* 2018.

⁸⁴ FERENCZINÉ 2006. 173.

A trianoni határokon belül és kívül egyaránt a magyaros ruha viselése a nemzeti önérzet megerősítését, kifejezést célozta. A 16. században megszülető szabásvonal, és magyarosnak tekintett öltözetelemek mindig komoly politikai üzenetet hordoztak: volt, amikor az ellenállás eszközei, a rendi nemzettudat szimbólumai, máskor az összetartozás, az elveszett területi és eszmei-kulturális egység kifejeződéseként szolgáltak.

FELHASZNÁLT IRODALOM

ANDRÁS Károly

1941 *Kassa a felszabadulás után*. In: Kassa, Kassai Kazinczy Társaság, Kassa, 47.

BLASKOVÁ Eleonóra

2014 *A Színházi Újság, mint Kassa kulturális életének tükré*. Ford. Ötvös Anna, In: Széphalom 24, A Kazinczy Ferenc Társaság évkönyve, 175–188.

BODNÁR Mónika

2002 *Etnikai és felekezeti viszonyok a Felső-Bódva völgyében a 20. században*, Interethnica 1, Fórum Társadalomtudományi Intézet–Lilium Aurum Könyvkiadó, Komárom – Dunaszerdahely.

BOROVSKY Sámuel

1896 *Abauj Torna vármegye és Kassa*, Magyarország vármegyéi és városai I., „Apollo” Irodalmi és Nyomdai Rt., Budapest.

CSIPES Antal

2006 *Divattükör*, Osiris Kiadó, Budapest.

DIZSERI Eszter (szerk.)

1994 *Zsindelyné Tüdős Klára, Életrajz - dokumentumokban 1895-1980*. A Magyarországi református Egyház Kálvin János Kiadója, Budapest.

DÓKA Krisztina

2011 *A magyar táncfolklór átalakulása (1896-1945)*. Doktori disszertáció. ELTE, Budapest.

FÁRI Irén – NAGY Ádám

2006 *Szeged iskolák, egyenruhák, jelvények a két világháború között*. In: A Móra Ferenc Múzeum Évkönyve, Studia Historica 9. ZOMBORI István, (szerk.), Móra Ferenc Múzeum, Szeged, 111–154.

F. DÓZSA Katalin

1997 *Budapest, Divatváros. A magyar divattervezés rövid története*. In: Tanulmányok Budapest Múltjából 26, Budapest Várostörténeti Monográfiái XXXV, Budapest Történeti Múzeum és Budapest Főváros Levéltára, Budapest, 89–110.

2014 *A Muskátli című kézimunkaiújság és a magyaros öltözködési mozgalom az 1930-as években*. In: Megbámulni és megbámultatni, Viselettörténeti tanulmányok, FÖLDI Eszter (szerk.), L'Harmattan Könyvkiadó, Budapest, 199–215.

2016 *F. Györffy Anna (1915–2006)*. In: Mosó Masa és barátai, F. Györffy Anna (1915–2006) grafikusművész centenáriumi kiállítása, FARKAS Judit Antónia (szerk., bev.), Magvető Könyvkiadó Kft, Line & More Kft, Budapest, 11–49.

FÉNYES Elek

1851 *Magyarország geographiai szótára, mellyben minden város, falu és puszta betürendben, körülményesen leíratik*, Kozma Vazul, Pest, Arcanum Kiadó online adatbázisa, letöltés ideje: 2020.05.05.

FERENCZINÉ Sedlmayer Krisztina

- 2006 *Magyaros ruhamozgalom az 1930-as években*. In: Folia Historica, A Magyar Nemzeti Múzeum Történeti Évkönyve 24. Kovács Tibor (főszerk.), Budapest, Magyar Nemzeti Múzeum, 131–175.
- FÜGEDI Márta
2001 *Reprezentáns népcsoportok a 19-20. század fordulójának népművészet-képében*. Herman Ottó Múzeum, Miskolc.
- GAUCSIK István (szerk.)
2008 *A jog erejével. A szlovákiai magyarság gazdasági önszerveződése 1918–1938*. Kalligram Kiadó, Pozsony.
- HECKENAST Gusztáv
1980 *A vashámor elterjedése Magyarországon (14-15. század)*. In: Történelmi Szemle 23. évf., 1–29.
- ILYÉS Zoltán
2004 *A nemzeti identitás és az etnikus tradíció változásai és szimbolikus megjelenítésük szintjei egy szlovákiai német közösségben*. In: KOVÁCS Nóra–SZARKA László (szerk.) Tanulmányok az etnicitás és az identitás kérdésköréből II., Az MTA Etnikai- Nemzeti Kisebbségkutató Intézetének évkönyve, Tér és terep 2., Budapest, 61–76.
- KELBERT Krisztina
2012 *Identitás és divat. A Magyar Asszonyok Nemzeti Szövetsége nőképe és a magyaros viselet kapcsolata, különös tekintettel a szervezet szombathelyi csoportjának működésére*. In: Vasi Honismereti és Helytörténeti Közlemények, Szombathely, 53–79.
- KEMENCZKY Kálmán
2013 *A Kemenczky család kassai története*, Széphalom 23, 545–554.
- KISZELY Gyula
1968 *Adatok a hámoripar történetéhez, különös tekintettel a borsodi vashámorokra*. Borsodi történelmi évkönyv II., Miskolc.
- KONTHA Sándor (szerk.)
1985 *Magyar művészet 1919–1945. I.* Akadémia Kiadó, Budapest.
- PÁLFI Csaba
1970 *A Gyöngyösbokréta története*. In: Tánc tudományi Tanulmányok, Budapest,
- PAPP Barbara–SIPOS Balás
2017 *Modern, diplomás nő a Horthy-korban*. Napvilág Kiadó, Budapest.
- PETŐ Andrea
1997 *„Minden tekintetben derék nők”. A nők politikai szerepei és a nőegyletek Magyarországon a két világháború között*. In: NAGY Beáta - S. SÁRDI Margit (szerk.), Szerep és alkotás. Női szerepek a társadalomban és az alkotóművészetben. Csokonai Kiadó, Budapest, 268–279.
- PEÁK Ildikó
1993 *Glatz Oszkár útja Münchentől Bujákig (1872-1958)*. In: A Nógrád Megyei Múzeumok Évkönyve XVIII., Nógrád Megyei Múzeumok Igazgatósága, Salgótarján, 223–232.
- SISA József
2013 *A magyar művészet a 19. században – Építészet és iparművészet*, MTA Bölcsészettudományi Kutatóközpont – Osiris Kiadó, Budapest.
- SZATMÁRI Judit Anna
2015 *Egy pesti divatrevü a 20. század első feléből – Revü vagy bemutató*. In: Tanulmányok Budapest Múltjából 40, Budapest Történeti Múzeum, Budapest, 241–264.
- SZEGHY-GAYER Veronika

2017 *A szlovák–magyar–zsidó–cseh Kassa a 20. század első felében*. In: Korall 68, Korall Társadalomtörténeti Egyesület, Budapest, 99–121.

TOLNAI György

1980 *A manufaktúraipar pusztulása és a függő tőkés fejlődés kezdetei Magyarországon 1850-1867*. Akadémiai Kiadó, Budapest.

ZEIDLER Miklós

2002 *A magyar irredenta kultusz a két világháború között*. Teleki László Alapítvány, Budapest.

WICK Béla

1941 *Kassa története és műemlékei*, Wiko Kö- és Könyvnyomdai Műintézet, Kassa.

Kéziratok magángyűjteményben:

Tarczal Mária: *Életképeim – Emlékeim Ágnesnek, Andrásnak* (kézirat a Schmotzer család tulajdonában), 30.

Források:

Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára, A 57 - Magyar Kancelláriai Levéltár - Libri regii - 16. kötet - 561.

Interjú Schmotzer Andrással. In: PÁPAI Gábor (szerk.), *Erdészportrék, Gyökerek és lombok* 11, , OEE, Budapest, 2018.

Interjú Schmotzer Andrással, Eger, 2020. május 6.

Tarczal Mária: *Életképeim – Emlékeim Ágnesnek, Andrásnak* (kézirat a Schmotzer család tulajdonában)

N.n.: *Viseljünk magyaros báli ruhát! Magyarság* 1935. január 27., 26.

N.n.: Abaúj-Torna vármegye, Csereháti járás. *Kassai Kalauz: Czim-naptár, 1892*, Werfer Károly, Kassa, 1892. 106.

N.n.: Bayer és Bauernebl kassai sörgyárosok. *Vendéglősök Lapja* 1896. 07.05. (12. évf. 4. sz.), 5.

N.n. *A jászóvári premontrei kanonokok Kassai Főgimnáziumának értesítője az 1911–1913. iskolai évről*. Szent Erzsébet Nyomda Rt., Kassa, 1912.

N.n. *A jászóvári premontrei kanonokok Kassai Főgimnáziumának értesítője az 1914. iskolai évről*. Szent Erzsébet Nyomda Rt., Kassa, 1914.

N.n. *Üdvözljük az 50 éves Kassai Katholikus Legényegyletet*. *Kárpáti Magyar Hírlap*, 1938. július 29. (19. évf. 85. sz.), 6.

N.n.: Cselényi István pápai kamarás jubileuma. *Prágai Magyar Hírlap*, 1937. április 22., (16. évf. 92. sz.), 2.

N.n.: *Társadalmi élet – A kassai Keresztény Társadalmi Kör*. *Prágai Magyar Hírlap*, 1935. október 22., (14. évf. 242. sz.), 8.

N.n.: Régi felvidéki költők: Komjáthy Jenő. Ferencz Ferenc bevezetőjét és a verseket elmondja Schmotzerné Tarczal Mária, *A Pécsi Napló Rádióműsora*, 1939. március 5. (48. évf. 53. sz.), 5.

N.n.: Versek a „Kenyér ünnepére”, elmondja Schmotzerné Tarczal Mária, *Pécsi Napló* 1939. június 25. (48. évf. 134. sz.), 4.

N.n.: Boldogasszony Anyánk, nagybőjti és Mária költemények, elmondja: Schmotzerné Tarczal Mária, *Pesti Napló* (90. v.f.63. sz.), 1939. március 17. , 19.

N.n.: Színház, Könyv, Kultúra – A kassai Kazinczy Társaság. *Prágai Magyar Hírlap*, 1938. február 26., (17. évf. 47. sz.), 8.

N.n.: Hírek – A Kassai Keresztény Társadalmi Kör. *Prágai Magyar Hírlap*, 1937. november 7., (16. évf. 254. sz.), 9.

N.n.: Hírek – A kassai jótékony nőegylet műsoros estélye. *Prágai Magyar Hírlap*, 1926. december 5., (5. évf. 277. sz.), 11.

N.n.: A kassai magyarság jelöltjei. *Prágai Magyar Hírlap*, 1937. április 29. (16. évf. 98. sz.), 3.

N.n.: Passiójátékok a kassai színházban. *Prágai Magyar Hírlap*, 1930. április 23., (9. évf. 92. sz.), 8.

N.n.: A „nótás kapitány” műkedvelői előadása Kassán. *Prágai Magyar Hírlap*, 1927. december 14., (6. évf. 284. sz.), 7.

Bicsovszky Kázmér: A Csehszlovákiai Magyar Dalosszövetség hivatalos közleményei, *Prágai Magyar Hírlap*, 1931. november 1, (10. évf. 249. sz.), 14.

N.n.: A „Muzsikus Ferkó” nagyszerű előadás Kassán. *Prágai Magyar Hírlap*, 1932. június 28, (11. évf. 147. sz.), 8.

N.n.: A kassai katolikus Leányklub műsoros teaestje. *Prágai Magyar Hírlap* 1930. november 28. (9. évf. 272. sz.), 10.

N.n.: Színház, Könyv, Kultúra – A kassai Katolikus Legényegylet. *Prágai Magyar Hírlap*, 1938. február 19., (41. sz.), 8.

N.n.: Újabb nagyszerű műkedvelő előadások Kassán. *Prágai Magyar Hírlap*, 1938. február 24. (45. sz.), 8.

N.n.: A kassai Katolikus Legényegylet új előadásai. *Prágai Magyar Hírlap*, 1938. március 10. (57. sz.), 9.

N.n.: A kassai Legényegylet előadása Mecenzéfen. *Prágai Magyar Hírlap*, 1938. április 28. (97. sz.), 8.

N.n.: A Színházi Album ügyében győzött az igazság! *Kassai Napló*, 1929. január 1. (XLV. évf.1. sz.) 3.

N.n.: Egész Kelet-szlovén-magyarországnak nagy társadalmi eseménye volt a kassai Magyar Bál, *Prágai Magyar Hírlap*, 1937. február 4. (16. évf. 28. sz.), 4.

N.n.: A Kassai Zenekedvelők Dalegletének közgyűlése. *Prágai Magyar Hírlap*, 1938. május 31. (XVI. évf. 124. sz.), 9.

N.n.: A Felvidék asszonyai és leányai a keresztény gazdasági érdekekért. Pausz Béláné hatalmas előadása a Baross Szövetségben. *Baross Szövetség*, 1939. február 9. (XXI. évf. 6. sz.), 2–3.

N.n.: „Rákócziban a magyar jobb énjét látja megszemélyesítve”, A kassai Magyar Nap díszelőadásán Gömör János a Nagy Fejedelem nemes életpéldáját idézte, Ezek gyönyörködtek a cserkész-regösök szabadég alatti műsorában. *Prágai Magyar Hírlap*, 1938. július 27. (169. sz.), 5.

N.n.: A Nemzetvédelmi Kereszt ezer polgári kitüntetésje. *Nemzeti Újság* 1941. szeptember 14. (23. évf. 209. sz.), 16.

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET SZENIOROK ÉS TISZTELETBELI TAGOK TANÁCSA

„Egységes szemlélet, egységes cselekvés”
„Hagyomány és haladás”
Dr. Király Pál
2008.01.15.

DR. KIRÁLY PÁL EMLÉKÉRE A velünk élő múlt

Az Országos Erdészeti Egyesület Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa soron következő fakultatív emlékezését

2020. június 5-én tartja.

Két éve ezen a napon hunyt el Egyesületünk egykori főtitkára, Tiszteletbeli Tagsági Oklevél kitüntetettje, senior társunk.

Emlékezzünk a közösen eltöltött alkotó időszakunk felelevenítésével.

Dr. Király Pál okl. erdőmérnök az Országos Erdészeti Egyesület 1866-tól számítva 11-ik főtitkára volt, aki 1971-1985 évek között, 14 évig töltötte be a tisztséget.

A titkárok, főtitkárok sorrendje az eltöltött idő szerint 1866-tól:

1. 29 év Bund Károly 1900-1929
2. 19 év Horváth Sándor 1880-1899
3. 14 év Bedő Albert 1866-1880, **Dr. Király Pál 1971-1985**
4. 12 év Dr. Mihályi Zoltán 1935-1947, Ormos Balázs 1998-2010
5. 8 év Fekete Gyula 1963-1971

Forrás: <https://www.oee.hu/elnokokfotitkarok>

Dr. Király Pál életútját Dr. Sárvári János könyvtárunk öre szerkesztésében az OEE honlapján lévő Erdész Panteonból is megismerhetjük.

dr. Király Pál

(Gödöllő, 1932.febr.27.–Budapest, 2018. jún. 05.)

Bedő díjas, okleveles erdőmérnök, az Országos Erdészeti Egyesület tiszteletbeli tagja, egykori főtitkára 1971-1985 között, korábbi alelnöke, az Erdészettörténelmi Szakosztály alapító tagja, majd elnöke, szakújságíró, lapszerkesztő, a magyar erdészeti szaksajtó legtöbbet publikáló szakírója.

Rövid életrajz:

Középiskolát szülővárosában végezte a premontrei gimnáziumban. Családi és iskolai környezetének impulzusai és nem utolsósorban tíz évig tartó cserkészéletének élményei terelték Sopron felé a pályaválasztáskor, ahol 1954-ben szerezte meg erdőmérnöki oklevelét. Szakmai pályafutását 1955-ben kezdte el a volt Börzsönyi Áll. Erdőgazdaság Bernecebaráti Erdészeténél, ahol erdőművelési előadó és erdészvezető-helyettes, majd erdészvezető, azután az észak-börzsönyi erdők erdőgazdasági felügyelője és vasút-üzemvezető is volt. 1965-ben a vállalat váci központjában gazdálkodási osztályvezetővé, majd igazgatóhelyettes

főmérnökke neveztek ki. Ezzel párhuzamosan közgazdasági tanulmányokat is folytatott. Ezt követően 1970-től, Budapesten a Lapkiadó Vállalat dolgozójaként vette át az „Erdőgazdaság és Faipar” című minisztériumi havi szakfolyóirat szerkesztését, amit egészen 1994-ig, a lap megszűnéséig végzett. Egyetemi doktori címét 1988-ban, erdészettörténeti témában védte meg Sopronban.

Király Pál 1955 januárjában lépett be az Országos Erdészeti Egyesületbe, amellyel 1958-ban került közelebbi kapcsolatba az OEE Erdei Vasutak Szakosztályának tagjaként. 1963-ban alapító tagja lett az Erdészettörténeti Szakosztálynak. Megbízást kapott az OEE 100 éves történetének megírására, ami azóta is alapműve Egyesületünk történetének. 1967-től már az OEE országos elnökségének tagja, és az Erdészettörténeti Szakosztály vezetője 1971-ig, amikor is az OEE főtitkárává választották, mely pozícióban 1985-ig dolgozott és szerteágazó feladatát társadalmi munkában látta el! Az egyesület struktúrájában és nemzetközi kapcsolataiban is virágkorát érte főtitkársága alatt. Rendkívüli munkáját az Egyesület Bedő díjjal és a legmagasabb kitüntetéssel, a tiszteletbeli tagsági cím adományozásával ismerte el és köszönte meg.

Nyugdíjasként is aktívan publikált, könyveket jelentetett meg, és 1998-tól a szakszervezet lapját, az Erdészeti és Faipari Híradót szerkesztette.

Főbb munkái: Jelentősebb írásainak a száma kb. 2000 (!), Fontosabb könyvei az OEE történetét bemutató művön kívül, „A velünk élő múlt., Erdészeti emlékhelyek Magyarországon”, más könyvekben társszerzőként működött közre („Vivát Academia”, „Magyarország a XX. században”, IV. kötetében az erdészet fejezet, a „Sztár-Erdő” stb.)

Emlékhelek (kopjafa, emléktábla, síremlék):

Dr. Király Pált 2018. június 13-án helyezték örök nyugalomra a Gödöllői Városi Temetőben.

Forrás: https://www.oee.hu/erdesz_panteon/kiraly_pal_dr

OEE sajtótájékoztató az Erdészeti Információs Központban, 2004. június 29-én. Fotó: Ormos Balázs

A **szakszervezeti sportnapok aktív tudósítója**, az Erdészeti és Faipari Híradó főszerkesztője, mindenhol ott volt, ahol fontos, a szakmánkat érintő események történtek. Szakszerű tudósításai élményszámba mentek, ma hiteles történeti források.

Képen a tatai szakszervezeti sportnapon, 2006. augusztus 2-án.
Fotó: Ormos Balázs

Király Pál, mint újságíró, a vándorgyűlések aktív résztvevője

A debreceni Vándorgyűlésen az elmaradhatatlan bőr erdész oldaltáskájával, és huncut, sokat sejtető mosolyával, 2008. július 7-én. Fotó: Greguss László

A Selmecebányai vándorgyűlésen, a Szentantálban lévő Coburg Kastély udvarán felállított közgyűlési sátorban szól a résztvevőkhöz, 2009. július 4-én. Fotó: Ormos Balázs

A soproni Vándorgyűlésen, 2014. július 14-én, Rakonczay Zoltán és Bondor Antal asztaltársakkal.

Fotó: Greguss László

Az OEE jeles személyiségeinek meghallgatása a Wagner Károly Erdészeti Szakkönyvtárban 2008. január 15.

Főtitkárként dolgom volt Egyesületünk történelmét gondozni, ezt a feladatot kiemelten igyekeztem kezelni. Ezért is örültem a kezdeményezésnek, hogy Egyesültünk meghatározó személyiségeivel induljon el egy beszélgetés sorozat, mely hangfelvételen is rögzíti az utókor számára az elmondottakat.

Elsőként Király Pál „meghallgatását” szerveztem meg a Wágner Károly Erdészeti Szakkönyvtárban 2008. január 15-én. Jelen voltak az aktív korban lévő elnökök, Pethő József, Schmotzer András, Káldy József és jelen volt Sárvári János könyvtárunk őre is.

A hangfelvételt elő kell keresni, mert az akkori újságírói kis kazettás magnóval készült. A szokásosan írt felejegyzéseim és fényképeim viszont rendelkezésre állnak, ezeket most átadom számotokra. Az Erdészeti Lapoknak írt beszámolómmal a számítógépemen meg van, de ma már nem tudom milyen okból a cikk nem jelent meg.

Király Pál egykori főtitkár meghallgatása a könyvtárban, 2008. január 15-én. Fotó: Ormos Balázs

Ormos Balázs főtitkár írása, a Király Pál egykori főtitkárral lezajlott beszélgetésről

„2005-ben Tatán rendezett szakszervezeti sportnap baráti együttléte során Schmotzer András és Káldy József volt egyesületi elnökök, Dr. Király Pál egykori főtitkár (1971-1985) és a jelenlegi főtitkár Ormos Balázs egy asztalhoz kerülve miről is beszélhetek volna, mint az Egyesületről. Itt született meg a gondolat, hogy egy beszélgetésre le kellene ülni, ahol az Egyesület történetéből kevésbé ismert információkról lehetne szót váltani. Ennek alapja Dr. Király Pál rendkívüli egyesületi történelmi tudása, mely még nincs teljesen „kiaknázva”. Hiányérzetünk feloldását is szeretnénk volna elérni az egykori főtitkár megszólaltatásával és a beszélgetés rögzítésével.

A megbeszélésre végül is 2008. január 15-én az Egyesület Wagner Károly Erdészeti Szakkönyvtárában került sor. A beszélgetésen résztvevők köre bővült Dr. Pethő József jelenlegi elnökkel és Dr. Sárvári Jánossal a könyvtár őrével, aki egyben kiváló körülményeket teremtett a résztvevők számára.

A háromórás beszélgetés számos új információval szolgált, melyet ebben a beszámolóban teljességgel nem lehet érinteni. Dr. Király Pál kiemelte Dr. Madas András egykori elnök munkáját, mely során tudományos módszereket alkalmazva határozta meg az akkori időszak ágazatot érintő teendőit. Ezt jövőkutatásnak nevezte, mely mára abbamaradt, de aktuális volna feléleszteni. Segítség volna egy erdészeti politikai bizottság megalakítása is, melyet már főtitkársága idején elgondolt, de az akkori tervgazdálkodási időszakban ilyen szervezetet nem lehetett létrehozni. Hangsúlyozta a szakmai etika fontosságát, az ágazat szociális helyzetének ismeretét a szociális bizottság közreműködésével.

Tanulságos volt a történelmi beszámolója az 1969-71 közötti időszakban történt állami fagazdasági vállalatok kialakításáról, mely során erdőgazdaságokat, faipari üzemeket vontak össze. Az ő főtitkársága is valószínű ehhez köthető. Ugyanis az összevonások következtében a különböző vezető és egyéb beosztásokért történő harc, a munkahelyek elvesztése mély és hosszan tartó belső személyi válságot okozott az ágazatban. Egy olyan embert választottak akkor az Egyesület főtitkárának, aki nem volt érintett az ügyekben, de megfelelő informáltsággal és tenni akarással rendelkezett.

A beszélgetés közben Riedl Gyula a könyvtár egykori őre figyelmeztetése jutott eszembe. Azt mondta, hogy ami ma történik, azt úgy kell tenni és megélni, hogy holnap már az Egyesület történelmének részesévé vált. Amennyiben jól sikerült a rendezvény és dicséretet kapott csak ennyit mondott: „Ez az Egyesület”

Az Egyesület három elnöke, két főtitkára és a könyvtárunk őre között lezajlott beszélgetés, mely során számos új információt tudhattunk meg Dr. Király Páltól, valóban az Egyesület történelmi eseménye volt.

Új üzenetekkel is gazdagodott Egyesületünk, melyeket Dr. Király Pál főtákos munkája során vezérelyként igyekezett követni:

„HAGYOMÁNY ÉS HALADÁS EGYSÉGES SZEMLÉLET, EGYSÉGES CSELEKVÉS”

A beszélgetésen készített fényképet az üzenetekkel együtt faliképként az Egyesületünk Fő utcai irodájában függesztettem ki a tagságunk okulására.

„HAGYOMÁNY ÉS HALADÁS”

„EGYSÉGES SZEMLÉLET,

EGYSÉGES CSELEKVÉS”

Dr. Király Pál (1971)

Fotó: Ormos Balázs

„Szemléli hazánkat, nemzetünket és szűzünket
találgy, egyetértésűl és összhangban!”
(Bodo Albert 1911)

Király Pál gondolata szerepel az OEE leporellón is.

Ezúton kérjük az OEE Elnökségét, hogy a Király Pál gondolatát tükröző leporellót a Szeniorok Tanácsának „székhelyén” a Frankel Leó utcai volt ERTI székház tanácstermében kiállíthassuk, tisztelegve Király Pál szenior társunk szellemisége előtt.

A leporelló tartalma, értékeink és üzeneteink: kárpát-medencei összetartozásunk jelképe a Székház, értékeink gyűjtőhelye a könyvtár Riedl Gyula a könyvtár őre, erdésznők megbecsülése találkozója Kaszó, selmeci vándorgyűlés gyökereink ápolása, vándorgyűlések szakmai nap szakmai eredményeink bemutatása (Szombathely), Erdészeti Lapok, OEE honlap, EL honlap, Gyökerek és lombok, Erdészettörténeti Közlemények, erdészeti erdei iskolák (Visegrád), országgyűlési érdekképviselet közvetlenül a törvényhozásban, kiadványok (erd. isk. erdész megjelenítése kommunikáció, Wood Tech szakmai összetartás bemutatása, HCS rendezvények idős kollégák megbecsülése (a képen erdőgazdasági dolgozók, Madas Gabriella, Dr. Rác Zoltánné, Pallay Marika, Molnár Ákos, Jerebné, Jereb Ottó a soproni Deák kútnál, a millenniumi kőrisfa tábla avatásakor.

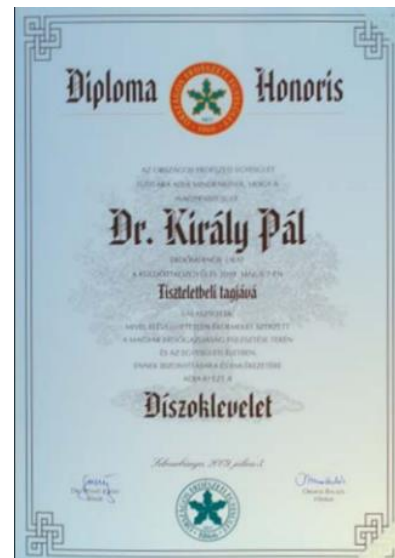
Szerkesztette: Ormos Balázs

**Király Pál Tiszteletbeli Tagsági Oklevelének átvétele a Selmecebányai Vándorgyűlésen
2009. július 3-4.**

A méltatás szövege:

Az Országos Erdészeti Egyesület 2009. évben „Tiszteletbeli Tagsági Díszoklevél” kitüntetést adományoz dr. Király Pál erdőmérnök részére A nyugalmazott szakújságíró, lapszerkesztő, jeles közéleti és egyesületi munkát végző kolléga erdőmérnöki oklevelének megszerzését követően, 1955-ben államerdészeti területen, a Börzsönyben kezdte szakmai tevékenységét. Itteni 15 éves munkáját – több beosztást is betöltve – igazgatóhelyettes főmérnökként zárta. Ez az időszak volt az erdőművelés aranykora, de az erdőfeltárás, a faipari üzemek létesítése vagy a királyréti erdei vasút átépítése is ezen időszakra esett. A fagazdaság 1969/70-es átszervezése őt is érintette. Minisztériumi rendelkezésre 1970-ben vette át az „Erdőgazdaság és Faipar” szakfolyóirat szerkesztését, amelynek nyugdíjba vonulásáig, 1994-ig főszerkesztője volt. A korábbi gyakorlati szakembernek ez nagy kihívást, új pálya kezdetét is jelentette, amelynek az önmaga állította magas színvonalon felelt meg. Korábbi erdészettörténeti kutatásait folytatva ez idő tájt teljesedett ki szakirodalmi munkássága is. Közel 2000 szócikk, tanulmány, 2 önálló és több társszerzőként jegyzett könyv fémjelzi ekkori aktivitását. Vallotta, hogy az erdőmérnök tudásához és kultúrájához a magas fokú szakismeret mellett tágabb tudásanyag és ismeretkör is hozzátartozik. Önmagát is tovább képezte, mérnök-közgazdász végzettséget, majd 1988-ban egyetemi doktori címet szerzett. Dr. Király Pál az Országos Erdészeti Egyesületben is igen gazdag tevékenységet folytatott. 1955-től egyesületi tag. 23 éven keresztül „Az Erdő” című egyesületi folyóirat szerkesztőbizottságában dolgozott, hosszú időn keresztül volt az elnökség tagja. 1971–1985. között társadalmi megbízatásként főtitkári teendőket látott el, míg egy következő ciklusban alelnök volt. Ebben a korszakban elsősorban az Egyesület léte, működési feltételeinek megteremtése volt kiemelt feladata. Több szakosztálynak alapító tagja, részben vezetője, napjainkban is tevékeny közreműködője. Fontos országos és regionális közéleti tisztségeket töltött be, amelyeket nagyszámú kitüntetés fémjeléz. Az Egyesület tagsága 1985-ben Bedő Albert Emlékéremmel ismerte el szakmai és egyesületi érdemeit. Dr. Király Pált eredményes ágazati tevékenysége, termékeny szakirodalmi munkássága, az Egyesület életét meghatározó gazdag és sokrétű közreműködése, igényes életműve, emberi tulajdonságai és megnyilvánulásai egyaránt méltóvá teszik a legmagasabb egyesületi kitüntetésre.

Forrás: EL 2009 júl-aug 217. old

http://erdeszetilapok.ozsk.hu/01735/pdf/EL_EPA01192_2009_07-08_217-221.pdf

Fotó: Pápai Gábor.

Örömmre az Oklevelet, mint akkori főtitkár én is aláírhattam.

**Wagner Károly emlékévé megnyitóján a Székházban
2009. december 09.**

„Jegyzőkönyv, az Országos Erdészeti Egyesület Elnökségének 2009. július 27-i üléséről, Budapest A harmadik napirendi pontban Dr. Pethő József elnök szóban egészítette ki az írásban megküldött Wagner Károly Emlékévé meghirdetését, melyet először a Vándorgyűlésen jelentett be. Ennek megszervezésére szervező bizottságot kell létre hozni. A programtervezetet a szeptemberi elnökségi ülésre elő kell készíteni.

13/2009. (július 27.) sz. határozatával az OEE Elnöksége 2010 évet Wagner Károly Emlékévének jelöli, mely során rendezvényeivel adózik egyik legnagyobb erdésze emléké előtt. A két éve tervezett Egyesületi Almanach kiadása is méltó tisztelgés lesz. Az Emlékévet szervező bizottság tagjai: Dr. Pethő József, az OEE elnöke, Ormos Balázs, az OEE főtitkára, Dr. Sárvári János, az OEE Wagner Károly Szakkönyvtár vezetője, Dr. Oroszi Sándor, az OEE Erdészettörténeti Szakosztály elnöke és Zétényi Zoltán, az OEE Közönségkapcsolatok Szakosztály elnöke. Az elnökség minden tagtársunk aktív közreműködését várja. (Jelen van 8 elnökségi tag: 8 igen, 0 nem, 0 tartózkodás)” Jegyzőkönyv vezető: Ormos Balázs

Forrás: Erdészeti Lapok CXLIV. évf. 9. szám, 2009. szeptember 294. old
http://erdeszetilapok.oszk.hu/01736/pdf/EL_EPA01192_2009_09_294-295.pdf

„Dr. Oroszi Sándor az Erdészettörténeti Szakosztály elnökének gondolatai az ünnepségen:

„Vannak emberek, akiket a gondviselés kiszemel, hogy az emberiség fejlődésének irányt adjanak, egy nemzetet vagy más testületet a hatalmuk által a bukástól megmentenek, vagy annak felvirágozását lényegesen előmozdítsák, vagy pedig valamely szak kifejlődése történetében korszakot alkotó haladást idézzenek elő: ilyen providentiális ember volt Wagner Károly.”

A rendezvénynek természetesen Király Pál is résztvevője volt, mint Wágner Károly tisztelője, életútjának kiváló ismerője.

Az ünnepi ülés résztvevői az Erdészteremben. Fotó: Greguss László

Főhajtás az FVM árkádjai alatt és az Erdészteremben. Fotó: Ormos Balázs, Greguss László

A teljes megemlékezés forrása: Pápai Gábor, EL, 2009. december hó
http://erdesztilapok.oszk.hu/01740/pdf/EL_EPA01192_2009_12_001-002.pdf

Kötelező elolvasni Király Pál írását az egyesületi archívumok kezeléséről!

Régi sorsfordító iratok 2012

Írta Dr. Király Pál erdőmérnök

Dr. Király Pál és Zambó Péter Selmecebányán a Kémia Palotában a dokumentumok átadásakor

Selmecebányán, az Erdészeti Lapok jubileumi évét lezáró emlékkonferenciát tartottam a legjobb alkalomnak arra, hogy átadjak Egyesületünk elnökének, Zambó Péternek néhány olyan régi iratot, amelyek keletkezésük idején a Lapok szempontjából sorsdöntő fontosságúak voltak.

Ennek keretében átadtam annak az 1873. január 18-án kelt adásvételi szerződésnek két példányát, amelyet egyrészt Divald Adolf és Wagner Károly, mint a Lapok tulajdonosai eladókként kötöttek Egyesületünkkel, s amelynek alapján a Lapok 1873-tól az OEE tulajdonába kerültek. Átadtam a szerződéspéldányokhoz tartozó néhány más iratot is, amelyeket a korabeli egyesületi igazgatóválasztmány készített a szerződéskötés előkészítésére. Átadtam továbbá azt a kis nyolcadíves papírra gépelt levélkét, amellyel 1950. augusztus 30-án az akkori Erdőközpont (az állami erdőgazdaságok középirányító szerve) az Egyesület számára a Lapok megjelentetését betiltotta. Ezzel kapcsolatos az a másik átnyújtott okmány is, amelynek alapján 1952-ben a Mezőgazdasági Kiadó Vállalat „Az Erdő” megjelentetését megindította, illetve a továbbiakban jó ideig folytatta. Végül átadtam az Egyesület 1869-ből származó, kézirással készült, s Gorove István földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter jóváhagyó záradékával ellátott Alapszabályait. Az okmányt első egyesületi elnökünk, gróf Keglevich Béla írta alá, vörös viasz pecsétjében pedig az OEE neve alatt benyomva látható az alapítás dátuma: 1866. december 9. A Magyar Országos Levéltárban őrzött első példány után ez már a második eddig ismert legrégebbi egyesületi alapszabályzatunk. Az egyesületi alapszabályoknak is fontos szerepük volt a Lapok megjelentetése szempontjából. Mindkét említett, legrégebbi szabályzat már az első paragrafusában kimondta: „Az Országos Erdészeti Egyesület célja.....az erdészeti magyar irodalom előmozdítására közrehatni.” Ez a mondat volt az alapja a Lapok megvásárlásának is, majd a

továbbiakban az 1876-ban létrehozott Deák Ferencz Alapítvány kamatából a pompásabbnál pompásabb első szakmonográfiáink megjelentetésének is.

Ismert és kevésbé ismert tények.

Az említett okmányok tulajdonképpen nem ismeretlenek a Lapok rendszeres olvasói, különösen az idősebb korosztályok előtt. Az első okmánycsoportot a szerződéskötés centenáriuma alkalmából ismerttettem „Az Erdő” 1973. évi decemberi számában az 572-574. oldalakon. Megemlékeztem a régi eseményről az „Erdőgazdaság és Faipar” című folyóirat 1974. évi februári számának 13. oldalán is. Mindkét cikkemben méltattam a szerződés jelentőségét mind a Lapok fennmaradása, mind Egyesületünk élete szempontjából; ezt egyébként is szükségtelen volna most megismételnem. Az Erdőközpont Molnár István vezérigazgató által aláírt betiltó levelét néhai dr. Madas András örökös tiszteletbeli elnökünk rendelkezésére bocsátottam, aki azt a Lapok történetével foglalkozó dolgozatába be is építette. Madas személyét ez a kis cetli irat közvetlenül érintette, minthogy az említett időpontban ő volt a Lapok felelős szerkesztője. Két évvel később, 1952-ben az volt az újraindítás feltétele, hogy legyen más a Lapok címe is, felelős szerkesztője is. Ezért kapta 1952-ben az immár a Mezőgazdasági Kiadó gondozásába került folyóirat „Az Erdő” címet, szerkesztője pedig Páris János erdőmérnök lett. Közbe vetve: talán nem teljesen érdektelen kis epizód és ez is a Lapok másfél évszázados történetébe tartozik, hogy a régi és az új szerkesztő két jó barát volt; barátságuk gyökere még Sopronba nyúlt vissza. 1944/45-től mindketten szovjet fogságba kerültek. Páris volt a szerencsésebb, ő a moszkvai hadifogoly postaelosztó központban dolgozott, Madas viszont egy uráli lágerben a Tura folyó mentén fakitermelésen. Páris megkülönböztetett gondot fordított arra, hogy a központon naponta ezrével-tízezzel átözönlő levéltömegeből Madas az otthonról, Sopronból édesanyjától és testvérétől, valamint menyasszonyától, Erzsikétől rendszeresen küldött levelezőlapjait mindig megkapja. S azokra ő is ráírta: üdvözlő P. Jancsi is. Madas sokáig nem is tudta, hogy ez a kis ráfirkantás nem Sopronban, hanem Moszkvában történik. Én akkor ismertem meg Páris Jánost, ezt a végtelenül tisztességes, derűs kedélyű kollégát, amikor már a 60-as éveiben járt, s már „dr.” volt és a Magyar Tudományos Akadémia tiszviselője, aki ott nagyon sokat segített Egyesületünknek. Annyi rendezvénye soha nem volt az OEE-nek az MTA méltóságát sugárzó pesti székházában, mint az ő ottani munkálkodása idején. Kár lenne, ha ez a tény és az ő neve feledésbe merülne. Sajnálatosan korán meghalt.

Dr. Mihályi Zoltán felbukkanása

„Habent sua fata libelli” – tartották már a régi rómaiak. Am úgy tűnik, hogy ez a régi igazság olykor olyan más papír régiségekre is vonatkozik, mint a most szóban forgó iratok. Ime, a történet. Egyesületünk százéves történetéről írt könyvem 1967-es megjelenése után nem sokkal, talán 1968-ban megkeresett egy idős úr: dr. Mihályi Zoltán okl. erdőmérnök, aki 1936–1945 között töltötte be az Egyesület titkári – mai terminológia szerint főtitkár – tisztségét, s a hagyományoknak megfelelően szerkesztette az „Erdészeti Lapokat” is. Nevét éppen az egyesülettörténet kapcsán, de a szakirodalomból is jól ismertem, tevékenységét nagyra becsültem, de személyesen addig soha nem volt szerencsém vele találkozni. Azt sem tudtam, hogy él-e, hal-e. Bevallom, némi feszélyezettséggel néztem a megbeszélte találkozóra. Arra számítottam ugyanis, hogy most fog következni a könyvemmel kapcsolatos kritika második felvonása, mégpedig a múltat képviselő idősebb generáció részéről. Az első, izasztó felvonás már lezajlott a nyomdába adás előtt, amikor is a kéziratot sokszorosítva megkapta minden elnökségi tag tanulmányozásra és észrevételezésre, majd az ennek szentelt elnökségi ülésen a véleményét elmondhatta. Márpedig az elnökségben olyan – enyhe kifejezéssel is erősen baloldali – személyek ültek, mint Földes László, Keresztesi Béla, Kocsárdy Károly és hasonló kemény elvtársak. Volt nagy csihi-puhi, de végül is Madas András segítségével néhány karcolással megúsztam azt a menetet. Kritikára viszont jobbról is számíthattam. Hiszen az Egyesület életének addigi 80%-a az 1945-ös rendszerváltás előtti időre esett, mégpedig a legeredményesebb korszak. 1964-65-ben azonban olyan időket éltünk, hogy csínján kellett bánni akár a ferenczjózsefi, még inkább a két világháború közötti korszak eredményeit méltányoló mondatokkal, bizonyos arisztokratikus nevek emlegetésével. „A történetírás a politika szolgálóleánya” – mondják olykor maguk a történészek. „Elvárások” azonban nemcsak balról, de joggal jobbról is voltak munkámmal szemben. Kényes feladat volt. Nagy meglepetésemre azonban találkozásunkkor dr. Mihályi Zoltán úr kritika helyett szinte könnyekig meghatva melegen rázta a kezemet, elismeréssel méltatta művemet, s hálás köszönetet mondott, amiért egyesületi munkásságát úgy értékeltem abban, ahogyan az ma is olvasható a 186-187., a 215-216. és részben a 252. és 259. oldalakon. Mivel a könyv ma már, 45 év után viszonylag nehezen elérhető, illusztrációképpen idézek ezzel kapcsolatban két mondatot a 187. oldalról. „Dr. Mihályi Zoltán személye testesítette meg az Egyesület arisztokratikus

vezetőségében a tiszta szakmaiságot, a szerényebb anyagi helyzetű, de az erdőért és az erdészeti tudományokért szívvel-lélekkel lelkesedő magyar erdőmérnöki kart. Egyénisége erőt és reményt sugárzó színfoltja ennek a sivár, finánciális korszaknak.” Beszélgetésünk során kiderült: bár az Egyesület háború utáni talpra állításában még meghatározó szerepe volt, s megszervezte az első vándorgyűlést is (Szeged, 1949.), már csak hivatalvezetőként működhetett. 1950-tól pedig, mint „régí” értelmiséginek, rengeteg szekatúrában, megaláztatásban, oldalba rúgásban volt része, mígnem 1954- ben végleg eltávolították abból a szervezetből és szakmából, amelyre az életét tette fel. Ekkor már könyvtári fordítóként kereste nem túlságosan nagyra kanyarított kenyerét, mivel kiválóan bírta a német és az angol nyelvet. Elűzetéséből kivette a részét az MTESz korabeli apparátusvezetője mellett egy-két akkoriban feltört derék kollégánk is, akiknek a szerepe mindmáig homályos pl. a régi, Alkotmány utcai székházunk elvesztésében is.

Archívumkezelés az 1950-es években

A sok-sok keserűség után Mihályi Zoltán számára hatalmas elégtételt jelentett az a pozitív méltatás, ami tevékenységével kapcsolatban a centenáriumi kötetben megjelent. Beszélgetésünk vége felé Zoli bácsi elővett az aktatáskájából több iratot, s kb. a következő szavakkal adta át számomra: „Kedves Pali, ezeket a fontos egyesületi okmányokat kimentettem a pusztulásból és eddig megőriztem. Most átadom Neked, mert már tudom, hogy jó kezekbe adom. Őrizd őket tovább mindaddig, amíg úgy nem érzed, hogy már Te is biztos, jó kezekbe adhatod tovább őket megőrzésre.” Kiderült, hogy még az Egyesület titkárságán tevékenykedett, amikor is tanúja volt, hogy az akkori adminisztratív személyzet az Egyesület megőrzött, s még az Alkotmány utcai székházból is kimentett 19. századbeli, 20. század eleji archív iratanyagát időről időre a papirkosárba ürítette, csak azért, hogy a tárolásukhoz használt régi, erős karton vagy vászonkarton iratgyűjtőket, doszsiékat felhasználhassa. Ezt látva, Zoli bácsi magához vette az általa jól ismert legfontosabb okmányokat. Megjegyzem, ezeknek egy részét, mégpedig a régi székházzal kapcsolatosakat már korábban átadtam Káldy József elnök úrnak, s az Egyesület azokat fel is használta, amikor megindította az eljárást a székház visszaszerzésére irányulóan. Az iratkezelés mikéntjével kapcsolatban Mihályi Zoltán által elmondottakat magam is megerősíthetem személyes tapasztalataim alapján. 1958-tól kezdve mondhatni havi rendszerességgel jártam az Erdei Vasutak Szakosztályának tagjaként az Egyesület Szabadság téri helyiségeibe, az egykori Tözsdepalotába. S ott magam is láthattam még ilyen régi-dosszié ürítéseket. Fiataltól, 26-28 éves vidéki legénykeként azonban nem mertem szólni, hogy én még szívesen válogatnék ki egyet s mást azokból a régi iratokból. Pár év múlva jól jöttek volna az egyesülettörténet-íráshoz, de addigra már elfogytak. Azok közül, akik akkor közel voltak a tűzhöz, s talán közbeléphettek volna, ma már senki sincs életben. Az archív iratanyagok, régi térképek stb. – amelyek fontos alkotóelemei a „nemzet információs vagyonának” ilyen hajmeresztő kezelése egyébként akkoriban, a rákosista időkben, egyáltalán nem volt egyedi jelenség. Hanem éppen ellenkezőleg: nagyon is elterjedt. A hozzám hasonló idős kollégák nem egy és nem két esetet tudnának felidézni régi környezetükből, emlékeikből, irattárakból hulladékgyűjtő telepekre szállításáról, térképek eltűnéséről, régi üzemtervek elkallódásáról stb. Saját gyarlóságunknak éppúgy szerepe volt ebben, mint „A múltat végképp eltöröljük” jelszó megvalósításának. Én azonban remélem, hogy 2012- ben nem így kezelik egyesületi archívumunkat és átadtam elnökönknek biztos, jó kezekbe az okmányokat.

Ki volt Mihályi Zoltán?

Befejezésül megragadom az alkalmat, hogy a rendelkezésemre álló adatok alapján közreadjam dr. Mihályi /Mayer/ Zoltán életrajzának vázlatát, úgyis, mint a 150 éves Lapok egyik egykori felelős szerkesztőjét. Nem sok szó esett róla az elmúlt évtizedekben, de a jubileumi évben sem, amint nem sok szó esett Hoffmann-Horváth Sándorról, Bund Károlyról, Czillinger Jánosról és Biró Zoltánról sem. Tamásiban született 1896. március 8- án Mayer Gyula főerdész és Csepanovszky Mária gyermekeként. Mindig büszke volt dunántúli származására. A gimnázium elvégzése után 1914-ben iratkozott be a selmeci Bányászati és Erdészeti Főiskola Erdőmérnöki Karára. 1915 nyarán azonban be kellett vonulnia katonának, s a cs. és kir. 44. gyalogezred katonájaként harcolt a világháború végéig. Ezért oklevelét csak 1921-ben tudta megszerezni, immár Sopronban. Ezt követően 1927-ig Hohenlohe herceg somogyzobi erdőbirtokán dolgozott. Közben megnősült: Mészáros Margittal kötött házasságából 1925-ben született Erika nevű leánya, aki azután 1961-ben szerzett erdőmérnöki oklevelet Sopronban. Miután tapasztalatokat szerzett a gyakorlati erdőgazdálkodásban, tanársegédnek nevezték ki a soproni Erdőmérnöki Karon, ahol „dr tech.” címet szerzett és a tudományos pályára készült. Publikációinak egész sora jelent meg a Lapokban és külföldi szaklapokban is. A magyarországi II. Erdészeti Világkongresszus és a IUFRO IX. kongresszusának előkészítésében-lebonyolításában végzett kimagasló

szervező munkája alapján azonban 1936-ban az OEE titkárává választották. 1939-ben átvette az Erdészeti Lapok szerkesztését is. Titkári tevékenységére vonatkozóan ismét utalok az említett könyvrészletekre, megtoldva azzal, hogy legkiemelkedőbb, legmaradandóbb produkciója volt azokban az években az 1943-ban Egyesületünk által megjelentetett kétkötetes „Erdészeti Zsebnaptár”. Alkotó munkásságát derékba törte az a körülmény, hogy 1944 májusában ismét be kellett vonulnia katonai szolgálatra. A közvetlen frontszolgálatot ezúttal elkerülte, de Nyugatra telepített alakulatával 1945 áprilisában amerikai hadifogságba került. Csak 1945 novemberében tudott hazatérni. Itthon az igazolásának megtörténte után azonnal kézbe vette a jószérével csak, de jure, jogilag létező Egyesületünk újjászervezését. Ez volt az az időszak, amikor Rajk László belügyminisztersége alatt az 1945-ös rendszerváltás előtt mintegy 72 ezer szervezetet számláló civil szférát nemhogy megtizedelték, hanem egyenesen tízezerrel számolták fel a régi egyesületeket. Mihályi Zoltánnak egy kis ügyeskedéssel sikerült elérnie az egyesületi alapszabályok belügyminisztériumi jóváhagyását. Még megszervezte az 1948. márciusi vezetőségválasztó közgyűlést, de ekkor már, mint régi egyesületi alkalmazottnak, kifelé állt a szekérrúdja az OEE-ből. Mivel az Egyesület számára is az MTEsz-be történő belépés volt az előremenekülés útja a betiltás elől, szerepét a szövetség által az egyleti apparátus élére állított un. szervező titkár vette át, aki amolyan politikai biztos szerepét töltötte be azokban az időkben. Mihályi Zoltán, amint már említettük, egy ideig még irodavezetőként tevékenykedett az Egyesületben, de főállásban már 1948. július 12-től a Budapesti Áll. Erdőigazgatóság állományába tartozott. Onnan 1949 januárjában az Erdőközpontba került, ahol erdészeti dokumentációval foglalkozott. 1950. szeptember 1-jével az Országos Mezőgazdasági Dokumentációs Központ dolgozója lett, majd az akkor megszervezett Országos Mezőgazdasági Könyvtár tud. főmunkatársa. 1957 végével vonult nyugállományba, de ezt követően még évekig dolgozott az Akadémiai Kiadó külső munkatársaként, mint német és angol fordító. Rövid szenvedés után 1970. szeptember 25-én hunyt el. Hamvait a Farkasréti temetőben helyezték végső nyugalomra. π

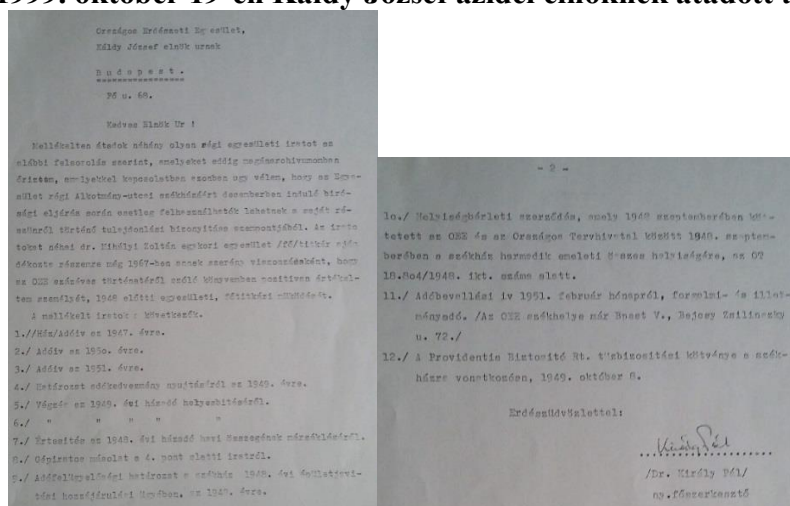

Forrás: Király Pál, EL 2012 december 387-389 old

http://erdeszetilapok.oszk.hu/01776/pdf/EPA01192_erdeszeti_lapok_2012_12_387-389.pdf

Az írás számos olyan történelmi eseményt tartalmaz, melynek tanulságai máig hatnak, a történelem sokszor ismétli önmagát. Éppen ideje volt az egyesületi Erdészeti Hagyaték és Értéktár Programot elindítani, reméljük, hogy a Szeniorok Tanácsa által elfogadott program az Elnökség körében is gyökeret ver.

A kísérőlevél, mely tartalmazza azokat a dokumentumokat, amelyeket Király Pál 1999. október 19-én Káldy József azidei elnöknek átadott a Székházról.

Forrás: Káldy József archív

A rendkívül értékes dokumentumok remélhetően a Székházunk birtokba vételének folyamatosan bemutatható bizonyítékaul szolgálnak. Káldy József elnök elhatározott szándéka,

hogy az ez évben megválasztott egyesületi elnöknek hivatalosan átadja a felbecsülhetetlen értékű dokumentumokat, ahogy Király Pál is tette Selmecebányán.

Király Pál történelem szemlélete, nemzeti érzelmű gondolkodása

**„A történetírás a politika szolgálóleánya” – mondják olykor maguk a történészek.”
„Elvárások azonban nemcsak balról, de joggal jobbról is voltak munkámmal szemben.
Kényes feladat volt.”**

Forrás: Király Pál, EL 2012. december 387. old

http://erdeszetilapok.oszk.hu/01776/pdf/EPA01192_erdeszeti_lapok_2012_12_387-389.pdf

Király Pál előadása, életútja a szeniorok programján 2017. december 13.

„Visszatekintés az Országos Erdészeti Egyesület szolgálatában töltött évekre”

Király Pál részletesen beszélt életútjáról, arról, hogyan lett „véletlenül” az Egyesület főtitkára, egy kompromisszum eredményeként. Kiemelten, elismeréssel beszélt Madas András elnökről, aki megszólalásait hiteles információkra építette. Szólt egykori Székházunkról és arról, hogy nem találja a Riedl Gyula volt könyvtár örének átadott átvételi elismervényeket a Székházból elvitt tárgyakról.

Mivel a Székházunk ügyeiben jártas voltam érdeklődtem Dr. Sárvári Jánosnál a könyvtár jelenlegi örénél. Válaszában azt mondta, ő nem ismer ilyen anyagokat a könyvtárban. Nem hagyott nyugodni ez az ügy és elhatároztam, hogy magam nézek utána a dolgoknak.

Fotó: Ormos Balázs

Szeniorok ülése a Székházban 2018. február 22-én

Idézet a meghívóból:

„Az OEE volt székházának megtekintése abból az alkalomból, hogy 130 évvel ezelőtt Ő Felsége a király és Ő Fensége a trónörökös, meglátogatták az OEE Alkotmány-utcai Székházát. Megemlékezést tart Ormos Balázs az Egyesület korábbi főtitkára. A megemlékezést követően mód nyílik hozzászólásokra, kiegészítő tájékoztatásokra.”

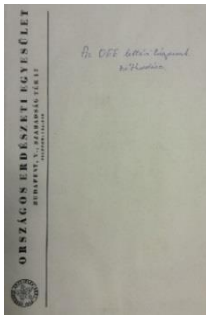
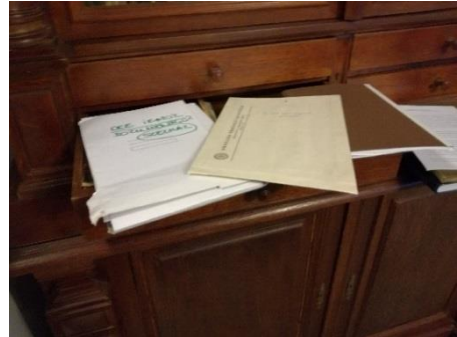
Király Pál hozzászólásában elmondta, hogy rossz kedve van Tollner György szeniortársunk elhunytja miatt. Ő nagyon sokat tett Egyesületünkért, a könyvtárunk írott anyagainak és

tárgyainak, bútorainak megmentése ügyében, amikor Budakeszin az erdészetnél helyet készített az egykori istálló épületében.

Tollner György temetése, 2018. március 12-én, Budakeszin

A Székházból elvitt tárgyak elismervényeinek „megtalálása”.

Személygépkocsival mentem Sopronból a temetésre, ezért érkezettnek láttam az időt, hogy hamarabb indulva az Erdészeti Információs Központban lévő könyvtárunkban megnézzem, hogy a Riedl Gyula könyvtárunk öre által a Székházról gyűjtött anyagai között nincsenek-e a hiányzó átvételi elismervények. A látogatást Dr. Sárvári János könyvtárunk őrével is egyeztettem.

A könyvtárba betérve az általam ismert könyvtári szekrények középsőjében, a bal oldali fiókot kihúzva megláttam a Székház anyagait, ahogy Riedl Gyula elrakta és nekem is megmutatta annak idején. Sorban szedtem ki a rendezetlenül összerakott iratokat, majd legalul egy dosszié került elő, rajta Riedl Gyula írásával a következő szöveggel: „Az OEE leltári tárgyainak széthordása”, benne az átvételi elismervénnyel.

Fotók: Ormos Balázs

Bánattal, de lelkemben kissé örömmel érkeztem Tollner György temetésére, amelyen részt vett természetesen Király Pál is.

A temetés után a Budakeszi vadászházban volt a közös találkozó. Ekkor találtam egy alkalmat, hogy Pali bátyámat tájékoztassam arról, hogy megtaláltam az eltűntnek hitt Székház tárgyainak átvételi elismervényeit. A gyász hangulatában természetesen nem ujjongott, de az esemény öröme és dokumentálására közös fényképet kértem tőle. Megkérdeztem, hogy hol volt az istálló épület, ahol Tollner György megőrizte a könyvtárunk értékeit. Készségesen elmondta és az összejevetel után felkerestem az épületet, mely ma konyha és raktár az étteremhez építve, majd fényképekkel dokumentáltam.

Köszönöm Gyurka és Pali bátyáim a közért való önzetlen munkálkodásokat.

Ormos Balázs és Király Pál a Budakeszi Vadászházban, 2018. március 12-én. Az egykori istálló épület.

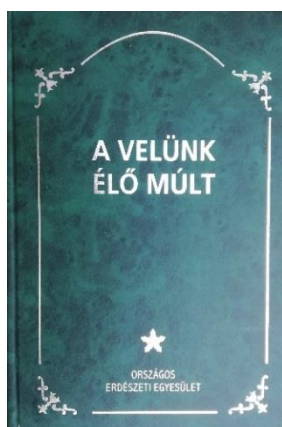
Király Pál temetése Gödöllőn, a Városi temetőben, 2018. június 13-án

Annyi értéket hagytál ránk, hogy még sokáig itt leszel köztünk, és azért íródnak ezek a sorok is, hogy a fiatalabb tagtársak is folyamatosan „képben legyenek” Egyesületünk maradandó értékeinek ismeretében, a legkiválóbb tagtársaink emlékének megőrzésével.

A sírodnál is arra gondoltam, hogy itt vagy és leszel velünk Pali bátyánk!

Fotó: Ormos Balázs

Kedves Király Pál szenior társunk. Ez a megemlékezés rendhagyó, nem kerek évfordulóhoz kötődik, de elodázhatatlan és rendkívüli. Azt a szándékot takarja, hogy Káldy József elnöksége idején, felelős kiadóként, Király Pált megbízva, az általa szerkesztett és 2000-ben kiadott „A velünk élő múlt, Erdészeti emlékhelyek Magyarországon” c. könyv folytatódjon.

Idézet az ELŐSZÓ-ból.

„Az Országos Erdészeti Egyesület a jubileumi esztendőben ezzel a kötettel kívánt tisztelni a magyar államalapítás millenniuma előtt.”

„A másik célunk: kedvcsinálás és útmutatás a még ismeretlen emlékhelyek feltárásához, valamint új – lehetőleg igényes és tartós – emlékhelyek létesítéséhez.”

Forrás: Káldy József OEE elnök; A velünk élő múlt; Előszó; Budapest, 2000. év december havában, KRÓNKA KIADÓ PÉCS, 2001.

Tisztelt Király Pál szenior társunk, általad hívja fel a Szeniorok Tanácsa az Egyesület tagságának figyelmét, mint az Elnökség tanácsadó testülete, hogy ne hagyják veszni Egyesületünk, szakmánk történelmi értékeit, óvják, védjék és publikálják, ahogy Te is példamutatóan számunkra megtetted. Emléked ezekben az értékekben is tovább él.

Figyelmeztet bennünket arra is, hogy a Szeniorok által elfogadott Erdészeti Hagyaték és Értéktár Program célba érjen.

Ajánlom figyelmetekbe a megszívlelendő gondolatokat, az Egyesület életében fontos dokumentumokat, emlékezzünk közösen Dr. Király Pál szenior tagtársunkra.

Eger, 2020. június 5.

**Schmotzer András
elnök**

Az emlékező anyagot összeállította: Ormos Balázs ny. főtitkár, a SZTTT törzstagja

Ui.: Úgy gondoltuk, hogy a megemlékezést illik leegyeztetni Király Pál özvegyével. Mivel Káldy József titkárunk kapcsolatban van vele, megszervezte, és eljuttatta hozzá az anyagot, melyet nagy örömmel fogadott, jól esett neki és hálás volt azért, hogy nem felejtettük el az évfordulót.

Változatlan formában, kiegészítés nélkül támogatja a közreadását.

Örömeinkre lehetőséget kaptunk egy majdani személyes találkozásra is.

**ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
SZENIOROK ÉS TISZTELETBELI TAGOK
TANÁCSA**

*Széchenyi és Széchenyi,
apa és fia,
az egyik „nagy” (Ferenc) a másik a „legnagyobb” (István) magyar
és csak egy ékezet különbség volt a nevükben.*

LÁTOGATÁS AZ ORSZÁGOS SZÉCHÉNYI KÖNYVTÁRBAN

Az Országos Erdészeti Egyesület Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa soron következő fakultatív rendezvényét

2020. június 25-én tartja

melyre ezúton meghívlak. A koronavírus vészhelyzet miatt a rendezvényünket elhalasztjuk és a korábbi gyakorlatunkat követve Mohainé Fejes Ágnes szenior törzstagunk összeállításban, virtuális módon ismerhetjük meg a nevezetes intézményt.

Kedves Szeniortársak!

Amikor Elnök Úr megkért, hogy a nagyhírű Széchenyi Könyvtár (OSZK) on-line vezetését, bemutatását oldjam meg, úgy éreztem, lehetetlen feladatra kért.

Az OSZK munkája szerteágazó, monumentális, az egész ország összes könyvtárának a szakmai mentora. Országos körű gyűjtő munkát végez, melyet aztán tudományosan feldolgoz, kiállít, megjelentet. A magyar művelődéstörténet megkerülhetetlen pillére. felbecsülhetetlen értékek tárháza.

Az on-line bemutatáshoz segítségül hívtam az OSZK honlapját, az interneten fellelhető anyagokat, saját tapasztalataimat. Így szerkesztettem egy írásos anyagot, magáról a könyvtárról, és férjemmel, Elekkel együtt egy képes-filmes összeállítást egy pár évvel ezelőtti látogatás anyagából. Így talán jobban tudom érzékeltetni azt a fantasztikus szellemi munkát, ami az OSZK-ban folyik

Csak remélni szeretném, hogy az OSZK-s anyag felkelti az érdeklődést, hogy jobb időkben mégis csak elmenjünk és az erdész-szeniorokat érdeklő anyagokat nézhetjük meg, szakszerű és közvetlen vezetéssel.

Ennek reményében ajánlom mindenki figyelmébe az Országos Széchenyi Könyvtárról szóló ismertetést.

Szeretettel és üdvözlettel: M. Fejes Ágnes

OSZK története

Nemzeti Könyvtárunk, az Országos Széchényi Könyvtár létrejöttét egy hazafias érzésű, felvilágosult mágnásnak, gróf Széchényi Ferencnek (1754-1820) köszönhetjük, aki a régi nemzeti könyvkincset országszerte és külföldön nagy anyagi áldozatvállalással

felkutatta, és gyűjteménnyé egyesítette, majd közhasználatra bocsátotta. 1802. november 25-én kelt a könyvtár alapító okmánya, melyet egy nappal később a király is megerősített. **Magyarország első nyilvános nemzeti közgyűjteménye és közintézménye** a következő évben nyílt meg az olvasók és kutatók számára. A gyűjtemény mintegy 13.000 nyomtatott könyvet, 1.200-nál több kéziratot, sok száz térképet, címerképet, metszetet és pénzérmét tartalmazott. Ez utóbbiak már a humanista bibliotékákban is jelen voltak, ún. járulékos gyűjteményként, ahogy az MTA Könyvtárához, vagy a párizsi nemzeti könyvtárhoz ma is szorosan hozzátartozik az éremgyűjtemény.

A magyar társadalom részéről hamarosan megindult az adományozás. A könyvtári dokumentumok mellett a bibliotéka gyűjtőkörébe nem illeszthető nagy mennyiségű tárgyat (érceket, kőzeteket, ásványokat, kézműipari remekeket, ipari és néprajzi objektumokat, fegyvereket stb.) is ajándékoztak az új intézménynek. Ez utóbbiak számára – a nádor kezdeményezésére – alapította meg a magyar országgyűlés az 1808/VIII. törvénycikkkel a Magyar Nemzeti Múzeumot, mely tárgytípusok szerint különböző táraakra (osztályokra) tagolódott.

Az eltérő alapítású, különböző jogállású, gyűjtő- és feladatkörű két társintézmény 1846-tól több ütemben költözött be az addigra felépült Múzeum-palotába és közös főigazgatóság alatt fejlődött tovább. 1949-ben a könyvtár kivált e közös főigazgatóság keretéből, s utóbb, helyileg is elkülönülve a múzeumtól, felköltözött a Budavári-palota F épületébe (1985).

Széchényi Ferenc egészen haláláig gyarapította a Nemzeti Könyvtárat. Különböző *magánszemélyek*, *közösségek* (társulatok, káptalanok, kanonokok, konventek, városok stb.) és *vételek* (sokáig Széchényi Lajos alapítványa) útján szintén bővült a téka: a Széchényi-állomány mellett a Jankovich-, az Illésházy-, a Horvát István-gyűjteménnyel, a Batsányi-, a Kölcsey-, a gróf Sándor Móric-könyvtárral, Vörösmarty, Petőfi, Arany János és más jelentős írók, költők, valamint tudósok és politikusok dokumentumaival, Todoreszku Gyula és Horváth Aranka régi magyar könyvgyűjteményével (1919), gróf Apponyi Sándor külföldi hungarika-gyűjteményével (1925), a bécsi udvari könyvtárból 1932-ben visszakerült 33 középkori kódexszel (pl. Anonymus Gesta Hungarorum, a Képes Krónika, 16 darab corvina), s a 20-21.

század folyamán is számtalan hagyatékkal, kéziratos kötetekkel, levelekkel, fényképekkel, ún. kisebb kéziratokkal, sőt újabb kódexekkel és nyelvemlékekkel. Ezen kívül *nyomdai kötelességedények* is gazdagították, mert egy udvari kancelláriai rendelet már 1802-ben felruházta kötelességedény-joggal. Utóbb ezt a jogosultságot helytartótanácsi, majd törvényi szinten többször megerősítették (1804. 1897. 1929. stb.) Mind a könyvtár, mind a múzeum 1879-től lett állami költségvetési szerv, amely fontos lépés volt a téka további növekedése szempontjából.

A múzeumban tárgy típusonként, társintézményében, a bibliotékában dokumentum-típusonként jött létre több osztály: a könyvgyűjtemény; az önállósult Kézirattár (1860 körül), melyhez 1882-től fényképgyűjtemény is csatlakozott; a családi archívumokból és egyéb okleveles anyagból kialakult Levéltár (1882); a hírlapokat és a folyóiratokat felölelő Hírlaptár (1884). A 20. században létesült a Zeneműtár (1929), a Régi Magyar Könyvtár (1934); az Aprónyomtatvány Tár (1935), a Térképtár (1939), a Színháztörténeti Tár (1949); az 1980-as évek elejétől folyamatosan gyarapodva az 1996-ban megnyitott OSZK múzeum, majd a tárgyi címergyűjtemény (20. század vége - 21. század eleje).

A nemzeti téka gyarapítását és bibliográfiai feldolgozását végző osztályok, valamint az állományvédelmet biztosító műhelyek a 20. században jöttek létre. A hungaricumok gyűjtése mellett pedig 1952-től egyéb országos feladatok is hárultak a könyvtárra: a központi katalógus létrehozása, a könyvtárközi kölcsönzés és a nemzetközi könyvforgalom szervezése, majd a vári felköltözés után a különféle évfordulókhoz, látogatásokhoz (pl. II. Erzsébet angol királynő magyarországi tartózkodásához) és rendezvényekhez kapcsolódó időszaki kiállítások gondozása, vagy a digitális könyvtár és képarchívum megteremtése és működtetése.

Az Országos Széchényi Könyvtár a tudás tárházaként a magyar kulturális örökség hagyományos (papíralapú) és modern (elektronikus) könyvtári dokumentumainak megőrző és közvetítő intézménye.

Küldetése:

- Az Országos Széchényi Könyvtár gyűjti, feltárja és megőrzi a magyar nemzeti kultúra írott, nyomtatott, audiovizuális és elektronikus formában létrejött értékeit.
- Biztosítja a közvetlen hozzáférést saját és – központi nyilvántartások koordinátoraként – más intézmények gyűjteményeihez.
- Könyvtári szolgálata folyamatosan megújított tartalommal és eszközparkkal áll a használók rendelkezésére.
- Más intézményekkel együttműködve vezető és/vagy koordináló szerepet játszik, illetve részt vesz a rögzített kulturális és szellemi örökség feltárására és megőrzésére irányuló programokban.
- A nemzeti könyvtár a forrás értékű alap kutatásoknak és az ezekre épülő tudományos igényű értékelő munkák egyik gyűjtőpontja, a magyar vonatkozású humántudományi kutatásoknak kiinduló forrásgyűjteménye.

- Nemzeti könyvtári feladatainak teljesítése érdekében aktív kapcsolatokat ápol a határon túli magyar könyvtárakkal.
- Nemzetközi kapcsolatai révén a nemzeti bibliográfiai számbavétel kiteljesítésére törekszik, közvetíti a magyar könyvtárakról és könyvtörténe-tről szóló információkat, valamint aktív szerepet vállal a The European Library-vel való együttműködésben és az Európai Digitális Könyvtár létrehozásában.
- A Könyvtári Intézet tevékenységén keresztül biztosítja könyvtárak – a tudásalapú társadalom meghatározó alapintézményeinek – fejlesztését, működésük és szolgáltatásaik valós igényekhez alakítását, a társadalomban elfoglalt helyük megerősítését, valamint szakmapolitikai támogatását.

Céljai:

- A gyűjtemény teljesebbé tétele a gyűjtőkori szabályzat korszerűsítésével és rendszeres gyarapítással, valamint az állomány megóvása.
- A nemzeti könyvtár teljes állományának hozzáférhetővé tétele elektronikus állományfeltáró eszközök segítségével a stratégiai periódus végére.
- Minőségi szolgáltatások fejlesztése annak érdekében, hogy a kutatók, az oktatásban részt vevők és más felhasználók egyszerűen és megbízhatóan érjék el saját gyűjteményünk és más könyvtárak tartalmait.
- Aktív koordinációs szerep vállalása a magyar könyvtári rendszeren belül más intézményekkel összehangolt szolgáltatások fejlesztésével.
- Az elektronikus dokumentumok kezelésének kompetencia központjaként országos vezető szerepkör kereteinek kialakítása és intézményi szintű belső fejlesztés.
- Tudományos könyvtárként a gyűjtőkörbe tartozó kulturális javak kutatása, tudományos feldolgozása és rendszerezése, a tudományos eredmények közzététele.
- A nemzeti bibliográfia rendszerének teljessé tétele, könyv- és könyvtártörténeti alap kutatások végzése.
- A közönségkapcsolati tevékenység és a nemzetközi kapcsolatok fejlesztése annak érdekében, hogy a nemzeti könyvtár nyitott, vonzó és együttműködésre kész arculatot mutasson partnereinek.
- Szervezeti és személyzeti fejlesztés, korszerű humánpolitika a stratégiai célkitűzések végrehajtása érdekében.
- Informatikai és gazdasági háttér biztosítása a könyvtár működőképessége, tevékenységének bővítése és fejlesztése érdekében.
- A könyvtáraknak, a könyvtári rendszernek és a könyvtárosoknak nyújtandó központi szolgáltatások kialakítása és stratégiai fejlesztések a Könyvtári Intézet tevékenységén keresztül.
- Az intézményi összetett tudományos munka szakmailag is, reprezentativitásában is magas színvonalon felel meg mind a magyar mind a nemzetközi tudományos elvárásoknak. Az intézmény kutatói – a mindenkorai tudományos stratégiának

megfelelően – arra törekszenek, hogy a Nemzeti Könyvtár tudományos arculatát ne pusztán múltbéli éthosza határozza meg. A könyvtár, amely a „nemzet emlékezete”, ahogyan az intézményre gyakorta hivatkozni szokás, nem lehet ugyanis egyfajta passzív emlékezet csupán, de sokkalta inkább egy aktív, kulturális emlékezet letéteményesévé kell, hogy váljék.

Állománya, gyűjteményei

A kötelezpéldány rendszer lehetővé teszi a könyvtár számára, hogy rendelkezésére álljon a magyar kiadványok legteljesebb gyűjteménye. A kiadókat utasítás kötelezi arra, hogy a megjelentetett műveikből ingyenes példányt bocsássanak a nemzeti könyvtár rendelkezésére. Az OSZK tehát minden Magyarországon megjelent nyomtatványból két kötelezpéldányt kap, de gyűjt nem nyomtatott dokumentumokat is (kéziratok, hangzó anyag, [floppy](#) lemez stb.), mindig szem előtt tartva speciális gyűjtőkörét.

Az ennek keretében tartozó dokumentumokat „[hungarikum](#)”-oknak nevezzük. A könyvtár gyűjti a [finnugor népcsoporttal](#), a szomszédos népekkel és országokkal kapcsolatos munkákat is.

A [könyvtár](#) 2006-ban nyolcmillió egységgel rendelkezik, ezekből több mint kétmillió a könyv, 300 000 az időszaki kiadvány (újságok és periodikumok), és közel egymillió a kéziratok száma. A térképek száma körülbelül 200 000, a képek és metszetek száma 270 870, a hangzó anyagok száma pedig 16 000. Ezen kívül körülbelül 2,5 millió plakát és aprónyomtatvány található a könyvtárban. Az állományban helyet kapott még 220 000 dokumentum [mikrofilmmásolata](#) is.

A kétmillió könyvállomány olyan ritkaságokat is tartalmaz, mint az első Magyarországon nyomtatott mű, a [Chronica Hungarorum](#), amelyet 1473-ban nyomtattak és adtak ki. A könyvtár rendelkezik a legtöbb régi magyar nyomtatvánnyal az országban, ezek az 1711 előtt megjelent könyvek, melyekből az Országos Széchényi Könyvtár Régi Nyomtatványok Tárában 8500 példányt őriznek. A régi nyomtatványok közül 1814 az ősnymtatványok száma, ezek keletkezési ideje a könyvnyomtatás első évszázadára tehető. A könyvtárban található a magyar szerzők által írt művek legteljesebb gyűjteménye: például közel 600 kiadvány [Petőfi Sándor](#) műveiből és több mint 3000 kiadvány [Jókai Mór](#) munkáiból. Híres történelmi személyek, mint [Kossuth Lajos](#) vagy [Madách Imre](#) könyvtárai szintén értékes részei a könyvtárnak.

A könyvtár őrzi a legrégebbi magyar összefüggő szöveget, a [Halotti beszédet](#), az első fennmaradt, ismert magyar verset, az [Ómagyar Mária-siralmat](#), az első magyar törvénykönyv legrégebbi fennmaradt kéziratát (Decretum Sancti Stephani Regis), valamint 32 corvinát [Mátyás király](#) könyvtárából, [Kölcsey Ferenc](#) kézírásával a [magyar Himnusz](#) kéziratát, valamint számtalan [Kossuth](#), [Petőfi](#), [Ady](#) és más kéziratot.

A könyvtár honlapján több keresőszolgáltatás található, mint pl: a [MEK](#), NEKTÁR vagy a MOKKA.

2017-ben Magyar Örökség Díjban részesült az Országos Széchényi Könyvtár Restauráló laboratóriumának pergamenkódex restauráló eljárása.

Az OSZK vezetői, igazgatói, kezdetektől napjainkig

- [Miller Jakab Ferdinánd](#) (1803–1815)
- [Horvát István](#) (1815–1846)
- [Mátray Gábor](#) (1846–1875)
- [Fraknói Vilmos](#) (1875–1879)
- [Majláth Béla](#) (1879–1893)
- [Szinyeyi József](#) (1893–1894)
- [Fejérpataky László](#) (1894–1919)
- [Melich János](#) (1920–1922)
- [Hóman Bálint](#) (1923)
- [Lukinich Imre](#) (1924–1929)
- [Jakubovich Emil](#) (1930–1934)
- [Fitz József](#) (1934–1945)
- [Györke József](#) (1945–1946)
- [Tolnai Gábor](#) (1946–1947)
- [Varjas Béla](#) (1948–1957)
- [Jóború Magda](#) (1958–1966)
- [Sebestyén Géza](#) (1966–1968)
- [Jóború Magda](#) (1968–1982)
- [Zircz Péter](#) (1982)
- [Molnár Ferenc](#) (1982–1984)
- [Havasi Zoltán](#) (1984–1986)
- [Juhász Gyula](#) (1986–1993)
- [Poprády Géza](#) (1993–1999)
- [Monok István](#) (1999–2009. december 31.)
- [Sajó Andrea](#) (2010. január 1. – 2013)
- [Szemerei Péter](#) (mb. 2013. szeptember 28. – 2014. február 7.)
- [Káldos János](#) (2014. február 7. – 2014. augusztus 12.)
- [Tüske László](#) (2014. augusztus 13. – 2019. augusztus 22.)
- [Hammerstein Judit](#) (2019. augusztus 23. – 2020. március 16.)
- [Rózsa Dávid](#) (2020. március 16. –

/Forrás: Internet, OSZK honlapja/

OEE SZTTT virtuális látogatásához az OSZK-ban:

<https://youtu.be/BOud-R5CTNQ>

Bicske. 2020. június 25.

Köszönöm a virtuális ismertetést, ajánlom figyelmetekbe a fenti videó megtekintését, azzal válik teljessé a színvonalas bemutató.

Eger. 2020. június 25.

Üdvözlettel:

**Schmotzer András
elnök**

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET SZENIOROK ÉS TISZTELETBELI TAGOK TANÁCSA

*„A legfontosabb az erdészek hivatástudata,
összetartása, egymás támogatása, segítése.*

*Dr. Madas András
Vándorgyűlés
Gyöngyös
2003.06.23.*

151. VÁNDORGYŰLÉS JAKABSZÁLLÁSON

Az Országos Erdészeti Egyesület Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa fakultatív rendezvénye

2020. június 26-27-én elhalasztásra került.

Forrás: OEE honlap

A KEFAG Zrt. 2007-ben rendezett Vándorgyűlést, melynek egyik nevezetessége az volt, hogy itt adott először Decrett József díjat Egyesületünk.

Az alábbi linkre kattintva Pápai Gábortól részletes beszámoló olvasható az Erdészeti Lapokban az eseményről.

Link: <http://erdeszetilapok.oszk.hu/00332/pdf/218-245.pdf>

Éljük át újra a kecskeméti rendezvény minden percét, addig is bízva abban, hogy nemsokára újra személyesen is találkozhatunk a hírös városban és környékén. Ezzel is emlékezünk a napokban elhunyt Kiss Béla erdőmérnökre, aki abban az időben házigazdaként a KEFAG Zrt. vezérigazgatója és a Kecskeméti Helyi Csoport elnöke volt.

Eger, 2020. június 26.

Üdvözlettel:

**Schmotzer András
elnök**

**ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
SZENIOROK ÉS TISZTELETBELI TAGOK
TANÁCSA**

*„Az Egyesület csak kér és köszön”
Riedl Gyula
a könyvtár őre
2000*

**15 ÉVE HÚNYT EL
RIEDL GYULA OKL. ERDŐMÉRNÖK,
A WAGNER KÁROLY ERDÉSZETI SZAKKÖNYVTÁR
ŐRE**

” FELTÖLTÉS”

Az Országos Erdészeti Egyesület Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa a tervezett programon kívüli, de tisztelettel emlékezve tartja virtuális rendezvényét

2020. augusztus 1-én Budapesten

melyre ezúton meghívlak.

A koronavírus veszélyhelyzet miatt a megemlékezés elmarad. A korábbi gyakorlatunkat követve egy történelmi összeállításban, virtuális módon emlékezünk meg Riedl Gyuláról, halálának 15. évfordulóján. Közreadom számotokra Ormos Balázs törzstagunk, - korábbi főtitkárunk, aki sokat dolgozott Riedl Gyulával – összeállítását.

Emlékezzünk közösen.

Eger, 2020. augusztus 1.

Üdvözlettel:

**Schmotzer András
elnök**

Riedl Gyuláról Egyesületünk, de szakmánk legnagyobbjai között kell megemlékezni, hiszen életútja, munkája, példaértékű szellemisége az utókor számára megőrzendő. Alátámasztja az a tény, hogy búcsúztatóján megjelent Madas András, Madas László, Halász Aladár, korábbi egyesületi elnökök, főtitkárok és búcsúztatót mondott Szász Tibor és Király Pál is.

Ez a visszaemlékezés nem tud teljes képet nyújtani róla, nem is lehet célja, de az igen, hogy sarkalljon másokat is arra, hogy leírják saját visszaemlékezéseiket és ezzel gazdagítsák Egyesületünk és szakmánk történelmi értékeit.

Riedl Gyula

(Maklár, 1914. okt. 10. – Budapest, 2005. aug. 1.)

Vasdiplomás, Bedő-díjas erdőmérnök, vezérigazgató-helyettes, főosztályvezető-helyettes, igazgatóhelyettes főmérnök, az Országos Erdészeti Egyesület titkára, az OEE Könyvtárának őre, az Egyesület tiszteletbeli tagja.

Rövid életrajz:

A kép a 90. éves ünnepségen a könyvtárban 2004 október 10-én készült.

Fotó: Ormos Balázs

Az esztergomi bencés gimnáziumban érettségizett 1932-ben. 1939 májusában a család tizenhatodik(!) erdősztagjaként vette át erdőmérnöki oklevelét. Munkáját a Latorica részvénytársaságnál kezdte; Szolyván lett az erdőgondnokság ideiglenes vezetője. Innen Bustyaházára került, ahol helyettesítette a szinevéri, majd buszturai erdőhivatal vezetőjét, majd 1941-ben kinevezték a Királymező-felső Erdőhivatal vezetőjévé. Csak 1944. októberében, az utolsó szerelvényel hagyta el szeretett állomáshelyét. A II. világháború után Győrbe az ottani állami erdőigazgatósághoz került igazgatási osztályvezetőnek, majd 1948-tól vezérigazgató-helyettesként dolgozott. 1951-től az Erdőközpontban volt termelési osztályvezető. Az átszervezések során előbb az Állami Mező- és Erdőgazdaságok Minisztériumában, illetőleg az Állami Gazdaságok és Erdők Minisztériumában osztályvezető az Országos Erdészeti Főigazgatóság szervezetében, az Állami Erdőgazdaságok Dunántúli Igazgatóságának helyettes vezetője, végül az Országos Erdészeti Főigazgatóság belső átszervezésével az Erdőgazdasági Főosztály vezető helyettese lett, és tagja az Erdőgazdasági Tanácsnak. 1957-ben – büntetésül a forradalmi munkástanácsi részvétele miatt – az Erdészeti és Faipari Tervező Irodához került, ahol igazgatóhelyettes főmérnökként dolgozott 1976 decemberéig, nyugállományba vonulásáig. Már fiatal korától erősen kötődött az Országos Erdészeti Egyesülethez és ez végig kísérte egész életét. 1940-ben lett az Egyesület tagja, oklevelét Waldbott Kelemen bárótól, az OEE akkori elnökétől vette át. Azonnal megalapította 110 fővel a Győri Helyi Csoportot, amelynek 1951-ig titkára volt. Fáradhatatlanul dolgozott a tagság bővítésén, az Egyesület élet fellendítésén, a hagyományok őrzésének ügyén. 1954-ben elnökségi taggá választották. 1974-ben lett az Egyesület titkára, ahol tevékenységének köszönhetően restaurálták Bedő Albert, Divald Adolf és Wagner Károly életrajzú portréját. 1961 óta az Egyesület tiszteletbeli tagja. Elévülhetetlen érdemeket szerzett az Egyesület könyvtárának megőrzésében, állományának megmentésében, feltárásában és gyarapításában. 91 éves korában bekövetkezett haláláig az Egyesület Könyvtárának őreként dolgozott.

Emlékhelyek (kopjafa, emléktábla, síremlék):

Riedl Gyula emléklakett születésének 90. évfordulójára (OEE Wagner Károly Erdészeti Szakkönyvtár)

A Riedl család urnasírja az Óbudai temetőben található (18 parcella-31-49),
1037 Budapest, Bécsi út 365-371.

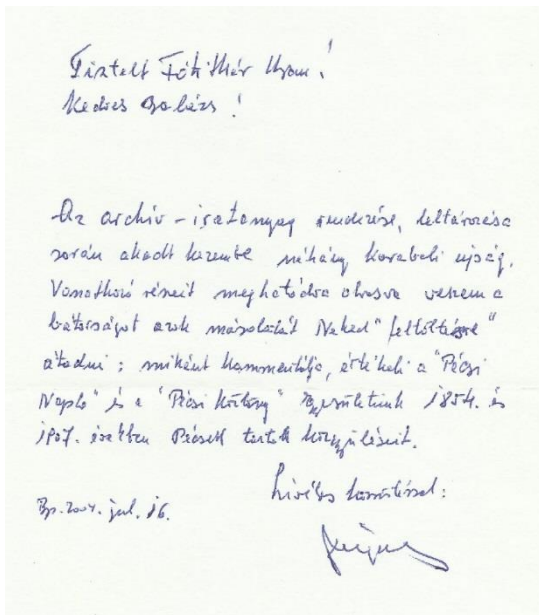
Forrás: OEE honlap Erdész Panteon

https://www.oe.hu/erdesz_panteon/riedl_gyula

Fotó: Ormos Balázs 2019.08.01.

A „FELTÖLTÉS”

Számos ilyen nekem, mint akkori főtitkárnak szóló írást, „feltöltést” őrzök az archív anyagaim között. Ebből a rövid kis levélből is sugárzik Riedl Gyula mentalitása, a tisztelet, a tenni akarás, az együttműködési jó szándék. A dátumot nézve ekkor már majdnem 90 éves volt, ezzel a szellemiséggel, fogalmazással, olvasható szép írásával nyújtott példát. Ő volt Riedl Gyula.

„Feltöltések” a könyvtári irodában: részlet a búcsúztatóból:

BÚCSÚ RIEDL GYULÁTÓL

Írta Dr. Sárvári János, kiegészítette Ormos Balázs

Elmondta Ormos Balázs

Budapesten, a Wagner Károly Erdészeti Szakkönyvtárban,

2005. augusztus 25.-én

„Sokszor jöttünk, jöttem ide, hozzá, de tudtam, hogy elégszer nem jöhetek. Valósággal rettegetem, mi lesz, ha nem találom már itt. Még ki sem mondtam, mi célból jöttem, ő már sorolta is egyező gondolatait: szerényen, nem tolakodóan, barátian, tanítva, javasolva, benne az erdőgazdasági vezérigazgató-helyettes tapasztalataival, a hivatali ember precízégével, az egyesületi tisztségviselő felelősségérzetével és emberséggel, sok emberséggel, ami belőle áradt. Otthonról hozta a reklámszatyorban, szalvétába csomagolva munkatársának és a főtitkárnak a harapni valót, a kávé, mert itt nem volt az irodában. A szobájában az irodai körasztal csodálatosan megerítve várta a megbeszélést. És előkerült a vörösbor is a beszélgetés során, hogy a gondolatok szabad áramlását segítse. Hiszen, amint mondta: „Orvostudományi tény, hogy van gyógyító kéz, gyógyító kés és van gyógyító víz. A doktor tudja, amit én is, hogy van gyógyító bor is, ám receptre nem írja. Ezért én ajánlom, hogy egészséged gyanánt sok szekszárdi vöröset igyál.” Ez a baráti együttlét volt az úgynevezett FELTÖLTÉS, valójában feltöltődés, melyben mi szerencsések részesülhettünk. Az Egyesület, az emberség, a jövőben való tisztességes hit vezérelte felelősségtudat, az Egyesület és a szakma iránt. Hihetetlen memóriája ontotta az évszámokat, tényeket, javaslatokat. Gyula bácsi mesélt, tanított. Remélem a FELTÖLTÉS hatott, legalább is most úgy érzem, elindított egy folyamatot, mely az Egyesület iránti felelősséget állítja középpontba. Mert az Egyesület maga az erdőszeti szakma, az Egyesület, ami – ahogy Gyula bácsi mindig mondta – soha nem követel és parancsol, csak kér és köszön. Sokszor hangoztatta azt is, hogy őt az Egyesület tartja életben.

Remélem tudok, remélem, tudunk élni a hagyatékmal, tovább menteni, amit kaptunk. Mert most már rajtunk a sor. Nekünk kell felnőttként viselkedni, mert aki eddig levette a vállunkról a terhet már nem tud közvetlenül segíteni.”

MÁR FŐISKOLAI HALLGATÓKÉNT IS A KÖZÖSSÉGET SZOLGÁLTA

Kép: Szent Imre Kollégium

Riedl Gyula, aki 1932-ben kezdte meg erdőmérnöki tanulmányait Sopronban, a „Gyökerek és lombok” 3. kötetében így emlékezik a Szent Imre Kollégiumra: „Én a Szent Imre Kollégiumban laktam évfolyamtársammal, **Lajos bajor királyi herceggel**. Lajos rendkívül szerény, nagy sportember volt.

Minden reggel lefutotta a maga távját a Károly kilátóig és vissza. Egy hétvégén meghívott sárvári otthonába. Az autóból kilépve egyenesen a kertbe vezetett, ahol édesanyja és két húga éppen kertészkedett. Egyáltalán nem tűnt föl rajtuk, hogy „királyi fenségek”. Hasonló szívéllyességgel fogadott édesapja is. A főúriság talán abban jelentkezett, hogy a vacsoránál fehér kesztyűs lakáj tolta alá a székét.¹

A kollégium igazgatója Dr. **Koszterszitz József** (Koszter atya) messze híres ifjúsági nevelő, rendkívüli műveltséggel és kitűnő humorral rendelkező pap volt. Lapunk az úgynevezett 'Genter' volt. Főszerkesztője: **Szederjei Ákos**. Egy alkalommal valahogy a lapzártáig nem jött össze semmi anyag. Koszter atya látva a gondot (szobája volt a Szerkesztőség) reggelre egymaga elkészítette a lapot úgy, mintha az abban lévő eseményeknek részese lett volna.

Nagyon szerette a főiskolásokat. Nem engedte, hogy a pesti-budai Szent Imrész szokások tért hódítsanak a selmeci hagyományokkal szemben. **Én, mint az Ifjúsági Kör titkára és a Szent Imre Kör elnöke** sokszor beszéltem neki hagyományainkról. Ezt mindig érdeklődéssel hallgatta. Nevelési módszereinek egy példája: a légiriadókra való felkészülésre a hatósági szervek hosszú szövegű, hatalmas plakátokon hirdették meg a tennivalókat. Koszter atya a folyosói falitáblára a következőket írta: 'Ha poros a cipőd letörlöd, ha légiriadó van, a lámpát leoltod'. Ezzel mindent elmondott és ezt mindenki meg is jegyezte. **Glattfelder Gyula** csanádi megyés püspök úr² látogatását várva, az általa celebrálandó miséhez **Élő** prefektus atya ének gyakorlatot tartott. A pest-budai Szent Imrész énekeskönyv a 'Szent vagy uram' volt. Én, mint volt bencés diák az „Égi lantot” ismertem. Az egyik szöveg éneklésekor az én hangom, a többiekkel ellentétben felfelé ívelt, amit a kápolnában nagy nevetés követett. Élő atya ezen 'rendzavarásért' másnap Koszter atyához rendelt. Ő, a prefektus úr jelenlétében, megkérdezte, hogy történt a 'rendzavarás', mire én elmondtam, hogy mivel kívülről tudtam a szöveget és ismertem a dallamot, nem néztem a kottát. Egy kis gondolkodás után Koszter atya, Élő prefektushoz fordulva mondta: 'Atya, mindenki úgy dicséri az Urat, ahogy tudja.' Kihallgatásom ezzel véget ért."

Forrás: Pápai G. szerk.: Riedl Gyula 1914. 462-506. o. in: Gyökerek és lombok 3. kötet. 2003. 507. o.

1 hivatkozás: Lajos bajor királyi herceg a Sopronban 1991. augusztus 10-én rendezett jubileumi Vándorgyűlésen az osztrák-magyar határon felállított kopjafa avatásán vett részt az osztrák erdészek részről, magyar részről Schmotzer András az azidei egyesületi elnök volt az avató partnere. Egyik főszerző voltam, mint HCS titkár és TAEG igazgató.

A képen több neves személyiség ismerhető fel. Fotó: Ormos Balázs archívum

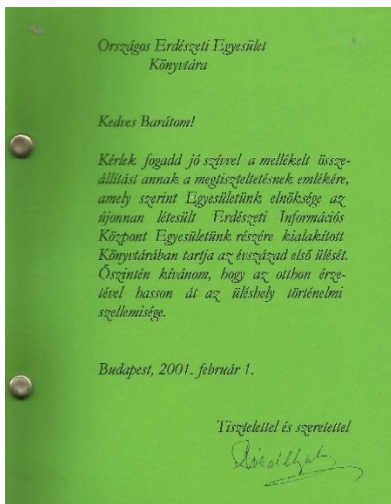

A kopjafa mai képe, háttérben a magyar-osztrák határkövek. A kopjafát az enyészettől megmentve, 2011-ben felújítottam Csapó József erdészvezető, Vörös Bálint parkerdei erdész (TEAG Zrt.) és a készítő Nagy László faszobrász (Nagycenk) segítségével. Fotó: Ormos Balázs 2020.06.28.)

2. hivatkozás: Glattfelder Gyula csanádi megyés püspök leszármazottja Glattfelder Béla a Gazdasági Minisztérium államtitkára, aki sokat segített abban, hogy az ERDÉSZTERMET létrehozhattuk a Székházban. Éreztem a beszélgetések során, hogy van egy hátsó gondolat, amit nem mondott ki, ez pedig az lehetett, hogy mint korábbi nagybirtokosok, ők sem kapták vissza ingatlanaikat és talán

ezért kompenzált és segített a Székház ERDÉSZTEREM birtokba vételében. Feljegyzés: Ormos Balázs ny. főtitkár

RIEDL GYULA KÖSZÖNTŐJE AZ ELNÖKSÉGNEK AZ ÉVSZÁZAD ELSŐ ELNÖKSÉGI ÜLÉSÉRE, 2001. FEBRUÁR 1-ÉN

Érdemes azért is elolvasni az A5-ös méretű összeállítást, hogy érzékeljük Riedl Gyula a könyvtár öre végtelen barátságát, tiszteletét az Egyesület és intézményei iránt. A számára fontos iratok másolatát helyezte a kis füzetbe, ajánlva az elnökség figyelmébe. A műanyag borítóban kötött kis füzet tartalmazta fénymásolatban a meghívót a magyar erdészeti egyesület 1865-ik évben tartandó XV. KÖZGYÜLÉSÉHEZ, Bazin sz. kir. városba. *(Ez a város Pozsonytól észak-keletre található néhány tíz kilométerre. Az volt a szokás ekkor, hogy a közgyűlés színhelyén munkálkodó tag volt a közgyűlés ügyvezetője és szervezte a közgyűlést. Jelen esteben Zemlicska V. volt az ügyvezető. Megjegyzés: Ormos Balázs)*

A kis füzet tartalmazta a bazini közgyűlés tárgysorozatát *(programját)*, mely között szerepelt szeptember 20-án az egyesület elnökének megválasztása. *(Ekkor választották meg gróf. Keglevics Bélát az egyesület elnökének és ekkor határozták el, az egyesület alapszabályainak módosítását. Ő lett az Országos Erdészeti Egyesület első elnöke 1866. december 9-től. Megjegyzés: Ormos Balázs)*

Szerepel a füzetben az a kézzel írt dokumentum másolata, melyben Ferenc József aláírásával hagyta jóvá a magyar erdész egyesület alapszabálya módosítását. Majd szerepel az Országos Erdészeti Egyesület alapszabályai, melynek 1.§-ban fogalmazták meg azt a célt, hogy „az erdészeti magyar irodalom előmozdítására közrehatni.” Az alapszabályokat Gróf. Keglevics Béla elnök és Bedő Albert titkár írták alá és 1867. június 25-én, a 2657. sz. értesítés szerint Legfelsőbb helyen jóváhagyattak.

(Tulajdonképpen az Egyesület ekkor alakult meg hivatalosan is. Megjegyzés: Ormos Balázs)

Szerepel még az Egyesület színes koronás, címeres, alul nemzeti zászlókkal díszített pecsétje, belsejében a felirattal: „1886 Dec. 9.”

Természetesen szerepel a Székház képe, alul Riedl Gyula kézírásával: „Az 1886-ban közadakozásból épített és 1953-ban jogtalanul elvett Alkotmány utca 6. sz. alatti Székházunk.”

EGYESÜLETÜNK MEGALAKULÁSÁRÓL

A könyvtár olvasójában általa elhelyezett fényképalbumban találhatók „A 150 éves erdészeti múlt” rendezvény képei a Székház 331. sz. terméből Glattfelder Béla politikai államtitkárral.

A kép hátoldalára a következő dátumokat írta.

„Ünnepi ülés Székházunk közgyűlési termében 2001. december 6-án.

Az Egyesület 150 éves

Az OEE 135 éves

Székházunk 115 éves”

SZÍVÜGYEI A SZÉKHÁZ ÉS A KÖNYVTÁR VOLTAK

A SZÉKHÁZ

Ő vitt el a Székházunkba, az Alkotmány u. 6. sz. alá - a mostani bejárat a Honvéd u. 1. sz. felől található - 2001 augusztus 7-én. A Székházba való bejutást Glattfelder Béla a Gazdasági Minisztérium politikai államtitkára engedélyezte, aki a protokoll osztály vezetőjét jelölte ki fogadófélnak, ő továbbadta a feladatot Praznovszky Gyula alkalmazottjának. Nincsenek véletlenek!

A következő jelenet zajlott le a portára történő belépésünkkor (Honvéd u. 1.sz.)

- „Jó napot!
 - Jó napot kívánunk!
 - Praznovszky Gyula vagyok a protokoll osztály munkatársa én fogom önöket kísérni.
 - Én Riedl Gyula vagyok, nem volt önnek egy Paraznovszky hölgy rokona?
 - De igen.
 - Tudja ki volt ő? Ebben a házban, egykori Székházunkban dolgozott, ő volt báró Waldbott Kelemen az Országos Erdészeti Egyesület akkori elnökének titkárnője. Itt vettem át Tagsági Okleveletem 1940-ben, amikor beléptem az Egyesületbe.”
- Ettől a perctől kinyílt minden ajtó számunkra! Otthon voltunk a Székházunkban.*

Ennek lett az eredménye, hogy 2001. december 6-án „A 150 éves erdészeti múlt” rendezvényen a 331. számú termet az egykori közgyűlési termet, „ERDÉSZTEREM” névre „keresztelhetjük”. A régi fényéhez hasonlóan felújíthattuk és 2006. december 9-én Közgyűlés keretében átadhattuk tagságunknak.

1. kép: Riedl Gyula a könyvtár öre és Ormos Balázs főtítkár az egykori Székház titkári szobájában, ahol egykoron Bedő Albert titkár is dolgozott. Először jártam a Székházban 2001. 08. 07-én.

2. kép: Glattfelder

Béla politikai államtitkár, Praznovszky Gyula protokoll munkatárs, Káldy József elnök és Ormos Balázs főtítkár „A 150 éves erdészeti múlt” rendezvényen a 311. sz. tárgyalóban, a későbbi ERDÉSZTEREM-ben 2001. december 6-án. Fotók: Ormos Balázs archívum.

A Székházról 2007-ben Riedl Gyula a következőket írta a megjelent kis OEE ismertetőben:

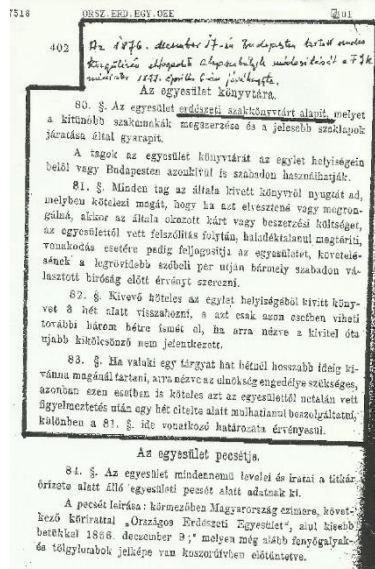
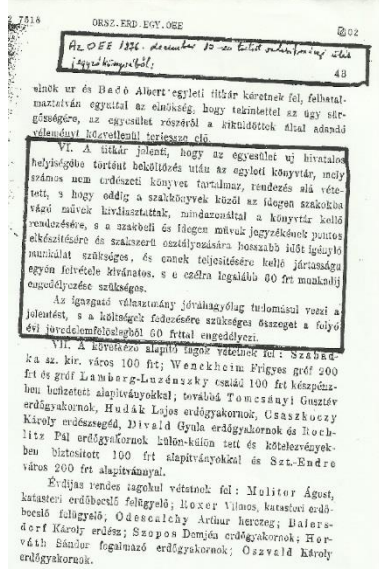
„Egy épület külleme belső tartalmat, életminőséget takar. Ez a ház számunkra is jóval többet jelent hideg kövek és téglák összességénél. Ezt a házat 1884. szeptember 15-én a Pécsi Közgyűlés létesítette, de több száz magyar erdész és erdészbarát szíve melege hordta össze. Kötelességünk megőrizni ezt a meleget, reménykedve az igazság győzelmében, a majdani visszatérésben.”

A KÖNYVTÁR

Az Egyesület könyvtára Pozsonyból indulóan zivatáros időköt élt át. Riedl Gyula amikor kapcsolatba került az Egyesülettel a könyvtár ütőerén tartotta gondos kezeit. Részletesen szól róla a Pápai Gábor sorozatában 2003-ban megjelent Gyökerek és lombok 3. kötetében.

Riedl Gyula „feltöltésként” megküldte számomra az 1876 december 10-i választmányi ülés jegyzőkönyvéből azt a részt, amikor elfogadták, hogy a könyvtár új épületbe költözése miatt a könyvek rendezése érdekében egy főt alkalmazni kell 60 ft. munkadíjjal.

A másik másolat az 1876. december 17-i rendes közgyűlésen elfogadott alapszabály módosításáról szól, mely tartalmazza: „80. §. Az egyesület erdészeti szakkönyvtárát alapít, melyet a kitünőbb szakmunkák megszerzése és a jelesebb szaklapok járatása által gyarapít.”

Riedl Gyula a könyvtárban (2004. 04. 07-én és 2004. 02. 03.-án) Fotó: Ormos Balázs

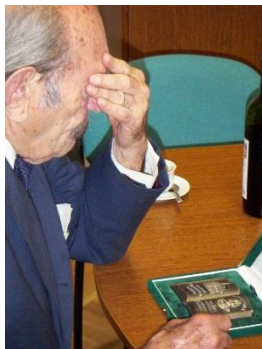
Gyökerek és lombokban Riedl Gyula megemlékezik a könyvtár sorsáról, köztük arról, hogy Berdár Béla a Pilisi Parkerdő igazgatója is sokat segített. Jó volna, ha szenior törzstagtársunk is leírná erre vonatkozó információit. Hasonlóan fontos lenne Barátossy Gábor Erdészeti Hivatalvezető, szenior tiszteleti tagunk visszaemlékezése is, aki sokat tett könyvtárunk megmaradása, elhelyezése érdekében.

RIEDL GYULA 90 ÉVES

OEE Wagner Károly Erdészeti Szakkönyvtár, 2004. október 10.

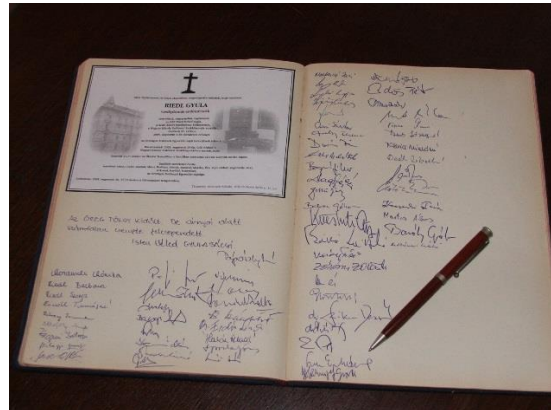
„Bensőséges ünnepségen köszöntötte az Országos Erdészeti Egyesület nevében a Titkárság Riedl Gyula vasdiplomás erdőmérnököt. A szólásmondás úgy tartja, hogy ilyen kort megérni nem dicsőség és érdem, hanem állapot. Gyula bácsi esetében valóban kegyelmi állapot, hiszen azzal a fizikai frissességgel és szellemi-gondolati tisztasággal megélni a 90. születésnapot nagy ajándék. Az Országos Erdészeti Egyesület igyekezett méltóan köszönteni Gyula bácsit, így erre az alkalomra különleges emléklakettet készíttetett. Gyula bácsi megilletődötten fogadta a gratulációt – különösen a torta láttán – és meleg szavakkal kívánt sok sikert az Egyesület valamennyi tagjának, hiszen, mint mondotta: az ő élete, maga az Egyesület. Ezért van a tortán születésének évszáma. Isten éltesse Gyula bácsi!”

Forrás: <http://erdeszetilapok.oszk.hu/00304/pdf/01-03.pdf#page=2>

Fotók: Ormos Balázs

BÚCSÚZTATÓ A KÖNYVTÁRBAN ÉS TEMETÉS 2005. AUGUSZTUS 25-ÉN

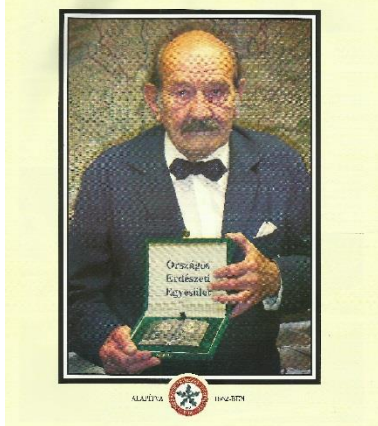
Az emlékkönyv képét felnagyítva számos kiváló erdész kolléga aláírását lehet olvasni, akik jelen voltak a búcsúztatón.

Részletes beszámoló képekkel és a búcsú beszédekkel az Erdészeti Lapok 2005. szeptemberi számában olvasható:

<http://erdeszetilapok.oszk.hu/00311/pdf/254-258.pdf>

A búcsú beszámolókat tartalmazó Erdészeti Lapok címoldalán Riedl Gyula 90-ik születésnapján az Információs Központban 2004. 10. 10-én készült kép látható. (Fotó: Ormos Balázs). Nem sok egyesületi személyiséget búcsúztattak az Egyesület lapjának címoldalán, köztük Kálnoki Bedő Albertet (1918. novemberi szám, kép nélkül), Madas Andrást (2009 szeptemberi szám címoldalán arcképpel.)

RIEDL GYULA EMLÉKSZOBA AVATÁSA 2006. AUGUSZTUS 2-ÁN

Riedl Gyula halálának egy éves évfordulójára a könyvtári dolgozósobájából emlékszobát alakítottunk ki. (Sárvári János, Pápai Gábor, Ormos Balázs) Fotó: Ormos Balázs

Az átadási ünnepséget 2006. augusztus 2-án tartottuk és emlékeztünk az óbudai temetőben.

Fotók: Ormos Balázs

Az Erdészeti Lapok 2006. szeptemberi száma számolt be az eseményről.
Forrás: <http://erdeszetilapok.oszk.hu/00322/pdf/001-003.pdf#page=2>

EMLÉKEZÉSEK AZ ÓBUDAI TEMETŐBEN

Évente biztos találkozási pontunk augusztus 1., Gyula bácsi halálának napja., amikor emlékezünk a temetőben, sírjánál.

Sárvári János, Mesterné Juci, Ormos Balázs emlékezik 2009. július 31-én.

Ormos Balázs, Káldy József, Schmotzer András, Sárvári János emlékezik 2012. 08. 01-én.

Ormos Balázs, Schmotzer András, Káldy József emlékezik 2017. 07. 29-én
Fotók: Ormos Balázs

G1 A VISSZATÉRÉSÜNK ELŐTTI TÖRZSHELYÜNK

Az Országos Erdészeti Egyesület korábbi székhelye a Fő utcában volt. Nem messze található a **POLO PUB** kisvendéglő (1015 Budapest, II. Batthyány u. 4.), melynek galéria 1. számú asztala (**G1**) vált a törzshelyünkkel, ahol évek során és számtalan esetben találkoztunk és beszélgettünk meg az egyesület és a szakma ügyes bajos gondjait és baráti együttléteket tartottunk. Mind a mai napig - ma kivétel a koronavírus miatt, de ezzel a történelmi anyaggal emlékezünk Riedl Gyulára halálának 15-ik évfordulóján - augusztus 1-én elmegyünk az Óbudai temetőbe emlékezni Riedl Gyulára, majd a G1-ben megebédelünk, beszélgetünk és Gyula bácsi tiszteletére megiszunk egy pohár vörös bort, lehetőleg szekszárdit, mely a kedvence volt. A tulajdonos megengedte, hogy egy faliképet is kitegyünk a G1 falára, mely emlékeztet bennünket a találkozókra és arra, hogy visszatérünk még a Székházunkba, addig is ez a hely marad a visszatérésünk előtti törzshelyünk.

POLO PUB G1 a visszatérésünk előtti törzshelyünk

A jövőre vonatkozóan Riedl Gyula erdómérnök, tiszteletbeli tagunk szavai legyenek iránymutatóak:

„Egy ház külleme belső tartalmát, életminőséget takar. Az itt hagyott hazafisággal telített akarat erősítse most az e házban dolgozókat, azokat, akik ma a magyar gazdaság előmozdításán fáradoznak. Nekünk pedig ez a ház nem hideg kő és téglátömege. Ezt a házat 1884. szeptember 15-én a Pécsi Közgyűlés létesítette, több száz magyar erdész és erdészbarát szíve melege horáta össze. Kötelességünk megőrizni ezt a meleget, reménykedve az igazság győzelmében, a majdani visszatérésben.” (Idézet: „Az Országos Erdészeti Egyesület Székháza” – Budapest V. Alkotmány u. 6. kiadvány zárómondatából 2007)

A kép kifüggesztése a G1-ben 2015. december 9-én, Gyula bácsi halálának 10-ik évében Káldy József és Schmotzer András társaságában.
A faliképet Ormos Balázs készítette.

POLO PUB

EGYESÜLETI ELNÖKÖK FŐTITKÁROK KÉPEI

BÚCSÚ RIEDL GYULÁTÓL

Írta Dr. Sárvári János, kiegészítette Ormos Balázs

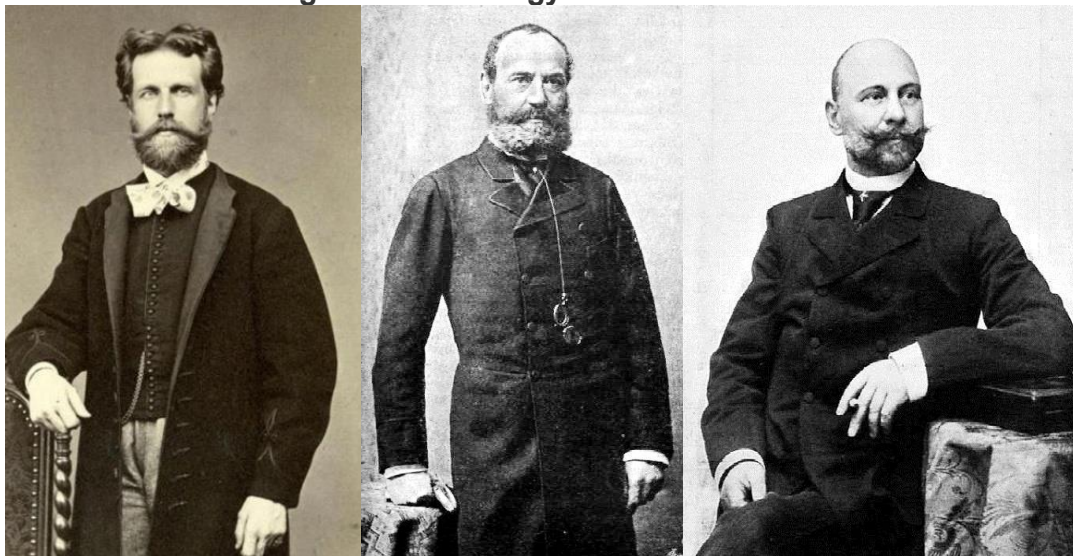
Elmondta Ormos Balázs

Budapesten, a Wagner Károly Erdészeti Szakkönyvtárban,

2005. augusztus 25.-én

„Indítványozta, hogy az Egyesület elnökeinek és főtitkárainak fényképei kerüljenek kifüggesztésre a könyvtárban. Meg lesz. Erről elnökségi határozat is szól. Csak sajnós Riedl Gyula volt titkár neve alatt már két évszám kerül feltüntetésre. Gyula Bácsi a te fényképed, melyről ránk tekintesz, örködni fog a könyvtár felett és figyelmeztet bennünket vállalt kötelezettségünkre.”

Az Országos Erdészeti Egyesület elnökei 1866-2020

1866-1875 Gr. Keglevich Béla 1875-1898 Gr. Tisza Lajos 1898-1911 Br. Bánffy Dezső
Az Országos Erdészeti Egyesület titkárai, 1952-től főtitkárai, ügyvezető igazgatói

1866-1880 Bedő Albert 1880-1899 Horváth Sándor 1900-1929 Bund Károly

Forrás: OEE honlap Erdézpanteon
https://www.oee.hu/erdesz_panteon

Gyula bácsi javaslata, neki tett ígéretünk részben megvalósult azzal, hogy az Országos Erdészeti Egyesület honlapján az Erdézpanteonban a már elhunyt elnökök és titkárok képei és életútjaik is szerepelnek Dr. Sárvári János könyvtárunk öre gondozásában. Az ígéret teljesítése nem teljes, pótolni szükséges Gyula bácsi javaslatának megfelelően.

Nekem ezek a gondolatok, közös munkák, személyes kapcsolatok jutottak eszembe, határozták meg egyesületi munkámat és hatottak szellemiségemre. Másoknak bizonyára más emlékeik vannak, olyan gazdag ez az értéktár, hogy érdemes mindenkinek rögzíteni és gyarapítani az Erdészeti Hagyaték és Értéktár Programot is támogatva.

Sopron, 2020. augusztus 1.

Ormos Balázs
senior törzstag

**ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
SZENIOROK ÉS TISZTELETBELI TAGOK
TANÁCSA**

*„...folytatjuk e nemes célzatú megkezdett munkát,
a szellemi hagyatékaink ápolásával,
mintaértékek felmutatásával.”*

*S. Nagy László
„SZÁMADÁS”
2002. március 19.*

MEGHÍVÓ

Az Országos Erdészeti Egyesület Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa soron következő rendezvényét

**2020. augusztus 27-én (csütörtökön), 10.30 órától tartja a
Nemzeti Földügyi Központ Erdészeti Főosztály belső udvarán,
1023 Budapest, Frankel Leo u. 42-44. szám alatt,**

melyre ezúton meghívlak.

A még tartó veszélyhelyzet előírásait betartva a távolságtartás és a maszk viselése miatt tervezzük a rendezvényt az udvar területén.

Napirend:

10.30 Elnöki köszöntő

10.35 – 11.35 „Az Országos Erdészeti Egyesület Elnökségének stratégiája a 2019 – 2022 közötti időszakban.” Előadó: Kiss László elnök, OEE

11.35 - 12.00 Szünet

12.00 – 12.40 A „SZÁMADÁS” könyv kálváriája.

Előadó: Dr. S. Nagy László örökös tiszteletbeli elnök, SzTTT

12.40 – 13.30 Egyéb aktuális témák

- Szeniorok Tanácsa tevékenysége a pandémia időszakában
- 2020 év visszalévő programjainak meghatározása
- Születés és névnapok köszöntése

Utána kötetlen baráti együttlét, tarokk partik.

A még tartó veszélyhelyzetre tekintettel kérem visszajelzéseket a részvételt illetően. Határidő: 2020. augusztus 24. (hétfő), 12.00 óra Káldy József titkárunk címére: kaldyj@t-online.hu vagy a mob.: [+36 70 454 7362 számon](tel:+36704547362).

Rendezvényünkre barátsággal várunk.

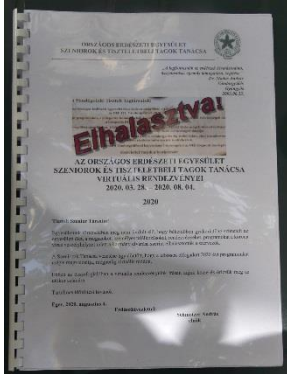
Eger, 2020. augusztus 13.

Erdészüdvözlettel:

**Schmotzer András
elnök**

Kiss László - az OEE elnöke - látogatása a Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsánál

Az OEE Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa soron következő ülését 2020. augusztus 27-én tartotta Budapesten a Nemzeti Földügyi Központ Erdészeti Főosztály tanácstermében (volt ERTI székház). Fő programjaként Kiss László - Egyesületünk elnöke – beszámolóját hallgatta meg.

Schmotzer András elnök köszöntötte a megjelent tagokat, akik a vírushelyzet ellenére is – igaz Elnöki ráhatással- nagy számban (23 fő) jelentek meg az összejövetelen. Örömmel mutatta fel a mintegy 140 oldalas kiadványt, mely az elmúlt félv programjainak, előadásainak írásos összefoglalóját tartalmazta és ami nem jöhetett volna létre, ha nincs a vírus.

Külön köszöntötte *Kiss László* elnök urat, akit felkért, hogy tartsa meg beszámolóját az Egyesületünk 2019-2022

stratégiájáról. Elnök úr röviden beszámolt szakmai életútjáról, munkáiról és kiemelte legjobb időszakaként a Diósjenői erdészetvezetői munkáját. Fontosnak tartotta megjegyezni, hogy nem szokványos módon került sor az elnök választásra -- *Zambó Péter* korábbi elnök lemondása után - a vírushelyzet miatt. A megüresedett alelnöki posztra *Nagy Frigyes Vince* került, akinek megjelenése erősíti az elnökség munkáját. A vészhelyzet miatt online szavazásra került sor. A döntéseket a bíróságok bejegyezték, rendben lévőknek ítélték. Elnök úr beszámolójából kiemelte, hogy az alábbi idézet szellemében szeretné munkáját végezni:

„Jövőképünk egy minden tekintetben erős egyesület megteremtése, mely történelmi alapokon, Selmeczi szellemben, korszerű szakmai háttérrel szolgálja az erdőt és az erdészek érdekeit, szakmánk rangjának, befolyásának az erdészek elismertségének, az egyesületi tagság presztízisének megőrzésére.”

A továbbiakban kiemelte az egyesületi élet és a titkársági munka fejlesztésének fontosságát, a működés anyagi biztonságának megteremtését, a tagdíjrendszer megbízható működését, a vagyongyarapítását és az ezekhez szükséges források előteremtését, az egyesületi alapítványok pénzügyi biztonságát.

Kiemelt feladatként említette a tájékoztatás fontosságát, az Erdészeti Lapok és honlapok hatékony működtetését. Az Egyesületi hagyományok fenntartása keretében az évfordulók ünneplését a könyvkiadói tevékenység megtartását, a Selmeczi hagyományok ápolását. Örömmel vette tagságunk – hiszen a Szeniorok dolgozták ki az Erdészeti Hagyaték és Értéktár Programot - hogy a hagyatékok ápolása és keretfeltételeinek kialakítása is hangsúlyos volt az Elnöki stratégiában.

Az Elnök úr hangsúlyozta a szakmai alapokon nyugvó érdekképviselő fontosságát, az erdészsképzés színvonalának fejlesztését, a társadalmi szemléletformálás kiemelt szerepét – év fája, jeles napok, erdők hete, erdészeti erdei iskolák, vándortáborok működtetése – melynek eredményei már jól mérhetőek, megváltozott az erdészekről kialakított korábbi kép. A folytatásban beszélt a társadalmi felelősség vállalásáról, nemzeti kincsünk az erdő, olyan természeti örökségünk, melynek fenntartásában fontos a közreműködésünk.

Szociális tevékenység kapcsán megemlítette a nyugdíjas tagság szükség szerinti támogatását. Itt említést tett az Erdészcsillag Alapítványnál történt személycseréről. Lemondott Gémesi József elnök és Magas László, helyükre felkért új tagok Vissi Géza és Kovács Ferenc.

Említést tett a határon túli kapcsolatokról, kiemelten a Kárpát medencei 3 helyi csoport – erdélyi, felvidéki, kárpátaljai – működéséről, valamint az európai és világ felé nyitás lehetőségéről. Továbbá egy –két gondolattal kitért a küldöttközgyűlés által elfogadott tavalyi beszámolóra és a 2020 évi tervre, melynek 400 millió Ft a pénzforgalma, a tagdíj

bevételekből 41 millió Ft származik. Pályázati bevételek és célzott tevékenységekre nyert összegek adják a költségvetés nagy részét. Ebből legnagyobb összeget a vándortábor 200 millió Ft adja. Az idei évben 300 pedagógus vezetésével 4000 diák, 8 túra útvonalon vett részt. A szemléletformálás jó eszköze. Facebookon 15.000 fő/nap követik az eseményeket.

Környezeti nevelés programra 40 millió Ft pályázati pénzt költöttek. 16.6 millió Ft az Egyesület működési költsége. 24 millió Ft –ba kerül az újság, ami 3900 példányban jelenik meg. 800 ezer Ft érkezett személyi jövedelemadóból. Sikerült 40 millió Ft nagyságú tartalékot képezni, amit lehetőség szerint növelni szeretnének. Megújult a Szerkesztő Bizottság, jónak tartja a lap színvonalát, fiatalokat ösztönöznek újabb cikkek megjelenítésére - mondta az Elnök úr. Az Egyesület facebook oldalát 4000 fő követi. Beszélt még az Erdészbálról, az Erdővarázs Családi Napról, az Év fája mozgalomról, a Vándorgyűlés elmaradásáról arról, hogy 2021 –ben ismét Kecskemét a rendező, továbbá a könyvtári digitalizációról - 130.000 oldalnál tartanak jelenleg - a Wagner Károly Alapítvány rendezett jogi és pénzügyi helyzetéről. A program támogatása szempontjából fontos tény, hogy van erdészeti helyettes államtitkárunk is.

Az Egyesületnek 3335 tagja van, melyből 40% technikus, 30% nyugdíjas, 38 helyi csoport működik.

Az Elnök úr azzal fejezte be mondandóját, hogy ajtaja mindig nyitva, legyen a Szenioroké is nyitva, segítsük munkáját, segítsük egymást.

Schmotzer András elnök úr megköszönte a beszámolót és fontosnak tartotta az Elnökség és a Szeniorok közötti munkakapcsolat erősítését, a hagyaték program működtetését, az Elnökségi üléseken – napirendtől függően – való részvételt, és egy *Barátossy Gábor* tiszteletbeli szeniortagunktól származó idézettel - „*Kérem Uram, hogy adj nekem több szerénységet és kevesebb magabiztosságot, hogy amikor előfordul, hogy mások ugyanarra az esetre másként emlékeznek, mint én. Ajándékozzál meg Uram azzal a bölcsességgel, amely beláttatja velem, hogy én is tévedhetek.*” - adta át a szót a jelenlévőknek.

S. Nagy László örökös tiszteletbeli elnökünk kért szót, amiben gratulált az Elnöknek és örömet fejezte ki, hogy az erdő nagyobb figyelmet és elismerést kap. Kiemelte nemzeti karakterünk erősítését, azt, hogy elnökségi üléseken mindig ott kell lenni, megújuló energia kérdésekkel, székházunk ügyével, Tisza Lajos Alapítvány létrehozásával, kiadványok kérdésével és azok fontosságával foglalkozott felszólalásában.

Schmotzer András elnök úr még egyszer megköszönte *Kiss László* elnök úr látogatását és azt ígérte, hogy próbálunk aktívak maradni miközben generáció váltás történt a Szenioroknál.

Második napirendi pont: a „Számadás” könyv kálváriája címmel, *S. Nagy László* örökös tiszteletbeli elnök előadása volt.

Schmotzer András elnök úr a napirend nyitányaként megjegyezte, hogy ez a könyv a Szeniorok történelme és nem jöhetett volna létre Laci bátyánk munkája nélkül. A könyvben szereplő *Jereb Ottó* technikumi tanár úrtól átvett bölcsességgel miszerint „legyenek szorgalmasak, legyenek becsületesek, szeressék egymást” adta át a szót az előadónak.

S. Nagy László bevezetőjében onnan indult ki, hogy nem sikerült könyvismertetőt tartania, és a folytatásban ráhangolódásként a magyar nyelv páratlan kifejező erejére mutatott rá két példát idézve *Wass Alberttől és Tamási Árontól*.

„Az ember lassan átbballag az életen, éppen mintha tóparton lenne, váltakozó arcú dombok között, mindig elbúcsúzik valami régitől, s legokosabb, ha mindezt úgy cselekszi, mint a világ legtermészetesebb dolgát.”

„Atyám levette a kalapját, s úgy mendegélt némán, hallgatván a halványodó estében, hogy az éjszaka miképpen közeledik: s hallgatván az én puha lépteimet is bizonyára, melyek az ő nyomának rámaiban maradtak.”

Az előzőek szellemében ez a könyv, előrehaladott korban lévő embercsoport közösségi életének, adott – 25 éves – szakaszába enged bepillantást. Megköszönte a *Mohai házaspárnak és Németh Jenőnek* a sok segítséget, valamint köszönetét fejezte ki a támogatóknak. Majd kitért *Madas László* mintaértékűen formázott „hagyományozható gondolataira” és kiemelte az összetartozás, kultúra és erkölcs fontosságát.

Ezek után időrendben haladva ismertette hogyan jutott célba és lett kézbe adható a könyv. 2014-ben kezdte összegyűjteni a nála keletkezett Szeniorok Tanácsával összefüggő jelentősebb írásokat, tájékoztatókat. 2016 áprilisában a könyv első gépirati anyagát adathordozón átadta az Egyesület illetékes kollégáinak, és ezzel egy időben kinyomtatásra került az „Ismertető és támogatói lap” tervezet. 2016-ban a Vértesserdőnél támogatói ígérvényt kapott. 2016-ban több megbeszélés, érdeklődés az illetékesektől, árajánlat kérés, az „Erdészettörténeti” sorozatban való megjelenés feltételeinek megismerése, a hivatalban lévő elnök személyes tájékoztatása, ismertető lap átadása, hangsúlyozva a kiadásra váró könyv jelentőségét.

2016 októberében megszületik a 23/2016-os elnökségi határozat, amely a Szeniorok Tanácsának történetét összefoglaló kötet kiadásával kapcsolatos további egyeztetéseket ír elő a határozatban megjelölt tisztségviselőnek. 2016 decemberében megtartott SzT ülésén közreadta és ismertette a „Számadás” lényegét. Eredményeként állásfoglalás született a kiadás szükségességéről és támogatói kör kereséséről. Ugyanezen ülésen tájékoztatást adott a bizonytalan helyzetről. 2016 decemberében a Forest Press honlapjára feltették a gyűjtésre vonatkozó felhívást. 2016 decemberében telefonon felvette a kapcsolatot a 23/2016-os elnökségi határozatban megjelölt kollégával. Személyes találkozásra azonban az elfoglaltsága miatt nem került sor. Ugyanebben a hónapban főtitkári utasításra lekerült a Forest Pressről a támogató-keresési felhívás. 2017-ben folytatódott a legjobb árajánlat felkutatása nyomdai munkákra. Ez sikerrel zárult. A Grafit Pencil Nyomda Kft. lett a befutó. Sorozatos sikertelen egyeztetésekkel, korábbi ígéretet be nem tartásával telt az év, miközben újabb és újabb próbálkozások futottak zátonyra. 2018 márciusában ismételt megkérdezésre kerültek azok a támogatók, akik korábban pozitív választ adtak. Kivétel nélkül megerősítették támogatásukat. Végre siker. Május végére elkészült a 300 pld.

Ezek után kézbesítések megszervezése következett, melynek eredményeképpen minden szenior tag, erdőgazdaságok, intézmények, előadók, segítők, közreműködők részére tiszteltplédányok kiosztása történt meg.

Összefoglalva: ha igaz, hogy a közösségek életerejéje jövőt meghatározó tényező, akkor a szeniorok tapasztalata nyújtotta információkból, a korabeli igen eltérő témák tanulságaiból meríthetők olyan értékörző gondolatok, erkölcsi motívumok, amelyek a szakunk összetartozásán túl másoknak is segíthet, a közélet jobbításában, a jövő formálásában fejezte be beszámolóját az előadó.

Schmotzer András elnök megköszönte a beszámolót és egyik életfilozófiáját mondta el, mely szerint abba a korba érkezett, mikor is van véleménye a szakmáról, családról, politikáról, de csak akkor mondja el, ha megkérdezik.

Hozzászólás következett: *Marjainé Katalin* kapott szót. 10-12 éven keresztül figyelte, követte az eseményeket, Laci bátyánk munkáját, aki hihetetlen szorgalommal írt, gyűjtött. Így állt össze a könyv. Minden jót kíván neki és azt javasolja, hogy Lacin keresztül köszönjük meg a feleségének is ezt a munkát. A tagság elfogadta. Éljen!

Az Elnök ezek után szünetet rendelt el és bejelentette, hogy szünet után az udvaron folytatódik az „Egyebek” megbeszélése és a baráti nap.

A szünet után Elnök úr előterjesztette az év hátralévő részében – természetesen a vészhelyzetre figyelve – havi bontásban a munkatervet. három ülést vázolt, szeptemberben két előadást (*Wisnovszky Károly tanácsadó és Cirok István igazgató*), októberben megemlékezést halottainkról, decemberben egy előadást (*Szentpéteri Sándor h-államtitkár*). A tagság egyöntetűen elfogadta az előterjesztést.

Folytatásban a születés- és névnapos kollégák elmaradt köszöntése következett Elnök úr hangulatos megjegyzéseivel.

Káldy József titkár egy mondatban említést tett az államtitkári találkozóról (hagyaték témában) azzal, ha valódi eredmény születik arról részletesen beszámol. Megköszönte a bizalmat titkári megválasztásához és azt ígérte, hogy legjobb tudása szerint segíti Elnök úr munkáját. Megköszönte, és nagyra értékelte *Ormos Balázs* tőzstagunk első féléves munkáját, írásainak szakszerűségét. Jelezte, hogy rövidesen közreadja *Kökény István* tagtársunk telefonos elérhetőségét.

Mindeközben *Dudás Péter* és *Bognár József* szorgalmasan előkészítette az udvarra illő elemőzsiát és hozzávaló jókat. Köszönjük szépen baráti munkájukat.

Ezek után Elnök úr bezárta az ülést és folytatódott a baráti együttlét, poharazgatás.

Szöveg: Káldy József SZTTT titkár

Fotók: Mohai Elek, Ormos Balázs

A beszámoló megjelent az Erdészeti Lapok 2020. novemberi számában (262-263 old.) „Elnöki beszámoló a Szenioroknál” címmel.

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET SZENIOROK ÉS TISZTELETBELI TAGOK TANÁCSA

MEGHÍVÓ

Az Országos Erdészeti Egyesület Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa soron következő rendezvényét

**2020. szeptember 24-én (csütörtökön), 10.30 órától tartja a
Nemzeti Földügyi Központ Erdészeti Főosztály tanácstermében,
1023 Budapest, Frankel Leo u. 42-44. szám alatt,**

mely rendezvényt az újra tomboló koronavírus veszélyhelyezett miatt **elhalasztjuk október 29-re**, amennyiben a vírushelyzet reményeink szerint kedvezőbbre fordul.

A rendezvényünkre meghívást kapott Wisnovszky Károly a Zöldkereszt elnöke és Czirik István az NFK Erdészeti Főosztálya vezetője. Velük egyeztetve előadásukat októberben tartják meg.

Tájékoztatlak Benneteket, hogy egy fakultatív programunk is lezajlott Sopronban 2020. szeptember 8-án. Dr. Káldy József professzor születésének 100. évfordulóján volt megemlékezés a botanikus kertben álló szobránál.

A tanévnyitó ünnepség keretében avatták fel Dr. Mészáros Károly professzor szobrát is.

Az eseményekről az OEE és a SOE honlapon is megjelent rövid beszámoló, melyet megküldök számotokra.

PROF. DR. KÁLDY JÓZSEF SZOBRÁNAK KOSZORÚZÁSA SZÜLETÉSÉNEK 100. ÉVFORDULÓJA ALKALMÁBÓL

100 éve született prof. dr. Káldy József, ebből az alkalomból tisztelői, szakmai örökségének őrzői és családja róttá le tiszteletét szobránál.

A megemlékezésen dr. Czupy Imre, az Erdőmérnöki Kar dékánhelyettese, az Erdészeti-Műszaki és Környezettechnikai Intézet igazgatója méltatta prof. dr. Káldy József életútját. Ennek keretében elmondta, hogy a Professzor mindenekelőtt azt tartotta szem előtt, hogy korszerű ismeretekkel vértessze fel hallgatóit. Munkájának fontos alapelve volt, hogy korszerű erdőgazdálkodás nem létezhet gépesítés nélkül. Lerakta a később intézetté váló tanszék azon biztos alapjait, melyre a ma

oktatói is építkezhetnek. Dr. Horváth Béla szavait dr. Czupy Imre tolmácsolta, aki személyes hangvétellő levelében elevenítette fel az első állásinterjútól a közös munkákon keresztül a staféta átadásááig prof. dr. Káldy József személyiségét, munkásságát.

Bende Attila doktorjelölt szavalta el prof. dr. Káldy József kedvenc versét, Ady Endre: Krisztus-kereszt az erdőn című költeményét.

A család nevében ifj. Káldy József emlékezett meg oktatóinkról, és fejezte ki köszönetét az ünnepség szervezőinek.

Az esemény a szobor megkoszorúzásával zárult.

Forrás:

**PROF. DR. KÁLDY JÓZSEF
SZOBRÁNAK KOSZORÚZÁSA
SZÜLETÉSÉNEK 100.
ÉVFORDULÓJA ALKALMÁBÓL**

<http://uni-sopron.hu/prof-dr-kaldy-jozsef-szobranak-koszoruzasa-szuletesenek-100-eforduloja-alkalmabol>

Soproni professzoroknak avattak szobrot az Erdőmérnöki Karon

Az Erdőmérnöki Kar épülete előtt, a Botanikus Kert egyik legforgalmasabb sétaútja mellett került felállításra és felavatásra a Kar egykori dékánja, az egyetem egykori rektorhelyettese, prof. dr. Mészáros Károly szobra. A szobor közadakozásból valósult meg, melyet a Mészáros Károly Felsőoktatási Emlékalapítvány, a Soproni Egyetem, az

Erdőmérnöki Kar indította a család, az Országos Erdészeti Egyesület vezetése, valamint Mészáros Károly évfolyamtársai egyetértésével.

Az ünnepségen prof. dr. Fábián Attila, a Soproni Egyetem általános rektorhelyettese köszöntötte a jelenlevőket. Ezt követően a család nevében dr. Mészáros Károlyné, az egyetem részéről pedig prof. dr. Faragó Sándor rector emeritus leplezte le prof. dr. Mészáros Károly szobrát. A mellszobor Vanyúr István Szigetváron élő művész alkotása.

Prof. dr. Bidló András, az Erdőmérnöki Kar dékánja méltatta prof. dr. Mészáros Károly életútját, szakmai tevékenységét. Elmondta, hogy a botanikus kert fái alatt sétálgatva megelevenedik az erdészeti oktatás történelme, és örömeinek adott hangot abban a tekintetben, hogy most már prof. dr. Mészáros Károly szobra is felállításra került.

Dr. Lett Béla professzor emeritus "Emléktáblától szoboravatásig" című beszédében emlékezett vissza a professzorra, mint egy igazi csapateremre, aki erdőpolitikusként, menedzserként és tanárként is maradandót tudott alkotni.

Az egykori évfolyamtársak nevében Kosztka László osztotta meg emlékeit Mészáros Charlie-ról, akivel együtt élte meg már a sorkatonai szolgálatot, a balekhét megpróbáltatásait és örömeit (hiszen a Professzor is volt balek...), valamint az egyetemi éveket.

Dr. Mészáros Bence édesapja szobránál köszönetet mondott mindenkinek, aki hozzájárult ahhoz, hogy ez a szobor felállításra kerüljön. Elmondta, hogy ez egy kiemelendő megnyilvánulása annak a szeretetnek, tiszteletnek és együvé tartozásnak, mely édesapja emlékét övezi. Felelevenítette gyermekkorát, amikor sokat játszott itt, a Botanikus Kertben, mondandóját ezzel zárta: "Ő itt szeretett a legjobban lenni. Nagy megnyugvással tölt el, hogy most már mindig itt lehet."

A leleplezett és felavatott szobornál koszorút helyezett el:

1. A Soproni Egyetem nevében: prof. dr. Fábíán Attila és prof. dr. Lakatos Ferenc rektorhelyettes urak.
2. Az Erdőmérnöki Kar nevében: prof. dr. Bidló András dékán, prof. dr. Király Gergely és dr. Czupy Imre dékánhelyettes urak.
3. A Simonyi Károly Műszaki, Faanyagtudományi és Művészeti Kar nevében: Joóbné dr. Preklet Edina dékánhelyettes.
4. A család nevében: dr. Mészáros Károlyné, dr. Mészáros Bence és Mészáros Kornél.
5. A Mészáros Károly Erdészeti Felsőoktatási Emlékalapítvány nevében: prof. dr. Varga Szabolcs, dr. Páll Miklós és dr. Schiberna Endre.
6. Koszorút helyezett el: dr. Stark Magdolna, prof. em. dr. Lett Béla és dr. Horváth Sándor.
7. Az Erdővagyon-gazdálkodási és Vidékfejlesztési Intézet nevében: dr. Konkoly-Gyuró Éva professzor asszony, dr. Gál János és dr. Horváth Tamás.

Forrás:

Soproni professzoroknak avattak szobrot az Erdőmérnöki Karon

<https://www.oee.hu/hirek/agazati-szakmai/sopron-professzorok-erdomernoki-kar>

Eger, 2020. szeptember 10.

Erdészüdvözlettel:

Schmotzer András
elnök

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET SZENIOROK ÉS TISZTELETBELI TAGOK TANÁCSA

„1949-ben az ország öt legjobb erdőmérnökének egyikeként a Tervhivatalba került. ...elfogadtatták, hogy a háborús erdőpusztítások sebeinek begyógyítása jelentős erőforrásokat igényel. E minden korábbi elképzelést felülmúló program új szakmai távlatokat, korszakot nyitott, amit sokan, világnézeti különbség nélkül az erdőművelés aranykorának tekintenek.”

Forrás: OEE honlap Erdész Panteon

Halász Aladár

senior tőrzstag

https://www.oee.hu/erdesz_panteon/halasz_aladar

MEGHÍVÓ

Az Országos Erdészeti Egyesület Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa soron következő rendezvényét

**2020. október 29-én (csütörtökön), 10.30 órától tartja a
Nemzeti Földügyi Központ Erdészeti Főosztály tanácstermében,
1023 Budapest, Frankel Leo u. 42-44. szám alatt,**

melyre ezúton meghívjuk.

A még tartó vírus veszélyhelyzet miatt a 2020 évre betervezett **rendezvényt elhalasztjuk**, az előadók mondandójának rövid összefoglalóit számotokra addig is ezennel megküldjük.

A magyar erdészet szerepe a fenntartható fejlődésben

Előadó: Wisnovszky Károly Nemzeti Földügyi Központ elnöki tanácsadója

(előadását nemsokára továbbítjuk)

Körzeti erdőtervezés a Nemzeti Földügyi Központban

Előadó: Czirok István a Nemzeti Földügyi Központ Erdészeti Főosztály vezetője

Erdeink egészségi állapota a változó világban

Előadó: Hirka Anikó, Csóka György Nemzeti Agrárkutatás és Innovációs Központ Erdészeti Tudományos Intézet Erdővédelmi Osztály

Emlékezés elhunyt tagtársainkra

Emlékezik: Schmotzer András a Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa elnöke

Remélem mihamarabb lehetőség lesz a személyes találkozásra, addig is mindenki vigyázzon magára, tartsa be a legfontosabb védekezési előírásokat, a távolságtartást és a maszk viselését.

Eger, 2020. október 29.

Erdészüdvözlettel:

**Schmotzer András
elnök**

Ui.: Halász Aladáról szóló teljes írás letölthető mobil eszközre és olvasható a fenti QR kód beolvasásával.

Körzeti erdőtervezés a Nemzeti Földügyi Központban

(Az Erdészeti Lapokban megjelent cikkünk alapján)

Az erdészeti igazgatást érintően az elmúlt egy évtizedben több átszervezés is történt, a közelmúltban viszont olyan jelentősebb változáson ment keresztül, amelynek szakma történelmi jelentősége is meghatározó. Az alábbiakban az erdészeti igazgatás átszervezését - kiemelten a körzeti erdőtervezést – érintő változásokat foglaljuk össze röviden, a könnyebb eligazodás érdekében.

A párhuzamosan működő területi kormányzati szervek központosítsa érdekében a kormány szándéka szerint az államigazgatási szervek 2011. évi integrációja során az erdészeti hatóság területi szervei – más államigazgatási szervezettel egy időben –, a megyei mezőgazdasági szakigazgatási hivataloktól a megyei kormányhivatalokba kerültek. Az erdészeti igazgatás szakmai irányítását az Agrárminisztériumon keresztül a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal (NÉBIH) Erdészeti Igazgatósága végezte. Hozzá tartozott a másodfokú erdészeti ügyintézés, és az Erdőtörvény 2015. május 5-én hatályba lépett módosítása után a faanyag kereskedelmi lánc (EUTR) hatósági felügyeletét is ellátta.

Az erdészeti igazgatás, kiemelten az erdőtervezés jelentős változása a Nemzeti Földügyi Központ (NFK) megalakulásával kezdődött, melynek értelmében a közigazgatási másodfok és az EUTR hatósági felügyeletének kivételével az erdészeti igazgatás kormányrendeletben nevesített **központi feladatai 2019. július 1-től** az új szervezethez kerültek. Az EUTR hatósági feladata a NÉBIH-nél maradt, ezt a feladatot a mai napig is ellátja. Ezen felül a Nemzeti Földügyi Központ feladatairól szóló jogszabály arról is rendelkezett, hogy a körzeti erdőtervezési feladatok 2020. január 1-jétől az NFK-hoz kerüljenek. A rendelkezés végrehajtásához szükséges ágazati jogharmonizáció kisebb késéssel (az illetékes részlegnél bekövetkezett vezetéváltás miatt), a Kormány 29/2020. (II. 28.) rendeletének kihirdetésével és 2020. március 1-én történő hatályba lépésével valósult meg.

2020 márciusában a körzeti erdőtervezés NFK-ba kerülése mellett további, az erdészeti hatósági feladatokat is érintő fontos változás, hogy az új szabályozás a járási hivatalok erdészeti hatósági feladatait változatlan illetékességi terület mellett **újra megyei szintre emelte**. Az immár erdőtervezés nélküli 10 erdőfelügyeleti részleg Erdészeti, Erdőfelügyeleti, vagy Erdészeti és Földművelésügyi Osztály néven tagozódott be a speciális illetékességi terület székhelye szerinti megyei kormányhivatalokba. Alapesetben tehát az erdészeti eljárásokban az erdőterület fekvése szerint illetékes megyei kormányhivatal jár el, a körzeti erdőtervezés és még néhány ügýtípus kivételével.

Az NFK Erdészeti Főosztályához a 2020. május 1-től hatályos szervezeti felállás szerint nyolc osztály tartozik. Ezek az Erdőrendezési és Erdővédelmi Osztály (vezetője Szolnyik Csaba), a Rendszerüzemeltetési és Fejlesztési Osztály (vezetője: Szabó Szabolcs), illetve hat regionális Erdőtervezési Osztály, amelyek megnevezését, székhelyeit és működési területét az alábbi ábrán tüntettük fel.

Készítette: Nemzeti Földügyi Központ Erdészeti Főosztálya 2020.

Az Erdőtervezési Osztályok a vezetők neveivel.

A megújult NFK Erdészeti Főosztályának legfontosabb feladataként a következőket rögzíthetjük:

- az erdészeti igazgatás területén az ágazati miniszter támogatása a szakmai irányító tevékenységében,
- a körzeti erdőtervezési feladatok végrehajtása,
- az erdészeti mérő- megfigyelő rendszer működtetése,

- a NÉBIH-kel együttműködve az informatikai szakrendszer biztosítása a megyei kormányhivatalok erdészeti feladatainak ellátásához,
- az Országos Erdőkár Nyilvántartás és Országos Erdőtűz Adattár vezetése,
- a jogosult szakszemélyzeti képzés szervezése, és
- a jogosult erdészeti szakszemélyzet részére választható kiegészítő képzések akkreditálása.

Tovább növeli az NFK hatáskörét és jelentőségét, hogy a körzeti erdőtervezési feladatainak ellátása során az ún. körzeti erdőtervezéssel egyesíthető hatósági eljárásokat is végezhet, de ez esetben kizárólag az éppen erdőtervezett körzetekben lévő erdőkre vonatkozóan. Ezek az eljárások a következők lehetnek:

- erdő terület felnyíló erdővé vagy terméketlen területté minősítése,
- az Erdőtörvény szerinti rendeltetések törlése,
- több rendeltetés esetén az elsődleges rendeltetés megállapítása
- az alábbi rendeltetések megállapítása hivatalból:
 - a) védett természeti terület esetén a védetté nyilvánító jogszabály alapján:
 - természetvédelmi
 - b) a hatáskörrel rendelkező hatóság határozata alapján:
 - erdészeti génrezervátum
 - árvízvédelmi
 - vadaspark
 - vadaskert
 - c) a miniszter rendeltetést megalapozó változásról szóló tájékoztatását követően:
 - honvédelmi
 - határrendészeti-nemzetbiztonsági
 - d) az európai közösségi jelentőségű természetvédelmi rendeltetésű területekkel érintett földrészekről szóló miniszteri rendelet, valamint az erdő természetességi állapota alapján
 - Natura 2000
 - e) az erdő elhelyezkedése alapján (csak ebben az esetben van mérlegelési jogköre az erdőtervezőnek):
 - talajvédelmi
- nem vágásos üzem mód megállapítása az Erdőtörvény. 10. § (1) bekezdésben meghatározott mértékig

A körzeti erdőtervezés lefolytatását az Erdőtörvény, illetve a hozzá kapcsolódó rendeletek szabályozzák.

Az erdészeti feladatoknak, kiemelten az erdők szabályozásért felelős körzeti erdőtervezésnek az NFK-ba szervezésével a magyar erdők ügye tovább erősödött a kormányzati struktúrában belül, így nagyobb lehetőség van az erdőtervezés megújításának, innovatív módszerek fokozatos bevezetésének.

Erdeink egészségi állapota a változó világban

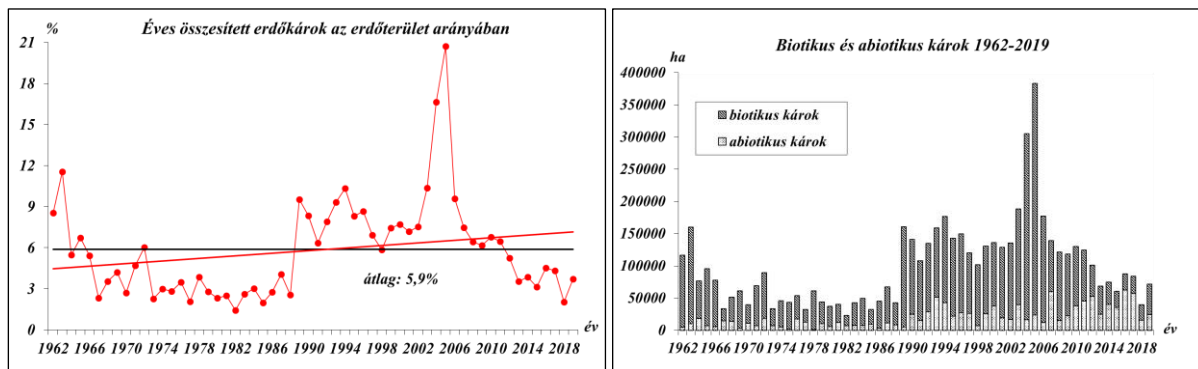
Hirka Anikó és Csóka György
NAIK Erdészeti Tudományos Intézet
Erdővédelmi Osztály
e-mail: hirkaa@erti.hu

Bevezetés

Az erdők egészségi állapotát világszerte nagymértékben befolyásolja a klímaváltozás és egyes idegenhonos inváziós fajok hatása. Az ezzel kapcsolatos trendek a magyar erdőkben is egyértelműen felismerhetők. Az alábbiakban néhány kiragadott, de jellemző példát mutatunk be arra vonatkozóan, hogy a két tényező hatásai hogyan jelentkeznek a magyar erdőkben. Az írás végén néhány közleményt is felsorolunk, amiket elektronikus formában szívesen megküldünk az esetleges érdeklődőknek.

Hosszú távú kártrendek

Az Országos Erdőkár Nyilvántartási Rendszer (2012 előtt: Erdővédelmi Figyelő-Jelzőszolgálati Rendszer) adatai alapján az 1962-2019. időszakban az erdőkárok (a biotikus és az abiotikus is) növekvő tendenciát mutatnak, a mindenkori erdőterület arányában is (míg 1962-ben 1,37 millió ha erdeje volt hazánknak, addig 2019-ben már 1,94 millió ha). A jelzett időszakban átlagosan erdeink 5,9%-át érintette valamilyen erdőkár. A legalacsonyabb érték 1982-ben 1,4%, a legmagasabb 2005-ben 20,7 % volt.

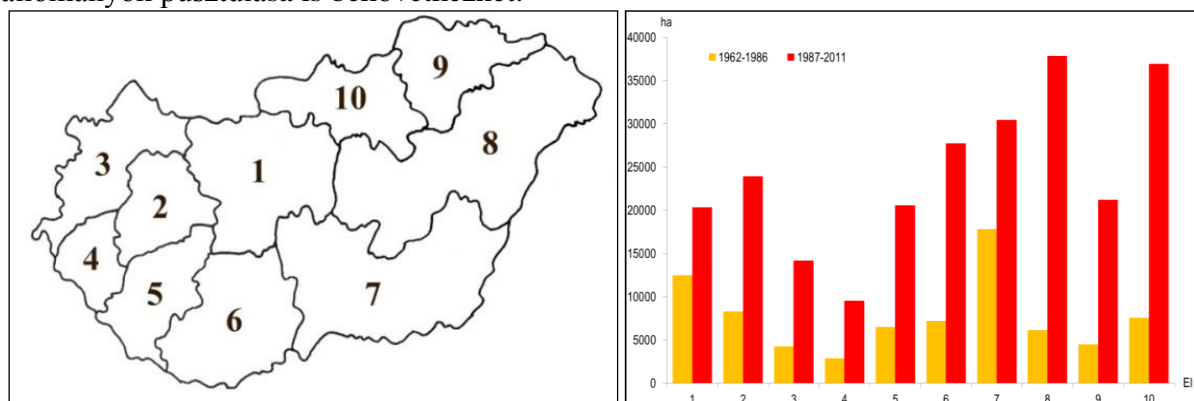

A Magyarországon bejelentett erdőkárok hosszú távú trendjei

Erdei aszálykárok

A klímaváltozás környezetünk szinte minden élettelen és élő elemére, így erdeinkre is jelentős hatással van. Leginkább azok az erdőterületek érintettek, ahol az adott terület fafaja(i) az elterjedésének szárazsági határán helyezkedik el. A klímaváltozás egyik legmeghatározóbb eleme az aszályos időjárási periódusok gyakoriságának és hosszának növekedése. Az aszálykár leggyakoribb közvetlen és jól érzékelhető hatása a lombzat idő előtti lehullása, ill. a fák

növedékcsökkenése. Súlyosabb esetben, több éven át tartó aszály esetén egyes fák, ill. állományok pusztulása is bekövetkezhet.

Erdei aszálykárak Magyarországon az 1962-1986 és az 1987-2011-es időszakokban a KH Erdészeti Igazgatóságai szerint (Adatok forrása: Erdészeti Tudományos Intézet erdőkár adatbázis)

Az utóbbi néhány évtizedben jelentősen növekedtek az erdeinkben bekövetkező aszálykárak. Az évente bejelentett aszálykárak rendkívül szoros, szignifikáns összefüggést mutattak két vizsgált aszályindex (Pálfai-féle és Forestry Aridity Index) éves értékeivel. Ezek az összefüggések mindkét aszályindex esetében exponenciális jellegűek voltak. A korábbiaktól eltérően az aszálykárak az utóbbi időszakban nemcsak síkvidéki fiatalosokban, hanem hegyvidéki, idősebb, őshonos állományokban is fellépnek. Bizonyított, hogy a kocsánytalan tölgyesek és a bükkösök egészségi állapotában az aszályok döntő szerepet játszanak. A megnövekedett gyakoriságú és mértékű aszályok közvetlen károkozásuk mellett súlyos közvetett hatással is bírnak, ami jellemzően kárláncolatok formájában jelenik meg.

Klímaváltozás és a kórokozók

Általában azt feltételezzük, hogy a kórokozó gombáknak a párás, csapadékos időjárás kedvez. Ugyanakkor a nagyterületű kárak kialakulásához a legyengült tápnövény tömeges jelenléte az egyik legalapvetőbb feltétel. Ezt pedig a 2-3 erősen aszályos év során kialakuló fiziológiai stresszállapot „megbízhatóan” szolgáltatja (pl. ismétlődő fenyőpusztulások, juharpusztulás, vagy az utóbbi évek cserpusztulása).

***Biscogniauxia (Hypoxilon) mediterranea* okozta cserpusztulás**

A gomba a mediterrán országokban a paratölgy és a cser ismert, jelentős kórokozója, Európa számos országában, így Magyarországon is előfordult, de a hazai szakirodalom nem, vagy csak nagyon röviden említi. 2003-ig az olaszországi Toszkánától északra nem tapasztalták kártételét. 2003-ban azonban onnan 350 km-re északra, Szlovéniában okozott jelentős károkat. A 2003-as szlovéniai károkról beszámoló szlovén szakemberek már megjegyzik, hogy a klímaváltozás következményeként a faj kártételei északabbra is bekövetkezhetnek. A kórokozó csert és közvetlen rokonsági körét (pl. paratölgy) preferálja. Ez magyarázza azt a meglepő jelenséget, hogy helyenként az egyébként szárazságtűrőbbnek tartott, tömegesen pusztuló cserek mellett jó állapotú, tünetmentes kocsányos, vagy kocsánytalan tölgyeket is találunk.

A fertőzés legszembetűnőbb tünete a leváló kéreg alatt megjelenő szétterülő termőtest, amelynek színe szürkétől a feketéig változhat, bársonyos bevonatot képezve az elhalt kéreg alatt. A gomba fiatalabb és idősebb fákat egyaránt elpusztíthat, de egy állományon belül hatása nem függ a faegyed szociális helyzetétől.

A Biscogniauxia tipikus tünete a leváló cserkéreg alatt, illetve a gomba által okozott csoportos pusztulás

Olaszországban kísérleti úton is bizonyították, hogy a gomba tömeges elszaporodásának legfőbb kiváltó tényezője a vízhiány. A rovarok okozta lombvesztés (pl. gyapjaslepke) pedig még közepes erősségű aszály esetén is tovább növeli a gomba okozta pusztulás kockázatát. Ezt a megállapítást támasztják alá a hazai tapasztalatok is. A legszembetűnőbb mértékű cserpusztulás azokon a területeken jelentkezett, ahol a 2011-2013-as súlyos aszályokat megelőző 6-8 évben jelentős gyapjaslepke károk jelentkeztek.

Klímaváltozás és a kártevő rovarok

A kórokozók mellett a rovarok fokozottan ki vannak téve a környezeti tényezőknek, illetve azok változásainak, így a klíma is számos direkt és indirekt módon befolyásolja őket. A klímában bekövetkező változások hatással vannak például egyes rovarfajok elterjedési területének alakulására. A változó klíma növelheti, esetleg csökkentheti egyes többnemzedékes rovarfajok éven belüli generációinak számát. A téli időjárási viszonyok az elszünetelt telelési mortalitás okán meghatározóak lehetnek egy faj megtelepedésében és népségének alakulásában. A klíma hatással van a rovarok és tápnövényük, illetve a rovarok és természetes ellenségeik interakcióira. Ezen különböző jellegű hatások eredője sok esetben tömegszaporodásokat, ezen keresztül pedig jelentős gazdasági károkat, illetve ökológiai hatásokat is okozhatnak.

Az utóbbi három évtized során lucosaink területe drámai mértékben csökkent. Bár a tömeges magyarországi lucpusztulás közvetlen okozói jellemzően a szűbogarak (főként a betűzöszű – *Ips typographus*), az időjárás elsődleges hatása itt is megkerülhetetlenül felmerül. A gyakoribb vihar- és hókárok tömeges költőhelyet biztosítanak a szűknak, az enyhe telek, aszályos tavaszi, nyári időszakok pedig gyorsabb fejlődést (esetenként több nemzedéket) és kisebb mortalitást eredményeznek. Számos további rovarkár vonatkozásában is nyilvánvaló összefüggés mutatható ki az időjárási viszonyokkal. Két-három aszályos évet követően növekszik az erdei rovarkárok területe. Az évezred első néhány évének súlyos aszályai egyértelműen segítették a gyapjaslepke eddig regisztrált legnagyobb tömegszaporodásának, illetve kárterületének kialakulását. Ez a tömegszaporodás nemcsak, hogy a korábban tapasztaltaknál jóval nagyobb területű volt, de vertikálisan is kiterjedt, azaz nemcsak a megszokott sík- és alacsony dombvidéki lombos állományokban, hanem hegyvidéki bükkösökben is jelentkezett. A lombvesztést szenvedett bükkök regenerációja jóval lassabb és kevésbé teljes körű, mint pl. a cserké. A lombvesztés a bükkök esetében hosszabb távon is egészségi állapot romlást eredményezhet.

Napjainkban egyre gyakoribb jelenség, hogy olyan rovarfajok lépnek fel kártételi szinten, amiket korábban nem tartottunk jelentősnek, illetve olyanok is, amiket már szinte „elfelejtettünk”.

Gyapottok bagolylepke (*Helicoverpa armigera*)

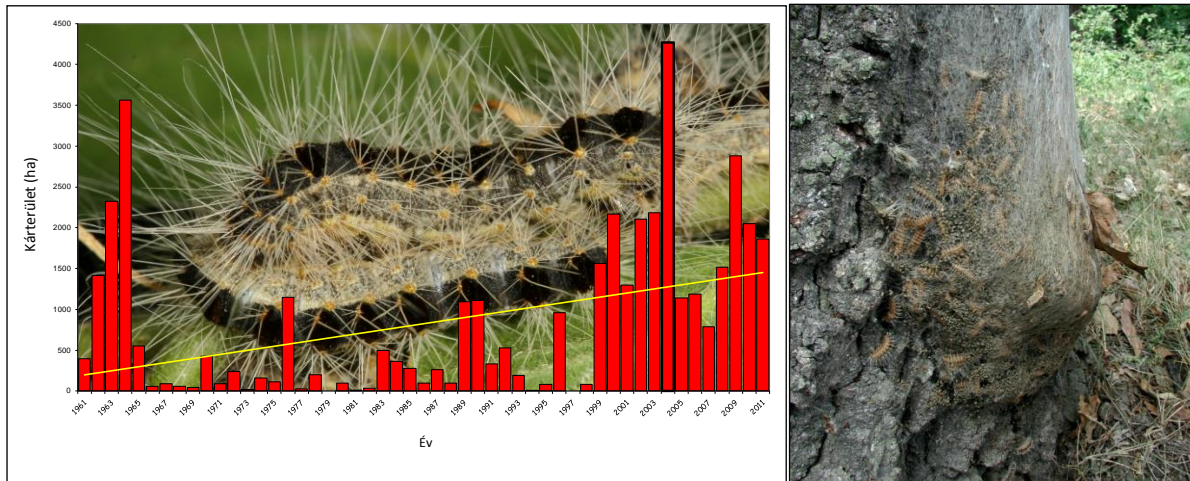
Melegigényes, trópusi/mediterrán, vándorlepke faj, 1986 előtt Magyarországon kifejezetten ritkának számított. Az Erdészeti Fénycsapda Hálózat csapdái működésük első negyed századában mindösszesen hat példányát fogták. Ezt követően azonban egyre gyakrabban került a fénycsapdádba, az utóbbi három évtizedben a csapdák növekvő számban fogják, néhány csapda egyes években több ezres egyedszámban. A vándor lepkefajok, így a gyapottok bagolylepke is, egyre gyakrabban jelennek meg nagyobb tömegben, és honosodnak meg az északi táplálkozási területeiken. Az egyre gyakrabban jelentkező aszályok általában segítik tömegszaporodásait. A gyapottok bagolylepkének több, egymást jelentősen átfedő nemzedéke lehet. Rendkívül polifág. Az utóbbi két évtizedben jelentős mezőgazdasági (kukorica, napraforgó, paradicsom, alma stb.) kártevővé vált, de akác, nemes nyár és tölgy fiatalosokban is észlelték már kártételét. Megjegyzendő, hogy világszerte jelentős kártevőként tartják nyilván. A népességnövekedés mellett figyelemre méltóak a rajzásfenológiában bekövetkező változások is. Az első példányokat egyre korábban fogják az Erdészeti Fénycsapda Hálózat csapdái, így a fogási súlynap szintén egyre korábbra tevődik. Ez a meghosszabbodott tenyésztidőszak magában hordozza több nemzedék kifejlődésének lehetőségét, ezáltal pedig a kárpotenciál növekedését is.

A gyapottok bagolylepke és tarrágás akác telepítésben

Tölgy búcsújáró lepke (*Thaumetopoea processionea*)

Nálunk régóta ismert, kifejezetten meleg- és fénykedvelő faj. Az utóbbi 2 évtizedben jelentős nyugati és északi irányú terjeszkedést mutatott. Megtelepedett az Egyesült Királyságban, előfordul Észak-Németországban, de már svédországi előfordulását is feljegyezték. Csalánzó hernyószörei miatt jelentős humán-egészségügyi jelentőséggel is bír. Egy közelmúltban megjelent tanulmányunk három nyugat-magyarországi fénycsapda éves fogásainak alakulását elemzi az időjárási viszonyokkal való összefüggésben. Fő megállapítása, hogy a lárvastádium időjárási viszonyai meghatározóan befolyásolják a faj népességét. A májustól júliusig terjedő időszak átlaghőmérséklete pozitívan, ugyanezen időszak csapadékösszege pedig negatívan hat az adott évi fogási számokra. Ez egyben azt is jelenti, hogy a faj népességének és kárterületének növekedésére kell számítanunk, amennyiben a jelzett időszakok egyre melegebbek és csapadékszegényebbek lesznek.

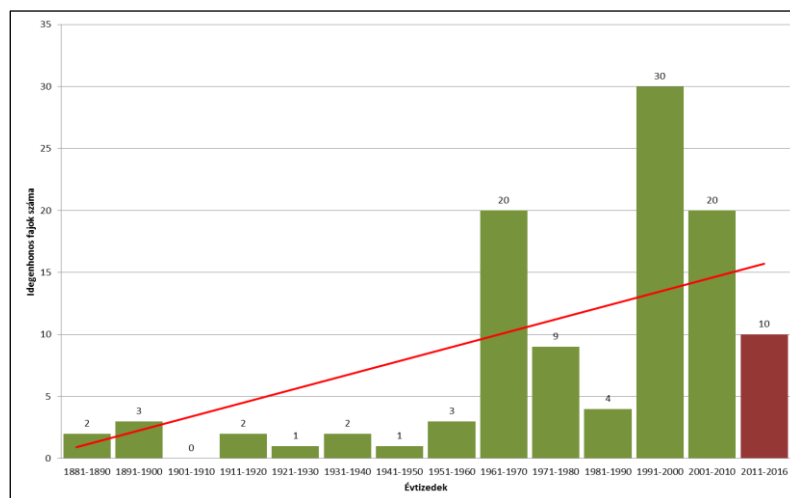
A tölgy búcsújáró lepke hosszútávú kártrendjei és hernyófészke cser törzsén

Idegenhonos, inváziós fajok

Erdeink egészségi állapot változásában a klímaváltozás mellett nagy jelentősége van a globalizációnak. A globalizáció és a folyamatosan növekvő világkereskedelem egyik nem kívánt mellékhatása az idegenhonos fajok behurcolása, terjesztése. A megnövekedett kontinensen belüli és kontinensek közötti kereskedelmi forgalom ugyanis nagyban növeli a kórokozók és kártevők behurcolásának esélyét. Legnagyobb kockázatot általában a fa alapú csomagolóanyagok, illetve az ültetési anyagok nemzetközi kereskedelme jelenti.

Az idegenhonos fajok közül nem mindegyik bír számottevő jelentőséggel, de közülük sok invázióssá válhat. Inváziósnak (invázívna) azokat az idegenhonos fajokat nevezzük, amik tömegesen elszaporodnak, terjeszkednek, és számottevő ökológiai és/vagy ökonómiai hatást gyakorolhatnak a kultúr és természetes ökoszisztémákra, így erdeinkre is.

Ezzel párhuzamosan az egyre gyakoribb időjárási anomáliák (aszályok, enyhe telek stb.) növelik a behurcolt fajok megtelepedésének és terjeszkedésének, illetve kártételének esélyeit. Magyarországon az utóbbi három évtizedben több idegenhonos, fásszárú tápnövényt fogyasztó idegenhonos rovarfaj jelent meg, mint az előtte eltelt 110 évben.

A fásszárú növényeken, Magyarországon megtelepedő idegenhonos rovarfajok száma dekádonként

A Hemiptera rend, ezen belül is a levéltetvek adják az összes faj 2/3-át. A fajok 46%-a Ázsiából, 31%-a Észak-Amerikából, 21%-a Európán belülről, 2%-a pedig Afrikából származik. A fajok 2/3 részének nem őshonos fa-, illetve cserjefaj a tápnövénye (35% tűlevelű, 31% lombos). A jövevény rovarfajok megjelenése és terjeszkedése a jövőben is folytatódni fog. Csak korai felismerésük, valamint a velük kapcsolatos ismeretek bővítése és terjesztése segíthet terjedésük lassításában, illetve kártételük mérséklésében. Néhány példa a közelmúltból:

Kanyargós szillevéldarázs (*Aproceros leucopoda*)

Ezt a fajt eredetileg Japánban írták le, később Kínából is jelezték előfordulását. A fajt Lengyelországgal nagyjából egy időben Magyarországon, Dejtár mellett észleltük először Európában, 2003 nyarán. Azonban csak 2009-ben sikerült megnyugtató módon azonosítani. Mára már Közép-Európa számos országában, így többek között Szlovákiában, Ausztriában, Olaszországban, Horvátországban és Németországban is előkerült. Terjeszkedésének módját, illetve útvonalát csak részben lehet rekonstruálni. Valószínűleg „önerőből” terjeszkedett, de nem zárható ki a szaporítóanyaggal való behurcolás lehetősége sem.

A faj parthenogenetikus úton szaporodik, csak nőtényei ismertek. Évente akár 4 nemzedéke is lehet. Fő tápnövénye az *Ulmus pumila*, de más szilfajokon is kifejlődik. Útszéli turkesztáni szil fasorokon, illetve telepített állományokban az utóbbi években már tarrágást is okoz.

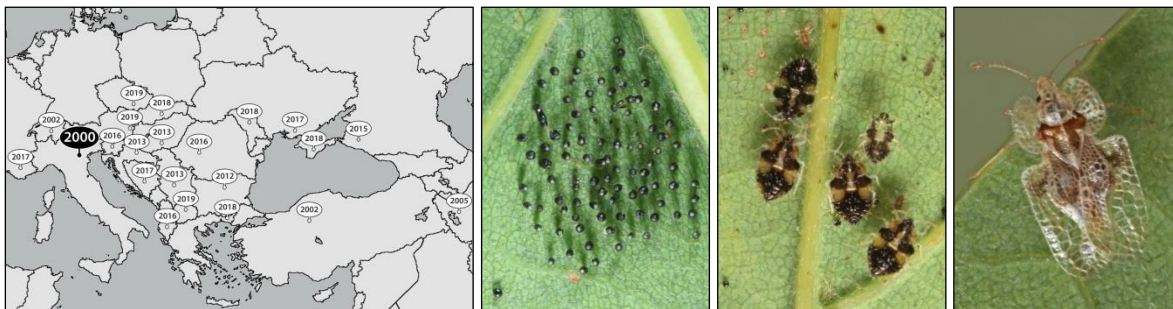
A kanyargós szillevéldarázs jellegzetes rágásképe és erős rágása földi és drón fényképen

Tölgy-csipkésposloska (*Corythucha arcuata*)

Nagyon valószínű, hogy az észak-amerikai származású tölgy-csipkésposloska (*Corythucha arcuata*) a magyar erdőkben valaha megjelent legnagyobb jelentőségű idegenhonos, inváziós rovarfaj. Európában először 2000-ben (Észak-Olaszország) észlelték, ma már 19 országból ismert a jelenléte. Magyarországon 2013-ban találtuk meg először (Szarvasi Arborétum), 2019 őszére pedig már az ország minden megyéjében jelen volt, az ország keleti felében, illetve a Dél-Dunántúlon szinte mindenütt tömeges volt. 2019 őszén több mint 100 ezer ha-on észlelték erős fertőzését. Minden honos tölgyfajunk megfelelő tápnövénye lehet, az észak-amerikai származású vörös tölgyet viszont nem fogyasztja. Így Magyarországon kb. 600 ezer ha, Európában pedig mintegy 30 millió ha tölgyes kínál számára megfelelő tápnövényt. A kifejlett posloskák telelnek át, évente 2-3 nemzedéke fejlődik ki. A nemzök és a lárvák is egyaránt a levélfonákon szívogatnak. Tömeges jelenléte korai lombelszíneződést, levélszáradást okoz. Európában és Magyarországon sem ismerünk olyan természetes ellenségét, ami a populációit szabályozni tudná. Vélhetőleg ez a faj európai „sikerének” egyik fő oka.

Hosszútávú hatásaival kapcsolatban egyelőre több a kérdés, mint a megalapozott válasz. Eddigi ismereteink szerint:

- Jelentősen csökkenti az asszimilációs és transpirációs kapacitást, ami hosszabb távon szinte biztosan hatással lesz a növedékre, illetve a fák egészségi állapotára. 2020 júniusában erősen fertőzött területeken sok, tápanyaghiány-tüneteket mutató kocsányos tölgyet találtunk.
- Az erősen fertőzött fákon kevesebb és kisebb makk terem.
- Az erős fertőzés negatív hatást gyakorol a tölgyleveleken élő egyéb rovarfajokra.
- Nem zárható ki a szimbionta gombákra gyakorolt negatív hatás sem.

A tölgy-csipkésposloska európai terjeszkedése és fejlődési stádiumai

Érdemi, nagyterületű védekezésként valószínűleg csak egy klasszikus biológiai védekezési program (hatékony természetes ellenségek betelepítése az eredeti elterjedési területről) képzelhető el.

A tölgy-csipkésposloska károsítása Gyula-környéki kocsányos tölgyesekben

Kőris kéregfekély – *Hymenoscyphus fraxineus* (*Chalara fraxinea*)

Természetesen nem csak idegenhonos rovarfajok, hanem kórokozók is megjelennek erdeinkben. Az utóbbi évtizedekben közülük egyik legjelentősebb a kőris kéregfekély. A kórokozót a 90-es évek elején találták meg először Európában, majd 2008-ban Magyarországon. Ivaros alakja (*Hymenoscyphus fraxineus*) Ázsiából került Európába. Elsősorban a magas kőrist és magyar kőrist fertőzi, de amerikai kőrisen is megjelenhet, ugyanakkor a virágos kőris jelenlegi ismereteink szerint rezisztens a kórokozóval szemben. Fiatal és idős állományokban egyaránt előfordul, de nagyobb gyakorisággal találkozhatunk károsításával a fiatal 2-10 éves erdősítésekben. A gomba ivaros alakja a lehullott leveleken fejlődik ki, és kora nyártól fertőz. Az elhalási tünetek többnyire a leveleken, vagy a levél éren jelentkeznek, és a levélnyélen, vagy esetenként kisebb kéregsérüléseken keresztül hatol be a kórokozó a kéreg szövetébe, ahol nektrózist okoz. A fertőzési ponttól minden irányba terjed. Az elhalt kéregrészt besüpped, vörösesre, világosbarnára, később sötétbarnára színeződik. Az elhalt hajtások, vesszők szerepét újabb és újabb oldalhajtások veszik át, így deformálva a fa alakját. A vastagabb kéregszövetekben jellegzetes felrepedező nektrózist okoz. A fiatalabb fák folyamatos fertőződés esetén elhalnak, míg az idősebb fákon jelentős koronaelhalások következhetnek be.

A kőris kéregfekély károsítása

Mit lehet tenni?

Ahogy a fenti, kiragadott példák is szemléltetik, erdeink és erdőgazdálkodásunk számos új kihívással kénytelen szembenézni. Sajnos az is meglehetősen egyértelmű, hogy a klímaváltozás rövidtávon nem fordítható meg, legjobb esetben is csak az üteme csökkenthető. Az idegenhonos fajok megjelenésében sem várható kedvező irányú változás. Ez egyértelműen azt jelenti, hogy erdeink egészségi állapotában a jövőben is negatív tendenciák várhatók. Ezekre, az előre pontosan nem is körvonalazható erdővédelmi problémákra csak egy módon, proaktív (megelőző) erdővédelmi megközelítéssel lehet bizonyos mértékig felkészülni. Tudomásul kell venni, hogy a reaktív (megszüntető) védekezési eljárások (különösen a vegyszeres beavatkozások) csak korlátozottan, tüneti kezeléssel jöhetnek szóba. Az erdőgazdálkodás/erdőművelés hosszú távon számos módon képes a jövőben kárkockázatok csökkentésére. A megfelelő fafaj-megválasztás, a természetes felújítás, a folyamatos erdőborítás szélesebb körű elterjesztése, az elegyesség, a szerkezeti változatosság egyaránt javítják az erdők rezisztenciáját (ellenálló-képesség) és rezilienciáját (visszaszerző-képesség), egy szóval immunrendszerét. Ha az erdőgazdálkodás/erdőművelés számottevő mértékben javítja az erdők diverzitását, akkor azzal egyidejűleg jelentős mértékben növeli a természetes szabályozó tényezők/folyamatok hatékonyságát is. Az erdőszeti/erdővédelmi kutatások egyik jelentős kihívása ezen folyamatok feltárása, alaposabb megismerése, annak érdekében, hogy az erdőgazdálkodási gyakorlatba is átültethető javaslatokat lehessen megfogalmazni.

Néhány irodalmi forrás

- Csóka Gy. és Hirka A. 2009: A gyapjaslepke (*Lymantria dispar* L.) legutóbbi tömegszaporodása Magyarországon. *Növényvédelem* 45(4): 196-201.
- Csóka Gy., Hirka A., Csepelényi M., Szócs L., Molnár M., Tuba K., Hillebrand R. és Lakatos F. 2018: Erdei rovarok reakciói a klímaváltozásra (esettanulmányok). *Erdészettudományi Közlemények*, 8(1): 149-162.
- Csóka Gy., Hirka A. & Somlyai M. 2013: A tölgycsipkésposloska (*Corythucha arcuata* Say, 1832 – Hemiptera, Tingidae) első észlelése Magyarországon. *Növényvédelem* 49(7): 293–296.
- Csóka Gy., Hirka A. & Szócs L. 2012: Rovarglobalizáció a magyar erdőkben. *Erdészettudományi Közlemények* 2: 187–198.
- Csóka Gy., Hirka A., Szócs L., Móricz N., Rasztovits E., Pödör Z. 2018: Weather-dependent fluctuations of Oak Processionary Moth (*Thaumetopoea processionea* L.) populations. *European Journal of Entomology* 115: 249-255.
- Csóka Gy.; Koltay A.; Hirka A. és Janik G. 2009: Az aszályosság hatása kocsánytalan tölgyeseink és bükköseink egészségi állapotára. *Klíma-21* füzetek, 57: 64-73.
- Hirka A. és Csóka Gy. 2010: Abiotikus károk Magyarország erdeiben. *Növényvédelem*, 46(11): 513-517.
- Hirka A., Pödör Z., Garamszegi B. és Csóka Gy. 2018: A magyarországi erdei aszálykárok fél évszázados trendjei (1962-2011). *Erdészettudományi Közlemények*, 8(1): 11-25.
- Janik G.; Hirka A.; Koltay A., Juhász J. és Csóka Gy. 2016: 50 év biotikus kárai a magyar bükkösökben. *Erdészettudományi Közlemények*, 6(1): 45-60.
- Koltay, A.; Szabó, I.; Janik, G. 2012: *Chalara fraxinea* incidence in Hungarian ash (*Fraxinus excelsior*) forests. *Journal of Agricultural Extension and Rural Development* Vol. 4(9), pp. 236-238, 14 May, 2012
- Paulin M., Hirka A., Mikó Á., Tenorio-Baigorria I., Eötvös Cs., Gáspár Cs. és Csóka Gy. 2020: A tölgy-csipkésposloska Magyarországon – helyzetkép 2019 őszén. *Növényvédelem*, 81 (6): 245-250.
- Szeőke K. és Csóka Gy. 2012: Jövevény kártevő ízeltlábúak Magyarországon – Lepkék (Lepidoptera). *Növényvédelem*, 48(3): 105-115.

Kedves Senior Társaim!

2018-ban a Fiumei, míg 2019-ben a Farkasréti temetőben emléztünk meg eltávozott senior társainkról.

Ez évi munkatervünk szerint az októberi rendezvényünkön szerettünk volna megemlékezni az alapításunk kezdete óta meghalt tagtársainkról, néhány mondatban a szakmánk érdekében tett tevékenységeikről.

A jelenlegi helyzetben a vírus ezen szándékunkat megakadályozta.

A virtuális lehetőséggel élve, felsorolom elhunytaink neveit S. Nagy László örökös elnökünk SZÁMADÁS könyvének 309. oldala szerint /2017/, majd ezt követően napjainkig. Szomorú tényként megállapítható, hogy az alapítástól nyilvántartott 71 tagtársunk közül 38-an elhunytak.

Kérlek benneteket, hogy rájuk emlékezve gyújtsatok egy szál gyertyát!

Az alapító tagok közül már csak hárman élnek: Dr. Erdős László /1925/ S. Nagy László /1931/ és Varga Béla /1930/.

Az alapítástól elhunytak 2017-ig		2017-től napjainkig eltávozottak
1. Abonyi István	13. dr. Járasi Lőrinc	25. Cserép János
2. Boross György	14. dr. Kollwentz Ödön	26. dr. Király Pál
3. dr. Balogh Ferenc	15. Lessenyi Béla	27. Rakonczai Zoltán
4. Bulyovszky Miklós	16. dr. Madas László	28. dr. Szász Tibor
5. Csobánczi Erzsébet	17. dr. Marjai Zoltán	29. dr. Szőnyi László
6. Gáspár Hantos Géza	18. Mészáros Gyula	30. dr. Jereb Ottó
7. Haják Gyula	19. Mitnyik László	31. Kondor Endre
8. Halász Aladár	20. Németh Ferenc	32. Köveskúti György
9. Hibbey Albert	21. Pandula Zoltán	33. Merkel Gábor
10. Ipsits Lajos	22. Pechtol István	34. Tokodi Mihály
11. Jakabffy Ernő	23. Zathureczky Lajos	35. Tollner György
12. Jancsó Gábor	24. Zágonyi István	36. V. Szabó Ferenc
		37. dr. Ghimessy László
		38. Fritsch Ottó

NYUGODJATOK BÉKÉBEN!

„A tölgyek alatt
Vágynám lenyugodni,
Ha csontjaimat
Meg kelletik adni:
De, akárhol vár
A pihenő hely rám:
Egyszerűen, bár
Tölgy lenne a fejfám!”

Arany János: A tölgyek alatt (részlet)

Eger, 2020. október 25.

Schmotzer András
elnök

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET SZENIOROK ÉS TISZTELETBELI TAGOK TANÁCSA

*„Egy ház külleme belső tartalmat, életminőséget takar...
Kötelességünk megőrizni ezt a meleget, reménykedve az
igazság győzelmében, a majdani visszatérésben.”*

*Riedl Gyula
a könyvtár őre
Forrás: OEE székháza
OEE kiadvány 2007*

MEGHÍVÓ

Az Országos Erdészeti Egyesület Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa soron következő rendezvényét

**2020. november 26-án (csütörtökön), 10.30 órától tartja a
Nemzeti Földügyi Központ Erdészeti Főosztály tanácstermében,
1023 Budapest, Frankel Leo u. 42-44. szám alatt,**

melyre ezúton meghívlak.

A vírus tombol az országban, ezért **folytatjuk virtuális találkozásaink sorát**. November hónapra ugyan nem terveztünk találkozót, de a szeniorok által kezdeményezett értéktár programot támogatva két aktuális visszaemlékezést, tanulmányt készítettünk, melyeket ajánlok figyelmetekbe.

A Szeniorok évek óta dolgoznak azon, hogy a Székházba visszajusson Egyesületünk. Remélem ezek az írások is segítenek, hogy közös céljaink megvalósuljanak.

Emlékezünk Dr. Czerny Károlyra Székházunk dokumentumainak összeállítójára

Előadó: Schmotzer András elnök, Káldy József titkár, Ormos Balázs szenior tőrzstag

100 éve hunyt el Thék Endre Székházunk bútorainak gyártója

Előadó: Ormos Balázs szenior tőrzstag

Mindenki vigyázzon magára, tartsa be a védekezési előírásokat, a távolságtartást, a maszk szabályos viselését, törekedjünk mentális és fizikai állapotunk fitten tartására.

Eger, 2020. november 24.

Erdészüdvözlettel:

**Schmotzer András
elnök**

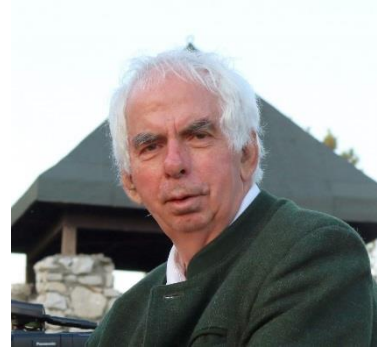
Dr. Czerny Károlyra emlékezünk, Székházunk dokumentumainak összeállítójára

Előadók: Schmotzer András elnök, Káldy József titkár, Ormos Balázs szenior törzstag

Elhunyt dr. Czerny Károly

1. [2020. OKT 28.](#)
2. [EGYESÜLETI](#)

Dr. Czerny Károly (1944-2020) Kaán Károly-díjas, aranyokleveles erdőmérnök, az OEE Elnökségének egykori tagja, több díjjal kitüntetett építészmérnök, a magyar parkerdő kultúra kialakításának egyik úttörője és a magánerdő gazdálkodás OEE-be delegált szakértője: méltósággal viselt rövid betegség után csendben elaludt Budapesten, 2020. október 21-én. Temetése Dömsöd Nagyközségben lesz - jelképesen az édesapjával, Czerny Károly Antal második világháborús magyar királyi honvédtiszttel együtt - római katolikus szertartás szerint, 2020. november 5. napján, csütörtökön délelőtt 11 órakor.

Forrás: OEE

Hírszerkesztő: Nagy László

<https://www.oee.hu/hirek/egyesuleti-hirek/czerny-gyaszhir>

Schmotzer András OEE elnök visszaemlékezése, aki megalakította a Székház Bizottságot

Dr. Czerny Károly nem volt a szeniorok közösségének tagja, miért is emlékezünk rá? Ő elnökségem idején (1994 - 1998) régióképviseleként dolgozott az elnökségben és a megalakított Székház Bizottság tagjaként állította össze a fellelhető Székház dokumentumokat. A szeniorok pedig évek óta zászlójjára tűzték a Székház visszaszerzésének ügyét. Ezért emlékezünk rá hálával és tisztelettel.

„Megújult a 120 éves erdészterem” címmel jelent meg beszámoló az Erdészeti Lapokban, itt található utalás a Székház Bizottságra.

„A Székház Bizottság dr. Szikra Dezső, Balogh László, dr. Czerny Károly közül, dr. Czerny Károly állított össze egy tekintélyes vastagságú dokumentumgyűjteményt Székházunk múltjáról. Ebben a kötetben található a Székház szintjeinek alaprajza, így a közgyűlési teremé is.”

Forrás: EL 2006. december, 402. old.

Internet: <http://erdeszetilapok.oszk.hu/00325/pdf/402-403.pdf>

Káldy József OEE elnöknek adta át Dr. Czerny Károly az általa dedikált Székház dokumentum könyvet

A Székházról szóló dokumentum gyűjteményt a szerző Dr. Czerny Károly saját ceruzás bejegyzése szerint dedikálta az Egyesület akkori elnökének.

„Káldy József elnök példánya”

Dr. Czerny Károly és Dr. Göbölös Antal 2001. december 6-án, az Alkotmány utcai egykori egyesületi Székház 331. sz. termében (későbbi Erdészterem, 2006 12 08.), „A 150 éves erdészeti múlt” OEE rendezvényen, az erre az alkalomra kiadott, Dr. Király Pál: „Velünk élő múlt” című erdészeti emlékhelyek könyvet olvassák. Dr. Czerny Károly szívesen látogatott el az általa összeállított Székház dokumentum gyűjteményének helyszínére.

Fotó: Ormos Balázs 2001 12 06.

Beszámoló: EL 2002 február

Internet: <http://erdeszetilapok.oszk.hu/00273/pdf/12unnep.pdf>

Ormos Balázs főtitkár, a vonatkozó dokumentumok ismertetése

Milyen jó, hogy a szeniorok foglalkoznak az OEE dokumentumok írásban és nyomtatásban történő történelmi anyagainak rögzítésével. A SZÁMADÁS könyvből tudjuk a következőket.

Idézet a könyv 22-ik oldaláról, ahol Dr. Szász Tibor szeniorok elnöke számolt be az 1998. november 26-i évzáró ülésükről. Ezen a rendezvényen Káldy József OEE elnök beszélt az egyesület új programjáról, „Az új elnökség célkitűzései és a szakosztályokkal szemben támasztott követelményei” címmel.

„Újra kísérletet teszünk a székházunk visszaszerzésére, ha szükséges ezt bírósági útra is tereljük” - jelentette ki.

Mint az 1998. november 28-án (az Elnök bejelentése után két nappal később) az OEE elnöksége által megválasztott főtitkárként már nekem jutott az a tisztség, hogy a Székház visszaszerzésének (Riedl Gyula szóhasználatával, birtokba vételének) ügyét intézzem, egészen a bírósági procedúra végig viteléig, elutasításáig. Ennek részletezése egy másik átfogó tanulmány része kell, hogy legyen.

A SZÁMADÁS könyv 28-i oldalán olvasható Dr. Szász Tibor elnök beszámolója az 1999. december 15-i ülésről. Ormos Balázs főtitkár az OEE programjáról és Dr. Czerny Károly „Az Alkotmány utcai székházunk története és a visszaszerzés lehetőségei” címmel tartottak előadást. Dr. Czerny Károly részletesen beszélt az épület keletkezésének körülményeiről, a kialakításáról és az elvételéről is. „Tagságunk azóta sem tudott belenyugodni.” - mondta. „Az OEE elnöksége (Schmotzer András elnök) Székház Bizottságot hozott létre, Dr. Boda László ügyvédet megbízták (Káldy József elnök), hogy bírósági úton szerezzenek érvényt az igazunknak. Az első tárgyalásra 1999. december 2-án került sor.”

Az ülésről az Erdészeti Lapok a 2000. évi februári számában számolt be részletesen.

Dr. Czerny Károly előadását tartja a szeniorok ülésén 1999. december 15-én az OEE felújított Fő utcai tanácstermében.

Fotó: Ormos Balázs

Forrás: EL 2000. februári szám

<http://erdeszetilapok.oszk.hu/00252/pdf/17beszamolo.pdf>

A QR kód segítségével a teljes beszámoló letölthető az Erdészeti Lapok archívumából.

Ebben a visszaemlékezésben, hogy ne merüljön feledésbe, és aki érdeklődik a Székházunk után tudja, hogy a Dr. Czerny Károly által írt tanulmány és a kapcsolódó dokumentumok, köztük „Az OEE leltári tárgyainak széthordása” dossziéja és elismervényei (Riedl Gyula könyvtárunk őre megőrzésében) a Wagner Károly Erdészeti Szakkönyvtárunkban található. Pontos helye a X. számú szekrény (a tárgyalóasztal mellett közvetlenül), baloldali alsó fiókjában található (lásd fényképek).

Fotók: Ormos Balázs 2018. március 12., Tollner György szenior tagtársunk temetése napján

Forrás: https://www.oee.hu/upload/html/2018-02/tollner_gyuri.jpg

A könyv borítóján a következő szöveg olvasható:

OEE-RÉGI SZÉKHÁZA

Bp. Alkotmány u 6. HRSZ 1030

IRATGYŰJTEMÉNY

1884-től 1998. VI. 19-ig

Összeállította

Dr. Czerny Károly

Schweighard Ottó az „Epilógustervezet az OEE Székház per 2000-2020 című kötethez” c. az Erdészeti Lapok 2016 szeptemberi számában megjelent írása bevezetője szerint, a Székház könyvből 2 példány készült, az egyik a Wagner Károly Erdészeti Szakkönyvtárban van, a másik Dr. Czerny Károlynál.

Forrás:

http://erdeszetilapok.oszk.hu/01817/pdf/EPA01192_erdeszeti_lapok_2016-09_314-317.pdf

Mi lesz a sorsa Dr. Czerny Károly hagyatékának? Meg kell menteni, megőrizni!!
Örülénk, ha Dr. Szikra Dezső tiszteleti tagunk, a Székház Bizottság tagja
visszaemlékezést írna a munkájukról, mert az OEE dokumentumai között eddig ilyen
nem találtunk.

Idősek imája, részlet:

„Kérem Uram, hogy adj nekem több szerénységet és kevesebb magabiztosságot, hogy amikor előfordul, hogy mások ugyanarra az esetre másként emlékeznek, mint én. Ajándékozzál meg Uram azzal a bölcsességgel, amely beláttatja velem, hogy én is tévedhetek.”

Barátossy Gábor szenior tiszteletbeli tag, Bp. 2018. jan.30.

Sopron, 2020. november 17.

Ormos Balázs
szenior tőrzstag

100 éve hunyt el Thék Endre Székházunk bútorainak gyártója

2020. október 30-án a Matematikai Intézet épületének bejáratánál felravatalozott Dr. Roxer Egon tanárunktól búcsúztunk. A múlt hónapban volt 94 éves. A csepergő eső ellenére az egyetem oktatói, erdészeti intézmények, nemzeti park munkatársai, tisztelői rótták le kegyeletüket szeretett tanárunk, kollégájuk ravatalánál.

Fotó: Ormos Balázs

A szertartás közben gondoltam arra, hogy ez az épület sok „élményt” őriz, de van egy különleges értéke, amiről kevesen tudnak. Az **ábrázoló terem** (ma már térbelileg megosztva) hátsó fala egy beépített szekrény együttes. Ebben található **Thék Endre bútorgyáros, Székházunk bútorainak gyártója bútor tervei, gyönyörű rajzai**. Onnét tudom, hogy korábban bejutottam a terembe, személyesen nézhettem meg az értékeket, később beszámolót és fényképeket találhattok ebben az emlékező anyagban.

Ki volt Thék Endre?

Thék Endre (1842-1919) élete és munkássága

Tóth Sándor László, Verasztó Antal munkája, kiadta a Faipari Tudományos Egyesület Budapesten, 2011-ben.

A fafeldolgozás nagyjai, FATÁJ kiadvány, 28 oldal, letölthető formában.

Forrás:

http://www.fataj.hu/2011/04/016/201104016_Thek-Endre.php

Thék centenárium

Az Iparművészeti Múzeum Bútorgyűjteménye számos, Thék Endre bútorgyárában kivitelezett bútort és berendezést őriz.

Forrás:

<http://www.imm.hu/hu/news/view/207,Th%C3%A9k+centen%C3%A1rium>

Nem vették fel asztalosnak, megvette hát a gyárat

BBC History

2020. 10. 10. 16:00

Budapest reprezentatív, a dualizmus idején épült magánpalotái és középületei közül sokan sokat fel tudnának sorolni, külalakjukat is rengetegen ismerik. Elkészülésük idején azonban ezen épületek hasonlóan igényesen megvalósított belső tereinek berendezései is a külsővel szinte egyenértékűen impozánsok voltak, azonban a kőnél jóval sérülékenyebb és mozdíthatóbb anyagok általában kevésbé vészték át az azóta eltelt zűrzavaros évtizedeket. Ha nem így lett volna, **Thék Endre** neve minden bizonnyal ugyanannyira közismert lenne, mint a korszak leghíresebb építészei.

Ezt már csak azért is megérdemelné, mert csodálatos alkotásai mellett ő egy egész iparág modernizációjában is kulcsszerepet játszott, mindezt ráadásul kizárólag saját erejéből, a szakmai ranglétrát kijárva érte el.

Kidobta az igazgató, megvette a gyárat

Az Orosházán 1842-ben született Thék 13 évesen szegődött el tanoncnak egy helyi asztalosmesterhez, majd négy év után vándorútra indult az Osztrák Császárság területén, ezzel szerevezve meg a mesterré váláshoz szükséges tapasztalatokat. Azonban ezután sem hagyta abba az utazást és a tanulást, Münchenbe, majd Párizsba is eljutott, a francia fővárosban a neves Diehl bútorgyárban is vezető állásban dolgozott. Itt kellett rádöbbenie arra, milyen elmaradott a magyarországi bútoripar.

A kiegyezés után tért haza, és elsőként megpróbált elhelyezkedni egy Üllői úti bútorüzemben Pesten, de miután az igazgatónak előadta újító elképzeléseit, rövid úton a kapun kívül találta magát, állítólag a portás külön utasítást kapott, hogy be se engedje többé ezt a bosszantó figurát. Thék erre saját műhelyt nyitott a Józsefvárosban, ahol első vevői meggyőződhetnek kiemelkedő mesterségbeli tudásáról. Hamar híre is ment alkotásainak, és nem kellett hozzá sok idő, hogy a műhely kilincset dúsgazdag főurak adják egymásnak, hogy kastélyaik és villáik berendezési tárgyait tőle rendeljék meg.

Az üzlet olyan jól ment, hogy Thék 1885-ben benyithatott a bizonyos gyárkapun – igaz, már tulajdonosként, ugyanis megvette az üzemet.

Azonnal modernizálni és bővíteni kezdte az Üllői úti gyárat, ahol a legmodernebbnek számító gőzgépeket vette használatba. Az idők során három házat is elfoglaló Thék Endre Bútorasztalos- és Faárugyárban 1910-ben már 400 munkás dolgozott, így joggal nevezhető az első modern magyar bútorgyárnak, amely sikerrel vette fel a versenyt a hazai piacon a korábban szinte monopolhelyzetet élvező osztrák cégekkel is.

Thék Endre. Forrás: Wikipedia

A legelőkelőbb helyekre dolgozott

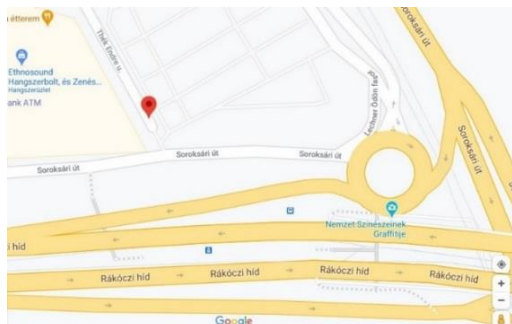
A gyárból kikerülő tömegtermékek mellett viszont továbbra is Thék gyára volt az első számú választás mind a fényűző magánépületek, mind a középületek fa díszítései és berendezési tárgyai esetében. Alkotott historizáló, de neoreneszánsz, neobarokk s végül még szecessziós stílusban is, és azt is felismerte, hogy bizonyos esetekben érdemes az adott stílusban járatos tervezőművészt is felkérnie, így dolgozott együtt például **Rippl-Rónai Józseffel**, **Foerk Ernővel**, **Horti Pállal** vagy éppen **Zsolnay Vilmos**sal is.

Ő készítette az Országház üléstermeinek famennyezeteit és a miniszterelnök dolgozószobájának bútorait, de a budai Vár Hauszmann-féle átépítése során a palota termeinek berendezését is. Az ő bútorai díszítik még az Operaházat, a Gresham-palotát, a józsefvárosi Wenckheim-palotát és a Károlyi–Csekonics-palotát, a Tőzsdepalotát, a Kúriát, az Andrássy út Saxlehner-palotát, a New York-palotát, **Emmer Kornél** palotáját, valamint a Fő utcai **Andrássy Tivadar**-villát is. Idővel még a zongoragyártásba is belevágott, ezen a területen is sikereket aratva.

A méltóságos asztalos

Thék a fennmaradt történetek szerint jól bánt a munkásaival, azonban a szocializmusnak vagy kommunizmusnak még az említését sem tűrte. Ettől függetlenül vagyonából sokat áldozott jótékony célokra, támogatta a jövő ipargenerációinak tanulását is. Ez azonban nem volt elég ahhoz, hogy ne kerüljön célkeresztbe a Tanácsköztársaság idején. Miután gyárat elvették, állítólag megkérdezte egy népbiztostól, hogy ő akkor most 77 évesen mihez kezdjen. „Ilyen szép hosszú szakállal elmehet az Opera elé portásnak” – szölte a válasz. Thék persze nem fogadta meg a tanácsot, hanem vidékre menekült, de talán az izgalmak is közrejátszottak, hogy 1919. június 8-án meghalt. A hatóságok még azt sem engedték meg a „burzsuj gyáros” hozzátartozóinak, hogy a családi kriptába temessék.

Az 1908-ban udvari tanácsosi címhez jutó és emiatt „méltóságos asztalos” néven is emlegetett Thék

emlékét a Horthy-korszakban már tisztelettel őrizték, majd az általa már jó előre megvetett létező szocializmusban természetesen nagyrészt feledésbe merült. **Ma Orosházán és Budapesten is őrzi utca a nevét, munkái közül viszont sok nem érhet meg alkotójuk rehabilitációját.**

Thék Endre utca Budapesten, Budán a Rákóczi híd szomszédságában.

Forrás: <https://24.hu/tudomany/2020/10/10/asztalos-muveszet-thek-endre/>

NAGY GYULA TERÜLETI MÚZEUM OROSHÁZA

2020-02-03

ÁLLANDÓ THÉK ENDRE EMLÉKSAROK A MÚZEUMBAN

Múzeumunk egy újabb állandó kiállítással bővült, mely a **Thék Endre Emléksarok** nevet kapta.

Thék Endre Emléksarok avató.

Thék Endre munkássága bekerült a [Békés Megyei Értéktárba](#).

A Múzeum megújulásának részeként – az iparosokra emlékezve – az épület aulájában kialakításra került a Thék Endre Emléksarok.

A 2019-es évben többször emlékeztünk meg híres műbútorasztalosunkról.

Jubileumi évnek tekintve az évet, halálának 100.

évfordulója alkalmából. Ezt a megemlékezés sorozatot Orosháza város június [8-án Thék emléktábla avatással](#) kezdte, majd Verasztó Antal, Magyar Arany Érdemkereszttel kitüntetett helytörténész második, bővített kiadásban megjelent "Thék Endre a méltóságos asztalos" c. kötetének bemutatójára került sor június 19-én, a Justh Zsigmond könyvtárban.

Október 19-én a Rákoskeresztúri Új köztemetőben koszorúzta meg a város küldöttsége a Thék családi sírboltot, Thék Endre végső nyugalomra helyezésének évfordulóján.

A múzeumban december 8-án nyitottuk meg időszaki kiállításunkat, melyben több, itt őrzött emléket, relikviát mutattunk be. A programsorozat utolsó állomásaként avattuk az Emléksarokot.

Józó Tamásné intézményvezető köszöntője után Dávid Zoltán polgármester nyitotta meg az ünnepséget, ahol iparosok, helytörténészek, pedagógusok, művészek és kultúrákedvelő-múzeumbárat vendégek gyűltek össze baráti, jó hangulatban.

Thék Endre orosházi születésű, több generációs iparos családból származó asztalosmester a város egyik leghíresebb szülőtte, aki többek között Párizsban tanulta a szakmát, ahol hamar hírnevet szerzett magának.

Hazatérve Pesten a Józsefvárosban alapított műhelyt, majd sikerességének köszönhetően az Üllői úton vásárolt üzemet, amiből aztán Budapest első bútorgyára lett.

Az avató ünnepség ezután Thék Endre egyik örököse és kutatója, Ajtony Judit előadásával folytatódott.

Ajtony Judit előadása.

Az előadás során bemutatott bútorok és egyéb munkák mindenkit meggyőznek arról, hogy Thék Endre igazi mestere volt szakmájának. Munkájának minden darabja remekbe szabott, melyeknek varázsa a mesteri tervezésben és a precíz kidolgozásban rejlik.

Mutatós, szép munkáit azonnal felismerni a Thék-kulcsokról (amik sajnos sok esetben elvesztek). Emellett **volt egy védjegye – a gesztenyelevel – amikkel szinte észrevétlenül jelölte meg az általa készített bútorokat**, ám még ezek a levelek is egyszerűségükben nagyszerűek.

A megemlékezés és az előadás után a múzeum

vendégül látta a megjelenteket és egy kellemes beszélgetéssel zárult a nap.

Thék Endrének immár állandó helye van múzeumunkban és reményeink szerint az Emléksarok tovább bővül majd!

Szerző: [Józó Katalin](#)

Forrás:

<https://oroshazimuzeum.hu/2020/02/03/allando-thek-endre-emleksarok-a-muzeumban/>

Verasztó Antal: Thék Endre a méltóságos asztalos című könyvének bemutatója 2019. június 19.

Forrás:

<https://blog.justhvk.hu/blog/?p=15919>

Évfordulós gondolatok

„Óh, csodálatosak kik ide jöttetek élni...”

Az idő gyors futására olykor a nevezetes események évfordulói emlékeztetnek bennünket. A Thék Endre halála óta eltelt idő, s az új nemzedékek túláradó fénye az ő emlékének sem kedvezett. Különös, többretű a kép, amely Thék életútjánál, munkásságánál elidőzve elénk tárul.

Az alábbi tanulmány megírásával nem könnyű feladatot vállaltam magamra, mivel olyan személyiségnek kíséreltem meg kiegészíteni történelmi arcképét, aki korának karakterhordozója, jelképes alakja volt, s immár 100 éve nincs közöttünk.

a Szerző

Megjelenés éve 2019

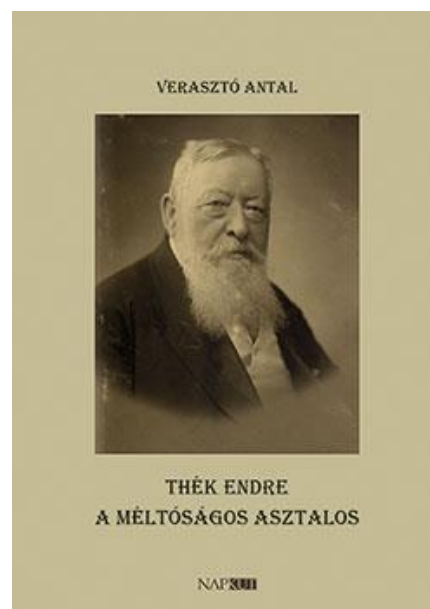
ISBN 978 963 263 839 3

Terjedelem 358 oldal

Köszönet A kötet megjelenését

a Békés Megyei Önkormányzat

és Orosháza Város Önkormányzata támogatja

Forrás:

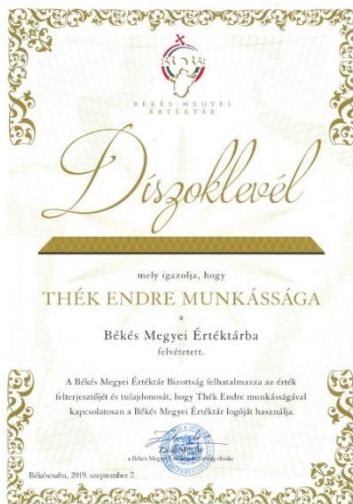
<https://napkut.hu/osszes-konyv/proza/eletrajz/veraszto-antal-thek-endre-detail>

A kötet nem rendelhető. Nagyon érdekes, tartalmas ízelítője ezen a linken, vagy QR kód segítségével nézhető meg. Érdemes!!!

https://napkut.hu/viewer/pdf.php?pdf=/images/konyvek/2019/thek_endre/thek_endre_mm.pdf

THÉK ENDRE (1842-1919) MUNKÁSSÁGA BEKERÜLT A BÉKÉS MEGYEI ÉRTÉKTÁRBA

2019.09.07_megyenap. OrosCafe.hu (Kecskeméti Krisztina) Elismerések átadása.

A Justh Zsigmond Városi Könyvtár felterjesztésének köszönhetően 2019. szeptember 07-én Józó Tamásné múzeumigazgató helyettes vehette át a Díszoklevelet, mely igazolja, hogy az orosházi születésű Thék Endre munkássága bekerült a Békés Megyei Értéktárba.

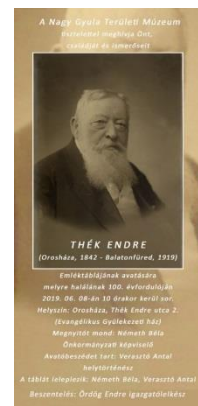
Díszoklevél Thék Endre munkásságának a Békés Megyei Értéktárba való bekerülése alkalmából.

2019-05-30

MEGHÍVÓ

Szeretettel meghívjuk Önöket Thék Endre emléktáblájának avatására 2019. 06. 08-án délelőtt 10 órára, az Evangélikus Gyülekezeti házhoz. Meghívó Thék Endre emléktáblájának avatására / Orosháza

Forrás: <https://oroshazimuzeum.hu/2019/05/30/meghivo-2/>

Ajtony Judit látogatása az OEE könyvtárában

Dr. Sárvári János könyvtárunk öre számolt be a 2016 évi könyvtári beszámolóban arról, hogy a könyvtárban látogatást tett Ajtony Judit Thék Endre leszármazottja, kutatója. Fogadta őt még Dr. Szikra Dezső egykori főtitkár (senior tagunk). *Várjuk Dr. Szikra Dezső senior tiszteleti tagunk bővebb beszámolóját e történeti anyaghoz.*

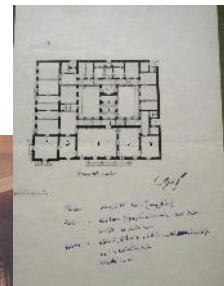
Forrás: EL 2017 április

http://erdeszetilapok.oszk.hu/01823/pdf/EPA01192_erdeszeti_lapok_2017-04_130.pdf

A Székház bútorok utáni kutatásaim dióhéjban

Ormos Balázs senior tőzstag

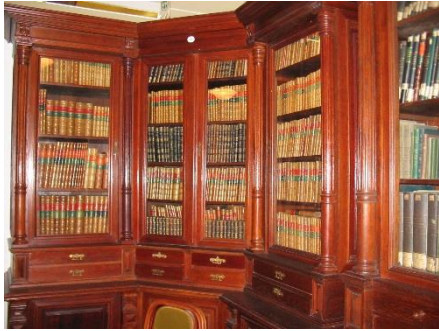

Közgyűlési terem hibás kép

helyes kép

Riedl Gyula könyvtárunk őrétől kaptam a Székház tervrajzát. A könyvtárunkban lévő a Székházban volt bútorokat igyekeztem elhelyezni a tervrajz alapján. Rájöttem, hogy a közgyűlési teremről készült korabeli kép (könyvtárunk falán elhelyezve) hibás, mert azt a függőleges tengelye körül elforgatták.

A helyes képet kinagyítva, elemezve sok információhoz juthatunk a tárgyak vonatkozásában. A szekrények mag vannak számozva, így tudhatjuk, hogy milyen szekrények hiányoznak, illetve sokat segített I. Ferenc József látogatása során (1888. február 28.) a pontos leírás az Erdészeti Lapokban (<https://erdeszetilapok.oszk.hu/00691/pdf/113-118.pdf>), honnét hova ment, mit nézett meg. Például a könyvtárunkban található sarokszekrény csak az elnöki szobában lehetett, kisebb a mérete is és a szobák funkciói miatt sem lehetett máshol. A könyvtárban lévő felújított zöld ülőgarnitúra ugyancsak az elnöki szobában lehetett elhelyezve, hasonlóan a vendégkönyvet tartó díszesen faragott kisasztal.

A Székház tervrajzát, a meglévő bútorokat, az Erdészeti Lapokban megjelent írásokat, fényképeket elemezve kirajzolható a Székház egykori berendezése. Meg lehet állapítani, hogy milyen berendezési tárgyak vannak meg és melyeket kell keresni, amiket elvittek, eltűntek. Ezt segíti a Székházból elvitt tárgyak átvételi elismervényei is. A munkát folytatom, az eredményről beszámolok. Fotók: Ormos Balázs

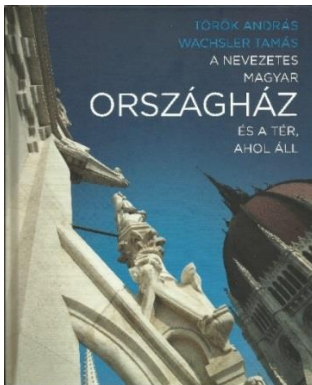
Látogatás Jakab István alelnök úrnál az Országgházban (2018. 03. 09.)

Jakab István az országgyűlés alelnöke a korábbi években folytatott együttműködésünk alapján fogadott az Országgházban lévő országgyűlés alelnöki irodájában. Beszeltünk az együttműködésünk eredményeiről, az egyetemünk jövőjéről. Legnagyobb meglepetésemre kaptam tőle egy könyvet az Országgházról. Évekig dolgoztunk együtt, de nem kaptam tőle semmit, csak dolgoztunk. Rögton kinyitottam és persze megtaláltam, amit

kerestem Thék Endre bútorgyárost, aki Székházunk és az Országgház bútarainak is gyártója volt.

Országgházi séták; sorozatszerkesztők: Bellavics István, Gyurgyák János; Kiadó: Országgyűlés Hivatala Közgyűjteményi és Közművelődési Igazgatósága; 2015 A miniszterelnök íróasztala is Thék Endre gyárában készült. Ugyan eltűnt, de a kép alapján újra gyártották. (101. old.) A könyvből kiderült, hogy Czigler Győző Székházunk tervezője tagja volt az Országgház Építőtanácsának (346.old.) **Van dolgunk a szerzőkkel találkozni és kutatni az**

Országgyűlés hivatalában, könyvtárában. Köszönjük Jakab István alelnök úr a segítséget.

Thék Endre tervrajzok, irományok Sopronban, az Egyetemünkön

Megbeszélés Dr. Mastalírné Zádor Márta ny. könyvtári főigazgatóval
(2018. 05. 16. Egyetemi könyvtár)

A SOE könyvtárában Sarkady Sándor főigazgató jelenlétében beszéltünk az OEE Székház berendezéseinek feltárásáról. Thék Endre asztalos neve is előkerült, aki a székház, de az országház bútorait is készítette.

Dr. Mastalírné Zádor Márta ny. főigazgató elmondta, hogy a BUBÍV hagyatékot elhozták Sopronba és a TAEG egykori székházának pincéjében (Eszterházy palota) tárolták, ott kapott házigombát, ezért egy részét megsemmisítették.

A többi anyag az Egyetem pincéjébe került, az egykori tornaterem (ma vadászati gyűjtemény) alatt kialakított részben, melynek kívülről nagy ajtót nyitottak. Dr. Kubinszky Mihály professzor engedélyt adott egy hallgatónak, hogy kutassa. Kérdezzem meg Somfálvy tanár urat és Szemerey Tamást, valószínű ők tudnak az anyagról.

Megbeszélés Szemerey Tamással
(2018. 09. 24. Sopron, Paprét 4., családi házunkban)

Thék Endre egyetemi anyagai elmondása szerint a Bútoripari Fejlesztési Intézet (BIFI) hagyatékában szerepelt Thék Endre rajzai. Az egykori igazgató tulajdonába került (???) tőle vette meg Molnár Sándor professzor az Egyetemnek. Az ábrázológeometria tanterem hátsó falán lévő szekrények felső polcaiba raktározták, fekete műanyag zacskókban. Ő is megnézte, voltak benne skiccek, de szépen kidolgozott rajzok is. Dr. Csanádi Viktória tanárnő, aki talán a legrégebben van a tanszéken tud róla, hogy hol van az anyag.

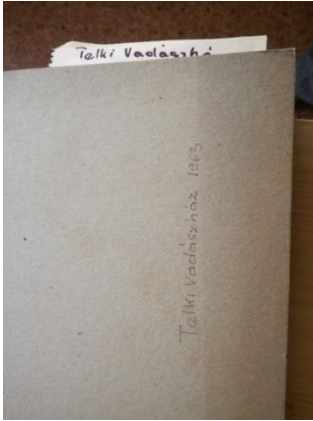
A Thék Endre hagyaték „megtalálása” a Matematikai Intézet ábrázológeometriai termében
(2018. 11. 15-16.)

Felkerestem Dr. Csanádi Viktória docensnőt a Matematika tanszéken. Megmutatta, hogy az ábrázoló geometria tanterem (13. sz.) végén vannak a Thék Endre hagyaték iratai.

Beszélek Dr. Németh László docenssel, nála vannak a kulcsok.

2018. november 16.-án felkerestem Dr. Németh László docens urat, aki készségesen megmutatta a szekrényeket és egyet kinyitott, volt amelyik nyitva volt. Ott voltak a rajzok. (Telki vadászház berendezései tervei), és régebbi rajzok is. Nem volt a zárba illő kulcsa és a tanítás is kezdődött, így máskor folytatjuk a kutatást. Eddig még nem került rá sor.

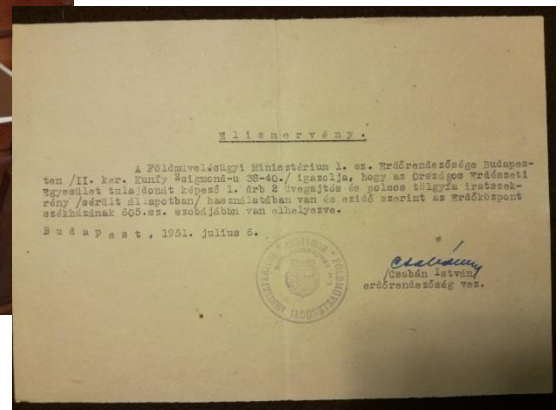
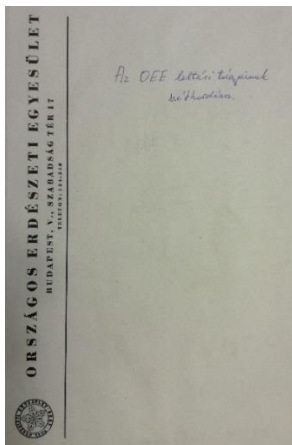

Találomra kinyitottam egy rajztartó gyűjtőt, a jobb alsó pecséten a következők olvashatók:

Faipari Gyártástervező és Szerkesztő Iroda (tervező)
ARTEX Kül Ker Váll. (megrendelő)
1964 III 4 Bárpult és szekrény (megnevezés)

A bútor rajza hasonló a Thék bútorokhoz, szekrényekhez, ki kell kutatni miért.

„Az OEE leltári tárgyainak széthordása”

Ugyancsak a könyvtár X. Thék féle szekrényének bal alsó fiókjában található az elveszettek hitt elismervények az OEE tárgyainak „széthordásáról”. Köztük több is van, mely a Thék Endre gyárában készült szekrények átadásáról szól. A képen látható elismervény 1 db 2 ajtós szekrény, mely az Erdőközpontba (a szeniorok üléseinek mai helyszíne) került. Sajnos már nincs nyoma.

Erdészeti pavilon az 1892-es tervben

„A főépület mellett Történelmi kiállítás épülete, amellet pedig az Erdészeti pavilon. Ez az épület csupa szépség faragott bútorok Thék Endre cégtől, fametszet-klisék, nyomatok Morelli Gusztávtól, finom hajlítású hangszerek Stowasser János cégtől; mindhárom cég nagy összeget vállalt a nagy kiállításához.”

Forrás: Erdészeti Lapok CXXXIX. évf. 12. szám (2004. december)
<http://erdeszetilapok.oszk.hu/00305/pdf/384.pdf>

Thék Endre (1842-1919) élete és munkássága

Tóth Sándor László, Verasztó Antal munkája, kiadta a faipari Tudományos Egyesület Budapesten 2011-ben.

A fafeldolgozás nagyjai, FATÁJ kiadvány, 28 oldal, letölthető formában.

Forrás:

http://www.fataj.hu/2011/04/016/201104016_Thek-Endre.php

Thék centenárium

Az Iparművészeti Múzeum Bútorgyűjteménye számos, Thék Endre bútorgyárában kivitelezett bútort és berendezést őriz.

Forrás:

<http://www.imm.hu/hu/news/view/207,Th%C3%A9k+centen%C3%A1rium>

E rövid összefoglaló Thék Endre kiváló bútorgyáros életútját és Egyesületünkkel való kapcsolatát igyekezett röviden feltárni. A sok utalás is jelzi, hogy van még tennivaló bőven, hogy ismeretünk legyen arról, hogy hova tűntek Egyesületünk bútorai, talán még fellelhető néhány darab belőlük.

Berdár Béla senior tőrzstagunk a Pilisi Parkerdő egykori igazgatója közvetlen kapcsolatban volt a Székházból származó Telkibe mentett bútorok, tárgyak, könyvek, iratok megmentésének, megőrzésének, tárolásának tevékenységével. Kérjük mihamarabb írja le számunkra, az Egyesület számára információit, egykori tevékenységét, amennyiben vannak dokumentumai ismertesse meg senior társainkkal. Köszönjük.

Aki igazán sokat tudhat a Székházunk dokumentumairól, az elvitt tárgyakról, kiemelten a bútorokról, ő *tiszteleti tagunk Barátossy Gábor*. Kedves Gábor, kérünk szakíts időt arra, hogy megoszd információidat, esetleges dokumentumaidat a seniorok hagyaték és értéktár programjával, amennyiben szükséges segítünk. Köszönjük.

Sopron, 2020. november 24.

**Ormos Balázs
senior tőrzstag**

ADVENTI.

Tisztelt Elnök Úr, Titkár Úr, Kedves Szeniorok és Tiszteleti Tagok Tanácsa!

Lassan közeledünk Adventhez, azt hittük találkozhatunk, ..

A sajnálatos vészhelyzet – covid-19 és pandémia – átírja az életünket.

Az adventi koncertből valószínűleg húsvéti lesz...

Addig is koncentráljunk a közelebbi feladatainkra, családjainkra, szeretteinkre.

- „Távolságtartás – fertőtlenítés – kézmosás – maszk”

Ezek a szavak határozzák meg életünket?!!

Új dolgokat kell megtanulnunk. Nincs puszi, nincs ölelés, de lehetnek új formák, találkozások,

A cél, hogy hozzuk ki magunkból a legjobbat!

Levelezhetünk, telefonálhatunk, adományozhatunk, rendezhetjük dolgainkat, érzéseinket, írhatunk naplót, visszaemlékezhetünk,

Mesélhetünk gyermekeinknek, unokáinknak, barátainknak,

Ne veszítsük el a reményt! Készüljünk szűkebb-körű karácsonyra, szilveszterre, új évre.

Gondoljunk a születés- és névnapokra, az ünnepelteknek minden jót kívánva!

Biztosak vagyunk benne, hogy túl leszünk a nehéz időszakon és folytathatjuk közösségi munkánkat is.

Az Advent hangulatát megidézőve, az alábbi linkre kattintva, megnézhetjük a Bicske Barátok Egyesülete 2019. évi Adventi koncertjét.

Áldott, Békés Karácsonyt és Boldog Új Évet kívánunk,

Erdészbarátsággal, szeretettel: Ági, Elek,

Bicske. 2020. november 23.

191215 BBE Advent 2019

<https://youtu.be/qU234WI6sBo>

**ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
SZENIOROK ÉS TISZTELETBELI TAGOK
TANÁCSA**

*„Sok bölcsességet halmoztam fel hosszú életemben
és sajnálom azt, hogy nem tudom továbbadni.”*

Forrás: Barátossy Gábor tiszteleti tag

Idősek imája

Budapest,

2018. január 30.

MEGHÍVÓ

Az Országos Erdészeti Egyesület Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa soron következő rendezvényét

**2020. december 10-én (csütörtökön), 10.30 órától tartja a
Nemzeti Földügyi Központ Erdészeti Főosztály tanácstermében,
1023 Budapest, Frankel Leo u. 42-44. szám alatt,**

melyre ezúton meghívlak. A személyes részvétel a még tartó vírus veszélyhelyzet miatt nem lehetséges, ezért a **rendezvényt elhalasztjuk**, az alábbi virtuális programot ajánlom számotokra.

Az Erdészetért és Földügyekért Felelős Államtitkárság feladata

Előadó: Szentpéteri Sándor h-államtitkár

Helyettes államtitkár úr az Agrárminisztérium Erdőkért és Földügyekért Felelős Államtitkárság anyagát megküldte pdf formátumban, „Aktualitások a magyar erdőgazdálkodásban, némi nemzetközi kitekintéssel” címmel, melyet a mellékletben megküldünk.

A magyar erdészet szerepe a fenntartható fejlődésben

Előadó: Wisnovszky Károly okl. erdőmérnök

Korosztályos Emléklaposok, születés és névnaposok köszöntése

Előadó: Schmotzer András elnök

Pillanatok az OEE Szeniorok és Tiszteleti Tagok Tanácsa 2020. évi tevékenységéből.

Mohai Elek szenior tőrzstag

2020. évi programok megvalósítása, 2021. évi munkaterv vélemények, javaslatok

(Hi.: 2021.január 14.)

Előadó: Schmotzer András elnök

Remélem mihamarabb lehetőség lesz a személyes találkozásra, addig is mindenki vigyázzon magára, tartsa be a legfontosabb védekezési előírásokat, őrizzük meg egészségünket.

Valamennyi tagunknak megköszönöm az éves együttműködést, Áldott karácsonyt és Boldog új esztendőt kívánok!

Eger, 2020. december 10.

Erdészüdvözlettel:

**Schmotzer András
elnök**

„Aktualitások a magyar erdőgazdálkodásban, némi nemzetközi kitekintéssel” Szentpéteri Sándor h-államtitkár

Aktualitások a magyar erdőgazdálkodásban

némi nemzetközi kitekintéssel

AGRÁRMINISZTERIUM
ERDŐKÉRT ÉS FÖLDÜGYÉKÉRT FELELŐS ÁLLAMTITKÁRSÁG

AZ ORSZÁGFÁSÍTÁSI PROGRAM HELYZETÉNEK ISMERETE A FAIPAR SZÁMÁRA IS FONTOS

Az erdőben megtermelt faanyagot az erdőgazdálkodóknak a piacon el kell adniuk, és itt a faipar biztosítja a piaci kereslet széles spektrumát, másik oldalról pedig a faipar a megfelelő minőségű és mennyiségű alapanyagot várja.

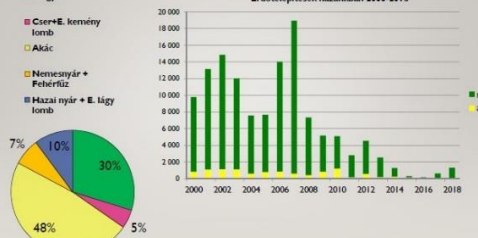

CÉL: Legyen jobb és több erdők!

AZ ORSZÁGFÁSÍTÁSI PROGRAM célja

- Nemzeti Erdőstratégia 2016-2030. megvalósítása
- Az erdőterület növelése (mintafásítás)
- A VP-ben lévő pénzek ágazati felhasználása
- Nyereséges gazdálkodás a beruházónak
- Az erdőtelepítés kedvező növelése
- Ökoszisztéma-szolgáltatások fenntartása, minőségének emelése
- A hazai táj és környezet szebbé tétele
- Az erdők közelítése a társadalomhoz a mintaprogramokkal, kampányakkal
- A faültetés szimbólumának visszaállítása

Erdőtelepítések hazánkban 2000-2018

■ Tölgy
■ Cseres, kemény lomb
■ Akác
■ Nemestnyár + Fehérfűz
■ Hazai nyár + E. lágylomb

7% 10% 30% 48% 5%

Fásítási lehetőségek – Kaán Károly program kidolgozása

- Gyenge minőségű szántóterületeken (7 AK alatt)
- Út- és vasútfásításként
- Mezővédő erdősávoként
- Felesleges honvédségi területeken
- Agrárerdészeti rendszerekben
- Egyéb felajánlások, kezdeményezések keretében
- Barnamezős beruházási helyszíneken

További támogató akció a Kárpát-medence természeti környezetének, gazdag vízkészletének, termőföldjeinek, erdeinek változatos élővilágának megóvása, ezen belül minden újszülött után tíz fa ültetése. Ez évente egy millió őshonos fajjú csemete elültetését jelenti, és ezzel az újszülöttek erdeje évi 250 ha-ral bővül.

2020 KLÍMA- ÉS TERMÉSZETVÉDELMI AKCIÓTERV

ITM

Erdőgazdálkodásunk további fejlesztése a minőségi faanyagtermelés érdekében

- Fenntartható erdőgazdálkodás – stabil biomassza termelés
- Az erdők egészségének védelme – egészséges faanyag
- Az erdők sokféleségének védelme, több fajfajú erdők szélesebb alapanyagválaszték
- Technológiai fejlesztés a talaj és a visszamaradó fák védelmére

Nemzetközi politikai kitekintés és hatás

Erdőgazdálkodásunkat és felfelhasználásunkat befolyásoló nemzetközi hatások, stratégiák és politikák

EUROPAI ZÖLD MEGÁLLAPODÁS 2019.

- Környezetbarát gazdaság
- Egészséges élelmiszer
- Élhető városok
- EU Erdőstratégia
- Kutatás és innováció

Fenntartható mobilitás
Szennyező anyag mentesség
Mátányos állítás, finanszírozás

Erdőgazdálkodásunkat és felfelhasználásunkat befolyásoló nemzetközi hatások, stratégiák és politikák

Europai Zöld Megállapodás 2019.

- Körkörös gazdaság
- Egészséges ételmező
- Biodiverzitás megőrzése

Kutatás és innováció

- Fenntartható mobilitás
- Szennyező anyag mentesség
- Méltányos állás, finanszírozás

NEMZETI TISZTA FEJLŐDÉSI STRATÉGIA

Magyarországon az üvegházhatású gázok (a továbbiakban: ÜHG) kibocsátását 1990-hez képest kb. 95%-kal kell csökkenteni. A fennmaradó kibocsátásokat a hazai erdők tudják semlegesíteni.

A nagy mennyiségben jelenlévő biomasza felhasználást csak a káros anyag kibocsátás kontrollja mellett, illetve az értékes erdőterületek egyéb funkcióit szem előtt tartva szabad hasznosítani.

Hosszú távú cselekvési irányok, tervezett kibocsátás-csökkentési intézkedések

- Az erdők fokozott védelme, az erdőpusztulások, erdőtüzek megelőzése,
- A szakszerű erdőgazdálkodás és a faanyag minél nagyobb arányú feldolgozására képes faipar fejlesztése, a fa, mint megújuló alanyag nagyobb arányú alkalmazása – végso termék a tűzifa

Erdőgazdálkodásunkat és felfelhasználásunkat befolyásoló nemzetközi hatások, stratégiák és politikák

Europai Zöld Megállapodás 2019.

- Körkörös gazdaság
- Egészséges ételmező
- Biodiverzitás megőrzése

Kutatás és innováció

- Fenntartható mobilitás
- Szennyező anyag mentesség
- Méltányos állás, finanszírozás

Fakitermelés választékanként

	netto nyár %	hazai nyár %	átlós arány %
2018. évek			
Lemvezetési rönk	16	1	0
Fűrészipari rönk	44	35	7
Egyéb fűrészsz. alapanyag	13	12	4
Bányászati faanyagok	0	0	0
Papírfa	4	18	0
Rostfa	10	13	0
Összes többi ipari	4	2	9
Ipar célú erdei apríték	1	0	2
IPARIFA ÖSSZ.	92	83	22
Energia célú erdei apríték	2	2	3
Vastag tűzifa	4	13	65
Vékony tűzifa	1	2	11
TÜZIFA ÖSSZ.	8	17	78
Vágóanyag nettó	100	100	100

Hatékony építkezés fából a szén-dioxid hosszútávú megkötésével

Horizont 2020 pályázati felhívások jelentek meg a biomasza-alapú gazdaság szereplői és kutatói számára

„Kék növekedés” (BG)

- Fenntartható megoldások a szárazföldi és tengeri bio-alapú műanyagokra (típus: innovációs akció, tervezett keretösszeg: 9 millió euró)

Vidéki reneszánsz (RUR)

- A regionális és helyi bio-alapú gazdaságok lehetőségeinek kihasználása (típus: koordinációs és támogató akció, tervezett keret: max. 3 millió euró)
- Körkörös, bio-alapú üzleti modellek a vidéki közösségek számára (típus: innovációs akció, tervezett keretösszeg: max. 10 millió euró)
- Fenntartható faanyag-értékláncok / Fenntartható erdőrendszerek (típus: kutatási és innovációs akció; tervezett keretösszeg: 5 millió euró)

A MAGYAR ERDÉSZET (erdészek) SZEREPE A FENNTARTHATÓ FEJLŐDÉSBEN

(Egy elmaradt előadás gondolatfoslányai)

Wisnovszky Károly okl. erdőmérnök

Budapest, 2020. december 07.

Üdv az Erdészeknek!

És Üdv a Magyar Erdőgazdálkodásnak, amelyet dicsérni jöttem, nem temetni!

Suta kiforgatása ez az ókori mondásnak, de nekem ez jut eszembe, ha erdész múltunk és jelenünk - (illetve reménytelen jövőnk) - tükrében kell az oly divatos fogalmakról gondolkodnunk, mint a

„fenntartható fejlődés”, „természeti erőforrásokkal való gazdálkodás”, „ökoszisztéma szolgáltatás”, „közjólét”.

A fenti kereső szavakkal, ha „felütjük” az internetet, befogadhatatlan mennyiségű információt, cikket találunk. Világszervezetek, kormányok, civil szervezetek, tudós és kevésbé tudós professzorok, világmegváltó próféták vetítik előre romlását a Földnek, s pusztulását az emberi nemnek. Bizonyára ez elkerülhetetlen, így is lesz, csak - ahogy mondani szokták - idő kérdése. Az örök élet elixírjét nem, hogy az ember, de az emberiség, vagy a Föld számára sem lehet feltalálni, de ahogy az egyén életét, élettartamát sikerülhet meghosszabbítani, úgy, a véghez vezető folyamatok, változások lassítása, az élhető időszak meghosszabbítása a jövő nemzedékeinek érdekében kötelességünk. Ennek érdekében születtek azok a lokális és globális cselekvési tervek, nemzeti és nemzetközi kötelezettség vállalások (melyek szintén megtalálhatók, melyet az ENSZ a 2015 évi közgyűlésén megfogalmazott és konszenzussal elfogadott **Fenntartható Fejlődési Célok dokumentum** (17 cél, 169 alcél) megvalósulását célozzák, és elősegíthetik.

A 2015-ben született dokumentum sokak szerint új fejezetet nyitott az emberiség történelmében, leginkább a nemzetek és országok feletti közös felelősségvállalás és cselekvési kényszer szükségszerűségének elismerésével és elfogadásával. A fenntartható fejlődés alapvető célja a jó lét, az ember, illetve az emberiség jóléte, de ezt úgy akarják elérni, hogy közben esélye maradjon távoli nemzedékeknek is egy mind jobb emberi lét megélésére.

Na, végre! Jó reggelt Emberiség!

Hála Istennek, a közös felelősségvállalás mentén napjainkban a célok értelmezése is változik, mely a szavak jelentéstartalmára is igaz. A meghatározóan anyagi biztonságot jelentő **jólét** helyett, egyre inkább a **jóllét** szó alkalmazása kerül előtérbe, („jól érzem magam ebben a világban”) mely inkább a boldogság fogalomkör felé hajlik. Ez azért is jó hír, mert nyilvánvaló, hogy nem feltétlenül jár természeti erőforrásaink felélésével, egy korlátozottabb „fogyasztással” ideológiákkal és meggyőzéssel is elérhető.

Fenntartható fejlődés útjára lépni csak a társadalmi, természeti és gazdasági célok összefonódott, együttes értelmezésében lehetséges, de azon járni csak akkor fogunk, ha elsődlegesnek tekintjük, megőrizzük és javítjuk azokat a környezeti állapotokat körülményeket, melyek az élet lehetőségét biztosítják.

Itt, Európa közepén, az erdészek - ha nem is ezekkel a szavakkal -, de **a fenntartható fejlődést** hirdették, és gyakorolták, azt valósították meg erdeinkben az elmúlt száz évben is!

Alázattal igyekeztek megérteni a természetet, az erdő működését, felmérték állapotát és figyeltek változásaira. **Tervezetten, szabályozottan (önkorlátozóan), előrelátóan és mértéktartóan, használták, őrizték, megújították és gyarapították. A hosszú távú közjót, az egyetemleges emberi érdekeket szolgálva a magyar erdők mennyiségét növelték, minőségét javították, és mindezekkel az erdő immateriális – létfeltételeket biztosító - szolgáltató képességét is megsokszorozták.**

Még senki nem beszélt a **természeti erőforrásokkal való gazdálkodásról, vagy a megújuló energiaforrásokról, vagy az ökológiai lábnyomokról**, amikor az erdészek hitvallása, az erdőgazdálkodás lényege, egy egyszerű mondatba belefért (bocsánat bővített, összetett mondat): „hagyjál magad után (unokáidnak) több és jobb erdőt, mint amit erdész elődeidtől örököltél (nagyapáidtól kaptál)”

Nem ez az erdőgazdálkodásra leegyszerűsített fenntartható fejlődés?

Két világegés között a magyar erdészetpolitikusok, illetve az ország jövőjéért felelős vezetés, a parlament, törvénybe, **erdőtörvénybe** foglalta a természet védelméről szóló szabályokat?

Nem ez lehet az „öregapja” a **biológiai sokféleség védelmének**??

De! Igen!

A világ erdeinek alakulását figyelemmel kísérő FAO tanulmányokra hivatkozva (Világ erdőleltára, 2020; Világ erdeinek állapota, 2020;) Csóka Péter (erdőmérnök, a FAO Erdészeti Bizottság titkára) írt kiváló cikket az Erdészeti Lapok 2020 júniusi számában. Ebben a világ erdőterület – csökkenésének (erdőirtásának) örvendetes lassulásáról számol be, sajnos az erdőtelepítések hasonló (csökkenő) kevésbé örvendetes változása mellett.

Az erdőterület-, és élőfakészlet- változás, valamint erdeink összetétele, illetve biodiverzitása tekintetében sincs mit szégyellenünk, nemhogy a világ, de európai erdőkkel való összehasonlításban sem.

Következtetései közül kiemelném azt a megállapítást, hogy a közösségek (törzsi, nemzeti, szövetségi, önkormányzati) által tulajdonolt és kezelt erdők fennmaradása, a közszolgáltató funkciók biztosíthatósága jól érzékelhetően garantáltabb a magántulajdonban álló területekhez képest.

Az újkori magyar erdőgazdálkodás, melyet meghatározóan az állami tulajdonlás jellemzett, maximálisan megerősíti. A magyar erdők mind területben, mind élőfa-készletükben gyarapodtak.

Figyelmeztető jel rövidebb távon a 2017-es Etv. módosítások alapján bekövetkezett magánkézbe került erdőterületek csökkenése, és az erdőtelepítések volumenének hanyatlása, mely nyilvánvalóan a magántulajdonban érvényesülő azonnali jövedelmezőségi kényszerből is adódik. (melléklet)

Nyilván nem okozna osztatlan elismerést, ha hálások lennének a viharos és sokaknak szenvedést okozó történelmi fordulatokért, nevezetesen az államosításért, de talán azt leszögezhetjük amit az ENSZ is megállapított napjainkban a világ erdeire, hogy a közösségek által gyakorolt erdőtulajdonlás és erdőhasználat védi az erdőt, és talán lesz idő amikor visszatekintve az 1990-es évek rendszerváltására, nem tűnik oktalannak a magyar erdők korlátozott privatizálása, az erdőterület több mint felének állami kézben tartása.

Dicsérjük a szakmánkat, elődeinket, magunkat, (egyesek szerint ez olyan fontos dolog - mármint magunk dicsérete – hogy nem is nagyon bízhatjuk másra) **és járjunk olyan úton, hogy ezt erdész utódaink is ugyanígy megtehessék.**

Nem állítom, hogy az elmúlt 80-100 évben (melynek jó felét mi magunk is megéltük erdészként) nem követtünk el hibákat, (túlzott fenyvesítés; tölgy- és nyár-temetők, monokultúrák létrehozása, idegenhonos fafajok elterjedése, terjesztése; nagy kiterjedésű, és sokszor indokolatlan tarvágások; nagyvadállomány szabályozatlansága, túlszorodása, és következményeként létesített iszonyatos mennyiségű kerítés az erdőben; túlgyéritések, túlbontott, rossz természetes felújítások, rontott-, sarjasztatott-, agyonragott erdők; „magára

hagyott” degradálódó gazdaságtalan erdők,; stb....) Erdeink ennek kárát is látták ma is nyomukat viselik, de újból és újból megszülettek, megszületnek a politikák, a stratégiák, iránymutatások, illetve kormányprogramok, szabályozások, melyek megítélésem szerint erdőgazdálkodásunk, erdeink fejlődését és növekedését eredményezték, és evvel jelentősen hozzájárultunk és a jövőben is hozzájárulhatunk egyfajta fenntartható fejlődéssel elért jobb léthez.

Ezt szeretném igazolni néhány szám, idősor bemutatásával. Viszonyítási alapnak, Király Pali Bátyámtól kapott, Barlai Ervin erdőmérnök; az állami erdőgazdasági üzemek ügyvezető igazgatója által jegyzett anyagot mutatnám be.

Egy mondat erejéig hagy emlékezek meg, Király Pálról, aki nyugdíjasként utolsó éveiben is alkotó emberként szolgált a szakmát, segítette a munkánkat. Évente néhányszor megtisztelt látogatásával, amikor is mindig elkápráztatott hihetetlen erdészettörténeti ismereteivel, lexikális tudásával, éleslátásával, bölcsességével és a magyar erdők iránti elkötelezett odaadásával. Ilyenkor az elmaradhatatlan barna oldaltáskájából mindig előkerült egy-egy fénymásolt archív anyag, vagy általa írógépen frissen lepötyögött levél, amely régmúlt erdészeti eseményekre, ünnepekre, centenáriumra hívta fel figyelmünket. Ilyen ez az anyag is, melyet mindenkinek ajánlok figyelmébe, nem csak az összehasonlítás tekintetében. Pali Bátyám elfogult és elkötelezett „államerdő párti” volt. Most már úgy látszik az ENSZ, a FAO és a jövőért aggódó, felelősséget érző, fenntartható fejlődés pártiak is azok!

Trianon után még volt a magyar erdők számára „lejjebb” is, a második világháború befejeztével siralmas állapotokról számol be a tanulmány, melyhez hasonlítva mai erdőállapotunkat igazán jó XXI. századi magyar erdésznek lenni.

A szerző szerint a 35-ös törvény túl későn, a világháború meg hamar jött, nem volt idő a jó szabályok és törekvések érvényesítésére.

Az ország erdősültsége 12,5%-os volt, ez nagyjából 1,184 ezer hektárnak megfelelő erdőterületet jelent, melynek élőfa-készletét csupán 60 millió köbméterre becsülték (az idealizált 200 millió köbméter helyett, de valószínűleg erős alábecsléssel). A korosztály - viszonyok messze az ideálisnak nevezhetőtől, jelentős túl-használat, sok sarj és rontott erdő, magas, több mint 12% (az 1-2% helyett) a felújítandó (üres) terület, összeomlott a fakereskedelem, faanyag hiány mutatkozott, fafeldolgozási koncepció nem volt.

A nagy tulajdonváltás után (5 %-os állami tulajdonlás helyett 75 % -a a magyar erdőknek állami tulajdonba került) feltétlenül kellett a cél, vízió, mely kiutat mutat a leromlott állapotokból.

Jellemző, az erdő-gazdaságpolitikai irányelvek összefoglaló fejezetének alcíme: **„Erdő nélkül nincsen Magyarország!”**

Néhány – talán még ma is – aktuális gondolat „az Magyarország vezetőihez és minden dolgozójához írott kérelem” tartalmából.

„A jövő megalapozása: Legfőbb tennivalónk, hogy az erdőket az állam tulajdonában őrizzük; több nemzedékre szóló tervszerűséget, évtizedeken át tartó és mindig újabb évtizedekre, évszázadokra előre néző erdőnevelést csak az állami gazdálkodástól várhatunk”

Erdőterületeink növelése; (12,5% -ról 20-25 %-ra)

Alföldfásítás;

Tagosítás, mint erdőpolitikai feladat; (földhasznosítás, birtokrendezés)

Növedékpolitika; (gyorsan növők, ültetvények, intenzív gazdálkodás)

Fenyőtelepítés;

Szakszerű felújítás; (Sarjból mag, mesterséges helyett természetes;)

Az erdő ellensége a legeltetés; (ma is, csak nem a házi-, hanem a vad legelése)

Erdővédelem; „Meddig maradhat még az erdő egyesek kapzsiságának kiszolgáltatva?”

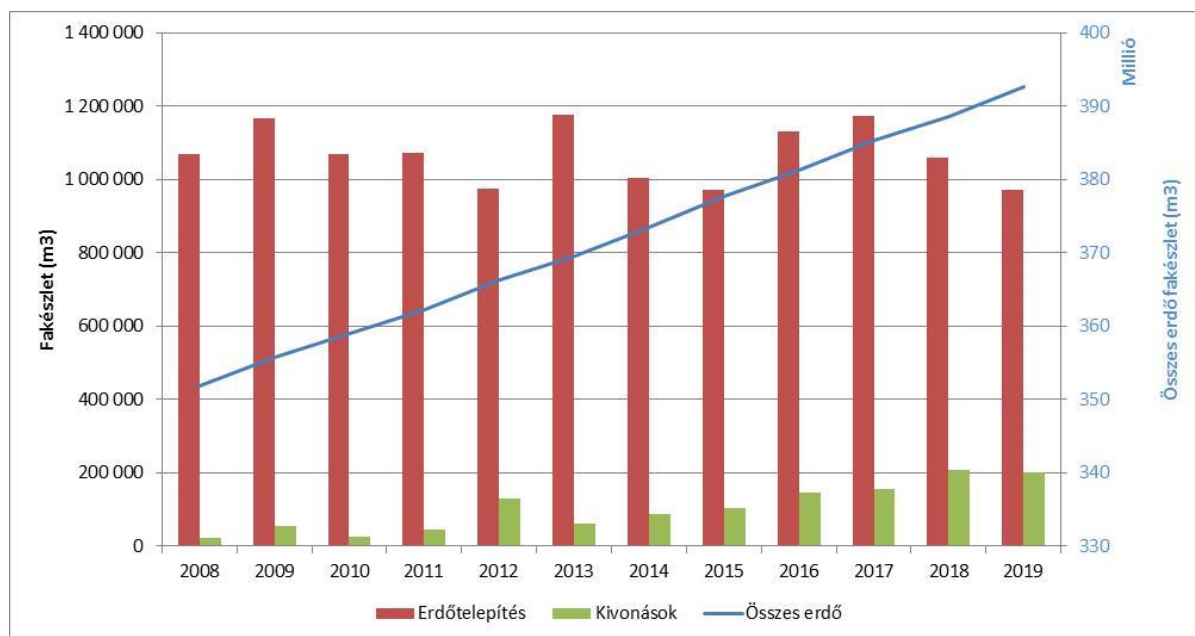
Biztosítsuk az erdők jövedelmezőségét; „elviselhetetlen adóterhek; okos árpolitika”

Racionális fahasználat;” Hazánkban feltűnően sok a tűzifa. Ideje volna megtanulni, hogy a fa nem tüzelőanyag, hanem a legfontosabb ipari nyersanyagok egyike.”

Minőség és értékteremtés; „Erdei termékeinket ne feldolgozatlan nyersanyagként értékesítsük, hanem belföldi munkával törekedjünk a bennük rejlő értékek megsokszorozására”

Erdő, mint munkaalkalom;

Tagadhatatlan, hogy a magyar erdészet az elmúlt 80-100 évben óriási eredményeket ért el: (lásd melléklet)

- 60 millió köbméter élőfa-készlet helyett 400 millió bruttó köbméter föld feletti élőfa-készletet tartunk nyilván!
- nőtt az erdőterületünk, elértük a 22 % -os erdősültséget
- racionális, tervezett és engedélyhez kötött, mértéktartó fahasználatot tartunk fenn, mely mindig az éves növedék alatt marad, biztosítva az élőfa-készlet folyamatos növekedését (12millió köbméter; mínusz 7 millió köbméter)
- fél évszázada teljes körű erdőtervezettségről, állami közhiteles erdő-nyilvántartásról, szabályozott erdőgazdálkodásról beszélhetünk
- állami tulajdonban és használatban (vagyonkezelésben), van erdeink több mint ötven százaléka
- Erdőtelepítési- és fásítási-, kormány által elfogadott és támogatott - program zajlik erdőterületünk további növelése érdekében.
- A széndioxid megkötés területén sincs szégyelleni valónk– köszönhetően a következetes élőfa-készlet növekedésnek, erdőtelepítésnek na meg a csökkenő kibocsájtásoknak: a magyar erdők - az európai erdők megkötési százalékaival közel azonosan a kibocsájtás 8-9 százalékát nyelik el.

„Erdő nélkül nincs Magyarország!”

Erdő nélkül nincs Európa nincs Föld és nincsen Emberiség! ; folytathatnánk Barlai Ervin gondolatát!

De hogyan tovább a magyar erdőkkel a fenntartható fejlődésért? Mi lehet a jövő erdészeti-politikusainak és erdészeinek feladata?

Úgy vélem maradt a hetven évvel ezelőtt megfogalmazott fejezet címek között olyan cél, törekvés melynek elérése érdekében új jelszavakkal felruházva tehetünk és tennünk is kell még nagyon sokat, mely jó irányú folytatása, fejlesztése a magyar erdőgazdálkodásnak.

Először is, meg kell értenünk, hogy az erdő léte és működése **fontosabb**, mint a belőle kivehető anyag, illetve energia, azaz fontosabb a szénmegkötés, környezetvédelmi, esztétikai, biológiai sokféleséget fenntartó, szolgáltatása!

Ettől még **nem kell temetni a magyar erdőgazdálkodást**, a fatermesztést, a faanyag termelést. Mások a súlypontok, más az ideológiai megközelítés és az elvárások. Fenntartó, kincsképző akkumuláló szerepkörben is lehet a megújíthatóság jelszavát felhasználva hasznosítani, de más módszereket kíván!

Bátrabban és határozottabban kell a szálalás, örökerdő gazdálkodás felé elmozdulni, különösen a vagyonkezelésbe adott állami tulajdonú területeken! De ehhez kell a tulajdonosi akarat. Nem szégyen a tulajdonos vagyonát akkumulálni, ha erről szól a vagyonkezelési megbízás!

Tovább kell lépni az ültetvénygazdálkodás területén felhasználva a telepítési lehetőségeket is. Az extenzív legyen külterjesebb, természet-közeli, az intenzív legyen hatékonyabb!

A tűzifa termelés helyett a minőségi faanyag termesztést kell előnyben részesíteni.,

Még mindig szükség van segítő erdészeti politikai intézkedésekre; fafelhasználási-, fafeldolgozási stratégiára, árszabályozásra, és a materiális, illetve immateriális szolgáltatások kimutatására, forintosítására, a költségek közösségi finanszírozására.

Kell folytatni az agráriummal megegyezve a racionális földhasznosítást, az erdőtelepítést és fásítást.

Kell a harmónia megteremtése az erdőben, a biológiai sokféleség védelme és az ökoszisztéma gazdálkodás jelszavaival a természetes felújítások, az örökerdő gazdálkodás, a szálalások megvalósítása érdekében az „erdei legeltetés és makkoltatás korlátozása, felszámolása”, **azaz az erdő léte és megújulása érdekében a nagyvadállomány szabályozása**;

Jó lenne evvel a nekem oly fontos mondattal befejezni, és jó lett volna, ha ez ügyben többet tudtam volna tenni, de hagyjunk valamit - megoldandó problémát - erdész utódainkra is.

Visszatérve a filozofikus magasságokba, sajnos az a tapasztalatom, hogy az ember nem elégszik meg a jóléttel, mindig jobb létre vágyik. („amíg jobblétre nem szenderül”, hogy folytassam a kifacsart bölcsességeket.

A Világnak sokat kell még (az erdésztől, és a természettől) tanulnia, és sokat kell még harcolnia, szembe fordulva mindig megújuló rossz emberi mozgatórugókkal és vágyakkal (telhetetlenség, mohóság, anyagi jólét hajszolása, a mának élés, jóra való restség), nehéz lesz, de ne mondjuk hogy reménytelen.

Így karácsony és a megújulás idején örüljünk, hogy van „fenntartható fejlődés”, mint szép idea és jó cél, és mint eddig, örömmel elfogadjuk és szolgáljuk, erdész filozófiánk megelégeként.

Üdv az Erdésznek és üdvösség a jóakarató Embereknek!

Pillanatok az OEE Szeniorok és Tiszteleti Tagok Tanácsa 2020. évi tevékenységéből.

Mohai Elek szenior tőrzstag

A film ezen a címen, illetve QR kódon érhető el:

<https://youtu.be/sO-OUKIFYAs>

Korosztályos Emléklapok, születés és névnaposok köszöntése

Működési rendünk szerint, minden esztendőben az utolsó decemberi rendezvényünkön EMLÉKLAP átadásával köszöntjük a 75-80-85-90-95 életévüket betöltött tagtársainkat. Így lett volna ebben az esztendőben is, ha a járvány nem akadályozott volna meg abban, hogy ezt személyesen megtehessek. Megoldásként azt választottuk, hogy az EMLÉKLAPOK-at postán juttatjuk el az OEE elnökének és a Szeniorok elnökének aláírásával az érintett tagtársainknak.

Dr. Erdős László 95 év, Varga Béla 90 év, Dr. Szikra Dezső 75 év és Kolozsvári Ákos 70 év kort megélve kapták meg az EMLÉKLAPOT.

Gratulálok nekik és kívánom, hogy a következő kerek évforduló alkalmával jó erőben és egészségben köszönthessük őket.

Szokásos továbbá, hogy a havonta megtartott rendezvényeinken köszönteni szoktuk az esedékes születés és névnaposokat is. Az idei év rendkívülisége miatt - személyes találkozás híján- ilyen módon teszem közzé az ünnepeltek névsorát - lehetőség szerint a többséget az ünnepnapon telefonon hívtam fel és gratuláltam nekik. Utoljára ez évben augusztus 27-én találkoztunk személyesen, az azóta eltelt időszak ünnepeltjei:

	<u>Születésnaposok</u>	<u>Névnaposok</u>
szeptember	Zachar Miklós	
október	Varga Béla Dudás Péter Dr. Berdár Béla Mohainé Fejes Ágnes	
november	Kovács Gábor Dr. Ádámfi Tamás Dr. Marjai Zoltánné Dr. Fűhrer Ernő Gerely Ferenc	Fácányi Ödön Németh Jenő Dr. Marjai Zoltánné

Bár a személyes találkozásaink elmaradtak, így is valamennyi ünnepeltnek ezúton is vírusmentes jó egészséget kívánok.

Eger 2020. december 5.

Schmotzer András
elnök

2020. évi programok megvalósítása, 2021. évi munkaterv, vélemények, javaslatok
(Hi.: 2021. január 14.)

Előadó: Schmotzer András elnök

Szívveljük meg Barátossy Gábor tiszteleti tagunk a Meghívóban idézett gondolatát és igyekezzünk átadni megszerzett bölcsességünket, korosztályos gondolatainkat, rögzítsük az utókor, mások számára is fontos történelmi eseményeket.

A 2021. évi programunk a 2020-ban a veszélyhelyzet miatt elmaradt programok pótlásából és új javasolt programokból tevődhet össze. Az eddig hozzám eljutott javaslatokat és saját ötleteimet az alábbiakban osztom meg veletek. Kérem módosítási vagy további javaslataitokat. A programok időpont megkötöttség nélkül értendők, kivétel az évfordulós rendezvényeket. Úgy készülünk, tervezünk, hogy valószínűsíthetően a következő év első felében még virtuális rendezvényeket leszünk kénytelenek tartani. A virtuális találkozások előtérbe hozzák az írásban történő előadásokat, ezért javaslom, hogy elsősorban a szeniortársaim, a szakunk és egyesületünk érdemes történéseit, kiemelten a Székházunkkal kapcsolatos, és az értéktár programot segítve rangsoroljuk a felajánlott programokat, írásokat.

2020. ÉVI
MUNKATERV
belső munkaterv
SZENIOROK ÉS TISZTELETBELI TAGOK TANÁCSA

Hó/nap/	Tervezett rendezvény megnevezése, rövid leírása	Résztevők tervezett létszáma
01. 30.	<i>Az erdész walden újjászületése az 1971-es Vadászati Világkiállítás kapcsán</i> Előadók: Dr. Varga Szabolcs, Dr. Kárpáti László, Dr. Marosi György, Dr. Szabó Sándor <i>Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa működési rendje módosítása megvitatása, elfogadása</i> Előadó: Halász Gábor	27
02. 27.	<i>Erdészeti Hagyaték és Értéktár program megvitatása és elfogadása</i> Előadó: Ormos Balázs <i>2019 évi rendezvények értékelése, 2020 évi tervek megvitatása, elfogadása</i> Előadó: Schmotzer András <i>Titkár és törzstagok megválasztása</i> Levezető elnök: Zachar Miklós	23
03.26.	<i>A Soproni Egyetem helyzete, különös tekintettel az erdőmérnöki oktatásra</i> Előadó: Prof. Dr. Náhlik András <i>Klimatikus hatások a magyar erdőgazdálkodásra</i> Előadó: Dr. Fűhrer Ernő	25
04. 22-24.	<i>Tanulmányút a Kelet-Zemplénben, az Északerdő Zrt. területén</i> Fogadó partnerek: Zay Adorján, Buday Péter, Fehér István	19

05.28.	<i>A vidékfejlesztés múltja, jelene, jövője</i> Előadó: Dr. Balsay István <i>Korosztályos életút: Elmondja: Czebei Sándor</i> <i>Szeniorok Piknik a városban (volt Bp-i ERTI Székház udvarán).</i>	24
06.23.	<i>Látogatás az Országos Széchenyi könyvtárban (fakultatív program)</i> Szervező: Mohainé Fejes Ágnes Figyelem, kivételes időpont, mert e héten van a Vándorgyűlés 26-27-én!	18
08.26-27.	<i>Mátrai tanulmányút: Vadas Jenő Szakiskola; Mátrafüredi Erdészeti tevékenysége; Gyöngyösoroszi ásványgyűjtemény; Hatvani Vadászati Múzeum, Fogadó partnerek: Karnis Pálné, Dudás Béla</i>	20
09.24.	<i>25 éves a Magyarországi Zöld Kereszt Egyesület</i> <i>A magyar erdészeti szerepe a fenntartható fejlődésben</i> Előadó: Wisnovszky Károly <i>Korosztályos gondolatok</i> Elmondja: Dr. Tarján Lászlóné	28
10.29.	<i>40 éves a Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa, megemlékezés alapító tagjainkról, a SZÁMADÁS című könyv tükrében</i> Emlékezik: Dr. S. Nagy László <i>Erdeink egészsége egy változó világban</i> Előadó: Dr. Csóka György	25
12.10.	<i>Az Erdészetről és Földügyekért Felelős Államtitkárság feladatai</i> Előadó: Szentpéteri Sándor <i>15 éves a Muzsikál az erdő program</i> Emlékezik: Szabó Lajos <i>2020. évi rendezvényeink képekben</i> Vetíti: Mohai Elek	25
Összesen	<i>10 db rendezvény, 25 előadó</i>	234 fő
	<i>A Tanács döntése szerint további fakultatív rendezvények is bővíthetik a munkatervet.</i> <i>05.18. 10 éve alakult meg az Erdélyi Helyi Csoport – Sellye</i> <i>05.22-24. Bányász-kohász-erdész találkozó - Tatabánya</i> <i>06.04. Trianon 100, OEE megemlékezés, könyvkiadás</i> <i>06. 26-27 Vándorgyűlés Jakabszállás</i> <i>09. 10. 100 éve született Dr. Káldy József professzor-InnoLignum megnyitó, Gépesítési Szakosztály program</i> <i>időpont nélkül:</i> <i>6 fotó a Mátrából: Wagner Tibor</i> <i>Majer Antal, Somkuti Elemér hangfelvétel interjúk: Fűhrer Ernő</i>	

Dátum:2020. február 27.

Schmotzer András elnök
Aláírás

**2020. ÉVI
MUNKATERV ÉRTÉKELÉSE**

SZENIOROK ÉS TISZTELETBELI TAGOK TANÁCSA

Hó/nap/	Megtartott rendezvények megnevezése	Résztevők létszáma, virtuális (V)
01. 30.	<i>Az 1971-es év a hagyományok éve, Erdész Walden, 1971-es újbóli használatának körülményei</i> Előadók: Dr. Varga Szabolcs, Dr. Kárpáti László, szeniortársaink: Dr. Marosi György, Dr. Szabó Sándor <i>SZTTT Működési Rendjének módosítása, Tagsági viszony rendezése.</i> Előadó: Halász Gábor szenior tiszteleti tag <i>Dr. Halasy Gyula titkár lemondása következtében, új titkár választás előkészítése</i> <i>Emléklapok átadása</i> Előadó: Schmotzer András elnök	21
02. 27.	<i>Erdészeti Hagyaték és Értéktár Program megvitatása, elfogadása.</i> Előadó: Ormos Balázs szenior törzstag <i>2019 évi program értékelése és a 2020 évi terv megvitatása, elfogadása.</i> Előadó: Schmotzer András elnök <i>Tagsági viszony rendezése, tagfelvétel, és új törzstagokról való szavazás.</i> Előterjesztő: Zachar Miklós szenior törzstag <i>Titkárválasztás titkos szavazással</i> Előterjesztő: Zachar Miklós szenior törzstag	25
03.26.	A covid-19 vírus miatt a tervezett programjaink a továbbiakban virtuális módon kerültek megrendezésre, írásos formában. <i>„A Soproni Egyetem és az Erdőmérnöki Kar helyzete”</i> Prof. Dr. Náhlik András rektor <i>„Az erdőgazdálkodás klímavédelmi szerepe”</i> Dr. Führe Ernő kutató, szenior tagtársunk	38 (V)
04. 22-24.	<i>Tanulmányút Zemplénben (előzetes írásos anyag)</i> Schmotzer András elnök, Káldy József titkár, lejegyezte Ormos Balázs szenior törzstag	38 (V)
05.18.	<i>Vírus gondolatok, Sorba..sorba..</i> Mohai Elekné Fejes Ágnes <i>Részben erdészeti képes beszámoló az otthonhoz szegezett Szeniorok számára, amit egy önkéntesen karanténba vonult szintén szenior erdész állított össze 2020 tavaszán.</i> Gerely Ferenc <i>Prof. Dr. Náhlik András rektor üzenete valétáló hallgatóinkhoz 10 éve alakult az Erdélyi Helyi Csoport.</i> Ormos Balázs szerk. <i>Bányász-Kohász-Erdész Találkozó.</i> Ormos Balázs szerk. <i>Dr. Ghimessy László gyászjelentés, megemlékezés.</i> Káldy József szerk. <i>A vidékfejlesztés múltja, jelene és jövője (05.28.).</i> Balsay István	38 (V)
06.04.	<i>Dr. Király Pál emlékére, A velünk élő múlt.</i> Ormos Balázs szerk.	38 (V)
06.05.	<i>Trianon 100, a szeniorok emlékeinek felidézésével</i> Szenior tagok írásai, Ormos Balázs szerk.	38 (V)

06.25.	<i>Látogatás az Országos Széchényi Könyvtárban.</i> Mohai Elekné Fejes Ágnes szerk.	38 (V)
06. 25-27.	<i>151. Vándorgyűlés Jakabszálláson, elhalasztva</i>	38 (V)
07.23.	<i>Soproni Hírek a pandémiában.</i> Ormos Balázs szerk.	38(V)
08.01.	<i>15 éve hunyt el Riedl Gyula a Wagner Károly Erdészeti Szakkönyvtár őre, „FELTÖLTÉS”.</i> Ormos Balázs szerk.	
08.27.	<i>Személyes részvétellel tartott rendezvény</i> <i>„Az Országos Erdészeti Egyesület Elnökségének stratégiája a 2019 – 2022 közötti időszakban.”</i> Előadó: Kiss László elnök <i>A „SZÁMADÁS” könyv kálváriája.</i> Előadó: Dr. S. Nagy László örökös tiszteletbeli elnök - <i>Szeniorok Tanácsa tevékenysége a pandémia időszakában</i> - <i>2020 év visszalévő programjainak meghatározása</i> - <i>Születés és névnaposok köszöntése.</i> Előadó: Schmotzer András elnök	20
09.08.	<i>Prof. Dr. Káldy József professzor szobrának koszorúzása születésének 100. évfordulóján.</i> Dr. Czupy Imre a SOE EMK dékán-helyettese, részben személyes szenior jelenléttel	2 + 36(V)
10.29.	<i>Körzeti erőtervezés a Nemzeti Földügyi Központban.</i> Szerzők: Szabó Péter, Szolnyik Csaba, Czirok István <i>Erdeink egészségi állapota a változó világban.</i> Szerzők: Hirka Anikó, Csóka György <i>Emlékezés elhunyt tagtársainkra a SZTTT alapítástól számítva</i> Emlékezett: Schmotzer András elnök	38(V)
11.23.	<i>Adventi üzenetek.</i> Mohai Elekné Fejes Ágnes	38(V)
11.26.	<i>Emlékezünk Dr. Czerny Károlyra Székházunk dokumentumainak összeállítójára</i> Szerk.: Schmotzer András elnök, Káldy József titkár, Ormos Balázs szenior törzstag <i>100 éve hunyt el Thék Endre Székházunk bútorainak gyártója</i> Szerk.: Ormos Balázs szenior törzstag	38(V)
12.10.	<i>„Aktualitások a magyar erdőgazdálkodásban, némi nemzetközi kitekintéssel”</i> Szentpéteri Sándor AM helyettes-államtitkár <i>A magyar erdőszet szerepe a fenntartható fejlődésben.</i> Wisnovszky Károly a Nemzeti Földügyi Központ elnöki tanácsadója <i>Korosztályos Emléklaposok, születés és névnaposok köszöntése</i> Emlékezik: Schmotzer András elnök <i>Összefoglaló film az OEE SZTTT 2020. évi tevékenységéről</i> Mohai Elek szenior törzstag <i>2020. évi programok megvalósítása,</i> <i>javaslatok a 2021. évi munkatervre (Hi.: 2021.január 14.)</i> Előterjesztő: Schmotzer András elnök <i>Áldott karácsonyt és boldog új esztendőt kívánunk!</i> Schmotzer András elnök	38(V)
Összesen	<i>39 db program, 24 előadó</i>	68 személyes + 492(V) fő

Dátum: 2020. december 10.

Schmotzer András elnök

Az OEE Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa tagjai

2020. december 31.

Sorszám	Név	Sorszám	Név
1	Dr. Ádámfi Tamás	20	Marjai Zoltánné Dr.
2	Barátossy Gábor	21	Dr. Marosi György
3	Dr. Berdár Béla Miklós	22	Mohai Elek
4	Bogdán József	23	Mohainé Fejes Ágnes
5	Bóna József	24	Nádas József
6	Dr. Bondor Antal	25	Németh Jenő
7	Czebei Sándor	26	Ormos Balázs
8	Dudás László Péter	27	Dr. Pethő József
9	Dr. Erdős László	28	Dr. S. Nagy László
10	Fáczányi Ödön	29	Schmotzer András
11	Dr. Führer Ernő	30	Dr. Szabó Sándor
12	Gerely Ferenc	31	Dr. Szélesy Miklós
13	Halász Gábor	32	Dr. Szikra Dezső
14	Inokai Balázs	33	Szőőr Levente
15	Káldy József	34	Tarján Lászlóné Dr.
16	Kolozsvári Ákos Imre	35	Varga Béla
17	Kovács Gábor	36	Virágh János
18	Kökény István	37	Wágner Tibor
19	Lutonszky Zoltán	38	Zachar Miklós
		39	Zétényi Zoltán

Az OEE Szeniorok Tanácsa

Forrás: <https://www.oe.hu/szakosztalyok/szeniorok>

ADVENT II.

Kedves Szeniorok!

Ebben az adventi időszakban és a karácsonyon sem tudunk találkozni nagycsaládunkkal, barátainkkal, ami megnehezíti életünket, legalábbis én így érzem.

A pandémia megváltoztatja életünket. Átrajzolja a jövőt is, nem tudjuk, mi vár még ránk... Ne engedjük, hogy a mostani világjárvány hosszú távon befolyásolja életünket!

Bízni kell, hogy megoldódik ez a helyzet és félelem, vészhelyzet nélkül ünnepelhetünk, találkozhatunk újra...

Nagyon sok élményt adott nekem a Szeniorokkal történő találkozás, a terepi bejárások, kirándulások, előadások, a 25 évet összefoglaló könyvben való közreműködés, egyáltalán, hogy ennyi kiváló és nagyszerű emberrel találkozhattunk

Elekkel együtt.

Számomra rendkívüli élmény marad és remélem, hamarosan folytatódik minden...

Két rövid írásommal – melyeket ma is aktuálisnak érzek – és Elek fotóösszeállításával kívánunk Áldott, Békés és Reményteli Karácsonyi Ünnepeket és Boldog Új Esztendőt minden szenior társunknak és családjának.

Szeretettel: M. Fejes Ági és Mohai Elek

Bicske, 2020. december 12.

Szeretet

Jön a Karácsony, mindenki lázasan készül a Szentestére, az ajándékozásra, hogy a csillogó-villogó karácsonyfa alatt – egy órára legalább - találkozzon a család, megemlékezzen a távolabbi családtagokról, a barátokról, ismerősökről.

Mi lenne, ha egyszer megfordítanánk, mindig úgy viselkednénk, mintha karácsony lenne és csak egy délután, vagy este keserítenénk egymás életét!

Furcsa időket élünk; acsarkodás, féltékenység, durvaság, farkastörvények uralkodnak el közöttünk és már-már természetesnek is tűnik ez a stílus. Vajon miért gondolja bárki, hogy simán vissza lehet élni a barátsággal, hogy nem kell meghallgatni a másik ember véleményét, hogy nem kötelező az adott szó, hogy a véleményt óráról-órára meg lehet változtatni? ...

Gondolkodunk-e néha arról, milyen könnyű jónak és nagylelkűnek mutatkozni egy-egy napra, vagy olyanokhoz, akiket csak ritkán látunk, és hogy milyen nehéz folyamatosan türelmesnek, emberségesnek lenni akár a közvetlen környezetünkhöz, családunkhoz, barátainkhoz is?

Milyen könnyű rosszat mondani kollégáinkról, környezetünkben élőkről, és milyen nehéz belátni, hogy igazságtalanok voltunk...

Nem divat a becsület, a szeretet és még a jó szó sem. Nem gondolunk arra, hogy hány infarktust, neurózist, vagy csak rossz hangulatot, esetleg létbizonytalanságot előzhetnénk meg.

Milyen könnyű mondani, Boldog Karácsonyt – valóban így gondoljuk, hány embernek mondanánk őszintén, ha igazán végig gondolnánk, mit is mondunk?

Karácsonyig van még pár nap, az Új Évet is valamilyen fogadalommal kezdjük.

Ha mindenki elhatározná, hogy mától türelmesebb lesz, talán humánusabb légkört tudnánk magunk körül teremteni.

/Megjelent a Bicskei Naplóban /

* * *

Gyermekkorom karácsonyaiból

Életem első 8 éve egy közeli tanyához köt. A mai gyerekeknek ez értelmetlen – tanya, ilyen nincs is, - főleg azzal a kitételrel, hogy nincs villany, nincs vezetékes víz és két fenyvesen keresztül napi hat kilométert kell gyalogolni az iskoláig, oda – vissza. Viszont óriási szabadság van, tér, erdők, mezők, dombok, szalmakazlak, csatangolások. És ami nem utolsó, meleg családi fészek, petróleumlámpával, polgári könyvtárral, mesével, felolvasással, közös játékkal, tanulással. Mert menedék is a tanya. A felejthetetlen karácsonyok...

Papa az erdőből hozta a friss karácsonyfát, ma is érzem az otthon főzött szaloncukor illatát. Mamának volt türelme ahhoz, hogy mi lányok segíthessünk neki. A márványlapos éjjeliszekrényen daraboltuk a szaloncukrot és az egész évben gyűjtögetett sztanoli papírba csomagoltuk, de a leginségesebb évben is volt feldíszített karácsonyfa. Óriási lelkesedéssel és mindig ünnepi hangulatban készültünk az ünnepi estére. Előkerült a birsalmasajt, a diós kalács, és a hagyományos karácsonyi ételek.

Karácsony délután még az az igazán megtisztelő és rendkívüli élmény is járt nekünk, hogy Papa vitt el szánkózni, vagy korcsolyázni, attól függően, hogy milyen idő volt, hogy mire hazaértünk ott legyen a feldíszített fa, előkészítve legyen az ünnepi vacsora.

Karácsony este mindig ünneplőbe kellett öltözni, hogy testben-lélekben együtt tisztelgünk az ünnep előtt, elénekeljük a Mennyből az angyalt és a többi karácsonyi dalt, és természetesen szerezzünk örömet egymásnak a karácsonyfa alatt....

Hogy minek tudtunk örülni és mik voltak a karácsonyi ajándékok? Volt, amikor babafejek lettek újra kicserélve és Mama varrt új ruhákat a babáknak, vagy akkor kaptuk meg a szokásos évi új cipőnket, egy-egy társasjátékot közösen.

Mégis a karácsonyok hangulata a mai napig megmaradt...

Néha szeretnénk visszapörgetni az időt, de nem lehet. Csak abban bízunk, hogy Papa, Mama valamelyik felhő csücskéből néz bennünket, látják, érzik, hogy ma is velünk vannak, és ma is Nekik szeretnénk megfelelni... Igaz, már rég nincs meg az említett márványlap, már sokféle szaloncukorból válogathatunk. Ajándék is jut a fa alá. Mégis szeretnénk, ha a régi karácsonyok hangulatából az unokák megéreznének valamit, azt a határtalan szeretetet, amit a nagyszülők sugároztak magukból, és az ő unokáik is így emlékeznek majd...

Karácsony a szeretet ünnepe, de a karácsonyi szeretetnek egész évben működni kell!

Csak így van értelme és jelentősége.

/ Megjelent a Bicskei Naplóban/

* * *

Mohai Elek filmje:

Advent Égen – Földön 2020.

<https://youtu.be/-FOhQrFhzAM>

<https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=-FOhQrFhzAM&feature=youtu.be>

Utószó

Kedves Olvasó!

Sokat tanakodtam azon, hogy vajon kell – e, egy ilyen tartalmú, egy különös évben történtek összefoglalójaként megjelenő anyag végén, (miután folytatása várható) utószóval zárni.

A vége ez lett. Talán azért is, mert 1998-ban bizalmat kaptam az Egyesület tagságától és Nagykanizsán megválasztottak elnöknek. Első köszöntő és programot vázoló beszédemben az értékről, az érték teremtéséről és megőrzéséről is szóltam. Ma, több évtizeddel később újra lehetőségem nyílt ezen fontos ügy szolgálatába állni, ami örömmel tölt el.

Ez a könyv is erről szól, sok olyan ritkaságot tartalmaz, ami erdészettörténeti érték. Azt gondolom, megtalálja mindenki a számára fontosat, érdekeset, és azt is, ami ismereteit kiegészíti, és azt is, ami új nézőpontból mutat be eseményeket. Bemutat olyan elődöket, akik munkájukkal, magatartásukkal, szakértelmükkel példát mutattak. Sokszor érezheti ilyenkor az Olvasó, hogy mit mulasztott vagy hogyan, miben kéne változtatnia.

Köszönetet mondok mindazoknak, akik segítettek ezen gondolat elmélyítésében, akik vállalták az előadásokat és adták szakmaiságukat. Különösen kiemelkedőt tett Ormos Balázs tagtársunk, aki archív anyagainak beépítésével, több esemény részvevőjeként, hiteles szakmai beszámolóival, visszaemlékezéseivel, fotóival színesítette a kiadásra kerülő anyagot.

Kérek minden Olvasót arra, hogy - látva törekvéseinket-, segítse az értékek felkutatását, az értékek megmentését, és hívja fel figyelmünket ezekre! Célunk az, hogy az értékes erdészettörténeti anyagok méltó helyre kerüljenek és a minél szélesebb nyilvánosság is megismerhesse ezeket.

Pécs, 2021.02.01.

Jó szerencsét!

Káldy József
titkár

Kézirat lezárva: 2021. február 16.

A szerkesztői üzenet a QR kód bevezetéséről és használatáról

A hosszú írásos, képes beszámolókat nincs módunkban a könyvben elhelyezni terjedelmi okok miatt, ezért a QR kód használata mellett döntöttünk. Ennek lényege, hogy az internetes hivatkozás mellett a belőle készült QR kód segítségével a teljes írás megnézhető, ha egy okos eszközzel kiolvassuk a QR kódot (mobil telefon, táblagép.)

Az okos telefonra, táblagépre letöltött QR olvasó program segítségével a hivatkozott esemény teljes terjedelemben, képekkel letölthető az internetről. A telefont vagy táblagépet a QR kód ábrája fölé kell helyezni és az írás letölthető. A számítógép képernyőjéről is működik a QR kód leolvasása.

2020. augusztus 24-i szeniorok ülése Budapesten a Nemzeti Földügyi Központ Erdészeti Főosztály Tanácstermében (Bp. Frankel L. u. 43-44.sz.) A képen balról: Ormos Balázs, Káldy József titkár, Mohainé Fejes Ágnes, Kovács Gábor, Kökény István, Dr. Ádámfi Tamás, Bogdán József, Gerely Ferenc, Virágh János, Wágner Tibor, Dr. Szikra Dezső. Fotó: Mohai Elek

2019. október 30. Pákozd, S. Nagy László a muzeális jellegű lakóingatlanjában tárolt felbecsülhetetlen értékű szakmai irat és könyv értékekkel. 2020 évben is dolgoztunk az értékek megőrzésén, megmentésén. Fotó: Halász Gábor (kis képek), Ormos Balázs

2020. augusztus 24-i szeniorok ülése Budapesten a NFK Erdészeti Főosztály udvarán, a képen balról: Dr. S. Nagy László örökös tiszteletbeli elnök, Bóna József, Tarján Lászlóné Nusika, Dr. Ádámfi Tamás, Schmotzer András elnök Fotó: Mohai Elek